

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A II A PENALĂ

Dosar nr. 25497/3/2012 (255/2014)**

Decizia penală nr.888/A
Ședința publică din data de **08.08.2014**

Pe rol se află soluționarea cauzei penale având ca obiect apelurile declarate de **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Grupul Industrial Voiculescu și Compania (Grivco) SA și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA**, de inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiş Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Baci Constantin, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius Adrian, Ene (fostă Udrea) Vica, Sin Gheorghe și de moștenitorii inculpatului decedat Domnișoru Gheorghe Marian, Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian împotriva sentinței penale nr. 701/26.09.2013, pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a Penală în dosarul nr. 25497/3/2012**.

Dezbaterile și susținerile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 04.08.2014, fiind continuate în ședința din data de 05.08.2014, fiind consemnate în încheierile de ședință de la acea data care fac parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea la 08.08.2014, hotărând următoarele:

CONSIDERENTE

Asupra apelurilor penale de față:

Prin sentința penală nr. 701 din 26.09.2013, pronunțată de Tribunalul București, s-au dispus următoarele: „Admite cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de instanță din oficiu și de apărătorul ales al inculpatului Voiculescu Dan.

I.În temeiul disp.art 11 pct 2 lit b rap la art 10 lit g din CPP încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului VOICULESCU DAN pentru infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art. 124 din Cp rap. la art. 122 din Cp.

În temeiul disp. art. 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului VOICULESCU DAN din infracțiunea prevăzută de art. 17 lit. e din Legea 78/2000 cu trimitere la art. 23 lit. c din Legea 656/2002 cu referire la art. 10 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp în infracțiunea prevăzută 17 lit. e din Legea 78/2000 cu trimitere

la art. 29 alin. 1 lit c din Legea 656/2002 modificată , cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp.

În temeiul disp. 17 lit. e din Legea 78/2000 cu trimitere la art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp condamnă pe inculpatul VOICULESCU DAN la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art. 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit a teza a II -a, lit b din Cp.

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II -a, lit. b din Cp, pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

II.În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului POPA CORNELIU prin rechizitoriu, din infracțiunea prev. de art. 10 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin. 2 din Cp și art 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art 75 lit a din Cp.

În temeiul disp. art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art. 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul POPA CORNELIU la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art. 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP (funcțiile de președinte al Consiliului de Administrație al ADS și Director General al ADS)

În temeiul disp. art. 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a teza a II - a, lit b și lit c din CP (funcțiile de președinte al Consiliului de Administrație al ADS și Director General al ADS) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

III. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului SANDU JEAN CĂTĂLIN prin rechizitoriu din infracțiunea prev. de 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 și art 75 lit a din Cp .

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 și art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul SANDU JEAN CĂTĂLIN la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(funcția de membru al AGA a SC ICA SA și director al Direcției juridice a ADS)

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din CP(funcția de membru al AGA a Sc Ica Sa și director al Direcției juridice a ADS) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

IV. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE din infracțiunea prev. art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev. de art

26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art 75 lit a din Cp.

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp și art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din CP (funcțiile de director general și președinte al CA al SC ICA SA)

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP (funcțiile de director general și președinte al CA al SC ICA SA) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 Cp cu aplicarea art 75 lit a din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din CP rap. la art. 122 Cp.

În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE din infracțiunea prev. de art 290 CP în infracțiunea prev. de art 290 alin 1 din CP.

În temeiul disp. art. 11 pct. 2 lit. b din Cpp rap. la art 10 lit. g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art 290 alin. 1 din Cp, astfel cum s-a dispus schimbarea încadrării juridice, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art. 124 Cp rap. la art. 122 din Cp.

V. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului PANTIȘ SORIN din infracțiunea prev. de art. 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp.

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul PANTIȘ SORIN la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din CP (director general executiv al SC Grivco)

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a , lit b și lit c din Cp (Director general executiv al SC Grico SA) pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului PANTIȘ SORIN din infracțiunea prev. de art 290 din Cp în infracțiunea prev. de art 290 alin 1 din Cp.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art 290 alin 1 din Cp, astfel cum s-a dispus schimbarea încadrării

juridice constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 124 din Cp rap la art 122 din Cp.

VI. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp.

În temeiul disp art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a , lit b și lit c din CP(funcția de director al Direcției de Privatizare -Concesionare a ADS).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(funcția de director al Direcției de Privatizare Concesionare a ADS) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 25 din Cp rap la art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 din Cp în infracțiunea prev. de art 25 din Cp rap la art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 alin 1 din Cp.

În temeiul disp. art 25 din Cp rap la art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 alin 1 din Cp condamnă pe inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(funcția de director al Direcției de Privatizare Concesionare a ADS).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(funcția de director al Direcției de Privatizare Concesionare a ADS) pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului SĂVULESCU VLAD-NICOLAE din infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 291 Cp în infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 291 teza 1 Cp.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 291 teza 1 Cp, pentru care s-a dispus schimbarea încadrării juridice, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 CP rap la art 122 din CP.

În temeiul disp . art 33 lit a , 34 lit b din Cp contopește pedepsele aplicate inculpatului pentru infracțiunile prevăzute de art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp și art 25 din Cp rap la art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 alin 1 din

Cp, respectiv de 6 ani și 4 ani închisoare, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art. 35 alin. 3 din Cp inculpatul va executa pedeapsa complementară cea mai grea în sensul că în temeiul disp. art. 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit. b și lit c din CP (funcția de director al Direcției de Privatizare Concesionare a ADS) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

VII. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului DOMNIȘORU GHEORGHE MARIAN din infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev de art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 75 lit a din Cp.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului DOMNIȘORU GHEORGHE MARIAN pentru infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp, astfel cum s-a dispus schimbarea încadrării juridice, constatând că a intervenit decesul inculpatului în cursul procesului penal.

În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului din infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 din Cp în infracțiunea prevăzută de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 alin 1 din Cp.

În temeiul disp. art 11 pct. 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 289 alin 1 din Cp, astfel cum s-a dispus schimbarea încadrării juridice, constatând că a intervenit decesul inculpatului în cursul procesului penal.

În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului DOMNIȘORU GHEORGHE MARIAN din infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 291 din Cp în infracțiunea prevăzută de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art. 291 teza I din Cp.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului pentru infracțiunea prev. de art 17 lit c din Legea 78/2000 cu referire la art 291 teza I din Cp, astfel cum s-a dispus schimbarea încadrării juridice, constatând că a intervenit decesul inculpatului în cursul procesului penal.

VIII. În baza art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului SIN GHEORGHE din infracțiunea prevăzută de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev de art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp .

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul SIN GHEORGHE, la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(membru al AGA a SC ICA SA)

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din CP(funcția de membru al AGA a SC ICA SA) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SIN GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 Cp cu aplicarea art 75 lit a din Cp, constatând că s-a împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din Cp rap la art 122 din Cp .

IX. În baza art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului BACIU CONSTANTIN din infracțiunea prevăzută de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev de art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp.

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul BACIU CONSTANTIN la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din CP(funcția de membru al AGA a SC ICA SA).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP(funcția de membru AGA a SC ICA SA) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 11 pct 2 lit b din Cpp rap la art 10 lit g din Cpp încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului BACIU CONSTANTIN pentru infracțiunea prev. de art 248 Cp cu aplicarea art 75 lit a din Cp, constatând că s-a împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din Cp rap la art 122 din Cp.

X. În baza art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului PETRE ALEXANDRU din infracțiunea prevăzută de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp în infracțiunea prev de art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp.

În baza prev de art 26 din Cp rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din Cp condamnă pe inculpatul PETRE ALEXANDRU, la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP(funcția de cenzor al SC ICA SA).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP(funcția de cenzor al SC ICA SA) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

XI. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului MARINESCU GRIGORE din infracțiunea prev.

de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP în infracțiunea prev art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP.

În temeiul disp art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP condamnă pe inculpatul MARINESCU GRIGORE la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP(funcția de cenzor al SC ICA SA).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP(funcția de cenzor al SC ICA SA) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

XII. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului POP FLAVIUS-ADRIAN prin rechizitoriu din infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP în infracțiunea prev art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP.

În temeiul disp art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP condamnă pe inculpatul POP FLAVIUS ADRIAN la pedeapsa de 6 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP (funcția de șef Serviciu legislație din cadrul ADS, funcția de membru al Consiliului de Administrație al SC ICA SA).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a- II - a , lit b și lit c din CP (funcția de membru al Consiliului de Administrație al SC ICA SA și funcția de șef Serviciu legislație din cadrul ADS) pe o perioadă de 4 ani după executarea pedepsei principale.

XIII. În temeiul disp. art 334 din Cpp schimbă încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatei ENE VICA prin rechizitoriu din infracțiunea prev. de art 26 din Cp rap la art 10 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP în infracțiunea prev art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP.

În temeiul disp. art 26 din Cp rap la art 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 75 lit a din CP condamnă pe inculpata ENE VICA, la pedeapsa de 5 ani închisoare.

În temeiul disp. art 71 din Cp interzice inculpatei exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din CP (funcția de cenzor al SC ICA SA).

În temeiul disp. art 65 din Cp interzice inculpatei exercițiul drepturilor prev.. de art 64 lit a teza a II - a , lit b și lit c din CP (funcția de cenzor al SC ICA SA) pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 118 lit e din CP dispune confiscarea de la inculpatul Voiculescu Dan a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA

SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela.

În baza disp. art. 14, 346 din Cpp, și art 1357 Cod Civil admite, în parte, acțiunea civilă formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu sediul în București, B-dul Carol, I, nr. 24, sector 3, și îi obligă în solidar, pe inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad- Nicolae , Sin Gheorghe, Baci Constantin, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius –Adrian, Ene Vica și pe moștenitorii inculpatului decedat, Domnișoru Gheorghe Marian, numiții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian la plata echivalentului în lei a sumei de 60.482.615 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Menține măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA, prin ordonanța din data de 03.10.2008 prin care s-a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor și a sumelor de bani aparținând inculpaților după cum urmează:

a- sumele de bani disponibile în conturile bancare deținute de inculpatul Voiculescu Dan la BRD SA până la concurența sumei de 15.000.000 RON- sold la data aplicării măsurii de 309.604 EUR, 1.130.085 USD , 93.061 RON, 236,09 CHF și , respectiv 433,00 GBH- n.n. și RBS Bank SA București până la concurența sumei de 5.000.000 RON - sold la data aplicării măsurii de 12.886,39 USD, indisponibilizate prin procesul-verbal de aplicarea a sechestrului din data de 03.11. 2008;

b- imobilul situat în București, strada Șoseaua Dimitrievici Pavel Kiseleff, nr 22, et. 2, ap 6, sector 1 - aflat în proprietatea inculpatului Voiculescu Dan cu o valoare estimată de 250.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal din 03.11.2008 de instituirea sechestrului judiciar;

c- imobilul situat în București, sector 2, strada Elev Ștefănescu Ștefan, nr. 3, bl. 444 , sc. A , et. 2, ap 9 - aflat în proprietatea inculpatului Sin Gheorghe cu o valoare estimată de 110.000 EUR – pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal de instituirea sechestrului din 7.11 2008;

d - cota de $\frac{1}{2}$ a imobilului situat în București, sector 4 , strada Drumul Găzarului, nr 42, bl. A3, sc. 12, ap. 141 - aflat în proprietatea inculpatei Ene Vica cu o valoare estimată de 88.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal din data de 12.11 2008;

e - cota de $\frac{1}{2}$ a imobilului situat în Otopeni, strada 23 August, nr. 111A, județul Ilfov aflat în proprietatea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe cu o valoare estimată de 456.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul- verbal din data de 11.11.2008;

f - terenul în suprafață de 504,6 mp amplasat în București, strada Austrului, nr. 50 și asupra a două apartamente amplasate la parterul și respectiv etajul aceluiași imobil - bunuri aflate în proprietatea inculpatului Pantiș Sorin și care au o valoare estimată de 2.020.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul – verbal din data de 11. 11 2008;

g - cota de $\frac{1}{2}$ a imobilului situat în București, sector 3, strada Decebal, nr 6, bl S 10 , aflat în proprietatea inculpatului Sandu Jean – Cătălin cu o valoare estimată de 210.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal din data de 07.11 2008;

h- cota de $\frac{1}{2}$ din imobilul situat în București, sector 5, str. Dr. Vicol, nr 3, ap 1, aflat în proprietatea inculpatului Petre Alexandru cu o valoare estimată de 110.000 EUR, pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar conform procesului-verbal de instituire a sechestrului judiciar din data 07.11.2008;

i- imobilul (teren + clădire) amplasat în București, strada Șoseaua București-Ploiești, nr. 135F, sector 1 cu valoare estimată de 1.000.000 EUR și (2) cota de $\frac{1}{2}$ dintr-un imobil amplasat în București, sector 2 , strada Avrig, nr. 63, bl E2, sc 5, ap. 151 - cu o valoare estimată de 95.000 EUR - bunuri aflate în proprietatea inculpatului Săvulescu Vlad-Nicolae pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal din data de 03.11.2008.

În temeiul disp. art 348 teza a-II-a din Cpp dispune anularea parțială a Notei privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC ICA SA București nr 48061/16.07.2003 cu referire punctuală la mențiunea nereală cuprinsă în capitolul 2 referitoare la publicarea anunțului de intenție la privatizare a acestei societăți în Monitorul Oficial nr 344 din data 23.05 2002 și a celor două exemplare ale procesului verbal de predare- primire întocmit în fals la data de 30.03 2004 de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe –în calitate de director general al Sc Ica Sa și Pantiș Sorin –în calitate de director general executiv al Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania Sa București,,.

.....
Împotriva acestei hotărâri au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, apelanții inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baci Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica, apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian și apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.

În ceea ce privește apelul declarat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, acesta a privit modalitatea de individualizare a pedepselor, considerându-se că prima

instanță a aplicat pedepse al căror quantum este prea redus față de amploarea activității infracționale și valoarea ridicată a prejudiciului cauzat.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat S. Vlad Nicolae a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpatul, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. Apelantul inculpat a arătat că solicită admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și trimiterea cauzei la instanța de fond pentru rejudecare, în temeiul art.421 pct.2 lit.b teza I Cod procedură penală, astfel cum a precizat la punctul 1 din notele de ședință. Apelantul inculpat a arătat, în esență, că în cauză în mod vădit parte vătămată este Ministerul Finanțelor, singurul posibil titular al acțiunii civile, conform art.79, 84 alin.1, 85 alin.1 Cod procedură penală, cu referire la art.19 și 20 Cod procedură penală, precizând că aceste norme sunt de imediată și strictă aplicațiune, o construcție de tipul practicat de instanța de fond – bugetul statului prin Ministerul Agriculturii – fiind nejuridică și constituind un abuz de drept.

În al doilea rând, apelantul inculpat a arătat că solicită admiterea apelului, desființarea sentinței atacate și, rejudecând, să se dispună achitarea apelantului inculpat S. Vlad Nicolae, în temeiul dispozițiilor art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală, făcând trimitere la motivele de apel de la punctele 5-25. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat face referire la criticile de nelegalitate și netemeinicie al hotărârii instanței de fond, solicitând a fi avute în vedere motivele de apel formulate în scris, precizând că urmează a face vorbire de problemele care creează discuții tehnic, juridic și ca legalitate. Apelantul inculpat a arătat că, că faptele nu există, în sensul că nicio probă din dosar nu dovedește, mai presus de orice îndoială, participația inculpatului, în modalitățile normative, cu intenție, la săvârșirea vreunei infracțiuni. În subsidiar, apelantul inculpat a arătat că fapta nu este prevăzută de legea penală din următoarele motive: folosirea metodei de stabilire a valorii acțiunilor este cea legală, fapt confirmat de o practică constantă, aceeași metodă legală de stabilire a valorii acțiunilor prin raport de evaluare simplificat fiind utilizată și în alte 39 cazuri de privatizare, precizând că normele suplative nu pot constitui un temei obligațional care să conducă la sancționarea nici comercială, nici penală a neîndeplinirii lor, făcând referire la practica judecătorească depusă în cauză. Precizează că, determinarea prețului de ofertă per acțiune, și nu evaluare patrimonială cum greșit s-a reținut, s-a făcut în mod legal de către expertul Domnișoru Gheorghe Marian, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, susținând că dosarul de privatizare determină prin el însuși o metodă de evaluare, raport de evaluare simplificată a valorii acțiunilor, cu determinarea metodei de privatizare, învederând că toate persoanele de la Institutul de cercetare Alimentară care au întocmit dosarul de privatizare au fost absolut în cadrul legii, nefiind obligați să aplice norme suplative în stabilirea bilanțului, a bilanțelor, a raportului referitor la activul contabil. Mai precizează faptul că, valoarea capitalului social al SC ICA SA a fost stabilită printr-un act normativ de către Guvernul României,

respectiv de HG nr.451/2002 și că valoarea terenului a fost stabilită de Ministerul Agriculturii și Pădurilor, prin titlu de proprietate, această valoare fiind stabilită prin aplicarea H.G. nr.500/1994.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art.48 raportat la art.10 lit.a din Legea nr.78/2000, în infracțiunea prevăzută de art.298 Cod penal, respectiv neglijența în serviciu, precizând că în acest sens se referă la art.175 alin.2 Cod penal, la noțiunea de funcționar public asimilat. În acest sens, arată că apelantul inculpat nu a avut ca atribuțiuni de serviciu și nu a participat la evaluarea patrimoniului SC ICA SA, precizând că în legătură cu acest aspect probațiunea este clară și că va depune concluzii scrise cu privire la aceste aspecte. Totodată, arată că a stabilit valoarea unui bun, în sensul evaluării, înseamnă a preciza, a hotărî, a da o soluție definitivă cu privire la aceasta, astfel încât ea impune o acțiune din partea celui îndreptățit și obligat să o realizeze, excluzând omisiunea ca modalitate de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii și în acele situații în care făptuitorul acceptă propunerile formulate în acest sens. Consideră că apelantul inculpat nu a făcut altceva decât și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, făcând referire și la faptul că Institutul de Cercetări Alimentare, deși exista ca societate comercială, prin Hotărâre de Guvern, nu a fost luată în portofoliu decât la un Ordin rezolutiv al ministrului agriculturii de la acea vreme, dl.I.S., apreciind că ceea ce a constatat controlul și propunerile devin sarcini pentru cei cărora se adresează.

Apelantul inculpat Mencinicopschi Gheorghe a considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpatul, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. De asemenea, apelantul inculpat a arătat că pedeapsa aplicată de prima instanță este una exagerată, în ipoteza unei condamnări fiind normală aplicarea unei pedepse reduse care să nu fie executată în regim de detenție. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat și motivat, să se dispună achitarea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, în temeiul dispozițiilor art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală, cu aplicarea art.396 alin.5 Cod procedură penală raportat la art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală, pentru motivul că fapta nu există.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că din eroare reprezentantul Ministerului Parchetului a susținut în concluziile formulate în fața primei instanțe, cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu, că se impune aplicarea legii mai favorabile. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că la 16.07.2003 a fost întocmită nota privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la ICA SA și, la aceeași dată această notă a fost supusă aprobării Consiliului de administrație al ADS care a și aprobat nota respectiv, adoptând Hotărârea nr.76. Apoi, la data de 04.08.2003, ADS-ul a trimis spre publicare anunțul publicitar pentru vânzarea de acțiuni și concesionarea de terenuri și, în continuare, la data de

29.08.2003 a fost întocmită nota Corpului de control al Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului nr.371 prin care se propunea reluarea procesului de privatizare. Ulterior, la 05.09.2003, Comisia de licitație a decis amânarea deschiderii plicurilor pentru îndeplinirea cerințelor legale, respectiv reluarea procedurii de publicitate, iar la 17.10.2003, Ministerul Agriculturii a emis Ordinul nr.819 prin care s-a aprobat lista societăților care urmau să fie privatizate, printre care și ICA, ordin care a fost publicat în Monitorul Oficial din data de 22.10.2003. La 07.11.2003 s-a emis, de către A.D.S. nota privind reluarea procesului de privatizare, iar la 10.11.2003 a fost emisă adresa nr.28056 prin care a fost înaintată nota menționată anterior către ADS, iar la data de 24.11.2003, procesul de privatizare se încheie, prin cumpărarea pachetului de acțiuni a ICA SA de către Grivco SA. Precizează că în cadrul procedurii de privatizare, care a început la data de 16.07.2003 și care s-a încheiat la 24.11.2003, niciuna dintre persoanele care au avut legătură cu ICA SA nu a avut nicio atribuție și nu a îndeplinit nici un act, făcând referire la faptul că s-a folosit, cu privire la fapta reținută apelantului inculpat Mencinicopschi Gheorghe, sintagma „în cadrul procesului de privatizare”. Or, în cadrul procesului de privatizare, acesta nu a avut nicio atribuție și nu a îndeplinit nici un act sau fapt material. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că majorarea capitalului social s-a făcut ca urmare a emiterii certificatului de atestare a dreptului de proprietate seria M07 nr.2835 din 11.12.2002, precizând că la baza acestui certificat de atestare a dreptului de proprietate trebuie să stea un act care să stabilească valoarea terenurilor respectiv și că pentru stabilirea și evaluarea terenului care urma să facă obiectul acestui certificat de atestare, prin Decizia nr.8/11.07.2002, directorul general al societății ICA – inculpatul Mencinicopschi a constituit o comisie, aceasta fiind eterogenă din punct de vedere profesional, învederând că niciunul dintre membrii comisiei nu ar fi putut să stabilească valoarea terenurilor respective. Astfel, pentru a înlătura orice dubiu cu privire la această valoare s-a hotărât să se apeleze la o societatea specializată și la un expert tehnic evaluator autorizat, respectiv Viereanu Valeriu. Așadar, evaluarea a fost făcută, iar raportul de evaluare a fost validat de AGA din 06.03.2003, la aproximativ 3 luni după emiterea certificatului de atestare a dreptului de proprietate și cu 4 luni înainte de întocmirea notei de privatizare.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că nu a avut nicio contribuție în privatizare, evaluarea fiind făcută cu mult înainte de întocmirea de către ADS a primului act referitor la intenția de privatizare. Apelantul inculpat a arătat că la emiterea certificatului de atestare a dreptului de proprietate din decembrie 2002, precum și la evaluarea și la reevaluarea patrimoniului ICA SA au fost respectate întru totul dispozițiile legale incidente în vigoare la momentul respectiv, și anume: Hotărârea Guvernului nr.834/1991, împreună cu Criteriile nr.2665/martie 1992 elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor și fostul M.L.P.A.T., precum și Hotărârea Guvernului nr.500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social. De asemenea, art.5 din Hotărârea Guvernului

nr.626/2001 pentru aprobarea normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr.268/2001 care prevede majorarea capitalului social, de drept, cu valoarea terenurilor menționate în certificatul de atestare a dreptului de proprietate. De asemenea, Hotărârea Guvernului nr.577/2002 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a O.U.G. nr.88/1997 privind privatizarea societăților comerciale și Legea nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, invocând dispozițiile art.143, respectiv faptul că au fost îndeplinite aceste dispoziții legale. Mai invocă Hotărârea Guvernului nr.403/2000 privind reevaluarea imobilizărilor corporale, dând citire dispozițiilor art.1 alin.1, precum și art.1 alin.2, precizând că, în ceea ce privește societatea ICA SA, această normă nu trebuia aplicată deoarece rata inflației pe ultimii trei ani a fost de 88,8%. Apelantul inculpat a arătat că raportul de evaluare conform metodei valorii de piață nu era prevăzut de legislația specială în materie, la nivelul anului 2003, deoarece această cerință a fost reglementată pentru prima dată prin Hotărârea Guvernului nr.107/30.01.2008, deci la aproximativ 5 ani după efectuarea privatizării și care a intrat în vigoare la 04.02.2008, care a modificat art.6 din Hotărârea Guvernului nr.834/1991. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că toate susținerile făcute anterior se regăsesc, în sensul celor consemnate, și sunt confirmate de către cele două expertize, una tehnică și una tehnică dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție și de care apreciază că trebuie să se țină cont, cu ocazia soluționării apelului, cu atât mai mult cu cât a fost respinsă, la termenul anterior, solicitarea de efectuare a unor noi expertize, motivat de dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că aplicarea dispozițiilor art.41 alin.2 Cod penal vechi (35 alin.1 Cod penal nou) nu se justifică având în vedere că nu ne aflăm în prezența unei infracțiuni continuate, învederând că solicită schimbarea încadrării juridice în acest sens. Astfel, s-a menționat că există un singur act material pretins incriminator, respectiv acea aprobare din ședința AGA din martie 2003 a raportului de expertiză prin care s-a majorat capitalul social.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în ceea ce privește privatizare ICA, apreciază că nu există nici un prejudiciu, dimpotrivă, prin privatizare, această societate a fost salvată de la faliment, precizând că adjudecatorul, ca urmare a privatizării, a achitat toate debitele către creditorii societății, fiind făcute investiții de milioane de euro. Mai precizează că, astfel cum rezultă din situația depusă la termenul anterior, au fost plătite la bugetul de stat, taxe și impozite de la 01.01.2004 la zi, în valoare de aproximativ 7 milioane euro, în prezent ICA Research & Development SA fiind unul dintre cele mai performante și prestigioase institute de cercetare în domeniul alimentar din Europa. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că legea penală mai favorabilă este legea care este mai puțin severă și că în formula, de la momentul condamnării, art.10 avea o limită de pedeapsă de la 5 la 15 ani, solicitând aplicarea legii penale mai favorabile ca fiind legea nouă deoarece limitele de pedeapsă sunt de la 3 la 10 ani.

Apelanții inculpați Petre Alexandru și Marinescu au considerat că soluția primei instanțe este eronată sub aspectul existenței infracțiunilor pe care le-ar fi comis inculpații, motivele de apel cuprinzând o expunere a rațiunilor pentru care faptele nu există, nu constituie infracțiuni și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege. De asemenea, au arătat că sentința instanței de fond nu este motivată corespunzător precum și faptul că actul de sesizare al instanței a fost în mod greșit considerat ca fiind legal întocmit. Apelanții inculpați au arătat că au înțeles să formuleze apel și împotriva încheierii din 16 iunie 2010 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, încheiere prin care le-a fost respinsă excepția neregularității actului de sesizare a instanței. Arată că prin memoriul pe care l-a prezentat Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 09 iunie 2010 a invocat faptul că, pe deoparte, în faza de urmărire penală, s-a început urmărirea penală, s-au desfășurat acte de urmărire penală față de inculpații pe care îi reprezintă imputându-li-se acestora un anumit fapt material, respectiv faptul de a fi certificat autenticitatea datelor din dosarul de prezentare în vederea privatizării iar prin rechizitoriul cu care au sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, organele de urmărire penală le-au imputat alte fapte materiale decât cele pentru care s-a desfășurat urmărirea penală, respectiv fapta de a confirma actualitatea datelor din dosarul de privatizare adică aducerea datelor din dosarul de privatizare la zi. Mai arată că excepția invocată a fost soluționată cu motive străine de natura pricinii pentru că instanța nu a analizat diferențele invocate, diferențele semantice între cele două noțiuni și a respins excepția invocată cu argumentarea lapidară că încadrarea juridică este identică. Menținerea încadrării juridice nu este însă de natură să înlăture neregularitatea actului de sesizare a instanței. Potrivit art. 263 Cod penal rechizitoriul trebuie să se limiteze la fapta și persoana arătată în actul de sesizare, față de care s-a desfășurat urmărirea penală. Dacă legiuitorul ar fi considerat că este suficientă încadrarea juridică a faptei, nimic nu l-ar fi împiedicat să menționeze în cuprinsul art. 263 Cod penal acest lucru, respectiv că este suficient ca încadrarea juridică a faptei să fie identică. Însă legiuitorul a înțeles să instituie, ca și condiție de legalitate a rechizitoriului, menținerea faptei pentru care s-a desfășurat urmărirea penală, fapta din rechizitoriu trebuind să fie identică cu fapta pentru care s-a desfășurat urmărirea penală. Solicită să se constate că această excepție a rămas nesoluționată câtă vreme motivul invocat de Înalta Curte de Casație și Justiție a fost străin de excepția invocată. Câtă vreme excepția a rămas neanalizată solicită să fie analizată de această instanță și să se constate că, într-adevăr, inculpații au fost trimiși în judecată pentru alte fapte materiale decât cele pentru care s-a început urmărirea penală și pentru care s-au desfășurat acte de urmărire penală.

Pe de altă parte, inculpații solicită să se constate că au fost încălcate dispozițiile art. 356 Cod procedură penală, câtă vreme au fost lăsate neanalizate elemente de fapt esențiale care au fost invocate ca mijloace de apărare esențiale. Apelanții inculpați au arătat că și dacă s-ar reține semnarea și avizarea formularului de activ net și a declarației de confirmare a

autenticității aceste fapte nu au fost de natură, sub nicio formă, să ajute sau să înlesnească pe cineva la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 10, nefiind de natură să determine subevaluarea pachetului de acțiuni al societății I.C.A. S.A. În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că în acest sens a invocat și dispozițiile art. 5 alin. 1 din Legea nr. 137/2002, dispoziții care stabilesc că autoritatea publică implicată este singura în măsură să stabilească modalitatea de valorificare, modalitatea de evaluare și stabilirea prețului de vânzare al acțiunilor pentru societatea supusă privatizării. S-a mai arătat că atât timp cât autoritatea publică implicată este singura care organizează, coordonează și finalizează procesul de privatizare evident că un act întocmit de către cenzorii societății supuse privatizării nu putea să influențeze decizia autorității publice implicate, aceasta trebuind ea însăși să ceară, potrivit aparatului propriu de specialitate, informațiile primite de la societatea supusă privatizării. Pe de altă parte, lipsa de importanță a actelor materiale săvârșite de către cenzori a fost confirmată și de organul de urmărire penală. Precizează că față de cel de-al patrulea cenzor s-a dispus netrimiterea în judecată apreciindu-se că acesta a fost în eroare de fapt, faptele săvârșite nu au avut caracter penal. Reamintește că și cenzorul față de care s-a dispus netrimiterea în judecată a săvârșit aceleași acte materiale ca și cenzorii pe care îi reprezintă-a semnat alături de aceștia formularul conținând determinarea activului net contabil și declarația de confirmare a autenticității datelor din dosarul de prezentare în vederea privatizării. Învederează instanței și faptul că prin raportul de expertiză întocmit de către H.D. s-a constatat faptul că societatea a procedat corect atunci când a stabilit prețul de evaluare în baza unui raport de evaluare simplificat. Solicită să se constate și că instanța de fond a făcut o aplicare greșită a dispozițiilor art. 26 Cod penal și a art. 10 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000 și, în special, a art. 44 din HG 626/2001. În expunerea motivelor de apel, se solicită să se observe că cenzorii au semnat o declarație de confirmare a autenticității datelor în dosarul de prezentare în vederea privatizării, formularul tipizat explicitând și ceea ce au confirmat cenzorii, respectiv că datele din dosarul de prezentare în vederea privatizării sunt conforme cu bilanțurile contabile și bilanțele de verificare la 31 decembrie 2002 și 30 aprilie 2003. Pe de altă parte, cenzorii au semnat formularul cuprinzând determinarea activului net contabil și precizează că, așa cum a rezultat din probele administrate, nu cenzorii au întocmit acest document ci doar l-au avizat, departamentul financiar-contabil al societății a întocmit documentul și l-a prezentat spre avizare cenzorilor societății. Activitatea de avizare nu a presupus decât confruntarea datelor din tabelul întocmit de departamentul financiar-contabil cu bilanțurile contabile și bilanțele de verificare la 31 decembrie 2002 și 30 aprilie 2003. Nu există nicio faptă penală în activitatea de verificare pe care au săvârșit-o cenzorii societății, cu atât mai mult cu cât acte în raport de care s-a confirmat autenticitatea, respectiv bilanțurile și bilanțele de verificare, au fost avizate anterior și de Direcția Generală de Finanțe Publice a Municipiului București.

În expunerea motivelor de apel, se solicită să se observe că întreaga construcție a organelor de urmărire penală, reluată și de instanța de fond în ce îi privește pe cenzori, se centrează pe dispozițiile art. 44 din HG 626/2001 și acestora li se impută faptul că în procesul de privatizare, în determinarea formularului de activ net contabil nu au procedat la reevaluarea patrimoniului societății și nu au întocmit un alt formular de activ net contabil cuprinzând valoarea actualizată a activelor societății I.C.A. S.A. Învederează instanței faptul că cenzorii societății nu puteau să avizeze un formular de activ net contabil ipotetic, ei trebuiau să avizeze, să verifice formularul care le-a fost prezentat de departamentul financiar-contabil al societății. Cenzorii societății nu aveau atribuții în reevaluarea patrimoniului societății I.C.A. S.A. De fapt, cenzorii nu au atribuții în reevaluarea patrimoniului niciunei societăți comerciale și solicită să se aibă în vedere și dispozițiile Legii nr. 31/1990, statutul societății I.C.A. S.A. și hotărârile de guvern, respectiv actele normative care au reglementat într-o formă sau alta reevaluarea activelor unei societăți comerciale. Se mai menționează că singurul act normativ în legislația română care a stabilit responsabilități în ce îi privește pe cenzori pentru întocmirea, reevaluarea sau evaluarea activelor unei societăți comerciale este art. 44 din HG 626/2001, articol care a fost reluat de către organul de urmărire penală dintr-un raport de cercetare care a fost întocmit în faza de urmărire penală precum și în hotărârea instanței de fond. Solicită să se observe că HG 626/2001 se referă la societățile comerciale care dețin în administrare terenuri agricole și arată că nu întâmplător a insistat, cu ocazia cercetării judecătorești, să dovedească că societatea I.C.A. S.A. nu avea în administrare terenuri agricole. Câtă vreme societatea I.C.A. S.A. nu avea în administrare terenuri agricole nu erau aplicabile dispozițiile HG 626/2001 iar cenzorii societății nu aveau de ce să cunoască, să respecte sau să se intereseze despre existența dispozițiilor art. 44 din HG 626/2001. Prin urmare, câtă vreme HG 626/2001 nu are aplicabilitate în această cauză, nici răspunderea cenzorilor nu poate interveni pentru niciunul din actele materiale imaginate de organele de urmărire penală.

În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că nu sunt întrunite nici latura obiectivă, nici latura subiectivă a infracțiunii. În ce privește latura subiectivă, respectiv elementul material al intenției, acesta lipsește cu desăvârșire așa cum a rezultat din probatoriul administrat în faza cercetării judecătorești, inclusiv din declarațiile tuturor coinalpaților și martorilor audiați în această cauză, cenzorilor societății nu le-a fost adusă niciodată la cunoștință demararea procesului de privatizare a societății I.C.A. S.A. și arată că se referă la momentul la care s-a avizat de către cenzori formularul de activ net contabil. S-a confirmat de către reprezentanții ADS că ei nu au discutat niciodată cu cenzorii societății și nu le-au adus la cunoștință nici faptul că se află în curs de privatizare, nici care este cadrul în care urma să se desfășoare privatizarea, respectiv că se aplică sau nu se aplică dispozițiile HG 626/2001. Câtă vreme cenzorii societății nu au cunoștință de demararea procesului de privatizare nu aveau de ce să se gândească că ar fi trebuit să propună cuiva sau să reevalueze ei patrimoniul societății I.C.A. S.A.

În conștiința lor, așa cum s-a dovedit, avizarea formularului de activ net s-a făcut doar pentru conducerea societății, pentru înștiințarea conducerii societății, fiind uzuală această practică a întocmirii din timp în timp a unui formular de activ net contabil pentru ca, conducerea societății să aibă reprezentarea asupra situației patrimoniale a societății în cauză. Solicită să se aibă în vedere că lipsa intenției este confirmată și de faptul că inculpații nu au avut nici un beneficiu de pe urma acestei construcții pe care a imaginat-o organul de urmărire penală, reluată de către instanța de fond. Precizează că a dovedit cu înscrisurile administrate cu prilejul cercetării judecătorești faptul că activitatea de cenzorat s-a desfășurat în baza unui contract încheiat de către societatea care aparținea celor doi cenzori cu societatea I.C.A. S.A. Acest contract nu a generat venituri lunare pentru cei doi inculpați, pentru fiecare inculpat decât de 30 euro/lună și consideră că este imposibil de crezut că pentru 30 euro/lună inculpații au săvârșit fapta de complicitate, de ajutorare, de înlesnire a unei persoane, să-și aproprie venituri ilicite de peste 60 milioane euro așa cum a imaginat organul de urmărire penală iar instanța de fond a statuat.

De asemenea, solicită să se observe că instanța de fond a făcut o greșită individualizare a aplicării pedepsei, de faptul că nu a ținut cont nici de vârsta înaintată a inculpaților, nici de contribuția lor minimă la așa-zisa săvârșire a infracțiunii. Totodată, se apreciază că instanța de fond ar fi trebuit să aibă în vedere faptul că apelanții inculpați nu au antecedente penale, provin din familii organizate, astfel încât atât dozarea, cât și aplicarea pedepsei trebuiau să fie aplicate în alt fel.

Se apreciază că, în ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța de fond a stabilit un prejudiciu eventual, respectiv a tratat operațiunea de privatizare ca și o afacere imobiliară. Totodată, precizează faptul că prejudiciul trebuie apreciat la momentul săvârșirii faptei. Arată că hotărârea instanței de fond este greșită și în ceea ce privește determinarea valorii acțiunilor societății ICA SA, precizând că în speță nu a fost vorba de o tranzacție imobiliară și că vânzarea pachetului de acțiuni s-a făcut în cadrul unui proces de privatizare, acest proces de privatizare având propriile reguli, Parlamentul creând niște legi tocmai pentru a stabili regulile privatizării, fiind stabilite totodată și regulile în baza cărora să se stabilească prețul de pornire sau valoarea acțiunilor societății. Precizează că legea privatizării se raporta la valoarea contabilă a societății, valoare care trebuia să se stabilească potrivit nomelor de reevaluare din momentul încheierii contractului de privatizare.

Apelantul inculpat Pantiș Sorin a arătat că instanța de fond a dat o greșită interpretare materialului probatoriu și a dispus în mod eronat condamnarea inculpaților pentru acțiuni ce nu constituie infracțiuni, faptele nefiind prevăzute de legea penală. În subsidiar, acesta a arătat că, în cazul în care nu se va dispune achitarea sa, după continuarea procesului penal, este necesară încetarea procesului penal datorită intervenției prescripției speciale. De asemenea, s-a menționat greșita soluționare a laturii civile a cauzei și reținerea unui prejudiciu inexistent în realitate. Apelantul inculpat a arătat că admiterea apelului formulat de inculpatul Pantiș și respingerea celui formulat

de Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DNA. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că a ajuns la concluzia că, pe de o parte, nu există probe în acuzare, iar pe de altă parte, hotărârea instanței de fond nu este motivată. În ceea ce privește puterea instanței de control judiciar de a modifica soluția pronunțată de instanța de fond, solicită a fi avute în vedere următoarele aspecte: un motiv de achitare este acela că fapta nu există. În ordinea cronologică a faptelor, învederează că un lucru este în mod unanim acceptat de instanța de fond și de reprezentantul Ministerului Public, acela că momentul privatizării ca și moment al stabilirii valorii SC ICA, este 16.07.2003. Dacă acesta este momentul de referință, urmează a se constata că cel puțin în raport de acesta, inculpatul nu a avut nicio acțiune în ceea ce privește evaluarea bunurilor societății, deoarece primul moment în care inculpatul a săvârșit un act material este 29.08.2003, când a depus o ofertă de participare în numele GRIVCO la privatizarea ICA. Dacă se reține data de 16.07.2003 ca și moment al consumării infracțiunii de stabilire cu rea intenție a unei valori diminuate, la o lună și jumătate mai târziu inculpatul realizează primul act material, ceea ce în niciun caz nu ar putea fi reținut ca și complice la o infracțiune care se consumase. În măsura în care s-ar putea înlătura această apărare, se poate observa că faptei îi lipsește unul din elementele constitutive, pentru că, fiind trimis în judecată pentru complicitate la fapta prevăzută de art. 10 lit. a din Legea nr. 78/2000, trebuie să fie un element constitutiv anume cerut, și anume intenția. Or, în această operațiune de privatizare, inculpatul a acționat nu cu o intenție delictuală, ci pentru aducerea la îndeplinire a unor mandate de reprezentare acordate de angajatorul său. Altfel spus, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, în condițiile din mandat, cu precizarea că hotărârile AGA GRIVCO sunt la dosarul cauzei. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că a arătat instanței de fond că, dacă inculpatul nu ar fi adus la îndeplinire mandatul acordat de angajator, s-ar fi expus unei eventuale acțiuni în răspundere disciplinară, din perspectivele Codului muncii, pentru că nu și-a îndeplinit sarcinile de serviciu. În această materie există multă jurisprudență din care rezultă că îndeplinirea sarcinilor de serviciu nu poate constitui elementul material al unei infracțiuni și nici nu poate reprezenta o intenție pentru calificarea unei complicități. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită a se observa că Hotărârea AGA prin care a fost desemnat inculpatul, în calitate de reprezentant al GRIVCO la privatizarea ICA, este o hotărâre care s-a luat fără ca inculpatul să fi participat la ședința AGA, nu a avut cunoștință de ea, de asemenea, mai există o Hotărâre AGA a acelorași acționari GRIVCO prin care se aprobă încheierea contractului de privatizare din partea societății. Deci există două momente ale procesului de privatizare, participarea la privatizare și semnarea contractului de privatizare, în ambele momente în care inculpatul a acționat a avut la bază mandate în care a fost desemnat reprezentant al societății.

Tot în ceea ce privește această coparticipare delictuală, precum și forma de vinovăție, în expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în sentința instanței de fond, nu se explica în ce fel s-a lăsat influențat

inculpatul Pantiș pentru a stabili o valoare mult diminuată a societății ICA, sau se mai precizează că la un moment dat s-a constituit o suprafață pe terenul ICA, în legătură cu care inculpatul Dan Voiculescu avea un interes direct, de care inculpatul Pantiș Sorin avea cunoștință, fără a se explica de unde avea cunoștință inculpatul Pantiș Sorin de interesul direct sau indirect al unei persoane cu care acesta nu a avut relații decât la nivel academic la un moment dat și ulterior, nu a mai avut relații directe, deoarece Pantiș Sorin nu participa la Hotărârile AGA.

Referitor la extinderea obiectului de activitate al GRIVCO cu activitatea de cercetare, în expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită a se constata că inculpatul Sorin Pantiș nu a avut nicio influență, nici în ceea ce privește constituirea dreptului de suprafață, lucru care rezultă cu evidență din calendarul activităților, iar în ceea ce privește prejudiciul, așa cum a arătat și în cererea de probatorii și cum a încercat să dovedească încă din faza de urmărire penală, deși instanța a reținut diferit de punctul de vedere al apărării, trebuie făcută o dihotomie în cauză între activele ICA și acțiunile ICA, tocmai pentru că există o diferență clară între clădiri, terenuri și valoare de piață a întreprinderii. După ce a formulat prima cerere de probatorii în faza de urmărire penală, care a fost admisă doar în parte (se solicitase a se stabili valoarea de piață a activelor și apoi, pe baza valorii de piață a activelor să se stabilească valoarea de piață a întreprinderii), în faza de urmărire penală s-a oprit într-un fel această activitate de stabilire a valorii de piață a SC ICA din motive care țineau de optica de desfășurare a anchetei. În faza cercetării judecătorești precizează că a revenit cu această cerere și, astfel cum rezultă din actele de la dosar, s-au făcut câțiva pași în direcția necesară a stabilirii de piață a întreprinderii ICA, pași care s-au oprit în urma declinării dosarului de la ÎCCJ la Tribunalul București. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că pentru stabilirea valorii activelor întreprinderii ICA, se ia în considerare valoarea clădirilor, apoi valoarea terenului, apoi valoarea dreptului de folosință asupra terenului și a clădirilor și se adună toate acestea pentru a se realiza în mod „caragialesc” „un total gen una la primărie și alta la prefectură” și de aici rezultă un prejudiciu de 60 de milioane de euro, în condițiile în care nu există o lucrare științifică certă. Precizează că nu poate fi de acord cu concluziile raportului de expertiză tehnico – științifică și a suplimentului, pe de o parte, pentru că la realizarea acestei lucrări inculpatul nu a participat, deci nu a fost respectat principiul contradictorialității și al dreptului la apărare, iar pe de altă parte, raportul de expertiză efectuat de expertul Papasteri în faza de urmărire penală arată foarte clar că nu pot fi utilizate concluziile lucrării în vederea stabilirii valorii de piață a întreprinderii, or, dacă așa spune expertul, că nu poate fi utilizat, nu înțelege de ce s-ar utiliza, iar pe de altă parte, expertul Belașcu, în lucrarea întocmită ca urmare a dispozițiilor ÎCCJ, nu a răspuns tuturor obiectivelor, sau dacă a răspuns, a făcut-o incomplet, pentru că ÎCCJ i-a pus în vedere să stabilească valoarea de piață a bunurilor ICA, ținând cont de destinația acestora.

În ceea ce privește a doua acuzație, de fals în înscrisuri sub semnătură privată, cu privire la care a intervenit prescripția specială, în expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că apreciază în continuare că această faptă nu există pentru că la momentul la care aceste bunuri au fost aportate la capitalul social al ICA, bunurile se aflau în patrimoniul GRIVCO, ca urmare a plății integrale a prețului. Este vorba de o vânzare cu remitere de titlu, dar fără remitere de bun și în aceste condiții nu înțelege de ce se pune problema răspunderii penale chiar și pentru o faptă care între timp a fost prescrisă.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că pedeapsa la care a ajuns instanța de fond și anume 6 ani cu executare pentru inculpat, care este o persoană de o înaltă ținută morală, care a fost în executivul României, care s-a confruntat cu diferite acuzații formulate la adresa sa de-a lungul timpului și pe care în mod dovedit le-a demolat pentru că nu a săvârșit niciodată nicio faptă penală, fiind un profesionist a tot ceea ce face, tată a doi copii și întreținător de familie, să fie condamnat la 6 ani cu executare pentru o faptă cu care nu are nicio legătură în sens material și nici în sens intelectual, este o măsură extrem de aspră., cu atât mai mult dacă înainte limitele erau între 5 și 15 ani și în prezent este între 3 și 10 ani, consideră că s-ar putea orienta, într-un subsidiar îndepărtat, sub minimul special.

Apelanții Baci Constantin și Sin Gheorghe au arătat de asemenea că instanța de fond a dat o greșită interpretare materialului probatoriu și a dispus în mod eronat condamnarea inculpaților pentru acțiuni ce nu constituie infracțiuni. Aceștia au arătat că dispozițiile legale ce reglementau activitatea celor doi inculpați au fost respectate integral, neexistând nici un motiv pentru care acțiunile lor să poată fi considerate ilicite. Apelantul Sin a arătat și faptul că în mod greșit a fost stabilit cadrul procesual cu privire la latura civilă a cauzei, judecata având loc în lipsa Ministerului Finanțelor Publice, precum și că soluția instanței de fond asupra laturii civile este una vădit eronată, neexistând în cauză un prejudiciu care să fie necesar a fi acoperit de către inculpați. Apelanții inculpați solicită, pe latură penală, admiterea apelurilor formulate de inculpații Sin Gheorghe și Baci Constantin, în temeiul dispozițiilor art.421 pc.t2 lit.a din noul Cod de procedură penală, desființarea sentinței penală atacată și, rejudecând, să fie pronunțată o hotărâre prin care să se dispună achitarea ambilor inculpați, în baza art.16 lit.b noul Cod procedură penală. Pe latură civilă, solicită ca în baza art.26 alin.1 din noul Cod de procedură penală să se dispună disjungerea cauzei, în situația în care se va aprecia că nu se impune trimiterea cauzei nici pe latură penală la prima instanță, respectiv disjungerea laturii civile întrucât judecata pe latură civilă s-a desfășurat în lipsa reprezentantului legal al statului român, hotărârea atacată, pe latură civilă, pronunțându-se exclusiv în contradictoriu cu Ministerul Agriculturii, în nume propriu.

În ceea ce privește apelul, pe latură penală, solicită să se observe că actele materiale de care sunt acuzați cei doi inculpați sunt acelea că, pe de o parte, ca urmare a procesului verbal din 31.05.2002 aceștia au hotărât

privatizarea SC ICA SA, de asemenea, că s-au numit administratori ai societății și, pe de altă parte, pentru încă trei fapte materiale pe care le reține instanța, respectiv: majorarea capitalului social al ICA prin Hotărârea AGA din 10.02.2003 și constituirea în mod legal a dreptului de suprafață. În ceea ce privește actele materiale de care aceștia sunt acuzați, arată că procesul verbal din 31.05.2002, respectiv o hotărâre AGA la acea dată nu a avut loc niciodată în data de 31.05.2002 și nici nu a avut, ca și conținut, ceea ce este cuprins în înscrisul care se află la dosarul cauzei. Precizează că acest proces-verbal nu este semnat de niciunul dintre cei doi inculpați, în condițiile în care în el se menționează că ședința este condusă de inculpatul Sin Gheorghe, invocând Hotărârea Guvernului nr.451, dar mai ales a Legii nr.31/1990, în care se menționează că orice adunare a acționarilor este prezidată de un președinte. Or, solicită să se observe că unica semnătură de pe înscrisul menționat aparține exclusiv domnului Mencinicopschi.

În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că în toate declarațiile date până în prezent, toți au menționat, în mod constant, că niciodată nu s-a purtat vreo discuție cu privire la privatizarea ICA, niciodată nu s-au numit administratori în cadrul SC ICA SA, nu au formulat și nu exercitat vreodată vreun act ca și administratori ai societății și nu au acționat în fapt, în sensul de a le fi aplicată teoria administratorului de fapt. Mai precizează că dacă ar fi existat un singur înscris în care inculpații să fi acționat în calitate de membrii ai Consiliului de Administrație, ar fi putut să înțeleagă reținerile parchetului și ale instanței. Or, atâta timp cât nu există nici un înscris prin care inculpații să își asume, în orice mod, calitatea de membru în Consiliu de Administrație, orice acuzație cu privire la încălcarea obligațiilor care revin administratorilor societății este nefondată. Mai mult, s-a arătat că la dosarul aflat la registrul Comerțului, al societății ICA, a descoperit existența unei declarații de îndeplinire a calității de administrator la SC ICA dată în fața unui notar, același notar care a reprezentat Fundația „Crescent” – Gavrilă Vasilescu, autenticată la data de 05.06.2002. Mai mult, se arată că una din condițiile pentru înființarea unei societăți comerciale este ca la dosarul de la Registrul Comerțului, la data depunerii documentației de înființare să se afle specimenul de semnătură, aceasta fiind o condiție *sine qua non*, prevăzută de Legea nr.26/1990 a registrului Comerțului, cât și în Legea nr.31/1990. Arată că a depus la dosarul cauzei, printre înscrisurile depuse la termenul anterior, răspunsul de la Registrul Comerțului care confirmă faptul că specimen de semnătură, obligatoriu pentru administratorii societății, respectiv Sin Gheorghe și Baciuc Constantin, nu există, acesta nefiind depus la dosar.

În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că în hotărârea instanței de fond, cu toate că se face referire la complicitatea, săvârșirea cu intenția a faptei de înlesnire, de a facilita subevaluarea acțiunilor de la SC ICA SA în cadrul procedurii de privatizare, instanța, unicul act, temei de drept pe care constată că este încălcat prin această majorare, este H.G. nr.577/2002, respectiv art.143 care prevede în sarcina administratorilor societăților comerciale actualizarea valorii activelor societăților comerciale, cu consecința majorării capitalului social al acestor

societăți. Învederează că această normă este aplicabilă tuturor administratorilor care sunt numiți în procedura de privatizare sau vânzare de active pentru aducerea lor la zi. Arată că H.G. nr.577/2002, fiind o normă de aplicare a Ordonanței nr.88 privind privatizarea și a Legii nr.44, precum și a Legii nr.137, este dată în aplicarea art.32² din Ordonanța nr.88 care prevede că majorarea capitalului social se face cu valoarea înscrisă în certificatul de atestare a dreptului de proprietate, nu reactualizată. Faptul că procedura de privatizare a început ulterior desfășurării activității, *in facto*, a celor doi inculpați ca membrii AGA ai SC ICA SA, nu îndeplinește condiția prevăzută de art.10 lit.a din Legea nr.78/2000, ca majorarea și actul de complicitate să aibă loc în timpul procedurii de privatizare, întrucât dacă majorarea ar fi avut loc în timpul procedurii de privatizare, deci după declanșarea acestei proceduri, numirea de către agentul de privatizare, în speță ADS, a membrilor în AGA, care la rândul lor numesc administratorii societății, aceștia aveau obligația să actualizeze capitalul social al societății la valoarea, astfel cum este prevăzut în HG nr.577/2002.

În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că la dosar se află contractul de concesiune nr.1/2001 încheiat între ADS și ICA. Cu privire la acest act se învederează că acesta nu a fost niciodată înregistrat și nu există în evidențele ADS, fiind primit răspuns de la ADS în acest sens. Mai mult, întrucât s-a pus în discuție de ce nu există, precizează că ICA nu avea terenuri agricole, pe de o parte, iar pe de altă parte, pentru a se încheia un contract de concesiune, presupunea preexistența protocolului prin care ICA predă ADS-ului, în administrare, conform Legii nr.268/2001, terenurile aflate în folosința sa. Ori, nici acest lucru nu s-a întâmplat, întrucât ICA nu a figurat niciodată în anexa Legii nr.268/2001. Atâta timp cât ICA nu a figurat în anexele Legii nr.268/2001, iar prin Hotărârea de Guvern care este aprobată, considerând că nu există articol în această hotărâre care să nu contravină unor dispoziții legale diferite, se adoptă Hotărârea de Guvern nr.451/2002 prin care se dispune, fără nici un temei legal, apreciind că aceasta este singura hotărâre întâlnită în activitatea sa care nu este dată în aplicarea niciunei legi, ea fiind *sine stătătoare*, ca și cum Guvernul dă legi în sensul în care, conform art.107 din Constituția României în temeiul căreia este dată, precizează foarte clar – Guvernul emite hotărâri de Guvern în aplicarea legii. Se precizează că efectul juridic pe care îl are aprecierea atât a parchetului, cât și a primei instanțe, în sensul că legea intră în vigoare după intrarea în vigoare a hotărârii de Guvern de reorganizare a ICA și care în anexele sale dispune că ICA este instituție a statului și în consecință este abrogată implicit, efectul juridic direct fiind acela că regimul juridic al bunurilor, respectiv domeniul public al statului, așa cum ele sunt evidențiate inclusiv prin Hotărârea nr. 15/2004 de actualizare a inventarului public al domeniilor statului. Deci, și în 2004 aceste bunuri figurează în domeniul public, astfel că instanța omite cu desăvârșire efectele propriei sale aprecieri. Atâta timp cât această lege abrogă implicit, sunt bunuri din domeniul public al căror regim juridic prin niciunul din actele abrogate în această perioadă nu este în măsură să schimbe sau să modifice în vreun fel, din punct de vedere juridic, regimul

juridic al proprietății publice. La dosar a depus, pentru ușurința înțelegerii faptului că orice încălcare a destinației acestor bunuri, nereguli pe care le au institutele pentru cercetare – dezvoltare în domeniul agriculturii, inclusiv alimentar, atâta timp cât aceste terenuri au destinație specială care este stabilită prin Legea nr. 18/1991, argumentele sunt expuse pe larg de ÎCCJ în hotărârea depusă la dosar la termenul din 08.04, anulând în argumente în anularea altei Hotărâre de Guvern din 2000, prin care s-a încercat același lucru, scoaterea din domeniul public al terenurilor cu destinație specială, solicită a se observa că există aceeași situație, în care printr-o HG ce contravine dispozițiilor legale din 1991 pe de o parte, se constată că acest teren este Ministerul. Indiferent cine ar fi făcut documentația de evaluare, Ministerul Agriculturii ca promotor al Legii nr. 290/2002, care știa că este instituție publică, emite în decembrie 2002 titlul de atestare a dreptului de proprietate pe acest teren - proprietate publică, în temeiul HG nr. 834/1991 cu modificările la zi, HG care exclude de plano emiterea de certificate pe terenuri aparținând domeniului public al statului. Din această perspectivă, față de toate aspectele care au fost învederate și de apărătorii celorlalți inculpați, apreciază că restabilirea situației anterioare nu se poate face decât, pe de o parte, prin revenirea acestor bunuri care sunt nemișcătoare, teren și clădiri, pe patrimoniul statului, nicidecum a contravalorii lor. Cel mult lipsa de folosință a acestor bunuri poate fi reactualizată și inculpații să fie obligați la un eventual prejudiciu, dacă se constată acest lucru. Precizează că niciodată acest lucru nu s-a analizat tocmai pentru că instanța de fond nu a fost deloc interesată să clarifice regimul juridic al bunurilor SC ICA.

În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că cei doi inculpați s-au aflat într-o gravă eroare de fapt cu privire la legalitatea privatizării, iar pe de altă parte nu au cunoscut iminența privatizării sau faptul că ar avea obligația prevăzută de HG nr. 577/2002 și, apreciază că, în mod corect, pentru că nu se declanșase procedura de privatizare de facto. Procedura de privatizare de facto a fost declanșată prin nota de privatizare din iunie 2010, iar de iure în 17.10.2003 când apare Ordinul Ministrului.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, în dosar pe de o parte bunurile aveau regimul bunurilor domeniului public și nu puteau fi vândute, astfel că ele nu au putut forma valabil obiectul unor tranzacții de transmitere în patrimoniul SC ICA SA. Mai mult modul în care acestea au fost evaluate de expertul DNA, doamna N. și expertul avut în vedere de instanța de fond, cu înlăturarea expertizelor efectuate de B. și H., administrate la ÎCCJ. Au fost înlăturate netemeinic, pe de o parte deoarece prima instanță a considerat că se aplică HG nr. 577/2002 celor doi administratori. În consecință la momentul majorării capitalului, în martie 2003, anterior declanșării procedurii de privatizare, aceștia trebuiau să aplice un text aplicabil strict după începerea unei proceduri de privatizare și înlătură concluziile experților desemnați de ÎCCJ, care în mod corect stabilesc o valoare cel puțin apropiată de 7 milioane de euro. Concluzia la care a ajuns instanța de 60 de milioane de euro (echivalentul a 40 de km de autostradă executată, respectiv, 1700 de euro pe m.p.). Niciodată pe un teren în acea zonă nu a existat o valoare de 1700 de

euro pe m.p. Solicită trimiterea spre rejudecare la prima instanță pentru următorul motiv: prin adresa din noiembrie 2011, depusă la dosar s-a solicitat să se ia act că, calitatea de reprezentant al bugetului de stat, inclusiv a statului român cu privire la veniturile obținute din privatizare s-a transmis către Ministerul Finanțelor Publice în conformitate cu Legea nr. 137/2002 și actele legale. Titularul final al acestor sume este Fondul Național de Dezvoltare prin Ministerul Finanțelor Publice, iar destinația acestor sume este stabilită strict prin lege. Legea stabilește foarte clar, că indiferent de agentul de privatizare, toate aceste sume se duc în acel cont al Ministerului Finanțelor Publice la Fondul Național de Dezvoltare, cu destinație specială pentru proiecte de infrastructură, pentru proiectele finanțate din fonduri europene. Schimbarea titularului contului în care s-ar putea vira, atâta timp cât Ministerul indică prin aceeași adresă că nu este agent de privatizare și că în temeiul Legii nr. 268 unica instituție publică implicată în privatizare pentru societățile care în domeniul agricol este ADS, ADS doar începând cu ianuarie 2003 virează aceste sume la Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Agriculturii încasând exclusiv sumele care derivă din exploatarea bunurilor din agricultură, respectiv, din concesiuni, dar atunci când e vorba de înstrăinare de active și privatizare, banii sunt ai statului. Ca atare, consecința rămânerei definitive a hotărârii primei instanțe, nu e vorba doar de schimbarea unui titular sau a unui cont, atâta timp cât Ministerul nu are un cont bugetar deschis pe așa ceva, în baza Legii nr. 500/2002 a bugetului de stat, ci înseamnă schimbarea destinației banilor, respectiv deturnarea de fonduri și cu finalitatea subminării economiei naționale, atâta timp cât banii au o destinație concretă. Ministerul Agriculturii îi încasează, dacă-i încasează, pe despăgubiri proprii, așa cum a dispus instanța, în nume propriu Ministerului să se plătească acești bani; Ministerul îi încasează în contul de despăgubiri și îi utilizează pentru activitățile pe care acesta le desfășoară, aprobate în bugetul de stat. Niciuna dintre acestea nu sunt finanțare a proiectului de infrastructură. Mai mult decât atât, nefiind instituție publică implicată în privatizare nu poate și nu are temei legal. Față de acest argument, de cererea Ministerului Agriculturii, pe care instanța a ignorat-o, prin care arată transmiterea calității de reprezentant, consideră că se impune pe latură civilă disjungerea cauzei și trimiterea spre rejudecare la instanța civilă.

În expunerea motivelor de apel, se solicită a se avea în vedere că procesul de privatizare începe din momentul în care a apărut Decretul nr. 451/2002 și s-a dispus într-o primă fază transformarea unei societăți care aparținea statului într-o societate comercială la care a fost obligat inculpatul Sin, fiind secretar al SAS, să reprezinte consiliul AGA al noii societăți. Dacă nu era secretar de stat nu avea această îndeletnicire. Dacă nu aducea la îndeplinire Decretul nr. 451/2002, ar fi fost abuz în serviciu. Societatea s-a născut 23.05.2002, iar în 06.03.2003 nu mai făcea parte. După ce societatea a avut o denumire și un statut, s-a oprit. Solicită a fi avut în vedere că se impune achitarea, în baza art. 11 rap. la art. 10 alineat 2 lit. a Cod penal, pentru că inculpatul Sin nu a comis această faptă. Solicită, totodată, ridicarea sechestrului care a fost aplicat pe un singur apartament. După o viață de

cercetare științifică și o activitate ilustră, are un singur apartament și cu acel apartament trebuie să plătească 18.000 de euro. Solicită achitarea și pentru cea de-a doua faptă, deoarece, în opinia apărării, legea penală mai favorabilă este tot legea veche, deși nivelul pedepsei a scăzut. Solicită a se avea în vedere că inculpatul nu a diminuat, ci a mărit capitalul social, după o procedură bine definită și tranșată, deci nu a avut nici un fel de participare la privatizare. Aceasta a avut loc în 17.07.2003, când acesta nu mai era acolo

Apelantul inculpat Pop Flavius Adrian a arătat în dezvoltarea motivelor de apel că se impune achitarea sa, având în vedere că dispozițiile legale ce reglementau activitatea acestuia au fost respectate integral, neexistând nici un motiv pentru care acțiunile sale să poată fi considerate ilicite, pentru că fapta ce i se impută nu a fost săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de lege și având în vedere că a existat o eroare a sa, ca și cauză de neimputabilitate. De asemenea, acesta a arătat că sentința instanței de fond nu este corespunzător motivată, instanța însușindu-și în mare parte conținutul rechizitoriului. Solicită admiterea apelului, desființarea sentinței penale nr. 701 a Tribunalului București și rejudecând, să se dispună achitarea, în conformitate cu art. 396 alineat 5 cu referire la art. 16 alineat 1 lit. b teza a II-a din Noul cod de procedură penală, în sensul că fapta nu a fost prevăzută cu vinovăția prevăzută de lege și cu o scurtă explicație pentru care s-a aplecat asupra acestei solicitări. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că semnarea acestui înscris a fost consecința obligațiilor de serviciu ale inculpatului și pe cale de consecință, precizează că acesta a fost motivul pe care a solicitat acest temei. În subsidiar, solicită achitarea, în conformitate cu art. 396 alineat 5 cu referire la art. 16 alineat 1 lit. d teza a II-a din Noul cod de procedură penală, în sensul că există eroarea ca o cauză de neimputabilitate, cu privire la care a făcut o paralelă juridică cu parte din alte persoane care au semnat acea declarație și față de care procurorul a dat soluții de neurmărire sub cuvânt că s-au aflat în eroare. Toate aceste solicitări pentru acuzația de a fi săvârșit infracțiunea de complicitate la infracțiunea de stabilire cu intenție a unei valori diminuate. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că există opt pasaje la care instanța de fond s-a referit la inculpatul Flavius Pop. Astfel, instanța de fond s-a limitat la reluarea susținerilor Parchetului, fără a face o analiză proprie și din punctul de vedere al apărării, pe lângă faptul că este netemeinică și nelegală, este și nemotivată. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că susține toate apărările care tind să demonstreze că fapta a cărui complice se presupune că este inculpatul Flavius Pop nu există. Evident că în măsura în care se vor reține toate acele argumente, instanța nu va putea reține nici complicitatea inculpatului. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că ceea ce rezultă în ceea ce-l privește pe inculpatul Flavius Pop, în urma unei analize serioase și temeinice a rechizitoriului și a probelor anexate acestuia, este că faptei de care este acuzat inculpat, îi lipsesc elementele constitutive atât în plan subiectiv, cât și în plan material. În subsidiar, în cazul unei soluții de condamnare, se solicită să fie avute în vedere dispozițiile art.74 lit.a, d, f și g și 75 Cod penal și dispozițiile art.91

Cod penal, precum și scopul general al procesului penal, considerând că pedeapsa aplicată de instanța de fond, de 6 ani închisoare este mult prea mare.

Apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian au arătat că soluția instanței de fond asupra laturii civile este una vădit eronată, neexistând în cauză un prejudiciu care să fie necesar a fi acoperit de către inculpați. De asemenea, s-a menționat și greșita obligarea a acestora în solidar la plata despăgubirilor civile, precum și faptul că instanța era obligată la a se limita la a îi obliga la despăgubiri numai în limita activului succesoral. Învederează că motivele de apel vizează exclusiv latura civilă, și anume faptul că moștenitorii inculpatului decedat în timpul procesului, respectiv Domnișoru Marian, au în vedere faptul că hotărârea instanței de fond este netemeinică și nelegală, întrucât au fost obligați, în solidar cu ceilalți inculpați la plata prejudiciului cu privire la care a făcut referiri în ceea ce privește întinderea acestuia și temeinicia stabilirii prejudiciului prin rapoartele de constatare pe care le-a contestat. În expunerea motivelor de apel, apelanții inculpați au menționat că instanța de fond trebuia să decidă în mod judicios că sunt aplicabile, pe latură civilă, dispozițiile Codului de procedură civilă și a Codului civil, astfel că, instanța în mod eronat a decis că răspunderea moștenitorilor inculpatului decedat – Domnișoru Gheorghe se face cu toată masa succesorală, respectiv cu toate bunurile aflate în patrimoniul succesoral, fără a reține, de fapt, că răspunderea acestora trebuie raportată exclusiv la activul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia, respectiv să se țină seama de faptul că numai jumătate dintre bunuri compun masa succesorală, cealaltă jumătate aparținând în mod exclusiv soției supraviețuitoare, respectiv apelantei Domnișoru Mihaela.

Apelantul inculpat Voiculescu Dan a solicitat admiterea apelului și desființarea sentinței apelate cu trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță având în vedere nelegala compunere a completului de judecată. De asemenea, a arătat că în mod eronat a fost stabilit cadrul procesual cu privire la partea civilă, nefiind respectate nici dispozițiile legale privind constituirea de parte civilă. De asemenea, s-a menționat că probele ce au stat la baza actului de acuzare au fost obținute în mod ilegal și trebuie înlăturate, având în vedere mai multe aspecte printre care acela că urmărirea penală a avut loc practic în lipsa inculpatului, fiindu-i încălcat flagrant acestuia dreptul la apărare. De asemenea, s-a arătat că prima instanță a refuzat în mod nejustificat să administreze probele solicitate, probe ce erau concludente și utile soluționării corecte a cauzei. Apelantul a arătat de asemenea, in extenso, faptul că faptele pentru care a fost trimis în judecată nu există în realitate și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege, lipsind latura subiectivă a acestor infracțiuni. De asemenea, s-a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 C.pen. Inculpatul a arătat că primul motiv de apel privește compunerea

primei instanțe care s-a realizat cu încălcarea principiului repartizării aleatorii a cauzei penale. Astfel, contestată modul de formare a completului de judecată în fața primei instanțe, deoarece, deși s-a invocat imposibilitatea obiectivă de continuare a judecării de către judecătorul care a fost investit inițial și care a fost desemnat în urma unei repartizări aleatorii, pentru că la dosarul cauzei se regăsește procesul – verbal de repartizare aleatorie a cauzei, în consens cu dispozițiile procedurale în vigoare la acel moment care au fost reluate în Noul cod de procedură penală în art. 344 alineatul 1 Noul cod de procedură penală, cu toate acestea cel de-al doilea judecător care a pronunțat sentința atacată cu apel nu a fost desemnat în urma repartizării aleatorii. Menționează că este esențial faptul că, deși s-a susținut că s-a desființat completul de judecată inițial, solicită a se observa că la dosar nu există Hotărârea Colegiului de Conducere a instanței, de desființare a completului de judecată, potrivit art. 22 alineat 2 lit. c din Regulamentul de organizare interioară a instanțelor, hotărâre cu privire la care nu se face nicio mențiune în procesul – verbal care se află la dosarul cauzei. Astfel, întrucât este vorba de o nelegală compunere a instanței, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b Noul cod de procedură penală raportat la art. 281 lit. a Noul cod de procedură penală, pentru că este motiv de nulitate absolută a judecării, admiterea apelului, desființarea hotărârii primei instanței și trimiterea cauzei spre rejudecare. Inculpatul a menționat că cel de-al doilea motiv de desființare cu trimitere spre rejudecare, în apel, privește nelegala introducere în proces, în calitate de parte civilă, a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, susținând că în mod greșit, prin rechizitoriul din 03.12.2008 s-a reținut că parte civilă este Statul Român prin Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale întrucât în bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu a fost creat vreun prejudiciu prin privatizarea Institutului de Cercetări Alimentare. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că există probleme de procedură rezultate din inexistența vreunui temei juridic legal de constituire de parte civilă, precizând că Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a formulat cererea de constituire ca parte civilă la solicitarea organului de urmărire penală, care a înaintat acestuia un raport de evaluare din 03.07.2008 întocmit de expertul P.M., raport care a fost contestat de către inculpați, atât sub aspectul legalității, cât și al conținutului. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că este esențial faptul că această constituire ca parte civilă a Ministerului Agriculturii nu a avut la bază nicio notă internă, nicio notă de analiză și nici un raport al Departamentului de patrimoniu sau a Direcției de buget, ci doar adresa emisă de Direcția Națională Anticorupție, considerând poziția părții civile ca fiind îndoielnică, care a formulat cererea de constituire ca parte civilă doar pe baza simplei cereri a organului de urmărire penală și care privește un presupus prejudiciu rezultat dintr-un contract de privatizare, care este în vigoare, nefiind contestat sau anulat.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită ca în cercetarea apelului să se dispună, în temeiul art.102 alin.2 Cod procedură penală raportat la art.101 alin.1 Cod procedură penală, excluderea

din proces a următoarelor mijloace de probă, ca fiind obținute cu încălcarea dispozițiilor legale, fiind mijloace obținute în mod nelegal și, implicit probe obținute în mod nelegal și cu încălcarea principiului loialității administrării probelor. Astfel, solicită să fie exclus raportul de constatare tehnico-științifică nr.208/2007 din 11.06.2008, inclusiv suplimentul la acest raport din data de 17.09.2008 și, de asemenea, și raportul de expertiză tehnică nr.6392/03.07.2008 care au fost dispuse și efectuate în faza de urmărire penală. Arată că motivul cererii de excludere îl reprezintă faptul că acestea au fost întocmite înainte de începerea urmăririi penale împotriva inculpatului Voiculescu Dan, precizând că începerea urmăririi penale s-a realizat la data de 24.09.2008, adică ulterior întocmirii acestora rapoarte. Se apreciază că prin aceasta i-a fost încălcat dreptul procesual fundamental, elementar al oricărui suspect sau inculpat de a solicita organului de urmărire penală desemnarea unui expert recomandat de inculpat care să participe la efectuarea expertizei, aceasta fiind contradictorie în toate fazele procesului penal. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită să se observe că raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul P.M., conține o eroare esențială care face ca acesta să nu poată fi folosit și anume, deși obiectivul stabilit de organul de urmărire penală era acela de a stabili care era valoarea de piață a terenurilor și construcțiilor deținute de Institutul de Cercetări Alimentare SA la data de 16.07.2003, care este data presupusei fapte, valoarea de piață calculată de expert este de la data de 16.07.2007, acest lucru fiind inadmisibil. Solicită înlăturarea celor două declarații date de inculpatul Sin Gheorghe, în data de 11.02.2008 și 21.12.2007, în faza de urmărire penală, întrucât acestea au fost obținute cu încălcarea principiului loialității administrării probelor, proba încălcării acestui principiu reprezentând-o declarația dată de inculpatul Sin Gheorghe, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, la data de 05.10.2010. În ceea ce privește declarația inculpatului Popa Corneliu care, în faza de urmărire penală a răspuns întrebărilor procurorului, solicită să se observe că procurorul a sărit peste etapa și relatare liberă și a trecut direct la etapa întrebărilor, inculpatul Popa Corneliu revenind în faza instanței asupra declarației, menționând că răspunsul la întrebarea nr.34 i-a fost indus de către procurorul anchetator. De asemenea, arată că acesta, în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat că nu-l cunoaște pe Voiculescu Dan și că în procesul de privatizare din speță nu a primit solicitări sau sugestii din partea acestuia sau a vreunui reprezentant al acestuia. Cu privire la declarația inculpatului Baciou Constantin dată în faza de urmărire penală, în data de 21.12.2007 a cărei excludere o solicită, precizează că prin declarația dată în fața instanței în data de 05.10.2008, la Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta a arătat că nu-și menține anumite afirmații făcute în fața procurorului, acestea fiindu-i sugerate de către procuror.

Inculpatul mai învederează că a invocat ca și motiv de apel, un motiv substanțial cu privire la prima încadrare juridică, respectiv pretinsa infracțiunea prevăzută de art.13 din Legea nr.78/2000 și anume constând în exercitarea unei influențe sau autorități în virtutea funcției, în scopul obținerii

de foloase pentru sine sau pentru altul. Cu privire la această încadrare, arată că a solicitat în mod expres primei instanțe, în conformitate cu art.18 din noul Cod de procedură penală, continuarea procesului penal, precizând că a arătat că este o infracțiune cu privire la care s-a împlinit termenul de prescripție, însă inculpatul Voiculescu Dan a solicitat continuarea procesului penal pentru ca instanța de fond să pronunțe în locul unei soluții de încetare a procesului penal, o soluție de achitare, pe motiv că fapta nu există în materialitatea ei. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că deși instanța de fond a admis cererea de continuare a procesului penal și, în susținerea acestei cereri a admis propuneri de probe în apărare, practic prima instanță nu a rezolvat fondul acestei cereri, nepronunțându-se în nici un fel cu privire la fondul cauzei sub aspectul infracțiunii prevăzută de art.13 din Legea nr.178/2000, pronunțând o soluție nelegală și netemeinică de încetare a procesului penal. Precizează că o cauză care face ca infracțiunea să fie lipsită de temeii, face ca acțiunea penală să fie lipsită de temeii și are prioritate față de o cauză care face ca acțiunea penală să fie lipsită de obiect. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită să se constate că nu există în privința acestei infracțiuni nicio probă, în sensul de faptă materială sau de împrejurare de fapt, respectiv în sensul care este definitiv de art.97 alin.1 Cod procedură penală din care să rezulte că inculpatul Voiculescu Dan ar fi săvârșit vreo faptă prevăzută de legea penală. Invocă jurisprudența și practica judiciară prin care s-a statuat că nu este suficient ca inculpatul să ocupe sau să îndeplinească o anumită funcție pentru a i se reține această infracțiune, ci este necesar să se realizeze o acțiune materială, obiectivă, adică să existe o faptă de influențare. Or, în speță lipsește fapta materială, nici în rechizitoriu și nici în sentința primei instanțe nu se indică care este fapta materială prin care inculpatul, profitând de funcția pe care a îndeplinit-o, și-ar fi exercitat influența sau autoritatea, cu indicarea elementelor de fapt. Solicită să fie avute în vedere declarațiile inculpaților asupra cărora se pretinde că s-ar fi exercitat influența sau autoritatea, respectiv inculpații Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin și Sandu Jean Cătălin, aceștia declarând în mod univoc că nu s-a exercitat absolut nicio influență și nicio autoritate din partea inculpatului Voiculescu Dan, ci dimpotrivă au arătat că acesta nu a avut nicio implicare în activitățile pe care aceștia le-au desfășurat sau în luarea deciziilor cu privire la desfășurarea procesului de privatizare.

Inculpatul a mai solicitat în temeiul dispozițiilor art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.17 alin.2 Cod procedură penală și art.16 lit.a Cod procedură penală, admiterea apelului, desființarea sentinței prin care prima instanță a dispus față de inculpatul Voiculescu Dan încetarea procesului penal, pe motivul intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale și să se dispună, în temeiul art.396 alin.3 Cod procedură penală coroborat cu art.16 lit.a Cod procedură penală, în rejudecare, achitarea inculpatului Voiculescu Dan, pe motiv că fapta nu există, fapta lipsește în materialitatea ei.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că prima instanță a analizat și activitatea premergătoare privatizării, contrar rechizitoriului, activitate care nu are nici un fel de relevanță juridică, fiind o activitate pretins a fi realizată în perioada anilor 1990 – 1991, continuând până în anul 2002, înainte de data pretinsei fapte prevăzute de art.13 din Legea nr.78/2000, pretinzându-se că această infracțiune, imputată inculpatului, s-ar fi realizat în perioada 31 mai 2002 – 24 noiembrie 2003, iar cealaltă prevăzută de art.29 lit.c din Legea nr.656/2002 în perioada 24 mai 2004 – 14 februarie 2005. Or, este evident că inculpatului Voiculescu Dan nu i se poate reproșa activitatea premergătoare privatizării, susținându-se fără niciun temei faptul că apelantul inculpat Voiculescu Dan ar fi fost implicat direct și personal în toate fazele evolutive ale societății Bioprod SA și, respectiv ale privatizării societății ICA SA. Mai mult, învederează că i se reproșează inculpatului Voiculescu Dan comportamente care sunt extra infracționale, având în vedere delimitarea strictă a perioadelor cu privire la care se pretinde că s-ar fi săvârșit infracțiunile.

În ceea ce privește fondul cauzei, prin apelul formulat, inculpatul a arătat că cu privire la implicarea directă și personală în toate fazele devolutive ale societății Bioprod și, respectiv ale privatizării societății ICA, cu privire la aprobarea, în calitate de reprezentant a Crescent Commercial Maritime LTD a înființării societății Bioprod, a cooptării altor asociați, a majorării capitalului social și cesionarea către Grivco a acțiunilor Bioprod deținute de societatea Crescent, arată că potrivit procurii notariale emise la data de 11.03.1991 de societatea Crescent, inculpatul Voiculescu Dan a acționat nu în nume propriu, ci în numele și pentru această societate, iar procura a fost valabilă pentru o perioadă de 4 ani începând cu data emiterii. Mai arată că toate actele realizate în temeiul acestei procuri, de apelantul inculpat Voiculescu Dan, în calitate de reprezentant al societății Crescent, au fost confirmate de această societate, fie realizate în interesul acesteia. Totodată, arată că această societate i-a acordat, succesiv, apelantului inculpat Voiculescu Dan, noi procuri de reprezentare pe noi durate de timp, care se află la dosar, ceea ce confirmă validarea și ratificarea actelor anterioare. Mai mult, precizează că în numele acestor societăți comerciale au acționat ca și mandatar și alte persoane. În ceea ce privește participarea Institutului de Chimie Alimentară ca asociat la Bioprod, arată că acest fapt nu i se poate reproșa apelantului inculpat Voiculescu Dan, întrucât aceasta s-a realizat, în mod obiectiv, în baza hotărârii Consiliului de administrație al acestei societăți, la data de 16.07.1991, acesta fiind compus din 7 membrii, reprezentat de director general Popescu Ovidiu. Arată că obiectul de activitate al noii societăți, pe lângă activitatea de cercetare științifică era compus din activități pe care Institutul nu le putea realiza. De asemenea, arată că actul constitutiv al societății Bioprod SRL a fost semnat din partea ICA de către Popescu Ovidiu, precizând că la acel moment dl.Mencinicoschi nu avea calitatea de director, de către director și economist – Dumitriu Elena și de către contabil șef, solicitând să fie examinate contractul de societate și statutul care se află depuse la dosar. Mai arată că, Institutul de Chimie Alimentară a fost angajat

și reprezentat în baza deciziilor Consiliului de administrație, de către Popescu Ovidiu, în calitate de director general și președinte al Consiliului de administrație, până în anul 1995, când potrivit deciziei nr.3 din 10.01.1995 a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură Gheorghe Ionescu – Sisești, pe baza propunerii Consiliului științific al Institutului de Chimie Alimentară a fost numit director al acestuia Mencinicopschi Gheorghe, în acest sens fiind actul existent în volumul 13 d.u.p. fila 411, contrar celor susținute în rechizitoriu și preluate în sentință (filele 69-83). Astfel, rezultă că raporturile juridice cu Bioprod SRL, cu Crescent și cu celelalte persoane juridice ori fizice, Institutul de Chimie Alimentară era angajat de o altă persoană, respectiv de dr.ing.Popescu Ovidiu, în această perioadă fiind realizate, în condiții de legalitate, înființarea Bioprod SRL și, ulterior transformarea în societatea de acțiuni. Precizează că toate actele au fost realizate în baza deciziilor Consiliului de administrație a Institutului de Chimie Alimentară, nu prin decizia unei singure persoane, făcând referire la înscrisurile aflate în volumul 15 fila 244 din dosarul de urmărire penală. Consideră că este esențial și faptul că ministrul Ministerului Agriculturii, Apelor și Pădurilor, în perioada la care se referă pretinsele fapte materiale, respectiv dl. I.S. este cel care a semnat nota de fundamentare pentru adoptarea Hotărârii de Guvern nr.451/2002. Totodată, a contrasemnat acest act normativ și, mai mult, în luna octombrie 2003, în baza art.10 din Legea nr.286/2001 a aprobat prin Ordinul nr.819/17.10.2003 lista societăților comerciale care fac obiectul privatizării, listă pe care se afla nominalizată și societatea Institutul de Cercetări Alimentare SA și care a fost publicată în Monitorul Oficial. Or, în aceste condiții, nu se poate susține că apelantul inculpat Voiculescu Dan ar avea vreo implicare în aceste faze evolutive a procesului de privatizare.

Cu privire la cesiunea acțiunilor deținute de Crescent, în expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că deciziile au fost luate în conformitate cu dispozițiile legale și în concordanță cu interesele societății respectiv potrivit deciziilor organelor sale statutare. Astfel, contractele de cesiune nu au fost semnate de dl.Voiculescu Dan, ci de alte persoane. În consecință, arată că aceste acte nu au la bază interesele personale ale apelantului inculpat Voiculescu Dan, fiind evident că în Adunarea generală extraordinară a acționarilor Bioprod SA nu s-au discutat aceste aspecte, ci votul s-a realizat în condiții de deplină legalitate în privința cesionării acțiunilor întrucât persoana care a decis este societatea cipriotă. Menționează că obiectivul societății Bioprod nu a fost cel care este susținut în rechizitoriu, pe baza unor simple speculații care nu se pot ridica la nivelul de probe, precizând că obiectul acesteia a fost dezvoltarea activității de cercetare. În ceea ce privește cumpărarea de către Grivco SA a construcțiilor edificate de Bioprod SA pe terenurile ICA, prin motivele de apel se arată că s-a susținut în mod tendențios că aceasta s-ar fi realizat în condiții vădit dezavantajoase pentru celelalte părți. Sub acest aspect, se precizează că toate aprobările în cadrul adunărilor generale ale acționarilor la orice societate comercială se iau în condițiile prevăzute în actul constitutiv și în conformitate cu prevederile Legii nr.31/1990 privind societăților. Referitor la SC Grivco SA, arată că în

Adunarea generală a acționarilor săi, cu participarea și cu votul unanim al acționarilor s-a decis, la data de 02.06.1999, anterior intrării în vigoare a Legii nr.78/2000, în condiții de deplină legalitate asupra achiziționării la un preț corect, avantajos pentru Bioprod, a clădirilor în curs de construire, construcțiile fiind începute în anul 1995-1996 și nefinalizate încă în anul 1999 din cauza lipsei resurselor financiare. Arată că, în mod obiectiv Grivco SA a sprijinit financiar Bioprod cumpărând respectivele construcții nefinalizate. Precizează că pentru a închiria construcția nefinalizată, Grivco SA a fost nevoită să investească pentru finalizarea și amenajarea construcției, aceste sume nefiind luate în seamă cu ocazia efectuării constatărilor și a expertizei în faza de urmărire penală și nefiind luate în considerare, în consecință, nici de procuror în cursul urmăririi penale și nici de instanța de fond în cursul judecății. În ceea ce privește contractul de închiriere, învederează că aceasta a fost încheiat în anul 2003, deci la 4 ani după achiziție și investiții de milioane de dolari efectuate de Grivco SA pentru finalizarea construcțiilor și pentru amenajarea acestora. Cu privire la constituirea dreptului de suprafață, reținându-se că ar fi o constituire ilegală a dreptului de suprafață asupra terenurilor ICA pe care erau ridicate construcțiile achiziționate de Grivco SA de la Bioprod SA, cu plata redevenței către această firmă și nu către proprietarul terenurilor, arată că aspectele reținute în rechizitoriu și în sentință evidențiază necunoașterea conținutului și a regulilor dreptului de suprafață, dar și neînțelegerea mecanismelor de funcționare a societăților comerciale, precizând că suprafața înseamnă simplul drept de folosință pe care proprietarul unei construcții îl are asupra terenului pe care este edificată construcția, teren care aparține altui proprietar. În ceea ce privește redevența, arată că era legal ca societatea Bioprod SA să primească redevența întrucât societatea I.C.A. nu mai era titular al dreptului de folosință, ci aceasta constituise acest drept ca aport la capitalul social al Bioprod. În consecință, I.C.A. nu avea cum să obțină redevența întrucât nu mai avea dreptul de folosință în patrimoniul său, învederează că această situație rezultă foarte clar din cuprinsul Convenției de constituire a dreptului de suprafață aflată la dosar, precizând că cele trei societăți care au încheiat această convenție au avut la bază hotărâri ale Adunării extraordinare ale acționarilor, adoptate cu unanimitate la nivelul fiecărei societăți, iar semnarea de către dl.Voiculescu Dan a unei hotărâri a Adunării generale extraordinare a SC Grivco SA, în exercitarea drepturilor legale de acționar, nu poate fi calificat, sub nicio formă, ca un act de influențare politică.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în mod nelegal și netemeinic prima instanță a considerat că Institutul de Cercetare Alimentară, ulterior societatea I.C.A. SA ar fi trebuit să majoreze capitalul social și că aceasta nu s-a realizat, astfel că ICA ar fi rămas cu o cotă de participare de 40%. Arată că prima instanță ar fi trebuit să analizeze și, eventual, să indice și resursele pe care Institutul de Cercetări Alimentare și ulterior, ICA le-ar fi avut și utilizat. Or, tocmai lipsa resurselor a determinat includerea acestora în portofoliul societăților desemnate privatizării, cu privire la care apelantul inculpat Voiculescu Dan nu are nicio implicare. În ceea ce

privește includerea în obiectul de activitate al Grivco SA, la data de 07.07.2003, a codului CAEN 7310, arată că, contrar celor susținute în rechizitoriu și preluate de prima instanță, este relevantă împrejurarea că, încă înainte de anul 2000 societatea Grivco SA avea inclus în domeniul de activitate codul CAEN 7310. De asemenea, societatea ICA SA avea încă de la înființare inclus codul CAEN 7310, solicitând să se constate că, în realitate, înscrisurile din dosar atestă includerea unor coduri CAEN conținând în text global inclusiv codul CAEN preexistent. În ceea ce privește încheierea contractului de vânzare – cumpărare de acțiuni în 24.11.2003 prin care Grivco SA a cumpărat pachetul de acțiuni ICA SA de la Statul român reprezentat de ADS, arată că în mod greșit s-a reținut, fără nici un temei, că participarea dl.Voiculescu Dan la pretinsa înțelegere frauduloasă cu ceilalți inculpați, respectiv pretinsa influență, fiind vorba de inculpații Pantîș Sorin, Mencinicopshi Gheorghe și Sandu Jean Cătălin, ar fi demonstrată și de faptul că ar fi participat la ședințele adunărilor generale ale Grivco SA și ar fi semnat hotărârile AGA prin care s-a aprobat participarea la procesul de privatizare și împuternicirea inculpatului Pantîș Sorin. Or, din actele dosarului rezultă că actele care au fost întocmite erau obligatorii pentru orice participant, fiind relevantă succesiunea cronologică și elementele care evidențiază o altă situație decât cea care este expusă în rechizitoriu și în sentința primei instanței, făcând o scurtă expunere a succesiunii activităților din procesul de privatizare.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a mai menționat că pentru prezentarea la licitație, SC GRIVCO SA a prezentat o primă hotărâre a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor adoptată în condiții de legalitate la data de 18 august 2003, iar, ulterior, după adjudecarea, în condiții de legalitate la data de 14 noiembrie 2003 a mai adoptat o nouă Hotărâre a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor, aceasta fiind necesară în scopul evidențierii exprese a prețului acțiunilor și asumării unor condiții obligatorii conform contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni și a prevederilor legii nr.31/1990 privind societățile comerciale. Mai arată că în a doua Hotărâre a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor adoptată la 14 noiembrie 2003, în condiții de legalitate, au fost prevăzute expres doar condiții de preț și număr de acțiuni, precum și necesitatea de a fi îndeplinită obligația legală de a include în constituirea ICA a unui număr de alți 4 acționari pentru a fi respectată condiția imperativă a unui număr de minim 5 acționari pentru existența valabilă a unei societăți pe acțiuni. Precizează că este evident că nu era necesar să se recurgă la artificii legale de acordare de împrumuturi pentru dobândirea, ulterior, a calității de acționar, în condițiile în care în mod legal inculpatul Dan Voiculescu putea deveni acționar dacă Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor a SC GRIVCO SA aproba încă din momentul în care s-a realizat această obligație de includere a numărului de 4 acționari prevăzut de lege.

În concluzie, apelantul inculpat a menționat că nu există nicio probă din care să rezulte că acest contract de privatizare ar fi fost încheiat cu încălcarea dispozițiilor legale și este un contract care nu a fost anulat și este

un contract care a fost executat și care a respectat toate dispozițiile legale și care a produs efecte juridice între cele două entități, respectiv ADS, pe de o parte și SC GRIVCO SA, pe de altă parte. Învederează că înscrisurile aflate la dosarul cauzei reflectă o situație de fapt care este contrară celei reținute de procuror și de instanța de fond, respectiv scopul imediat de a sprijini financiar o societate comercială ale cărei obligații financiare restante și curente erau foarte mari și cel general, de a sprijini, de a susține și de a dezvolta activitatea de cercetare a societății ICA SA, domeniul cercetării fiind considerat de apelantul inculpat Voiculescu Dan unul deosebit de important, acesta promovând, încă din anul 1991, domeniul cercetării. De asemenea, învederează că acordarea împrumutului a fost legală și a avut un scop licit, și anume respectarea obligațiilor societății ICA către bugetul de stat, astfel cum rezultă din art.1 din contractul de împrumut, acesta fiind un act real, iar în ceea ce privește dobânda percepută, de 20% pe an, arată că este dobânda legală în raport cu dobânda de referință comunicată de Banca Națională a României. Precizează că este de notorietate faptul că, nicio bancă nu acordă împrumuturi cu nivel al dobânzii la nivelul dobânzii legale, învederând că societatea ICA SA nu putea contracta credite de la bănci datorită situației financiare. Mai mult, arată că orice finanțare bancară presupune o analiză amănunțită care necesită timp și presupune constituire de garanții, ceea ce confirmă că soluția cea mai eficientă era, fie a contractării unui împrumut în condiții de eficiență, fie a majorării capitalului social. În ceea ce privește susținerea din rechizitoriu și din sentință potrivit căreia, prin această operațiune s-a urmărit creșterea nivelului de participare, arată este lipsită de logică și este nefondată, în condițiile în care suma plătită de apelantul inculpat Voiculescu Dan putea fi adusă ca aport în numerar la capitalul social.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că fără temei instanța de fond a reținut că adjudecarea pachetului de acțiuni ICA s-a realizat la un preț derizoriu, în condițiile în care reprezentanții societății ar fi trebuit să procedeze la evaluarea pachetului de acțiuni ICA în baza unui raport de evaluare de piață, precizând că mijloacele de probă pe care și-a întemeiat prima instanță concluziile sunt cele cu privire la care a solicitat excluderea pentru motivele arătate anterior, învederând că nu înțelege de ce prima instanță nu și-a întemeiat hotărârea pe raportul de expertiză contabilă judiciară din data de 28.05.2012, care a fost dispus de Înalta Curte de Casație și Justiție, dând citire concluziilor acestui raport de expertiză, solicitând să fie examinat acest raport de expertiză, precizând că în concordanță cu acesta sunt și declarațiile unor martori audiați în cauză.

Cu privire la pretinsa infracțiune de spălare bani pentru care a solicitat să fie calificată în infracțiunea de tănuire, arată că nu există absolut nicio probă din care să rezulte că apelantul inculpat Voiculescu Dan, la momentul la care a primit acțiunile cu privire la care a avut aportul în numerar cu sumele de bani proprii, a avut cunoștință că acestea provin dintr-o infracțiune. Solicită reprezentantului Ministerului Public să indice care este proba din prezentul dosar din care să rezulte că domnul Voiculescu Dan a primit aceste acțiuni știind că ele provin dintr-o infracțiune, învederând faptul că acesta este un

element constitutiv esențial, în absența căruia fapta nu poate constitui infracțiunea prevăzută de art.29 lit.c din Legea nr.656/2002 și, în mod corespunzător, pentru aceleași motive, nici infracțiunea de tănuire prevăzută de art.270 alin.1 Cod penal. Dimpotrivă, învederează că este cunoscut că, inițial, s-a dat în aceeași cauză, în ceea ce privește privatizarea ICA, respectiv același contract de privatizare, de către Direcția Națională Anticorupție o soluție de neîncepere a urmăririi penale. Precizează că această soluție a fost dată la momentul la care se raportează pretinsa faptă, ceea ce demonstrează în mod indubitabil că apelantul inculpat Voiculescu Dan a acționat cu bună-credință și că acesta a cunoscut că proveniența acestor acțiuni este una licită, în conformitate cu dispozițiile legale.

Astfel, pentru aceste motive, în ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.29 lit.c din Legea nr.656/2002, prin procedeul schimbării încadrării juridice, ca urmare a cererii pe care a formulat-o cu ocazia susținerii prezentului apel, solicită ca pentru infracțiunea de tănuire prevăzută de art.270 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 din Codul penal, privind legea penală mai favorabilă, în urma schimbării încadrării juridice din art.29 alin.1 lit.c din Legea nr.656/2002, solicită, în temeiul art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.396 alin.5 Cod procedură penală, art.17 alin.2 și art.16 lit.a Cod procedură penală să se dispună admiterea apelului, desființarea sentinței penale prin care a fost condamnat și să se dispună achitarea, pe motiv că fapta nu există. În subsidiar, în situația în care va fi admisă cererea de schimbare a încadrării juridice în infracțiunea de tănuire prevăzută de art.270 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 din Codul penal, solicită să se constate, în prealabil, că în privința acestei infracțiuni a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.154 lit.d noul Cod penal, coroborat cu art.155 alin.4 din noul Cod penal și să se dispună, în temeiul art.18 Cod procedură penală, continuarea procesului penal, întrucât apelantul inculpat nu se prevalează de intervenirea prescripției speciale, solicitând instanței, întrucât a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în mod expres, să se pronunțe și cu privire la cererea de continuare a procesului penal.

De asemenea, în cadrul motivelor de apel, apelantul inculpat a invocat principiul *non bis in idem*, respectiv autoritatea de lucru judecat, solicitând a fi avut în vedere faptul că, în apel, se impune desființarea hotărârii primei instanțe și, rejudecând cu privire la acuzația de spălare de bani adusă inculpatului, aplicarea dispozițiilor art.17 alin.2 Cod procedură penală cu referire la art.16 lit.i Cod procedură penală. Față de cele reținute în sarcina inculpatului, respectiv acele trei ipoteze de spălare de bani prin aportul de capital și acea cesiune, în condițiile în care ar fi cunoscut că aportul său de capital vine lângă bunurile pe acea procedură a repartizării care a fost urmată cu nerespectarea normelor în materie, respectiv subevaluare, solicită să fie apreciată noțiunea de „cunoștea” sub efectul rezoluției de neîncepere a urmăririi penale care era emisă din iunie 2005, situație în care această soluție privea aceleași acte materiale. Face referire la faptul că, chiar dacă nu există o hotărâre judecătorească în doctrină, se poate face apreciere că există

autoritate de lucru judecată în situația în care există o soluție de neîncepere a urmăririi penale dată de către parchet, în cauză fiind dată soluția dată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care privește aceleași fapte. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în cauză se poate discuta, atât cu privire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, cu raportare la elementul „cunoaștere”, cât și de o caracterizare a implicației subiective a inculpatului Voiculescu Dan, în următoarele împrejurări. Astfel, solicită să se observe că, în ceea ce-l privește pe apelantul inculpat Voiculescu Dan, acesta este acuzat prin actul de trimitere în instanță și preluat de instanța de judecată, prin aceea că a adus un aport de capital, în anii 2004-2005, solicitând să se observe că procesul de privatizare se încheiase, fusese suspus unei verificări atât din partea Ministerului Agriculturii, cât și din partea parchetului și că, în aceste condiții apelantul inculpat a venit cu o infuzie de capital, urmând a procedură legală care nu a fost niciodată cenzurată pe calea unei contestații în materie comercială, învederând că în prezent, actele sale de infuzie de capital sunt asimilate unor acte, nu numai delictuale, ci chiar infracționale. Așadar, solicită să fie avut vedere faptul că, în subsidiar, s-ar impune o soluție de achitare, cu trimitere la art.16 lit.b Cod penal cu referire la art.16 alin.6 din noul Cod penal, cu referire și la cauza de neimputabilitate arătată în art.23 Cod penal, cu referire la art.30 alin.4 Cod penal, învederând că în materialele scrise a argumentat pe larg această ipoteză.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că judecătorul instanței de fond nu a fost interesat să cunoască adevărului, considerând că hotărârea instanței de fond este atât netemeinică, cât și nelegală. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că judecătorul cauzei a admis cererea de efectuare a unor expertize, existând la dosar expertizele la dosarul cauzei, iar evaluarea asupra acestora s-a făcut într-un mod tendențios, judecătorul cauzei fiind intrigat și revoltat, fapt care rezultă din motivarea hotărârii, de opinia expertului Harabagiu care a constatat că procedura de privatizare a fost una legală și chiar emite ipoteze prin care spune că a fost respectată legislația în materie. În aceste condiții, solicită a fi cenzurat subiectivismul, arbitrariul și interpretările apriorice care sfidează legea, în acest sens invocând aprecierile din fila 165 a rechizitoriului în care procurorul de caz, făcând aprecierea implicării inculpatului Voiculescu Dan în presupusele manopere care au stat la baza unei evaluări greșite a patrimoniului ICA și, implicit legăturile pe care le-ar fi avut acesta și presiunile sau folosul pe care și l-ar fi dobândit prin influențe exercitate asupra celorlalți inculpați, fără să aibă vreo dovadă în acest caz, și-a permis să facă o apreciere în sensul că „o versiune contrară înseamnă să admitem că toți cei implicați și-au încălcat atribuțiile de serviciu sau au acționat în interesul lui Grivco din considerente telepatiche ori din necunoaștere sau prostie”. Astfel, precizează că asemenea considerente nu au ce căuta într-un act de inculpare, învederând că asemenea afirmații au fost preluate de judecătorul instanței de fond, în sensul că acesta a menționat că atunci când înlătură aprecierile unui expert calificat cu propriile sale deducții, spune că instanța

are la bază „necesitatea logică de efectuare a corelării valorilor”. Or, solicită să se constate că, necesitatea logică a judecătorului se substituie normelor imperative în materia în care era chemat să judece.

Apelantul inculpat Popa Corneliu a arătat că în ceea ce îl privește sunt incidente dispozițiile art. 16 lit. d C.p.p. având în vedere că acțiunile sale au fost determinate de o eroare de fapt. De asemenea, acesta a arătat că se impune o soluție de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp. În subsidiar s-a solicitat reindividualizarea pedepsei aplicate de prima instanță, în sensul reducerii quantumului pedepsei și a schimbării modalității de executare a acesteia cu aplicarea art. 81 din vechiul Cod penal. Apelantul inculpat a arătat că solicită admiterea apelului și, rejudecând, să se dispună achitarea apelantului inculpat Popa Corneliu, în temeiul dispozițiilor art.16 lit.d Cod procedură penală, apreciind că sunt incidente dispozițiile art.30 alin.1 Cod penal, și anume eroarea de fapt. În subsidiar, solicită reindividualizarea pedepsei în sensul aplicării dispozițiilor art.74-76 vechiul Cod penal, considerând că aceasta este legea mai favorabilă, întrucât noul Cod penal nu prevede, decât foarte restrictiv, anumite circumstanțe atenuante legale și judiciare, în care apreciază că apelantul inculpat nu se regăsește. Totodată, solicită ca în temeiul art.386 alin.1 Cod procedură penală să se dispună schimbarea încadrării juridice, cu privire la înlăturarea dispozițiilor art.41 alin.2 din Cod penal, apreciind că în speță e vorba de o singură infracțiune, și nu de o infracțiune continuată. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în legătură cu acuzația adusă apelantului inculpat Popa Corneliu, în sensul că nu a avut mandat special cu privire la această privatizare, consideră că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond a făcut o interpretare greșită a legilor care reglementează privatizarea. Solicită să se observe că organul de urmărire penală a apreciat că trebuia neapărat ca Administrația Domeniilor Statului să aibă un mandat special întrucât societatea Institutul de cercetări Alimentare, pe de o parte, nu deținea terenuri în exploatare agricolă, pe de altă parte, nu se regăsea în cele 4 anexe prevăzute de lege. În acest sens, apreciază că nici nu trebuia un mandat special, întrucât prin efectul legii Administrația Domeniilor Statului era obligată să purceadă la privatizarea societății în urma cererii înaintată de reprezentanții societății. Arată că o altă afirmație a organului de urmărire penală și preluată de instanța de fond este aceea că această Hotărâre de Guvern a fost abrogată implicit prin Legea nr.290/2002, învederând că era imposibil acest fapt în condițiile în care Legea nr.290/2002, fiind promulgată în data de 15.06.2002 nu putea să abroge o Hotărâre de Guvern care era promulgată a doua zi, adică în data de 16.06.2002. Arată că s-a susținut în hotărârea de condamnare a apelantului inculpat că acesta și-a încălcat mai multe atribuții, respectiv, în primul rând, și-a încălcat atribuțiile în condițiile în care ar fi aprobat acea notă din data de 16.07.2003 cu privire la propunerea de privatizare a societății comerciale ICA, solicitând să se observe că în Regulamentul de organizare și funcționare era

chiar obligația Consiliului de administrație să pună în discuție aceste note cu propunere și, eventual, să le aprobe sau să le respingă. Or, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de fond, confundă atribuțiile președintelui Consiliului de administrație cu atribuțiile Consiliului de administrație, în fapt acestea fiind distincte. Totodată, solicită să se observe că potrivit Regulamentului de organizare și funcționare al A.D.S., Consiliul de administrație avea și atributul de a emite norme cu privire la procedura de privatizare, ceea ce s-a și întâmplat, precizând că există la dosarul cauzei o procedură de privatizare, aprobată de Consiliul de administrație în 2002, respectiv procedura de privatizare cu licitație cu strigare, aceasta respectând prevederile Legii nr.268/2001 și a Hotărârii de Guvern nr.626/2001.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită să se observe că toți membrii Consiliului de administrație au declarat că în acea zi, de 16.07.2003, respectiv momentul în care pe ordinea de zi a fost inclusă și nota de privatizare cu privire la societatea comercială ICA, a fost o zi normală de lucru, că nu s-au ridicat probleme cu privire la derulare ședinței și că nu s-au exercitat influențe. Mai mult, toți au spus că au avut convingerea fermă că s-a aplicat legea la acel moment în mod corect, făcând referire la declarația martorului Creineanu Gheorghe – membru al Consiliului de administrație, precizând că toate declarațiile date în fazele de urmărire penală și în fața instanței de către membrii Consiliului de administrație sunt în acest sens. Înederează că și apelantul inculpat Popa Corneliu, tot în calitate de membru al Consiliului de administrație a votat cu privire la această privatizare, deci nu a fost nicio diferență între acesta și ceilalți membri ai Consiliului de administrație. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că apelantul inculpa Popa Corneliu nu a încălcat nicio atribuție de serviciu, acesta având obligația să voteze în conformitate cu cadrul legal, exprimându-și neînțelegerea de ce doar apelantul inculpat Popa Corneliu a fost trimis în judecată, acesta având aceeași calitate ca și ceilalți membri ai Consiliului de administrație. Se mai arată că apelantul inculpat mai este acuzat pentru faptul că și-a însușit acea notă de privatizare, făcând referire la fila 126 din rechizitoriu în care se precizează că apelantul inculpat și-a însușit nota de privatizare împreună cu domnul Aposteanu, domnul S. Vlad, domnul Sandu Cătălin, doamna Petrescu și domnul Domnișoru Marian, în condițiile în care pe acea notă nu există semnătura apelantului inculpat Popa Corneliu, ulterior făcându-se referire că însușirea acestei note ar fi momentul în care, în calitate de director, ar fi pus-o pe ordinea de zi. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că era obligația directorului ADS-ului să pună pe ordinea de zi toate cererile care îi reveneau, urmând ca, Consiliul de administrație să decidă dacă sunt întrunite toate condițiile cu privire la orice cerere făcută în Consiliul de administrație. De asemenea, se arată că s-a susținut că apelantul inculpat de conivență cu ceilalți inculpați a introdus codul CAEN 7310 în nota de privatizare, această afirmație nefiind susținută, precizând că au fost audiați atât inculpații, cât și martorii care au participat la această privatizare, însă niciunul nu a declarat că ar fi avut vreo discuție cu directorul A.D.S.-ului dacă să introducă acest

cod CAEN în nota de privatizare. De altfel, acesta nu era nici atributul apelantului inculpat Popa Corneliu, ci numai Direcția de privatizare se ocupa de acest aspect, învederând, în acest sens că la data de 11.07.2003 societatea comercială ICA a înaintat către Administrația Domeniilor Statului o adresă, în sensul că s-ar impune introducerea în caietul de sarcini și a acestui cod CAEN – 7310, adresa fiind înregistrată la Direcția de privatizare și concesionare, imediat această adresă fiind înaintată către Direcția Juridică pentru a-și da avizul, ulterior aceasta dând un răspuns în sensul că se impune și este de acord cu introducerea codului CAEN 7310. Din toate actele, nu există nici un element din care să rezulte că apelantul inculpat ar fi avut cunoștință de acel cod CAEN. Învederează că s-a mai făcut referire că, la data respectivă, s-a aprobat de către Popa Corneliu, această notă de privatizare cu încălcarea dispozițiilor art.10 din Legea nr.268/2001, precizând că acesta în calitate de membru, ca toți ceilalți, a fost în eroare cu privire la acest aspect, toți considerând la momentul respectiv că sunt îndeplinite art.10 din Legea nr.268/2001, precizând că ulterior, în urma controlului efectuat de domnul C.A., s-a constatat că nu a fost îndeplinită această condiție. Arată că la propunerea domnului C.A., s-a dispus suspendarea procedurii de privatizare până la reglementarea aspectelor prezentate mai sus și intrarea în legalitate și, totodată întocmirea unui proiect de Ordin al ministrului agriculturii, pădurii, apelor și mediului pentru aprobarea, publicarea în Monitorul Oficial, partea a IV-a, în conformitate cu prevederile art.10 alin.1 și 2 din Legea nr.268/2001, lucru care s-a și întâmplat, însă organul de urmărire penală a reținut acest aspect ca și cum, de conivență, s-ar fi vrut să se privatizeze societatea comercială ICA printr-o netransparență, considerând, în mod greșit, că această publicare în Monitorul Oficial este o chestiune de transparență. Precizează că publicarea în Monitorul Oficial, conform art.10 din Legea nr.268/2001 nu se referă la o transparență, întrucât partea a IV-a din Monitorul Oficial nu este publică.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că este necesar să se observe că apelantul inculpat Popa Corneliu a respectat, pe de o parte toate legile care reglementează procesul de privatizare și, pe de altă parte Regulamentul de funcționare și organizare a A.D.S. În ceea ce privește acuzația adusă apelantului inculpat Popa Corneliu, în sensul că după suspendare acesta, în calitate de director, a dispus reluarea procesului de privatizare, solicită să se observe că nimeni nu poate aprecia și nici nu este reglementată în lege situația în care se suspendă procedura de privatizare, apreciind că era normal ca după ce a primit o adresă în care a fost anunțat că toate condițiile legale au fost îndeplinite, să dispună reluarea procedurii de privatizare, din momentul respectiv, considerând că nu putea să dispună reluarea procedurii de privatizare de la început întrucât legea nu prevedea acest aspect. Mai mult, astfel cum se poate observa și din declarațiile inculpatului S., arată că reluarea procedurii de privatizare de la început, s-ar fi urmat tot aceeași procedură simplificată și aceeași valoare. Arată că din probele administrate în cauză nu sunt probe din care să rezulte vreo conivență între apelantul inculpat Popa Corneliu și ceilalți inculpați și că nu

există nicio dovadă din care să rezulte că acesta ar fi încălcat vreo normă sau vreun articol din Regulamentul de organizare și funcționare, apreciind că trebuie avut în vedere faptul că s-a respectat cadrul legislativ. Totodată, solicită să fie avut în vedere faptul că apelantul inculpat Popa Corneliu nu se cunoaște cu nicio persoană de la Institutul de Cercetări Alimentare și că nu rezultă nici un element de conivență între acesta și ceilalți inculpați, precum și faptul că domnul Domnișoru Marian, atunci când a ales metoda de privatizare simplificată și introducerea codului CAEN nu s-a consultat cu apelantul inculpat Popa Corneliu.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că, în temeiul dispozițiilor art.386 Cod procedură penală, solicită schimbarea încadrării juridice, în sensul înlăturării dispozițiilor art.41 alin.2 din vechiul Cod penal, apreciind că nu ne aflăm în prezența unei infracțiuni continuate, considerând că toate acțiunile reținute în sarcina inculpatului realizează, sub aspectul elementului material al infracțiunii pentru care acesta a fost condamnat, conținutul constitutiv al unei singure infracțiuni, unice, având în vedere că presupusa diminuare a activelor societății s-a făcut cu privire la privatizarea unei singure societăți.

Pe de altă parte, în expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că solicită să fie avut în vedere faptul că, infracțiunea pentru care inculpatul a fost trimis în judecată este o infracțiune de rezultat, și nu de pericol, învederând, în acest sens, că textul de lege prevede că activitatea de diminuare trebuie să aibă ca scop obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase, ceea ce presupune crearea unui prejudiciu. Mai mult, toată activitatea de diminuare a valorilor bunurilor trebuia realizată în cadrul unei operațiuni de privatizare, activitate care presupune un întreg proces de activități ce se derulează pe o perioadă lungă de timp, însă cu un scop, și anume acela de a obține un folos pentru sine sau pentru altul. În consecință, solicită înlăturarea dispozițiilor art.41 alin.2 Cod penal vechi. În subsidiar, solicită să se facă aplicarea dispozițiilor vechiului cod penal, considerând că acesta este mai favorabil, respectiv a dispozițiilor art.74-76 Cod penal și să se constate că sunt îndeplinite condițiile cu privire la lit.a, b și c. În acest sens, apărarea face referire la un act material reținut, atât de organul de urmărire penală, cât și de instanța de judecată, respectiv acela că acesta a dispus suspendarea procedurii de privatizare și, ulterior reluarea acestei proceduri, considerând că momentul în care apelantul inculpat a aprobat propunerea domnului C.A. și a dispus suspendarea procesului de privatizare, este momentul în care acesta încercat să repare săvârșirea unei ilegalități, din punctul de vedere al Serviciului de control, în acest sens fiind aplicabile dispozițiile art.74 lit.b Cod penal. Totodată solicită să fie avut în vedere că sunt aplicabile și dispozițiile art.74 lit.c Cod penal, în sensul că acesta nu este cunoscut cu antecedente penale fiind la primul conflict cu legea penală, învederând totodată că acesta s-a prezentat la fiecare termen de judecată și ori de câte ori a fost chemat în fața organului de urmărire penală. Solicită să fie avută în vedere și conduita sa procesuală, acesta dând declarații ori de câte ori a fost nevoie, încercând doar să-și demonstreze

nevinovăția, precum și faptul că este căsătorit, are un copil minor, că face parte dintr-o familie organizată. Apreciază că toate acestea sunt elemente de circumstanțe personale care îndreptățește instanța să facă aplicarea dispozițiilor art.76 Cod penal și să reducă pedeapsa sub minimul special prevăzut de lege. De asemenea, solicită să se facă aplicarea dispozițiilor art.81 vechiul Cod penal, considerând că scopul pedepsei poate fi atins și cu apelantul inculpat în stare de libertate, solicitând a fi avut în vedere și modul cum a participat, calitatea pe care acesta o avea, învederând că oricine ar fi fost în locul său ar fi pus pe ordinea de zi a Consiliului de administrație acea notă întrucât era obligatoriu și că oricine ar fi aprobat această notă pentru că era verificată doar din punct de vedere al cadrului legislativ. Totodată, solicită să fie avută în vedere contribuția acestuia, precum și faptul că aceasta nu a beneficiat de nici un folos și că nu a avut nici un interes în această cauză.

Apelanta inculpată Ene Vica a arătat că faptele pentru care a fost condamnată de către prima instanță nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată, nici sub aspect obiectiv și nici sub aspect subiectiv. De asemenea, aceasta a menționat o inegalitate de tratament între ea și alte persoane care au calitatea de martori deși au comis exact aceleași acțiuni pe care le-a comis inculpată, precum și greșita soluționare a laturii civile a cauzei. În legătură cu răspunderea inculpatei Ene Vica și a celorlalți doi cenzori care au fost trimiși în judecată, se precizează că singurul text de lege care susține parchetul și instanța de judecată este art.44 din Normele metodologice aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.626/2001, în care sunt adăugați și cenzori alături de celelalte persoane care au responsabilități în ceea ce privește privatizare. Or, astfel cum s-a arătat textul de lege este inaplicabil în speța de față deoarece Hotărârea de Guvern care stă la baza răspunderii inculpatei, nu are legătură cu situația particulară a ICA, care nu deține terenuri agricole. Prin urmare, acest temei este inaplicabil în speță.

În expunerea motivelor de apel, apelanta inculpată a menționat că un alt motiv de apel vizează stabilirea activului net contabil, învederând că, astfel cum a arătat și în motivele de apel, cenzorii societății nu au atribuții în ceea ce privește întocmirea acestor acte, ci numai a le viza, activitatea acestora fiind guvernată de dispozițiile Legii nr.31/1990, precum și de statului societății, precizând că niciuna din aceste dispoziții legale nu a fost încălcată. Mai mult, tocmai pentru verificarea veridicității datelor cuprinse în bilanțul contabil și în celelalte documente ale societății, precizează că în cursul cercetării judecătorești a fost dispusă o expertiză care a concluzionat că din punct de vedere contabil societatea a respectat toate dispozițiile legale imperative, în acest fel neexistând prejudiciu în cauză. Pe cale de consecință, solicită respingerea acțiunea civilă din această cauză. În ceea ce privește expertiza evaluatorie, solicită înlăturarea acesteia, ca mijloc de probă în această cauză, deoarece are la bază, nu determinarea prețului valorii acțiunilor, ci a terenurilor și imobilelor. În ceea ce privește latura subiectivă, precizează că inculpată nu a avut niciodată intenția de a înlesni în vreun mod pretinsa subevaluare, făcând referire la filele 165, 129, 130 și 447 din

sentință, în sensul că au fost făcute afirmații care nu au nicio justificare în materialul probator administrat în cauză și care sunt în totală contradicție cu realitatea. Totodată, se precizează că nu a existat nicio legătură între ceilalți inculpați și cenzorii societății.

În ceea ce privește încadrarea juridică din noul text de lege, din noul Cod penal, respectiv art.77 lit.a, arată că nu se poate pretinde că cinci semnatori ai declarației, din opt, sunt complici între ei, fără a exista un autor și că inculpata Ene Vica nu a avut reprezentarea că ar putea înlesni, facilita sau ajuta la subevaluarea în vreun fel a bunurilor aparținând ICA și nici măcar nu a acceptat producerea unui asemenea rezultat. De asemenea, precizează că inculpata Ene Vica nu a avut nicio conivență cu inculpatul Voiculescu Dan, nu a fost influențată în orice mod în activitatea profesională, de vreun inculpat, nu a avut legătură cu vreun partid politic și nu a fost recompensată de cineva prin participarea la simpozioane sau să fie menținută de alte criterii, în afară de cel profesional, astfel cum se motivează în sentința instanței de fond. Solicită să se constate încălcarea dispozițiilor art.16 alin.1 din Constituția României potrivit căroră cetățenii sunt egali în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, în sensul că ceilalți trei semnatori ai declarației de autenticitate, martori în proces, nu au fost trimiși în judecată și nici sancționați penal. Totodată, solicită să se constate că sunt încălcate și dispozițiile art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este reflectat în art.21 alin.3 din Constituția României.

În final, solicită, în baza art.421 pct.2 lit.a Cod procedură penală, admiterea apelului, desființarea hotărârii instanței de fond și rejudecând cauză, să se dispună achitarea apelantei – inculpate Ene Vica, în baza art.17 alin.2 teza IV Cod penal, raportat la art.16 alin.1 lit.b și c Cod penal și, pe cale de consecință, exonerarea de la plata vreunui prejudiciu către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Apelantul Sandu Jean Cătălin a arătat că prima instanță a dat o greșită interpretare normelor legale și probelor administrate în cauză stabilind o situație de fapt eronată, a înlăturat în mod eronat probe ce erau favorabile inculpaților a refuzat în mod nejustificat să administreze probele solicitate, probe ce erau concludente și utile soluționării corecte a cauzei. Apelantul a arătat de asemenea, in extenso, faptul că faptele pentru care a fost trimis în judecată nu există în realitate și nu puteau fi săvârșite cu forma de vinovăție prevăzută de lege, lipsind latura obiectivă și subiectivă a acestor infracțiuni. Apelantul inculpat a arătat că solicită respingerea apelului formulat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție. Solicită admiterea apelului formulat de inculpatul Sandu Jean Cătălin, desființarea sentinței atacate și, pe fond, să se dispună achitarea inculpatului, în temeiul dispozițiilor art.16 lit.a, b, c și d Cod procedură penală, respectiv art.16 lit.d coroborat cu art.30 Cod penal, cu privire la eroare. Totodată, se solicită respingerea acțiunii civile formulată de Ministerul Agriculturii și ridicarea sechestrului.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că instanța a reținut în mod greșit că această societate nu se putea privatiza sau

nu trebuia privatizată, în sensul că ar fi fost un impediment, fiind însușit în acest sens raționamentul făcut de parchet, în sensul că H.G. nr.451/2002 ar fi fost abrogată de Legea nr.290/2002, învederând că acest lucru nu era posibil întrucât Legea nr.290/2002 a apărut înainte de H.G. nr.451/2002. Învederează că este evident faptul că ICA SA putea fi privatizată și era în portofoliul ADS-ului. În ceea ce privește acuzațiile de complicitate la acțiunea de subevaluare comisă în cadrul procesului de privatizare, arată că articolul de lege se referă la acțiune de subevaluare comisă în cadrul procesului de privatizare, deci trebuie stabilit când a început procesul de privatizare și când s-a terminat, iar în ceea ce privește aspectele anterioare privatizării, solicită să fie avut în vedere că atât procurorul, cât și instanța a operat această delimitare. Se mai arată că inculpatul Sandu Jean Cătălin era de profesie jurist, fiind director al Direcției Juridice, deci se ocupa de interpretarea și aplicarea normelor legale și de verificare, din punct de vedere al legalității, a anumitor acte, precizând că atunci când se intră pe anumite domenii de specialitate, nu se mai poate face vorbire despre o strictă interpretare și aplicare a normelor legale, ci de atribuții tehnice, speciale, în materia evaluării. Precizează că, faptul că mai multe persoane semnează un act juridic, o notă, nu înseamnă că fiecare verifică nota respectivă din toate punctele de vedere, fiecare persoană acționând conform competențelor sale. Învederează că inculpatul, de profesie jurist, nu avea studii economice și nici de evaluare, iar în momentul în care a fost numit reprezentant în AGA, în 2003, toate evidențele contabile și evaluările care fuseseră făcute până la acel moment, aveau deja un rezultat, existent în contabilitatea societății.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că instanța de fond, a reținut în mod greșit că numirea inculpatului ca reprezentant în AGA ar fi fost influențată de apelantul inculpat Voiculescu Dan, învederând că aceasta era o sarcină de serviciu și că nu a existat nicio influență dovedită în acest sens, actul de acuzare făcând doar presupuneri. Precizează că în materie penală funcționează un principiu de prudență, respectiv *in dubio pro reo* – un dubiu în favoarea inculpatului. De asemenea, arată că în mod greșit instanța a reținut că inculpatul ar fi propus cenzorii societății, în realitate fiind vorba de propunerile pentru administratori, adică membrii Consiliului de administrație, numiți pe considerente justificate din rațiuni profesionale. În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că cea mai importantă discuție este cea referitoare la faptul că instanța și-a însușit opinia DNA, reflectată și în raportul de constatare, în sensul că evaluarea nu trebuia să se facă dosar în baza Hotărârii de Guvern nr.500/1994, ci că trebuiau să fie aplicate și anumite norme suplative, respectiv art.143 din Legea nr.577 și, respectiv H.G. nr.403/2000 care ar fi impus să se aibă în vedere reactualizarea valorii acelor active. Astfel, se pune întrebarea esențială dacă acele norme erau suplative sau imperative, învederând că interpretarea lor gramaticală – ”societățile pot” – arată că ele erau suplative. În plus, arată că față și de faptul că niște funcționari au acționat într-o instituție a statului, făcând de zeci sau sute de ori acest lucru, pot fi bănuși de rea-credință în condițiile în care deviază de la practica

instituției respective. Or, dacă practica instituției respective era să interpreteze că normele sunt supletive, este un argument, acestea fiind aplicate în același mod, în numeroase cazuri. În acest sens, precizează că mai sunt și alte argumente, invocând cele 40 de privatizări la ADS și cele 250 la AVAS, precum și două documente pe care le-a depus la dosarul cauzei încă în faza de fond, primul – un raport de constatare făcut de către un specialist D.N.A. într-un alt dosar, în care se precizează că normele respective, despre care se discută că ar fi fost supletive sau imperative, nu erau obligatorii la reevaluarea activelor acțiunilor societăților în curs de privatizare. Or, având în vedere că la nivelul DNA există 2 opinii, invocă principiul *in dubio pro reo*, întrucât nu poate fi condamnată o persoană care într-o privatizare împărtășește aceeași opinie cu un specialist D.N.A., în altă privatizare. Al doilea documente depus, respectiv un extras dintr-o carte – „Privatizarea în România”, scrisă tot de un fost specialist și procuror D.N.A. care a considerat că normele sunt supletive, făcând referire și la numeroasele hotărâri ale Curții Supreme, în materie comercială, care confirmă același lucru.

În expunerea motivelor de apel, apelantul inculpat a menționat că în mod greșit s-a constatat că s-a întocmit o notă, în mod ilegal, prin care s-a propus continuarea procedurii de privatizare, învederând că în cauză, privatizarea s-a suspendat în urma unui control, Corpul de control menționând că după rezolvarea problemelor se ridică măsura suspendării, arătând că un act la dosar prin care dl.Adrian Căciu, când s-a pus problema reluării procedurii de privatizare, după complinirea cerințelor de publicitate pe care Corpul de control le considera neîndeplinite, a fost de acord cu reluarea procedurii de privatizare. Precizează că deși dl.C.A. aceasta a susținut în fața organelor de anchetă că procedura ar fi trebuit reluată de la început, actul invocat, semnat de acesta îl contrazice. Solicită să se observe că persoane care făceau parte din Corpul de control nu aveau cunoștințe juridice, aceștia fiind ingineri, economiști, deci oameni care aveau cunoștințe legate de evaluarea bunurilor, în general și, totuși, acest Corp de control în momentul în care suspendă procesul de privatizare nu a făcut nicio observație cu privire la evaluare.

În ceea ce privește raportul de constatare efectuat în faza de urmărire penală, consideră că acesta trebuie înlăturat, ca fiind o probă nelegal administrată. Precizează că a întrebat D.N.A.-ul, încă din acea fază, care este specialitatea persoanei care efectuează acest raport, respectiv în evaluare, în contabilitate sau în privatizare, învederând că acest raport de constatare, în afara multiplelor greșeli cu privire la care a făcut observații, induce ideea că normele respective de evaluare, despre care s-a făcut vorbire că ar fi supletive sau imperative, erau imperative și trebuiau aplicate obligatoriu. Or, nu înțelege cu ce autoritate a făcut aceste afirmații, menționând că răspunsul primit de la D.N.A. a fost că specialistul D.N.A. are specialitățile prevăzute de lege. Învederează că în mod greșit s-a admis acțiunea civilă a Ministerului Agriculturii întrucât nu acesta colecta sumele provenite din privatizare, apreciind că se impunea efectuarea unei expertize în cauză pentru certa stabilire a prejudiciului, dacă el ar fi existat. Or, dacă în

cauză, la nivelul anului 2003 s-au vândut acțiuni, aceste acțiuni ar fi trebuit evaluate la momentul respectiv și să se constate care este diferența și dacă s-a produs vreun prejudiciu, solicitând să se observe că nu există un astfel de calcul în niciuna din expertize, învederând că evaluarea s-a făcut la nivelul anului 2008.

Examinând hotărârea apelată prin prisma motivelor de apel invocate cât și din oficiu, conform art.417 alin. (2) C. proc. pen., Curtea constată că apelurile sunt fondate, pentru următoarele considerente:

Curtea subliniază ca atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza de judecată s-au respectat valentele disp.art. 5² C. proc. pen. din 1968, aplicabil la data soluționării cauzei în primă instanță, potrivit cu care orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

De asemenea, Curtea are în vedere corecta aplicare de către instanța de fond a disp art 66 alin 2 C pr pen din 1969, *potrivit cu care în situația în care există probe de vinovăție, inculpatul are dreptul să probeze lipsa lor de temeinicie prin probe contrare, asupra cărora organele judiciare sunt obligate să se pronunțe, în sensul admiterii sau respingerii motivate a acestora.*

Astfel, pe parcursul desfășurării procesului penal, atât organele de urmărire penală, cât și instanțele de judecată au obligația administrării tuturor probelor care contribuie la aflarea adevărului, indiferent dacă aceste probe conduc la stabilirea vinovăției sau a nevinovăției inculpatului și indiferent dacă inițiativa probațiunii a aparținut organelor judiciare ori inculpatului.

Această modalitate de abordare a problematicii probațiunii în procesul penal este singura cale de realizare în practică a principiului egalității armelor în procesul penal, a respectării dreptului la apărare al inculpatului, pe fondul contradictorialității fățișe și permanente între acuzare și apărare în decursul tragerii la răspundere penală.

În instrumentarea cauzei penale de față este de evidentiat preocuparea organului de urmărire penală și a primei instanțe de judecată în stabilirea situației de fapt, în sensul evitării administrării numai a acelor probe care conduc la stabilirea vinovăției inculpaților și a interpretării acestor probe spre acest obiectiv, fără a se omite a se da vreun răspuns încercării inculpaților de a dovedi corectitudinea și legalitatea operațiunilor derulate în cadrul procesului de privatizare al S C ICA SA.

Pe parcursul desfășurării judecății în faza procesuală a apelului, la termenele de judecată din datele de 07.07.2014 și 04.08.2014, au fost reaudiați inculpații, declarațiile date de către aceștia fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

În fața instanței de apel inculpații au formulat mai multe cereri de suplimentare a probatoriului administrat anterior, iar în ședința publică din data de 04.08.2014 Curtea de Apel, pentru considerentele aflate în încheierea de ședință pronunțată la acea dată, care nu vor mai fi reluate în prezenta decizie, a dispus următoarele:

În ceea ce privește probele solicitate de apelantul – inculpat Petre Alexandru și Marinescu Grigore, constând în suplimentarea probatoriului prin depunerea la dosarul cauzei a contractului de prestări servicii nr.40/06.06.2002 în baza căruia a fost prestată activitatea de cenzorat la societatea Institutul de Cercetări Alimentare SA și istoricul de curs valutar depus la dosarul cauzei, actele medicale privind starea de sănătate a apelanților inculpați Petre Alexandru și Marinescu Grigore, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.3 Cod procedură penală, le-a apreciat ca fiind relevante și le-a admis, luând act că aceste înscrisuri au fost depuse la dosarul cauzei.

În legătură cu cererea de suplimentare de probatorii formulată de apelantul – inculpat Sin Gheorghe, instanța a admis ca fiind relevante înscrisurile depuse la acel termen de judecată și a respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, cererea de suplimentare a probatoriului cu audierea unui martor pe situația de fapt, respectiv H.C., apreciind că în raport cu obiectul probațiunii pentru dovedirea elementului de fapt care constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, proba cu expertiza criminalistică specialitatea grafoscopie prin care să se stabilească dacă semnăturile de pe înscrisurile menționate au fost executate sau nu de către inculpatul Sin Gheorghe.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală proba cu expertiză tehnică judiciară evaluatorie având ca obiect stabilirea valorii a terenurilor ICA SA la data de 17.07.2003, în raport de sarcinile instituite asupra terenului cu acordul M.A.P.P. din 1999, precum și solicitarea de suplimentare a probatoriului cu mijlocul de probă constând în: expertiză tehnică judiciară specialitatea contabilitatea întreprinderilor, având ca obiective stabilirea bunurilor din patrimoniu ICA SA, cu evidențierea distinctă a bunurilor proprietatea ICA SA și a bunurilor proprietatea statului român și stabilirea valorii pachetului de acțiuni deținute de ADS la SC ICA SA, cu excluderea din activul societății a bunurilor aparținând domeniului public la data de 17.07.2003.

Cu privire la cererile de probatorii formulate de apelanții inculpați Sin Gheorghe și Baciou Constantin, instanța a admis, ca fiind relevante, înscrisurile depuse la dosarul cauzei care atestă starea de sănătate a inculpatului Baciou Constantin, precum și actul care atestă că în perioada 19.02.2003 – 03.03.2003, când s-a desfășurat una din ședințele Adunării acționarilor I.C.A. SA, în care s-a adoptat Hotărârea nr.6 din 03.03.2003 cu privire la majorarea de capital, dl.Baciou Constantin s-a aflat internat la Spitalul CFR 2, astfel încât acesta nu a participat la ședința AGA din 03.03.2003.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală proba cu audierea a doi martori în circumstanțiere, care cunosc activitatea apelantului inculpat Baciou Constantin, în cadrul Ministerului Agriculturii, inclusiv în perioada în care a fost desemnat să participe la hotărârea AGA din cadrul ICA București.

În ceea ce privește cererea de suplimentare a probatoriului formulată de către apelantul inculpat S. Vlad Nicolae, a respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, completarea expertizei tehnice evaluatoare a expertului B.E., prin care să se stabilească valoarea clădirilor și terenului în suprafață de 36.783 mp. aflate în proprietatea SC ICA SA la data privatizării având în vedere exclusiv destinațiile economice ale acestora.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, ca nefiind relevantă în prezenta cauză emiterea unei adrese a Agenției Domeniilor Statului către Direcția Națională Anticorupție, adresa fiind depusă la dosar și cuprinzând situația centralizată a societăților comerciale privatizate de ADS în perioada 2002 – 2007.

A luat act că la dosarul cauzei s-a depus adresa Institutului Național de Statistică primită ca răspuns de către apelantul inculpat S. Vlad Nicolae, la cererea din 14.01.2014, de unde rezultă rata oficială a inflației pe perioada 2000 – 2002, pe care instanța a admis-o ca fiind relevantă.

A luat act că la dosarul cauzei s-au depus decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Comercială prin care se consacră caracterul expres supletiv al prevederilor HG nr.983/1998 modificate prin HG nr.95/1999.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins ca nerelevantă adresa cuprinzând notele privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la celelalte 39 societăți comerciale privatizate în perioada 2002 – 2007.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins audierea, în calitate de martor a domnului C.D., fost ministru al Ministerului Agriculturii, având în vedere că instanța se va pronunța în cadrul în care a fost investită cu cererea de constituire de parte civilă.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, audierea, în calitate de martori, a funcționarilor A.D.S. care au fost implicați în toate cele 39 de privatizări efectuate în perioada 2000 – 2007.

Având în vedere că martora B.D. a fost audiată în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins proba privind reaudierea acesteia.

A luat act că la dosarul cauzei, deși nu constituie mijloc de probă, s-a depus rezoluția din 11.04.2012 pronunțată de către Direcția Națională Anticorupție în dosarul nr.185/P/2008 care a fost atacată la Tribunalul București – Secția I penală.

În temeiul dispozițiilor art.104 alin.4 lit.a Cod procedură penală, Curtea a respins, ca nerelevantă, suplimentarea probei testimoniale cu audierea martorului M.M..

Cu privire la cererea de suplimentare a probatoriului formulată de apelantul inculpat Sandu Jean Cătălin, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins suplimentarea probei cu expertiză judiciară, cu următorul obiectiv: stabilirea prețului de pornire pentru pachetul de acțiuni al ICA SA la momentul publicării anunțului de privatizare și determinarea unui eventual prejudiciu calculat ca diferență dintre valoarea

prejudiciului de pornire stabilit prin raportul de evaluare simplificată al ADS și valoarea pachetului de acțiuni stabilită prin raport de evaluare de piață.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală a respins refacerea expertizei tehnico-judiciare efectuată în cauză de către expertul E.B.. și de către expert M.P., în cursul urmăririi penale.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală a respins cererea de audiere a părții civile, în baza art.112 din noul Cod de procedură penală, precum și audierea domnului D.C. pentru lămurirea aspectului vizând constituirea de parte civilă în prezenta cauză.

A luat act de împrejurarea că, cu ocazia reaudierii tuturor inculpaților din prezenta cauză, acestora li s-a dat ocazia să-și adreseze personal întrebări, în acord cu standardul de protecție al dreptului omului consacrat în Convenția Europeană a Drepturilor Omului în art.6 paragraf 3 lit.d, astfel că, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală și a respins suplimentarea probatorului cu procedeul probatoriu al confruntării între apelantul inculpat Popa Corneliu și apelantul inculpat Sandu Jean Cătălin, precum și al reaudierii tuturor inculpaților din prezenta cauză.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins emiterea unei adrese către fosta AVAS și către Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie prin care să se solicite comunicarea modului în care aceste instituții au aplicat prevederile cuprinse în art.7 din HG 834/1991 și art.143 din HG 577/2002, în perioada cuprinsă între anii 2002 – 2007, emiterea unei adrese către AVAS și către Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie prin care să se solicite informații privind aplicarea prevederilor HG 500/1994.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins ca nefiind relevantă emiterea unei adrese către Guvernul României prin care să se solicite comunicarea condițiilor de acordare a mandatului special la privatizarea societăților comerciale și dacă acest mandat se acordă exclusiv de către Guvern sau putea fi emis de către alte ministere care aveau în subordine instituții ce administrau societăți comerciale cu capital de stat supuse privatizării.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit. a Cod procedură penală, a respins ca nefiind relevantă emiterea unei adrese către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin care să se solicite acestuia să comunice instanței dacă înțelege să-și mențină calitatea de parte civilă, iar în cadrul menținerii calității să comunice dacă și în ce bază legală a înregistrat în evidențele contabile pretinsul prejudiciu.

A luat act și a admis proba cu înscrisurile referitoare la procedurile de privatizare și parcursul profesional al apelantului inculpat Sandu Jean Cătălin, depuse la acest termen de judecată.

Cu privire la cererile de probatorii formulate de apelantul inculpat Pantiș Sorin, a admis înscrisurile referitoare la diligențele depuse de inculpat pentru a stabili situația juridică a imobilelor din București, str.Ion Minulescu și din Bușteni, înscrisurile, inclusiv hotărârile judecătorești urmând a fi avute în vedere și vor fundamenta buna credință a inculpatului Pantiș Sorin cu privire

la depunerea acestor diligențe. la act că apelantul inculpat Pantiș Sorin a făcut dovada susținerilor în fața instanței cu ocazia audierii acestuia în ședința din 07.07.2014.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală suplimentarea probatorului cu expertiză judiciară având ca obiectiv stabilirea valorii de piață a pachetului de acțiuni a ICA SA la momentul privatizării acestei societăți, respectiv la data de 16.07.2003.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a și d Cod procedură penală audierea părții civile Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale având în vedere că această instituție nu poate fi audiată, proba fiind imposibil de obținut, neprecizându-se dacă este necesară audierea prin calitate de reprezentant al acesteia, respectiv prin ministru.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală a respins, ca nerelevantă, audierea fostului ministru al Ministerului Agriculturii, domnul C.D..

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală a respins proba constând în reaudierea martorului Lupu Laurențiu, acesta fiind audiat la instanța de fond.

Cu privire la solicitarea de probatorii formulate de apelantul inculpat Popa Corneliu, instanța, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală a respins solicitarea de reaudiere a martorilor – membrii ai Consiliului de administrație ai ADS,

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală a respins suplimentarea probatoriului cu proba expertizei de tip poligraf solicitată de către apelantul inculpat Pop Flavius.

Cu privire la cererile de probatorii formulate de către apelantul inculpat Voiculescu Dan, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală a respins ca nefiind relevantă emiterea unor adrese la Banca Națională a României și la Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor privind verificarea unor rapoarte de tranzacții suspecte emise în perioada privatizării ICA SA, precizând că în dosarul de urmărire penale există unele relații depuse de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor care nu au stat la baza fundamentării acuzației în prezenta cauză penală.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, cererea de reîntregire a dosarului de urmărire penală cu 40 de volume ce conțin copii ale notelor de privatizare ale societăților privatizate de AVAS în perioada 01.02.2002 – 13.12.2007.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins cererile privind atașarea la dosarul cauzei a întregului dosar nr.646/P/2004 al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și atașarea la dosarul cauzei a întregii documentații care a stat la baza notei de control nr.40166/21.10.2004 privind controlul efectuat de Corpul de control al ministrului agriculturii asupra privatizării Institutului de Cercetări Alimentare SA.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins cererea privind efectuarea unei expertize tehnice judiciare prin care să se evalueze și să se stabilească nivelul de performanță al cercetării alimentare efectuat de ICA SA la momentul privatizării și nivelul de performanță în prezent.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală a respins cererea privind efectuarea unei noi expertize tehnico – judiciare privind evaluarea activelor imobiliare – teren și construcții, la data privatizării, respectiv 24.11.2003, urmând a fi luate în considerare elementele care au fost excluse de către expertul evaluator, respectiv regimul de mediu și structura de rezistență a clădirilor și terenurilor.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală a respins, ca nefiind relevantă în prezenta cauză, având în vedere și stadiul procesului penal, precum și împrejurarea că toate înscrisurile care pot servi ca teză probatorie se află în dosarul de urmărire penală, suplimentarea probei testimonială prin audierea martorilor I.S., C.D. și B.T..

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins suplimentarea probatoriului prin audierea martorilor Ciobanu Mihai, Cavescu Nicoleta și Naciadi Stelian.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins cererile de suplimentare a probatoriilor constând în audierea martorelor D.C., A.G., P. M..

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, suplimentarea probatoriilor prin emiterea unor adrese către Curtea de Conturi a României pentru efectuarea unui control și întocmirea unui raport de audit asupra respectării de către ADS, de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, de către Institutul de Cercetări Alimentare, dar și de Grivco SA, a metodelor și procedurilor de privatizare prevăzute de lege și a respectării clauzelor contractuale stabilite prin contractul de privatizare a Institutul de Cercetări Alimentare SA.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, emiterea unei adrese către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru a se preciza dacă înțelege să-și mențină calitatea de parte civilă, precum și rapoartele și controalele de audit ale Curții de Conturi care să confirme sau să infirme astfel de înregistrări ale prejudiciului în contabilitatea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, emiterea unor adrese către toate entitățile care asigurau distribuția ziarului „Independent” pentru a comunica situația tirajelor ziarului „Independent” în perioada 01.01.2002 – 31.12.2003.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins emiterea unei adrese către Oficiul Național al Registrului Comerțului pentru a se comunica lista completă a societăților comerciale cu sediul în România care erau în funcțiune în perioada 01.01.2002 – 13.12.2003 care erau în funcțiune și aveau cuprins în obiectul de activitate codul CAEN 7310.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins emiterea unei adrese către Agenția Domeniilor Statului pentru a comunica dacă de la publicarea HG nr.451/2002 în Monitorul Oficial și până în prezent a existat vreo corespondență comunicată de vreo persoană fizică sau juridică care să evidențieze un interes privind procesul de privatizare al ICA SA și dacă au existat înregistrate contestații sau petiții de orice natură, care să ateste eventualul interes al unui investitor.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins cererile de atașare la dosarul cauzei nr.646/P/2004 al Secției de Urmărire Penală și Criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și atașarea la dosarul cauzei a întregii documentații care a stat la baza notei de control nr.40166/21.10.2004 privind controlul efectuat de Corpul de control al ministrului agriculturii asupra privatizării Institutului de Cercetări Alimentare SA, precum și emiterea unei adrese către Agenția Domeniilor Statului, respectiv Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru a preciza cine este cea de-a treia persoană care a cumpărat dosarul de prezentare al SC I.C.A. SA.

Totodată, a respins cererea de emitere a unei adrese către Agenția Domeniilor Statului, respectiv Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru a comunica instanței dacă în virtutea prevederilor cuprinse în art.8 lit.f din Legea nr.656/2002, au fost comunicate sesizări către Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor cu privire la privatizare a ICA SA.

De asemenea, a respins solicitarea de emitere a unei adrese către Primăria Municipiului București pentru a comunica actele, respectiv adresa nr.2597/29.08.2000, adresa Ministerului Agriculturii și Alimentației nr.2166/07.08.2000 care au stat la baza emiterii autorizației de construire nr.35G/26.09.2000 emisă de Primarul General al Municipiului București.

A respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, efectuarea unei expertize contabile, având ca unic obiectiv: determinarea valorii acțiunilor pe baza metodei de evaluare stabilită prin raportul de expertiză contabilă.

În ceea ce privește cererea de probatorii formulată de apelantul – inculpat Pop Flavius Adrian, instanța, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins cererea de reaudiere a inculpaților și a martorilor din prezenta cauză,

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins suplimentarea probei cu înscrisuri, constând în emiterea unei adrese către SC Antena Group SA pentru a comunica dovada modului de recrutare a apelantului inculpat Pop Flavius Adrian, precum și a informațiilor comunicate către Societatea de Companii și Cercetări Aplicative și Investiții SA cu privire la câte ședințe ale Consiliului de administrație ale C.C.A.I. SA au fost convocate și au avut loc în perioada la care societatea inculpatul a avut calitatea de membru și la câte ședințe ale Consiliului de administrație a fost convocat, a participat și a fost consemnată prezența apelantului inculpat Pop Flaviu în perioada în care societatea a avut calitatea de acționar ADS, respectiv 13.06.2002 – 28.01.2004.

Respinge, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală emiterea unei adrese privind extrasul din cartea de muncă a apelantului inculpat Pop Flavius Adrian, precum și furnizarea de informații de către Oficiul Național al Registrului Comerțului conținând istoricul Companiei de Cercetări Aplicative și Investiții SA, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, având în vedere că acesta a fost depusă la acest termen de judecată, în ședință publică, de către procurorul de ședință.

Cu privire la cererile de suplimentare a probatoriilor formulată de către apelanta inculpată Ene Vica, Curtea, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins readministrarea probei cu expertiză contabilă administrată de prima instanță, prin efectuarea unei noi expertize contabile.

A admis înscrisurile constând în acte privind starea de sănătate a apelantei inculpate Ene Vica, depuse la dosarul cauzei.

Cu privire la cererile formulate de apelantul inculpat Mencinicopschi Gheorghe, Curtea a respins, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, cererea de reaudiere a inculpatului.

În temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.a Cod procedură penală, a respins solicitarea privind încuviințarea probei cu înregistrarea video constând într-un interviu acordat postului de televiziune Digi TV în luna mai 2014.

A manevionat că referitor la înscrisurile în circumstanțiere care nu sunt depuse la dosarul cauzei, la deliberare, Curtea va avea în vedere, cu titlu de notorietate activitatea desfășurată de apelantul inculpat Mencinicopschi Gheorghe, urmând ca acesta, prin depunerea de concluzii scrise, să poată face referire la toate aceste aspecte.

Cu privire la cererile formulate de către apelanții – părți civile Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian, Curtea, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins cererile de efectuare, în cauză, a unor noi expertize tehnico-contabile și evaluare.

În ceea ce privește cererile de suplimentare a probatoriilor susținute oral în prezenta cauză de către apelanții inculpați Marinescu Grigore și Petre Alexandru, Curtea, în temeiul dispozițiilor art.100 alin.4 lit.b Cod procedură penală, a respins cererile de suplimentare a probatoriilor prin efectuarea unor noi expertize tehnico științifice și contabile, având ca obiect evaluarea activelor și a pachetului de acțiuni al ICA SA la momentul privatizării.

Curtea, analizând motivele de apel sub toate aspectele de fapt și de drept, constata ca Tribunalul a analizat în mod corect situația de fapt, prin raportare la ansamblul probatoriului administrat in ambele faze ale procesului penal.

Totodata, efectuand propriul demers analitic, cu privire la situația de fapt prin raportare la ansamblul probatoriului administrat atat in faza de urmarire penala, in fata instantei de fond și in prezenta cale de atac, reține urmatoarele:

În ceea ce privește procesului de privatizare al S C ICA SA, Curtea constată că prin Decretul Consiliului de Stat numărul 33/1981 s-a înființat și organizat Institutul de Chimie Alimentară, denumit în continuare „I.C.A.”

cu sediul în municipiul București, strada Gârlei nr 1, sectorul 1, având ca principal obiect de activitate cercetarea fundamentală și aplicativă în domeniile alimentului, alimentației și industriei alimentare, inclusiv elaborarea de politici și strategii în domeniul siguranței și securității alimentare la nivel național și care a funcționat inițial în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor iar începând cu anul 1994, prin adoptarea H.G. numărul 42/1994, în cea a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” (A.S.A.S.). Institutul de Chimie Alimentară a beneficiat de la crearea sa de active valoroase, respectiv terenuri în suprafață de 36.676,79 mp și construcțiile în suprafață de 9.983 mp, amplasate în zona rezidențială a lacului Băneasa și având toate utilitățile în apropiere.

Prin Hotărârea numărul 2270/19.07.1991, Consiliul de Administrație al I.C.A. a decis, fără a avea acordul în acest sens al Ministerului Agriculturii și Alimentației, înființarea SC”Bioprod”SRL București - având un capital social de 20.000 USD și același sediu social cu ICA, în asocierie cu firma cipriotă Compania Crescent Comercial & Maritime Cyprus, reprezentată de inc. Voiculescu, noua societate fiind înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București sub numărul J40/12494/1991 în data de 21.10.1991. În declarațiile date de către inculpatul Voiculescu acesta a arătat că el este cel care a convins Compania Crescent Comercial & Maritime Cyprus de necesitatea asocierii cu ICA în scopul de a crea SC”Bioprod”SRL București, rațiunea fiind aceea că era direct interesat de domeniul cercetării, acesta fiind un domeniu care ar fi determinat dezvoltarea națională pe termen lung.

În luna iulie 1992 Consiliul de Administrație al I.C.A. a aprobat participarea la capitalul social a SC”Grupul Industrial Voiculescu și Compania (GRIVCO) SRL București și cedarea către SC”Grupul Industrial Voiculescu și Compania (GRIVCO) SRL a 20 % din părțile sociale contra unui aport de 300.000 RON, cota de participare a ICA fiind redusă în acest mod la 39 %.

Ulterior, în cursul anului 1993, acționarii SC”Bioprod”SRL București au decis, printre altele, transformarea societății în societate pe acțiuni cu durată nelimitată, participarea la capitalul social a două noi entități juridice controlate de inculpatul Voiculescu Dan, respectiv SC”Grivco International”SRL București și Fundația Crescent și majorarea capitalului social la 600.000 USD prin aporturi în numerar și în natură. Luarea acestor măsuri a fost necesară, potrivit inculpaților pentru că activitatea de cercetare era una extrem de costisitoare, neexistând suficiente fonduri pentru acoperirea acesteia în condițiile în care nu ar fi existat o diversificare a activității societății.

Contribuția Institutului de Chimie Alimentară la această transformare a SC”Bioprod”SRL București în SC”Bioprod”SA București a fost cedarea dreptului de folosință asupra suprafeței de 6.130 mp teren, respectiv suprafața de teren ce aparținea ICA și pe care erau construite imobilele SC”Bioprod”SA București. Acest drept de folosință a fost evaluat de părți la

60.000 USD și dădea ICA o cotă de participare de 10 % la capitalul social al noii societăți SC BIOPROD SA. Urmare acestei decizii, prin procesul-verbal numărul 967/28.12.1993 Institutul de Chimie Alimentară a predat în folosința SC"Bioprod"SA București, pe durata de existență a societății, suprafața de 6.130 mp teren pe care urma să fie realizată investiția denumită „Stație pilot Bioprod- Băneasa”.

La acest moment trebuie observat că cedarea dreptului de folosință asupra suprafeței de 6.130 mp teren, respectiv suprafața de teren ce aparținea ICA și pe care erau construite imobilele SC"Bioprod"SA București a fost realizată la acel moment cu încălcarea dispozițiilor art. 1 și art. 2 din HG. 1228/1990, ce permiteau doar concesionarea terenurilor cu aprobarea și sub controlul Guvernului, asemenea aprobări neexistând.

În luna decembrie 1992, la solicitarea comună a reprezentanților SC ICA SA și SC BIOPROD SRL, Primăria mun. București a eliberat autorizația de construcție prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire a unui imobil de birouri și servicii cu S+P+E. cu destinație de stație pilot de microproducție, produse de panificație și patiserie. Ulterior, această stație pilot P+2E, s-a transformat într-o clădire-birouri și spații comerciale în suprafață de 1300 mp cu trei corpuri-corp A, corp B, corp C+D, investiție finalizată în luna aprilie 1998 când lucrarea a fost recepționată de beneficiar în baza procesului-verbal de recepție, la terminarea lucrărilor. În urma unor solicitări similare formulate de reprezentanții SC BIOPROD SRL, Primăria mun. București a emis autorizația de construcție nr. 25 G/30.05. 1996 prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire pe același teren a unui imobil –birouri și servicii cu S+P+9E, construcție finalizată în proporție de 40% de către societate în perioada 1996-1999.

Urmare a unor operațiuni repetate de majorare a capitalului social prin aporturi în natură sau financiare subscrise de firmele controlate de inculpatul Voiculescu Dan, respectiv Compania Crescent Commercial & Maritime (Cyprus) LTD și SC" GRIVCO" SRL București, cota de participare a Institutului de Chimie Alimentară, condus începând cu data de 12.01.1995, de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, la capitalul social al SC"Bioprod"SA București s-a diminuat progresiv de la 10 la 1,46 %. Astfel, acționar majoritar al SC BIOPROD SA a devenit, urmare a unor cesiuni de acțiuni, între Compania Crescent Commercial & Maritime (Cyprus) LTD și SC" GRIVCO" SRL București, această din urmă societate care a ajuns să aibă o participație de 76 % din capitalul social al firmei SC BIOPROD SA.

Curtea reține că prin procura dată de societatea Crescent Comercial&Maritime Ltd, inculpatul Voiculescu Dan a devenit împuternicit al acestei societăți, fiind mandatat să tranzacționeze, să dirijeze și să efectueze orice fel de afaceri care ar fi solicitate sau necesare acestei societăți și în acest scop să semneze, să completeze și să modifice orice contracte.

În calitate de reprezentant al acestei companii, inculpatul a încheiat cu Institutul de Chimie Alimentară un contract de societate prin care s-a înființat

SC BIOPROD SRL, capitalul social al societății BIOPROD stabilit la acel moment la suma de 1.200.000 lei fiind realizat prin contribuția asociatului cipriot- Compania Crescent Comercial & Maritime Ltd – de 51 % și contribuția asociatului român – ICA la constituirea acestuia de 49% și a fost cooptată firma GRIVCO SA la data de 7.08. 1992. Ulterior, prin procesul-verbal încheiat la data de 11. 01. 1993 are loc modificarea obiectului de activitate al SC BIOPROD, prin extinderea obiectului de activitate al societății care se completează cu efectuarea de analize fizico-chimice și microbiologice, cu testarea de produse cu eliberarea buletinelor de analiză.

Terenurile care fac obiectul Certificatului de atestare a dreptului de proprietate seria M07 nr. 2835 din 11. 12. 2002, în perioada 1993-2003, au fost aportate în natură la capitalul social al SC BIOPROD SA București-societate cu capital privat în care SC ICA SA are calitatea de acționar din anul 1991, iar valoarea acestora de utilitate (folosință) a fost stabilită la suma de 4.986.295.208 lei.

Ulterior, la data de 07. august 1992, SC BIOPROD SRL își majorează capitalul social de la 1.200.000 lei la 1.500.000 lei prin intrarea noului asociat GRIVCO SRL și participarea acestei societăți la capitalul social cu suma de 300.000 lei respectiv, 50 de acțiuni a câte 6.000 lei.

Astfel, contribuția asociatului român, Institutul de Chimie Alimentară la constituirea capitalului social este de 39,20 %.

De asemenea, din procesul verbal al Adunării Generale al Acționarilor din 21. 06. 1995, încheiat ca urmare a actului adițional la contractul și statutul SC BIOPROD SA, semnat de inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de reprezentant al Crescent Comercial&Maritime Ltd, rezultă că s-a aprobat majorarea capitalului social al SC BIOPROD SA, la subscrierea acestui capital social participând compania Crescent Comercial&Maritime Ltd, SC GRICO SRL, SC GRIVCO INTERNAȚIONAL, Fundația Crescent, după această majorare, capitalul social al SC BIOPROD SA devenind 3.550.000.000 lei reprezentând echivalentul a 355.000 de acțiuni nominative.

Din procesul verbal al Adunării Generale a Asociaților SC BIOPROD SA din data de 25.10.1995, încheiat ca urmare a actului adițional la contractul și statutul SC BIOPROD SA, semnat de inc. Voiculescu Dan rezultă majorarea capitalului social al SC BIOPROD SA prin aport în natură cu contravaloarea unei centrale termice.

Cu prilejul încheierii aceluiași proces-verbal s-a hotărât trecerea la etapa a-III-a de majorare a capitalului social al SC BIOPROD SA prin aport în natură în sumă de 45.235 USD la o paritate de 2350 lei/USD.

După această majorare, Institutul de Chimie Alimentară care inițial deținea 6444 de acțiuni, în final deține tot un număr de 6444 acțiuni.

Prin actul adițional la contractul de societate și statutul SC BIOPROD SA din data de 2.07. 1996, semnat de inculpatul Voiculescu Dan în calitate de reprezentant al Crescent Comercial&Maritime Ltd și I Institutul de Chimie Alimentară reprezentată de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, are loc o nouă majorare a capitalului social al SC BIOPROD SA prin care capitalul

social se majorează de 2.022.950.000 lei la 3.049.050.000 lei iar numărul total de acțiuni se majorează de la 202.295 bucăți la 304.995 bucăți.

Prin Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor a SC BIOPROD SA din data de 04. 02.1999 semnată de inc. Voiculescu Dan, în calitate de reprezentant al Crescent Comercial&Maritime Ltd și Institutul de Chimie Alimentară reprezentată de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, s-a hotărât majorarea capitalului social al SC BIOPROD cu suma de 874.000.000 lei, capitalul social al societății fiind împărțit în 442.961 acțiuni nominative din care SC ICA SA deține 6.444 acțiuni, reprezentând un procent de 1,46% din capitalul social total, din care aport în numerar de 588.000 lei și aport în natură 63.852.000 lei. O altă majorare a capitalului social intervine și la data de 21.10.1999.

La data de 11. 04. 1996, inculpatul, în calitate de reprezentant al Crescent Comercial&Maritime Ltd a aprobat cesiunea de către Crescent Comercial&Maritime Ltd, în calitate de cedent către SC GRIVCO SRL București, în calitate de cesionar, al unui pachet de 121.828 acțiuni nominative a 10.000 lei fiecare, valoarea în valută a pachetului de acțiuni cedat a reprezentat suma totală de 732.170 USD, din care aport financiar 702.451 USD și aport în natură 29.719 USD al Crescent Comercial&Maritime Ltd .

Prin procesul-verbal încheiat la 25. 03. 1998, ca urmare a întrunirii a Adunării Generale Extraordinare a Asociaților SC GRIVCO SRL convocată la inițiativa inc. Voiculescu Dan s-a hotărât aprobarea cumpărării de către SC GRIVCO SRL, prin contract de cesiune de acțiuni de la compania Crescent Comercial&Maritime Ltd a unui pachet de acțiuni emise de SC BIOPROD SA, format din 181.345 bucăți acțiuni, având o valoare nominală de 10.000 lei fiecare și respectiv o valoare de cumpărare totală de 1.813.450.000 lei, reprezentând 15,72 % din capitalul social al emitentului.

De asemenea, prin Hotărârea Generală a Acționarilor SC BIOPROD SA din data de 26.03.1998, semnată de inc. Voiculescu Dan, în calitate de reprezentant al companiei Crescent Comercial&Maritime Ltd și inculpatul Mencinicopschi Gheorghe în calitate de reprezentant al Institutului de Chimie Alimentară s-a hotărât cesionarea de către cesionarul Crescent Comercial&Maritime Ltd a 181.345 acțiuni având o valoare nominală de 10.000 lei fiecare reprezentând 15,72 % din capitalul social al societății către GRIVCO SA.

De asemenea, prin Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor din data de 10.12.1998 la care au participat compania Crescent Comercial&Maritime Ltd , SC GRIVCO SRL, SC GRIVCO INTERNAȚIONAL, Fundația Umanistă Dan Voiculescu (fosta fundație CRESCENT, înregistrată la Judecătoria Sector 1 București conform sentinței civile nr .1058/02.04.1990) , Institutul de Chimie Alimentară reprezentat de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, în calitate de director general, s-a hotărât efectuarea modificărilor actelor constitutive ale societății ca urmare a cesionării către acționarul Crescent Comercial&Maritime Ltd a 157.355 acțiuni având o valoare nominală de 10.000 lei fiecare, ca urmare a cesiunii, structura capitalului social al SC

BIOPROD fiind modificată, astfel că SC GRIVCO SRL deține 338.699 acțiuni în sumă totală de 339.699.000 lei reprezentând un procent de 95,55% din capitalul social total iar SC ICA deține 6444 acțiuni reprezentând un procent de 1,85 % din capitalul social total.

Aceste operațiuni succesive de majorare a capitalului social și cesionarea către SC GRIVCO SA București a acțiunilor BIOPROD SA prin aportul în natură sau financiare subscrise de firmele controlate de inculpatul Voiculescu Dan, concomitent cu reducerea cotei de participare a Institutului de Chimie Alimentară la un procent de 1,85%, au avut ca scop reducerea cotei de participare a SC ICA SA la capitalul social al SC BIOPROD, acționar majoritar devenind compania Crescent Commercial&Maritime Ltd și SC GRIVCO SRL, firmă care a ajuns să aibă o participație de 76% din capitalul social al firmei, aspect care demonstrează implicarea constantă a inculpatului Voiculescu Dan în cadrul Institutului de Chimie Alimentară, anterior debutului procesului de privatizare.

De menționat că inculpatul Voiculescu a arătat în fața instanței că nu a fost beneficiar real al nici uneia dintre firmele din GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 deși din relațiile de la ONRC privind istoricul acesta rezulta că avea controlul asupra societăților care formau acest grup și era acționar majoritar al acestor societăți comerciale.

Controlând prin firmele sale încă de la înființare, 51% din capitalul social al SC BIOPROD, inculpatul Voiculescu Dan a dispus desemnarea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe ca director general al societății nou înființate, calitate pe care acesta a deținut-o cumulativ cu cea de membru al Consiliului de Administrație al ICA, până în anul 1995, când prin Decizia nr. 3/10.01.1995 a fost numit de către Conducerea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Sisești”, director general al I.C.A.

În continuare, prin Hotărârea din 02.06.1999 a Adunării Generale a Asociaților SC GRIVCO SRL, semnată de Voiculescu Dan, în calitate de acționar majoritar al SC GRIVCO s-a aprobat cumpărarea de către SC GRIVCO SRL a construcției proprietatea SC BIOPROD SA, aflată în curs de executare în baza autorizației de construire nr. 25G din 30.05. 1996, construcție amplasată pe terenul aferent în suprafață de 4830 mp situată în București, str. Gârlei, nr. 1, sector 1, cu mențiunea că valoarea construcției va fi cea rezultată din evidența contabilă a SC BIOPROD SA la data de 30.06. 1999, construcții edificate de SC BIOPROD SA pe terenurile ICA și pe care inculpatul le-a închiriat ulterior, în anul 2003 ROMTELECOM SA pentru o chirie de peste 1.500.000 USD.

Prin contractul de vânzare-cumpărare cu numărul 249/30.06.1999, SC "Bioprod" SA București, reprezentată de inculpatul Sandu Jean-Cătălin, în calitate de director general și inculpata Ene Vica în calitate de director economic, a vândut imobilul finalizat, împreună cu centrala termică, clădirea postului de trafo, stația de pompare și evacuare a apei, fără

terenurile de sub construcții către acționarul majoritar SC"Grivco"SRL București, reprezentată de directorul general L.M. și directorul economic Radu Stoicovici, la valoarea contabilă a investiției de 9.300.000.000 ROL, fără prezentarea de către vânzător a certificatului de sarcini și a certificatului fiscal și cu plata prețului eșalonat în 24 de rate lunare, după expirarea unei perioade de grație de un an de la data semnării contractului.

În baza contractului de vânzare-cumpărare cu numărul 174/15.06.1999, SC"Bioprod"SA București a vândut în aceleași condiții și fără prezentarea de către vânzător a certificatului de sarcini și a certificatului fiscal, la valoarea contabilă a investiției de 3.994.602.655 lei fără T.V.A. și cu plata prețului în rate lunare, către acționarul majoritar SC"Grivco"SRL București și imobilul nefinalizat ridicat pe terenul în cauză în baza autorizației de construcție cu numărul 25-G/30.05.1996, ambele operațiuni comerciale fiind aprobate și de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, în calitate sa de reprezentant în A.G.A. din partea Institutului de Chimie Alimentară.

După finalizarea celor două tranzacții, în condițiile în care SC"Bioprod"SA București a înregistrat pierderi în anii 1995, 1996, 1997 și 1999 și a primit dividende în întreaga perioadă, respectiv anul 1992 până în anul 1999, de doar 50.123.500 ROL pentru profitul realizat în anul 1992, Ministerului Agriculturii a dat acordul său pentru creșterea cotei de participare a ICA la capitalul social al SC"Bioprod"SA București prin aport în natură, constând în dreptul de folosință asupra clădirilor și a diferenței de 26.666 mp din terenul deținut la sediul social. Acest aport în natură al ICA a fost evaluat la o valoare de 10.942.523.270 ROL și a condus la majorarea la 40 % cota de participare a I.C.A. la capitalul social al firmei în cauză.

Contrar dispozițiilor Legii nr. 290/15.05.2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" (A.S.A.S.), prin care Parlamentul României a decis reorganizarea Institutului de Chimie Alimentară sub denumirea de Institutul de Cercetări Alimentare - indicat în anexa 1- poziția 10 a respectivului act normativ, ca instituție publică cu finanțare extrabugetară și personalitate juridică, în subordinea A.S.A.S, Guvernul României a emis hotărârea nr. 451/16.05.2002 - publicată în Monitorul Oficial din data de 23.05.2002, prin care același institut a fost transformat în societate comercială pe acțiuni având denumirea de SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București (SC"I.C.A."SA București) și sediul în municipiul București, strada Gârlei numărul 1, sectorul 1, capitalul social în cuantum de 1.604.826.000 lei, divizat în 534.942 acțiuni nominative în valoare nominală de 3.000 lei fiecare, fiind deținut integral de statul român, reprezentat prin Agenția Domeniilor Statului.

Deși prin intrarea în vigoare a Legii 290/2002, HG 451/2002 a fost abrogată implicit, noua societate comercială a fost inclusă contrar normelor Legii 290/2002, în portofoliul Agenției Domeniilor Statului, în

ședința Adunării Generale a Acționarilor (A.G.A.) din 31.05.2002, fiind desemnați ca membrii A.G.A. inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și alți doi apropiați ai acestuia, respectiv, Sin Gheorghe - secretar general la acea dată al A.S.A.S. și Baciou Constantin - șef serviciu în cadrul Direcției Patrimoniu a Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. Cu același prilej, la propunerea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cei trei inculpați au fost desemnați și membrii ai Consiliului de Administrație, alături de martorii S.A.L. și S. E.P. ambii colaboratori apropiați ai inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cenzori ai societății nou înființate fiind numiți D.E. și inculpații Petre Alexandru, reprezentant al SC "Expert Consult MP" SRL București ce asigură asistența contabilă a SC "Benefica" SA București, firmă ce făcea parte din grupul GRIVCO în baza contractului de prestări servicii numărul 34/29.12.2000 și inculpata Ene Vica care ocupa funcția de director economic în perioada 1997-1998 iar apoi președinte al Consiliului de Administrație al SC "Bioprod" SA București în perioada 16.10.1998-26.05.1999.

De menționat că declarațiile date de inculpatul Mencinicopschi a rezultat că acesta nu a avut nici o implicare în desemnarea membrilor A.G.A sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București. De fapt, acesta s-a rezumat în realitate la a declara că nu avea cunoștințe despre ceea ce se întâmpla din punct administrativ sau legal cu SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București, el fiind de fapt implicat doar în procesul de cercetare. Această atitudine a inculpatului este evident nesinceră având în vedere declarațiile date de către inculpații Baciou sau Sin, martorii A.T. sau S. E. care au arătat că toate deciziile manageriale luate în cadrul societății erau cele impuse prin voința inculpatului Mencinicopschi. De asemenea, din declarațiile date de inculpatul Sin rezultă că inculpatul Mencinicopschi i-a precizat că el făcuse toate demersurile pentru transformarea Institutului de Cercetări Alimentare în societate pe acțiuni pentru a se putea colabora mai bine cu SC „GRIVCO” SA. De menționat la acest moment și faptul că acest inculpat era la acel moment implicat și în viața politică fiind membru și ulterior membru în biroul permanent al formațiunii politice create și conduse de inculpatul Voiculescu.

Revenind la desemnarea membrilor A.G.A sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București, Curtea constată din declarațiile date de către inculpații Sin, Baciou sau Ene Vica sau de către martorul Stroia Alexandru că inculpatul Mencinicopschi a avut un rol nu numai activ ci determinant în desemnarea membrilor A.G.A sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București.

De asemenea, în A.G.A a fost numit și inculpatul Sandu Jean Cătălin ca reprezentant unic al ADS-ului, acesta ocupând funcția de director al direcției juridice a ADS. De observat și în cazul acestui inculpat faptul că acesta a continuat să primească o indemnizație lunară de aproximativ 6.000.000 ROL în calitate de membru al C.A. al SC „BENEFICA” SA București, societate ce făcea parte din grupul GRIVCO, grup de societăți aflat sub conducerea inculpatului Voiculescu.

De asemenea, Curtea constată că inculpatul Sandu Jean Cătălin a avut la randul său un rol important în desemnarea membrilor consiliului de administrație sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București. Acesta a solicitat Direcției Privatizare-Concesionare din cadrul ADS eliberarea mandatelor de desemnare ca membrii ai consiliului de administrație al SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București al inculpaților Mencinicopschi și Pop Flavius. De asemenea, din adresele nr. 22576/10.04.2003 și 42158/13.03.2003 rezultă de asemenea că procedura de selecție a membrilor consiliului de administrație sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București a fost oprită ca urmare a solicitărilor efectuate de inculpat, deși această procedură fusese începută anterior în mod legal. Mai mult, din declarațiile date de martorele Rapeanu Elena și B.D. a rezultat că procedural propunerile pentru desemnarea membrilor consiliului de administrație sau cenzorilor unei societăți din portofoliul ADS erau efectuate de conducerea Direcțiilor Agricole. Ambele martore au declarat de asemenea, că în cazul unic al SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București aceste propuneri au fost efectuate de inculpatul Sandu Jean Cătălin, contrar stării de normalitate și procedurilor interne ale ADS.

Curtea constată de asemenea că, din declarațiile date de inculpatul Popa coroborate cu declarațiile date de martora B. și cu mențiunile mandatului special nr. 63524/10.04.2003, a rezultat că nominalizarea membrilor consiliului de administrație sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București a fost efectuată de inculpatul S. Vlad Nicolae care a semnat acest document. De altfel, inculpatul Popa a arătat că numirea inculpatului Sandu în A.G.A. a SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București a fost făcută la inițiativa sa, propunerea fiindu-i făcută de directorul direcției privatizare din ADS, inculpatul S..

Analizând și situația persoanelor care în final au fost desemnate în cadrul consiliului de administrație sau cenzorilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare"SA București, Curtea constată că aceștia au fost, printre alții inculpații Pop Flavius Adrian, Mencinicopschi, Petre Alexandru, Marinescu Grigore și Ene Vica. Curtea constată și de această dată că ultimii trei inculpați menționați erau persoane angajate sau care dobandeau sume de bani din colaborarea cu societatea SC „BENEFICA”SA București, societate ce făcea parte din grupul GRIVCO, grup de societăți aflat sub conducerea inculpatului Voiculescu. Un alt element interesant este și acela că actul juridic care a condus la colaborarea dintre inculpatul Petre Alexandru și SC „BENEFICA”SA, contractul nr. 34/29.12.2000 a fost avizat din punct de vedere juridic de soția inculpatului Sandu Jean Cătălin.

De asemenea, pentru a consfinți concluzia că aceste numiri nu au fost unele aleatorii determinate de simple și repetate coincidențe, trebuie observat și faptul că, potrivit declarațiilor date de martora S.M., inculpatul Petre Alexandru era singura persoană care făcea contactul dintre SC”Expert Consult MP”SRL București și SC GRIVCO SA.

În susținerea aceleiași idei, Curtea mai constată că inculpatul Pop Flavius Adrian avea la momentul desemnării sale în cadrul consiliului de administrație al SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București o relație apropiată față de inculpatul Sandu Jean Cătălin, cei doi fiind colegi la Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor, ulterior urmand calea inculpatului Sandu, mai întâi în cadrul ADS și ulterior în cadrul AVAS. De asemenea, Curtea mai constată și faptul că inculpatul Pop Flavius a ocupat și această perioadă de timp și o funcție de consilier juridic la SC TV ANTENA 1 SA București, o altă societate controlată financiar de către inculpatul Voiculescu.

Acest inculpat a avut la randul său un rol important în realizarea operațiunilor juridice ce au condus la finalizarea procesului de privatizare al ICA. Astfel, inculpatul Pop, desemnat cu ajutorul inculpatului Sandu în calitate de membru al Consiliului de Administrație, a acceptat ca reevaluarea administrativă a elementelor patrimoniale să nu fie realizată în conformitate cu dispozițiile normative diferențele totale rezultate din nereevaluarea acestor elemente patrimoniale la data de 30.04.2003 fiind de 68.085.643.214 ROL, corespunzătoare unui activ total de 91.284.014.000 ROL (în loc de 23.198.370.000 ROL) și a unui activ net contabil de 71.118.488.000 ROL (în loc de 3.032.844.000 ROL). De asemenea, în activitatea sa, acest inculpat a semnat și declarația prin care confirmă explicit datele din dosarul de privatizare al SC ICA SA, în conformitate cu bilanțurile contabile și conturile de profit și pierdere încheiate la data de 31. 12. 2002 și 30.04. 2003, dosar care cuprinde și formularul de calcul al activului net contabil care nu reflectă realitatea, având în vedere concluziile rapoartelor de expertiză efectuate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, din care rezultă că elementele patrimoniale de activ ale SC ICA sunt exprimate în evidența contabilă la cost istoric (1938-2002) și în consecință, la o valoare subevaluată, în condițiile în care dacă s-ar fi efectuat reevaluările legale, în baza prevederilor HG nr.983/1998, HG nr. 403/2000 și HG nr. 577/2002, activul net contabil ar fi avut valoarea de 71.018.488.000 lei, nefiind îndeplinite condițiile pentru un raport de evaluare simplificat astfel cum a fost întocmit în cauză în cazul SC ICA SA.

Deși prin nota nr. 46044/17.02.2003 Corpul de Control al Ministrului Agriculturii Alimentației și Pădurilor a constatat faptul că în cazul SC "I.C.A." SA București nu sunt respectate dispozițiilor articolului 7 din HG 577/2002 de aprobare a normelor de aplicare a Legii 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării ce impuneau desemnarea unui singur mandatar în adunarea generală a acționarilor la toate societățile la care statul era acționar, indiferent de numărul acțiunilor deținute și de mărimea societății comerciale, desemnarea inculpatului Sandu Jean-Cătălin, director al Direcției Juridice a A.D.S. de către A.D.S. ca unic reprezentant în A.G.A. la societatea în cauză, în baza contractului de reprezentare numărul 63.488/19.03.2003, a fost menținută, în pofida stării de incompatibilitate și a conflictului de interese în care se afla acesta în condițiile în care la acel moment

deținea și calitatea de administrator al uneia din firmele grupului GRIVCO - SC "Benefica" SA București și încasa lunar de la această societate o indemnizație de 5.807.822 ROL. Așa cum s-a explicat anterior, prin intermediul acestuia, deși procedural propunerile se făceau de către Direcțiile Agricole teritoriale au fost selectați și ulterior numiți prin hotărârea A.G.E.A. numărul 7/11.04.2003, în calitate de membri ai C.A. , inculpații Pop Flavius-Adrian, prieten și subaltern al inculpatului Sandu Jean-Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe care a fost menținut în funcția de președinte al C.A. și director general și martora S. E.-P., colaboratoare apropiată a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe ce nu a fost, potrivit propriei declarații, nici măcar consultată în legătură cu această desemnare, cenzorii ai societății fiind desemnați cu același prilej inculpații Ene Vica, Marinescu Grigore și Petre Alexandru - în calitate de reprezentanți ai Societății de Expertiză Contabilă Expert Consult MP S.R.L București ce asigura la acea dată consultanță contabilă mai multor firme din grupul GRIVCO și, respectiv martora S.M. care era salariată la acea dată a SC "Benefica" SA București și care a fost selectată pentru această funcție, potrivit propriilor susțineri, la propunerea inculpatului Petre Alexandru

Terenurile care fac obiectul Certificatului de atestare a dreptului de proprietate seria M07 nr. 2835 din 11. 12. 2002, în perioada 1993-2003, au fost aportate în natură la capitalul social al SC BIOPROD SA București-societate cu capital privat în care SC ICA SA avea calitatea de acționar din anul 1991, iar valoarea acestora de utilitate (folosință) a fost stabilită la suma de 4.986.295.208 lei.

În conformitate cu disp.art. 7 din HG nr. 834/1991 modificată prin HG nr. 468/1998, înainte de declanșării procesului de privatizare al SC ICA SA București trebuia realizată, în mod obligatoriu, reevaluarea patrimoniului acesteia-elementele patrimoniale ce necesitau corecții în vederea privatizării fiind terenurile, clădirile, construcțiile speciale, mijloacele fixe și titlurile de participare deținute de SC ICA SA.

Terenurile societății au fost înregistrate în capitalul social ca urmare a operațiunii de majorare a capitalului social din data de 10.02. 2003 la valoarea de 1.498.131.000 lei, stabilită exclusiv în baza dispoz. HG nr. 834/1991 și HG 500/1994, corespunzător lunii iunie 1994, fără luarea în considerare a dispozițiilor art. 143 din HG nr. HG 577/ 2002, dispoziții imperative și care prevedeau: „Valoarea cu care se majorează capitalul social este valoarea preluată din anexele la Certificatul de Atestare a Dreptului de proprietate asupra terenului, reactualizată cu coeficientul de reevaluare, stabilit de legislația în vigoare”.

În continuare, Curtea constată că prin hotărârea A.G.E.A nr. 228/17.02.2003, semnată de inculpații Mencinicopschi Gheorghe, Sin Gheorghe și Baci Constantin s-a aprobat constituirea unui drept de suprafață asupra terenurilor SC ICA SA București pe care erau amplasate construcțiile ce fuseseră cumpărate de către SC Grivco SA București prin contractele de vânzare cumpărare nr. 174/15.06.1999 și nr. 249/30.06.1999.

Totodată, prin Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor SC GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU COMPANIA nr. 335 din 19.02. 2003, semnată de inculpat s-a aprobat constituirea în favoarea societății reprezentate de inculpat a unui drept real de suprafață asupra terenului în suprafață de 6917,80 mp situat în București, str. Gârlei, nr. 1, sector 1, aferent construcțiilor existente și aflate în proprietatea GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU, drept de suprafață ce se constituie pentru întreaga durată a existenței construcției precum și a unor eventuale construcții pe care GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU și COMPANIA le-ar putea edifica în viitor pe acest teren.

La data de 28.02.2003 s-a încheiat convenția autenticată sub nr. 672/28.02.2003 prin care SC ICA SA București a recunoscut dreptul de proprietate al SC GRIVCO SA București asupra construcțiilor situate pe terenul aparținând SC ICA SA București în suprafață de 6917,8 mp și dreptul de suprafață al SC GRIVCO SA pe durata de existență a acestor construcții și a celor care ar putea fi edificate în viitor pe acest teren pe durata de existență a construcțiilor deja edificate, totul contra unei redevențe de 3USD/mp/an inclusiv TVA. Curtea constată și faptul că potrivit acestei convenții, redevența ce se cuvenea potrivit contractului de suprafață nu urma a fi plătită către SC ICA SA București ci către SC BIOPROD SA București, ceea ce însemna în realitate că SC GRIVCO SA și inculpatul Voiculescu plăteau aceste sume de bani unei alte firme controlate ca structură financiară și a acționariatului în proporție covârșitoare tot de către SC GRIVCO SA și inculpatul Voiculescu.

Constituirea dreptului de suprafață a grevat de sarcini patrimoniul SC ICA SA a determinat scăderea atractivității la privatizare a acesteia și îndepărtarea unor potențiali investitori în condițiile în care folosința terenului în cauză era cedată firmei controlată de inc. Voiculescu iar suprafața de teren asupra căreia nu se constituise suprafața precum și toate construcțiile deținute de societate erau aduse ca aport în natură la capitalul social al SC BIOPROD SA pentru 50 de ani.

De asemenea, aceasta a afectat negativ patrimoniul SC ICA SA întrucât prin cedarea redevenței SC ICA SA a fost prejudiciată cu veniturile ce i se cuveneau în calitate de proprietar și suprafațiar, în condițiile în care contractul de societate al SC BIOPROD SA nu prevedea posibilitatea cedării aporturilor în natură aduse la capitalul social de către acționari și nu a fost urmată de majorarea cotei de participare a societății la capitalul social al SC BIOPROD cu valoarea creanțelor rezultate din redevență.

Din raportul de constatare tehnico-științifică efectuat în cauză, rezultă că prejudiciul cauzat SC "I.C.A." SA București din redevența cuvenită pentru dreptul de suprafață cedat SC "Bioprod" SA București, diminuat cu dreptul de folosință adus ca aport la capitalul social al acestei societăți, a fost în perioada 28.02 – 24.11.2003, de la constituirea suprafeței și până la privatizarea societății de 17.260 USD ($6.917,80 \text{ mp} \cdot (3 - 0,006) \text{ USD mp/12 luni} \cdot 10 \text{ luni}$), respectiv 566.921.960 lei (cu TVA inclus).

Întrebați fiind despre constituirea acestui drept de suprafață inculpații au avut poziții contradictorii. Inculpatul Voiculescu a arătat că nu știe de ce

redevența era achitată către Bioprod și nici nu știe în ce condiții s-a încheiat contractul de suprafață dintre SC ICA SA și SC GRIVCO SA, însă mențiunile cuprinse de Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor SC GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU COMPANIA nr. 335 din 19.02. 2003, semnată de inculpat contrazic susținerile inculpatului. Inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a arătat că nu știe cine a avut inițiativa acestui contract, cine l-a redactat și cum a ajuns acesta în posesia sa dar a arătat că le-a cerut inculpaților Baci și Sin să semneze această convenție. Pe de altă parte inculpatul Baci arată că Mencinicopschi Gheorghe l-a chemat la sediul societății i-a cerut să semneze hotărârea AGA nr. 228/17.02.2003, l-a asigurat că totul este perfect legal și că banii pe care societatea SC ICA SA îi va primi de pe urma contractului, respectiv redevența care se plătea la BIOPROD, vor finanța activitatea de cercetare a SC ICA SA. Referitor la aprobarea suprafeței, inculpatul a precizat că în mod cert, nu a existat un mandat din partea Ministerului Agriculturii, în conformitate cu dispozițiile legii, pentru a aproba încheierea unui astfel de contract. De asemenea, inculpatul Sin a arătat că Mencinicopschi Gheorghe l-a rugat să semneze documentația deja întocmită cu privire la dreptul de suprafață, lucru pe care l-a făcut deși știa că nu are mandat în acest sens. În ceea ce privește susținerile inculpatului Mencinicopschi cu privire la modul în care s-a negociat plata redevenței, Curtea consideră că nu are nici o relevanță sub aspectul văditei intenții a acestuia de a diminua patrimoniul societății cine sau în ce mod fusese redactat actul atât timp cât convenția stipula clar că SC ICA SA nu urma să primească redevența ce i se cuvenea în mod normal.

A mai precizat inculpatul Sin că, era de notorietate la nivelul Academiei faptul că inc. Mencinicopschi Gheorghe urmărea în fapt privatizarea SC »ICA »SA în favoarea firmei GRIVCO SA, el neavând resursele financiare pentru a susține activitatea de cercetare. Nu înțelege în aceste condiții considerentele pentru care a participat la licitație în nume propriu și nu cunoaște cum s-a derulat activitatea de privatizare. Din declarația aceluiași inculpat mai rezultă că datorită raporturilor profesionale pe care le avea cu inc. Mencinicopschi și pe care-l aprecia ca bun specialist în domeniu și având încredere deplină în acesta, a aprobat la solicitarea lui, majorarea capitalului social fără a-și pune problema că valoarea terenului nu era cea reală și în ședința din 10.02. 2003, a aprobat majorarea capitalului social al SC ICA prin aducerea aportului în natură a unei suprafețe de 36.666 mp teren evaluată la numai 1.498.131.000 ROL, întrucât toate documentele erau anterior întocmite de inc. Mencinicopschi care le prezenta sumar și le dădea spre semnare.

Prin urmare, declarația inculpatului Sin relevă că inculpatul Mencinicopschi Gheorghe avea o relație anterioară cu reprezentanții SC GRIVCO SA în favoarea cărora a acționat, aspect care rezultă și din modalitatea în care a prezentat inculpaților documentația, spre semnare, determinându-i pe aceștia să o semneze cu asigurările de rigoare că totul este în regulă și minimalizând efectele juridice și importanța actelor ce urmau a fi semnate.

Totodată, din declarația inculpatului Baciuc Constantin rezultă că la majorarea capitalului social decisă în ședința A.G.E.A. din data de 10.02.2003 s-a avut în vedere exclusiv majorarea patrimoniului cu valoarea indicată în Certificatul de atestare a dreptului de proprietate emis de Ministerul Agriculturii și Alimentației și nu pregătirea societății pentru privatizare. A mai precizat inculpatul că l-a întrebat explicit pe inc. Mencinicopschi Gheorghe, înainte de ședință, dacă se are în vedere privatizarea societății însă acesta a negat o asemenea posibilitate. Inculpatul a mai afirmat că de la colegii săi din minister, a aflat că inc. Mencinicopschi Gheorghe ar fi un apropiat al celor de la firma GRIVCO SA care i-a fi finanțat desele participări ale sale la congresele internaționale de specialitate.

Revenind la procesul de privatizare al ICA, Curtea constată că procesul de pregătire a societății pentru privatizare, în condiții care până la urmă au facilitat adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC"Grivco"SA București presupunea, potrivit normelor în vigoare din domeniul privatizării parcurgerea obligatorie a patru etape, și anume : (1) majorarea capitalului social al societății cu valoarea terenurilor preluată din anexele la certificatul de atestare a dreptului de proprietate, reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare - în conformitate cu dispozițiile art 143 din HG 577/2002; (2) reevaluarea administrativă a întregului patrimoniu în conformitate cu dispozițiile art. 7 din H.G. 834/1991 modificată prin H.G. 468//1998; (3) obținerea unui mandat special din partea Statului Român pentru privatizarea societății și publicarea în Monitorul Oficial (M.O.) partea a IV-a a anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni deținut la societatea în cauză - în conformitate cu dispozițiile art. 10 din Lg 268/2001; (4) întocmirea documentației de privatizare (dosarul de prezentare a societății și formularul de calcul a activului net contabil (ANC)) și înaintarea acesteia la A.D.S.

Reprezentanții societății au întocmit documentația de privatizare ce cuprindea declarația pe proprie răspundere a societății și a cenzorilor asupra autenticității datelor cuprinse în dosarul de privatizare semnat de către cei trei membri ai Consiliului de Administrație, inculpații Mencinicoschi Gheorghe, Pop Flavius-Adrian și martora S. E. și de cei patru cenzori, respectiv inculpații Marinescu Grigore, Petre Alexandru, Ene Vica și martora S.M..

Această documentație cuprindea și tabelul cu datele reprezentanților AGA, C.A și a cenzorilor, semnat de inculpatul Sandu Jean Cătălin , formularul de calcul a activului net contabil semnat de inculpatul Mecinicopschi Gheorghe, martorul Funieru Nicolae- Dan și de către inculpații Petre Alexandru, Ene Vica și Marinescu Grigore în calitate de cenzori. Documentația mai cuprindea dosarul de prezentare a societății, document semnat de Mencinicopschi Gheorghe, bilanțurile contabile ale societății din perioada 1999-2000 și documentația referitoare la SC BIOPROD SA București.

Toată această documentație a fost semnată de către acești inculpați și înaintată inculpatului S. Vlad, care în calitate sa de director Direcției Privatizare-Concesionare al ADS a înaintat-o inculpatului Domnișoru Gheorghe-Marian, iar acesta procedat la întocmirea Notei nr. 48.061/16.07.2003 prin care se făcea propunerea de vânzare a acțiunilor.

Nota a fost întocmită în condițiile în care reprezentanții societății nu au procedat la reevaluarea patrimoniului istoric la nivelul anilor 1938-2002 (mijloace fixe), 1994 (terenuri) sau 1998 construcții) - în contextul în care datoriile societății, în sumă totală de 20.165.526.000 lei erau înregistrate la prețuri curente, 2002 – 2003 și la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor, fapt ce ar fi impus returnarea documentației la societate în vederea completării ei.

După cum am arătat anterior, inculpații grevaseră cu sarcini patrimoniul societății prin constituirea unui drept de suprafață în favoarea SC "Grivco" SA București fără a avea mandat în acest sens.

Din declarațiile date de în cauză de martorii C.A., Cliza Marta Claudia sau Bajan Alina, toți angajați ai ADS, Curtea constată că în procesul de privatizare al SC ICA SA nu se derulase procedura instituită de dispozițiile imperative ale art. 10 al 1 și 2 din Legea numărul 268/2001 și prevederile art. 13 lit. „g” din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS aprobat prin Ordinul numărul 296/18.04.2003 al Ministrului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor ce impuneau publicarea în Monitorul Oficial partea a IV a unui anunț, cuprinzând: datele de identificare a agentului economic - denumirea societății comerciale, sediul, codul fiscal, numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului; indicarea capitalului social și structura acționariatului; procentul din capitalul social supus vânzării și termenul limită de declanșare a procesului de privatizare privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni deținut la societatea în cauză. Expertul Domnișoru Gheorghe – Marian a menționat în fals, în capitolul 2 al notei întocmite la cererea inculpatului S. faptul că publicarea anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni s-a făcut în Monitorul Oficial numărul 344 din data de 23.05.2002 în care de fapt fusese publicată HG nr. 451/2002 de înființare a societății.

Aceste aspecte rezultă și din declarațiile inculpatului Domnișoru Gheorghe-Marian și ale martorei C. I.-Mihaela.

Astfel, conform art 10 alin 1, 2 din Legea 268/2001 corelativ cu prevederile art 13 lit g din ROF al Ads era obligatorie publicarea în Monitorul Oficial, partea a IV a anunțului ce trebuia să cuprindă pe lângă datele de identificare și intenția de vânzare a pachetului de acțiuni. Din declarația martorei C. I.-M. rezultă că, în perioada 1998- iulie 2003, a fost desemnată de Departamentul Media al SC FOCUS ADVERTISING să gestioneze relația cu ADS în baza contractului de furnizare servicii nr. 22223 din 28.02.2003, arătând că publicațiile în care urmau să apară anunțurile de privatizare le erau indicate telefonic de către persoana de contact din cadrul A.D.S., martora P.I..

Audiată cu privire la acest aspect, martora P.I. a admis faptul că, în unele cazuri, cu titlu de excepție, directorul general Popa Corneliu, în mod exclusiv, îi indica șefului de birou I.T. publicația în care dorea să apară anunțul, iar la solicitarea acestuia ea îi contacta pe reprezentanții firmei de publicitate și le comunica solicitarea directorului general, fără însă a putea oferi detalii cu privire la mecanismul de alegere a publicației în cazul SC "I.C.A." SA București.

De asemenea, din declarația martorei C. I.-M., care a lucrat în cadrul Departamentului media al SC FOCUS ADVERTISING București firmă ce câștigase licitația pentru dobândirea unui spațiu publicitar în presă, pentru a se ocupa de publicitatea privatizărilor societăților comerciale, rezultă că a primit solicitarea ADS care avea un caracter general, pentru publicarea intenției de vânzare în ziarul INDEPENDENTUL un ziar cu tiraj scăzut care se edita în 2.000 de exemplare.

Totodată, aceste aspecte au rezultat și din declarația inculpatului Domnișoru Gheorghe-Marian care a sesizat nerespectarea dispozițiilor art 10 din Lg 268/2001, aspecte pe care i le-a adus personal la cunoștință directorului Direcției de Privatizare, inc. S. Vlad, în sensul că societatea în cauză nu a fost cuprinsă în anexa I al Lg.nr 268/2001 și nici în Monitorul Oficial Partea a IV-a.

Inculpatul S. Vlad-Nicolae, deși a fost încunoștințat cu privire la acest aspect al nelegalității publicării intenției de privatizare, în loc să procedeze în conformitate cu dispozițiile legale pe care trebuia să le respecte, în exercitarea atribuțiilor de serviciu care implicau și exercițiul autorității de stat, i-a cerut explicit acestuia să menționeze în mod nereal în notă, la capitolul privind intenția de vânzare, în locul mențiunii de neîndeplinire a acestor formalități, numărul Monitorului Oficial în care s-a publicat de fapt hotărârea de guvern ce privea înființarea societății.

Conform aceleiași declarații date de inculpatul Domnișoru Gheorghe-Marian, publicarea acestei mențiuni referitoare la înființarea societății nu suplinea lipsa publicării anunțului privind intenția de vânzare în M.Of. partea a IV-a și totodată, se menținea obligația, în cazul în care procedura nu fusese îndeplinită, să facă această mențiune în nota întocmită.

Prin urmare, inculpatul Domnișoru Gheorghe-Marian admite în declarațiile date că nu au fost respectate dispozițiile legale privitoare la publicarea în Monitorul Oficial a anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni și totodată relevă că inculpatul Săvulescu Vlad Nicolae cunoștea situația activelor societății.

Evaluarea pachetului de acțiuni a fost efectuată de expertul Domnișoru Gheorghe – Marian, la inițiativa și cererea directorului Direcției Privatizare - Concesionare, inculpatul Săvulescu Vlad-Nicolae, în baza unui raport de evaluare simplificat, prin luarea în calcul a elementelor de activ - astfel cum au fost stabilite de reprezentanții societății și au fost indicate în bilanțul contabil al societății din anul 2002 la valoarea lor istorică de doar 20.290.414.000 ROL și raportarea lor la datoriile

curente ale societății de 16.137.478 ROL astfel încât să rezulte o valoare a activului net contabil – dat de diferența între activul total și datoriile – de doar 4.152.936.000 ROL (mai mic de 1/3 decât activul total), stabilind valoarea pachetului de acțiuni la doar 3.045.035.136 ROL corespunzătoare unei valori unitare de 2.944 ROL ($\approx 0,08$ Euro) /acțiune, prețul de pornire a licitației fiind stabilit la nivelul de 3.000 ROL/acțiune.

Un aspect important al acestei note de evaluare, așa cum se va arăta în continuare, este acela că în capitolul 7 pct 1 al Notei numărul 48061/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București, inculpatul a indicat explicit incidența în speță a dispozițiilor HG 577/2001 și ale Legii 137/2002 fără însă a face aplicarea lor din considerente ce nu țin în nici un caz, de necunoașterea cadrului normativ cu atât mai mult cu cât, potrivit propriilor susțineri, este din anul 1995 și expert A.N.E.V.A.R. în domeniul evaluării întreprinderilor.

Astfel, inculpatul a luat în calcul la stabilirea prețului de pornire a pachetului de acțiuni valoarea celor 17 construcții deținute de societate în suprafață totală de 9.983 mp de doar 7.209.734.669 ROL – echivalentul a 194.773 EUR - respectiv 19,5 EUR/mp construit, în condițiile în care cunoștea valoarea de piață a acestor imobile, având în vedere și locațiile în care erau amplasate, respectiv, în București și Bușteni și faptul că erau folosite ca birouri și laboratoare.

De asemenea, la evaluarea suprafeței de 36.676,79 mp teren amplasat în zona rezidențială Băneasa, în zona lacului cu același nume, inculpatul a luat în calcul la stabilirea prețului de pornire, suma de 1.498.131.000 ROL, respectiv echivalentul a 1,28 USD/mp, în condițiile în care pe piața liberă, lucru pe care îl cunoștea sau avea posibilitatea facil să îl verifice, verificând anunțurile din presă, terenurile în zonă se tranzacționau cu peste 75 USD/mp, valoare confirmată de expertiza tehnică efectuată în cauză de expertul P.M. ale cărei concluzii nu au fost contestate de acest inculpat.

Totodată, inculpatul Domnișoru Gheorghe-Marian avea obligația în calitate de expert, de a verifica dacă dosarul de prezentare depus de societate cuprinde toate elementele necesare întocmirii Notei de privatizare, verificare ce trebuia să vizeze în mod obligatoriu și modalitatea în care societatea a făcut reevaluarea terenurilor, construcțiilor, a mijloacelor fixe și a titlurilor de valoare, și în cazul în care constata neregularități trebuia să solicite completări de la reprezentanții societății comerciale, cu atât mai mult cu cât, conform declarației martorei B.D., șef al Serviciului Restructurare - Acționariat la acea dată, din punct de vedere procedural, după ce societatea obținuse Certificatul de atestare a dreptului de proprietate avea obligația de a-l transmite la A.D.S. împreună cu un raport al cenzorilor, pentru ca membrii Consiliului de Administrație al agenției să aprobe majorarea capitalului social cu valoarea acestora, procedură ce nu a fost îndeplinită în cazul SC »I.C.A. »SA București.

Această evaluare a pachetului de acțiuni al SC ICA SA București este cea care a stat la baza procesului de privatizare al societății și dobândirii acesteia de către firma controlată de inculpatul Voiculescu la un preț infim raportat la valoarea reală a bunurilor imobile pe care le deținea această societate.

În ceea ce privește valoarea reală a bunurilor dobândite cu ocazia privatizării SC ICA SA, Curtea constată că s-a procedat la efectuarea în cauză a unei expertize tehnice de către expertul evaluator P.M. - expertiză din care a rezultat că, la data de 16. 07. 2007, valoarea de piață de terenurilor și clădirilor de la sediul SC ICA SA era de 104. 939.715.664 ROL dintre care, valoarea terenurilor din strada Gârlei nr 1, Sector 1, București, în suprafață de 36.676,79 mp pentru care societatea deține Certificatul de atestare a dreptului de proprietate seria M07 nr. 2835/11.12.2002 era în sumă de 90.035.101.012 ROL iar valoarea celor 15 clădiri situate în strada Gârlei nr 1 era în sumă de 14.904.614.652 ROL.

De asemenea, prin același raport de expertiză s-a stabilit că valoarea de folosință a clădirilor și terenurilor din strada Gârlei nr 1, sector 1, București aportate la capitalul social al SC "Bioprod" SA București era la data de 16.07.2003 de 199.452.131.905 ROL și consta în valoarea folosinței clădirilor cu terenul aferent în sumă de 19.381.929.881 ROL și valoarea folosinței terenului liber în sumă de 180.070.202.024 ROL.

În baza acestor valori s-a procedat în cauză la efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică de către un specialist din cadrul DNA care a statuat faptul că valoarea de piață a pachetului de acțiuni deținut de ADS la SC ICA SA era de 292.610.883.860 ROL, corespunzător unei valori unitare a acțiunilor de 282.902 ROL (7,64 euro/actiune) . În raport de aceste date, rezultă că inculpații din cauză, prin însușirea Notei cu privire la privatizarea societății, au stabilit cu intenție o valoare a pachetului de acțiuni mai mică de 94,5 ori decât valoarea comercială a acestuia, valoarea totală a subevaluării fiind de 289.507.926.860 Rol (7.817.145 euro) calculată ca fiind diferența dintre valoarea de piață stabilită în baza raportului expertului evaluator - de 292.610.883.860 lei ROL și valoarea stabilită de A.D.S. prin raportul de evaluare simplificat – de 3.102.957.000 lei ROL- iar prejudiciul total cauzat bugetului Ministerului Agriculturii, convenit acestei institutii în conformitate cu dispozițiile art. 6 din Legea nr. 268/2001, privind cu care veniturile obținute de A.D.S. sunt virate semestrial într-un cont cu destinație specială al acestei structuri a fost de 288.732.187.610 ROL (7.796.198 EUR) – calculat ca diferența dintre valoarea de piață stabilită în baza raportului expertului evaluator - de 292.610.883.860 lei și prețul plătit de SC "Grivco" SA București pentru pachetul de acțiuni – de 3.878.696.250 lei ROL .

Conform raportului de expertiză întocmit de expertul DNA rezultă că elementele patrimoniale de activ ale SC ICA SA sunt înregistrate în evidența contabilă la cost istoric (1938-2002) și în consecință, la valoare subevaluată iar elementele de pasiv sunt înregistrate în evidența contabilă la prețul curent la data privatizării, respectiv, anul 2003.

S-a concluzionat că elementele patrimoniale de activ ale SC ICA SA sunt exprimate în evidența contabilă la cost istoric (1994-1998). Datoriile societății înregistrate în evidența contabilă la data întocmirii dosarului de privatizare sunt exprimate la costul curent, 2002-2003. Având în vedere creșterea prețurilor și a indicelui de inflație, în perioada 30 iunie 1994-31 decembrie 2002 de 27,89 ori, se constată disproporția vădită dintre cele două elemente ale Activului Net Contabil (activ total și datorii), cu privire la valoarea reală.

După cum s-a consemnat la punctul b 2 din raportul de constatare, societatea nu a procedat la reevaluarea patrimoniului în vederea privatizării, contrar prevederilor art.7 din HG 834/1991 modificat prin HG 776/1998 astfel că elementele de activ nu sunt puse de acord cu costul curent sau cu valoarea de piață a acestora, fapt care se reflectă și la determinarea activului net contabil.

Tot din expertiză a mai rezultat că în condițiile în care s-ar fi efectuat reevaluările legale în baza prevederilor HG nr. 983/1998, HG 403/2000 și HG 577/2002, activul net contabil ar fi avut valoarea de 71.018.488.000 lei.

Dispozițiile art. 7 din HG 834/1991, modificată prin HG 468/1998 instituie obligativitatea reevaluării patrimoniului societăților în vederea privatizării. Actul normativ face trimitere la legislația cadru și metodologia specifică prevăzută în materie de reevaluare, respectiv, H.G. 945/1990, H.G.26/1992, H.G.500/1994, HG 983/1998, HG 403/2000, HG 1553/2003.

Legea nr. 268/2001 (lege specială privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricole care au fost date în portofoliului ADS) prin art. 44, instituie responsabilități în sarcina administratorilor și cenzorilor societăților supuse privatizării cu privire la realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor din evidența contabilă care stau la baza dosarului de prezentare.

Pentru actualizarea elementelor patrimoniale, Legea nr. 268/2001 face trimitere implicită la normele cadru în materia reevaluării menționate anterior.

La data privatizării SC ICA SA (aprilie-iulie 2003) erau în vigoare prevederile HG 403/2000 – „Reevaluarea imobilizărilor corporale prevăzute la art. 1 din hotărâre are ca obiectiv aducerea acestora la costul curent sau la valoarea de intrare actualizată în corelare cu utilitatea bunurilor și cu valoarea de piață a acestora”. Conform art. 1 din actul normativ reevaluarea se face în baza datelor din evidența contabilă la 31 decembrie a anului precedent.

Totodată, potrivit art. 143 din HG nr. 577/2002, valoare cu care se majorează capitalul social este valoarea preluată din anexele la Certificatul de atestare a dreptului de proprietate asupra terenului, reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare.

În perioada iunie 1994-2003, au fost publicate următoarele acte normative care reglementau reevaluarea terenurilor și clădirilor pentru societăți: HG 983/1999 modificată prin HG 95/18.02.1999, HG

403/17.03.2000 și HG1553/2003 iar pentru instituții publice Ordinul M.F.P. nr. 1487/2003.

După cum s-a arătat, valoarea terenurilor de la sediul societății care a fost luată în calcul la privatizare era exprimată în prețuri prin raportare la luna iunie 1994.

Prin aplicarea prevederilor actelor normative menționate mai sus, valoarea terenului de la sediul SC ICA SA, în suprafață de 36.676,79 mp, cu care trebuia să se mărească capitalul social este de 33.263.074.574 lei, constând în valoarea terenului determinată în baza HG 834/1991 și HG 500/1994 consemnată pe anexa la Certificatul de Atestare a dreptului de proprietate seria Mo7-nr.2835/11.12.2002 de 1.498.131.543 lei, valoarea actualizată cu coeficientul de evaluare pentru teren de 7,352 prevăzut de HG 983/1998 de 11.014.263.104 lei și valoarea actualizată cu coeficientul de actualizare a valorii terenurilor de 3,02 pentru perioada 31.12.1998-31.12.2002, (data reevaluării anterioare-data obținerii titlului de proprietate asupra terenului), în conformitate cu prevederile HG 577/2002 care era în cuantum de 33.263.074.574 lei.

Din același raport de constatare a mai rezultat că reprezentanții societății, cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art 7 din HG 834/1991 și respectiv art 143 din HG 577/2002 nu au reevaluat patrimoniul în vederea privatizării subevaluând elementele de activ în condițiile în care datoriile erau luate în calcul la valoarea lor curentă, acesta stabilind că terenurile în suprafață de 36.676,79 mp au fost subevaluate de 22,2 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea lor din luna iunie 1994, de doar 1.498.131.000 ROL (\approx 40.451 EUR) deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 33.263.074.574 ROL, respectiv 898.152 euro, construcțiile în suprafață de 9.983 mp au fost subevaluate de 3,48 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea lor din anii 1994 sau 1998, de doar 7.209.734.669 ROL deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 25.101.189.994 ROL, respectiv 677.769 EUR, iar imobilizările financiare respectiv titlurile de participare la capitalul social al SC "Bioprod" SA București unde societatea aportase valoarea de folosință a tuturor construcțiilor și terenurilor deținute în proprietate, au fost subevaluate de 2,16 ori fiind înregistrate în contabilitate la valoarea istorică din momentul aportării de doar 12.186.880.000 ROL deși valoarea rezultată din reevalare ar fi fost de 26.395.823.385 ROL, respectiv 712.726 euro.

Din același raport s-a mai desprins ideea că reprezentanții Agenției Domeniilor Statului, însușindu-și datele neactualizate cuprinse în dosarul de prezentare și formularul de calcul a activului net contabil, întocmite de reprezentanții societății cu încălcarea normelor legale mai sus amintite, au efectuat evaluarea societății în baza unui raport de evaluare simplificat stabilind o valoare a pachetului de acțiuni de doar 3.045.035.136 ROL, respectiv 82.220 EUR, respectiv 2.994 ROL/acțiune la valoarea de 0.08 EUR/acțiune, în condițiile în care:

- prin reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art 7 din HG 834/1991 la data de referință 31.12.2002 societatea ar fi avut un activ net contabil în sumă de 58.674.600.704 ROL - mai mare de 1/3 (24.937.359.510 ROL) din activul total de 74.812.078.531 ROL - fapt ce ar fi impus, în conformitate cu dispozițiile art 74 din HG 577/2002 ca evaluarea societății să fie făcută în baza unui raport de evaluare de piață;

- prin luarea în calcul a valorii de piață a terenurilor, construcțiilor și titurilor de participare, astfel cum au fost stabilite prin raportul de expertiză, rezulta o valoare de piață a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la SC I.C.A. SA București de 200.084.619.897 ROL echivalentul sumei de 7.900.929 EUR, respectiv 282.902 ROL/acțiune echivalentul sumei de 7,4 EUR/acțiune, de 94,5 ori mai mare decât valoarea stabilită de A.D.S. în baza raportului de evaluare simplificat ;

Raportat la prețul la care SC"Grivco"SA București a adjudecat pachetul de acțiuni de doar 3.878.696.250 ROL, echivalentul sumei de 104.730 EUR, respectiv de 75,5 ori mai mic decât valoarea de piață a acestuia, bugetul Ministerului Agriculturii a fost prejudiciat cu suma totală de 2.222.222.640.000 ROL echivalentul sumei de 60.587.345 EUR calculat după cum urmează:

- prejudiciul efectiv cauzat de 288.732.187.609 ROL, echivalentul sumei de 7.796.198 EUR, dat de diferența dintre valoarea de piață a pachetului de acțiuni la data de 16.07.2003 și prețul plătit de SC"Grivco"SA București pentru acesta;

- folosul de care a fost lipsit partea civilă în condițiile în care, prin dobândirea titlurilor de participare de către terțe persoane fizice sau juridice de bună credință reparația în natură nu mai este posibilă est de 1.932.432.402.000 ROL echivalentul sumei de 52.686.417 EUR, dată de diferența dintre valoarea pachetului de acțiuni la momentul efectuării expertizei, respectiv 60.587.345 EUR și, valoarea prejudiciului cauzat precum și suma efectiv plătită de SC"Grivco"SA București pentru achiziția acestuia de 104.730 euro.

În legătură cu apărarea inculpaților în sensul că dispozițiile legale în vigoare în materia privatizării conțineau norme supletive și astfel aveau un caracter facultativ, aceasta nu poate fi considerată ca fiind corectă de către Curtea întrucât din analiza coroborată a dispozițiilor legale aplicabile rezultă că era obligatorie majorarea capitalului social cu valoarea preluată din anexele la Certificatul de atestare de dreptului de proprietate asupra terenurilor reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare.

Astfel, așa cum în mod corect s-a reținut și de către prima instanță, la data de 16. 07.2003, data întocmirii notei de privatizare normele speciale ce reglementau activitatea de privatizare erau cuprinse în Legea numărul 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, Legea numărul 268/2001 de organizare și funcționare a A.D.S., HG 577/2002 de aplicare a Legii 137/2002, HG 626/2001 de aplicare a

Legii 268/2001 și dispozițiile HG 834/1991 privitoare la reevaluarea patrimoniului societăților comerciale în vederea privatizării - norme ce reglementau inclusiv aspectul reevaluării administrative a patrimoniului societăților comerciale supuse procesului de privatizare.

În conformitate cu dispozițiile art 7 din H.G. nr 834/1991, astfel cum a fost modificat prin H.G. 468/1998, în vederea privatizării patrimoniul societăților comerciale trebuia reevaluat (administrativ)- cerință logică și firească în condițiile în care indicele de inflație s-a mărit în perioada 30 iunie 1994 – 31 decembrie 2002 de 27,89 iar neefectuarea reevaluărilor ar fi produs dezechilibre vădite între cele două elemente ale Activului Net Contabil - activ total la valoare istoric și datorii la costuri curente și ar fi cauzat confuzii cu privire la valoarea reală a societăților privatizate, interesul statului român, ca a oricărui proprietar, fiind să valorifice aceste bunuri la valoarea de piață a acestora și nu să le cedeze la prețuri derizorii și conjuncturale.

O dispoziție normativă similară celei indicate mai sus era cuprinsă în art 143 din HG 577/2002 ce obliga reprezentanții societăților comerciale să facă, în vederea privatizării, majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor pentru care au obținut certificat de atestare a dreptului de proprietate .

Se constată că aceste din urmă dispoziții normative aveau un caracter imperativ, și nu facultativ astfel cum au susținut inculpații și obligau reprezentanții societăților comerciale și pe cei ai autorităților publice implicate în activitatea de privatizare să procedeze, înainte de declanșarea acestui proces, la actualizarea valorică a tuturor elementelor patrimoniale, (activ și pasiv)

Expresia „ în condițiile prevăzute de lege” face trimitere evidentă exclusiv la metodologiile de calcul cuprinse în HG 500/1994, HG 983/1998 și HG 403/2000.

Referitor la HG nr. 403/2000 care cuprindea unele norme cadru în domeniul reevaluărilor administrative precum și anumite dispoziții facultative acestea nu erau aplicabile în speța de față, ci dimpotrivă normele supletive conținute vizau societățile comerciale ce nu făceau obiectul procesului de privatizare și care din diferite considerente, puteau sau nu proceda la aceste reevaluări patrimoniale, datorită dispozițiilor derogatorii cuprinse în normele speciale invocate mai sus respectiv, art. 7 din HG nr. 837/1991 și respectiv, art. 143 din HG nr. 577/2002.

În ceea ce privește dispoz. HG 403/2000, se impune a se constata că deși sunt din punct de vedere al condițiilor de efectuare a reevaluării administrative a patrimoniului inaplicabile societăților supuse procesului de privatizare prin faptul că rata cumulată a inflației din perioada 1998 - 31.12.2001 a fost de 125,8% , ele obligau în conformitate cu prevederile art. 1 alin 2 la reevaluarea elementelor patrimoniale, chiar în absență declanșării procesului de privatizare, în condițiile în care societatea avea înregistrate în contabilitate mijloacele fixe la valoarea

lor din anul 1990, terenurile la valoarea lor din 1994 iar construcții la valoarea din 1994 sau 1998.

Metodologia de reevaluare administrativă la care făcea trimitere dispozițiile art 7 din HG 834/1991 era reglementată de dispozițiile art 1 al 1 din HG 403/2000 ce impunea ca reevaluarea imobilizărilor corporale aflate în patrimoniul societăților comerciale la data de 31 decembrie a anului precedent să se facă în baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională de Statistică urmărindu-se prin această operațiune aducerea acestora la costul curent sau la valoarea de intrare actualizată în corelare cu utilitatea bunurilor și cu valoarea de piață a acestora.

Ca și în cazul dispozițiilor art 7 din HG 834/1991, trimiterea făcută de art 143 din HG 577/2002 la „reactualizarea cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare” nu putea viza decât norma cadru din materia reevaluărilor în vigoare la acea dată, respectiv HG 403/2000 și doar cu privire la metodologia de reevaluare - în baza ratei inflației comunicate de Comisia Națională de Statistică și nu a condițiilor în care urma să fie realizată aceasta - dispozițiile art 143 din HG 577/2002 având un caracter special și derogatoriu. În ceea ce privește incidența dispozițiilor art 143 din HG 577/2001 trebuie precizat faptul că acest act normativ, făcând aplicarea dispozițiilor Legii 137/2002, conținea dispoziții cadru în domeniul privatizării obligatorii pentru toate autoritățile publice implicate în actul de privatizare - inclusiv A.D.S.

Totodată, din raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de expertul B.E. rezultă că "valoarea istorică de piață" estimată imobilului - potrivit afectiunilor și destinației Economice detinute de active la data privatizării SC ICA SA - rotund este de 10.953.000 lei și în dolari - 3.244.000 din care:

- terenul imobilului - lei rot - 6.285.000 lei și în dolari - 1.859.000;
- clădirile imobilului rotund - 4.668.000 lei și în dolari - 1.385.000;

„Valoarea istorică de piață a imobilului fără a avea în vedere destinațiile economice existente la data privatizării SC ICA SA - rotund în lei-RON 12.137.000 lei - în dolari 3.590.000 din care:

- terenul imobilului - rotund în lei-RON-6.285.000 și în dolari-1.859.000\$;
- cladirile imobilului - rotund în lei-5.852.000 RON și în dolari 1.731.000 \$.

Celelalte obiective respectiv, (dacă activele corporale ale S.C. "ICA" S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002 și în balanța contabilă din 30 aprilie 2003; care era metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață); determinarea valorii de piață a clădirilor și terenurilor deținute de S.C. "ICA" S.A. la momentul privatizării) ale expertizei încuviințate de instanță prin aceleași încheieri de ședință au făcut obiectul unei alte expertize întocmite de expertul H.D..

Expertiza întocmită de expertul H.D. a concluzionat că- „Activele corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. „ICA” S.A. au fost reflectate

actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002, numai în considerarea datei de 31 decembrie 2001 - data preluării la înființarea societății a elementelor de bilanț aferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art.5 din H.G. 451/2002 - 31 decembrie 2001 constituind totodată și data de referință a ultimei reevaluări înregistrate în evidența contabilă a societății comerciale nou înființate „Institutul de Cercetări Alimentare S.A.”.

În ceea ce privește obiectul nr. 2 - care era metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață) expertul a statuat că „Având în vedere, cadrul legislativ reglementat de Legea 268/2001, H.G. nr.625/2002 (Norme metodologice de aplicare a Legii nr.625/2001), Instrucțiunile privind raportul de evaluare simplificat pentru stabilirea prețului de ofertă la vânzarea acțiunilor/părților sociale, publicate în MO nr.222/1998 și aprobate de Consiliul de administrație al ADS, precum și activul net contabil din 31 decembrie 2002, mai mic decât 1/3 din activul total determinat pe baza bilanțului contabil din decembrie 2002 - al cărui activ și pasiv al anului precedent (2001) a fost preluat prin Hotărârea de guvern nr. 451/2002 de la Institutul de Chimie Alimentară București - autentificat de administratorii și cenzorii societății comerciale “Institutul de Cercetări Alimentare” S.A., că metoda legală de determinare a prețului de ofertă este raportul de evaluare simplificat.

Conform opiniei expertului, „Activele corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. „ICA” S.A. au fost reflectate actualizat în bilanțul contabil din 31 decembrie 2002, numai în considerarea datei de 31 decembrie 2001 - data preluării la înființarea societății a elementelor de bilanț aferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art.5 din H.G. 451/2002 - 31 decembrie 2001 constituind totodată și data de referință a ultimei reevaluări înregistrate în evidența contabilă a societății comerciale nou înființate „Institutul de Cercetări Alimentare S.A.

Reflectarea actualizată a activelor corporale de natura mijloacelor fixe ale S.C. “ICA” S.A. la bilanțul contabil din decembrie 2002, preluate de la Institutul de Chimie Alimentară București prin Protocolul de Predare – Preluare din 05.06.2002, se raportează la reevaluări efectuate în conformitate cu legislația obligatorie, respectiv H.G. nr. 500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, și la reevaluări efectuate cu titlu de recomandare, respectiv H.G.983/1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor”.

Referitor la obiectivul nr. 2, - metoda legală de determinare a prețului de ofertă (raport de evaluare simplificat ori raport de evaluare de piață-expertul a statuat, în finalul expertizei, că metoda legală de determinare a prețului de ofertă este raportul de evaluare simplificat.

În cauză, la raportul de expertiză întocmit de expertul B.E. au fost formulate și obiecțiuni de către expertul parte, admise de instanță prin încheierea din 18.11.2011, în sensul că: expertiza efectuată de expertul B.E. admite ipoteze de calcul neconforme realității și obiectivului expertizei; utilizează proceduri nerecomandate de standardele de evaluare pentru evaluarea clădirilor aflate în patrimoniul SC ICA SA; evaluează terenul în

baza unor date incomplete și neverificabile; evaluează în ansamblu proprietatea imobiliară prin metoda capitalizării venitului net, utilizând date de piață neconform realității la data evaluării.

Totodată, s-a admis completarea raportului de expertiză judiciară întocmit de expertul H.D. în urma obiecțiilor formulate de parchet iar acesta a statuat: „tratamentul contabil privind reevaluarea activelor corporale de natura mijloacelor fixe în bilanțul SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA din decembrie 2002 se raportează la reevaluarea obligatorie, prevăzută de HG nr.500/1994 privind reevaluarea imobilizărilor corporale și modificarea capitalului social, și la reevaluarea opțională parțială, conform HG nr. 983/1998 privind reevaluarea clădirilor, construcțiilor speciale și a terenurilor, care au fost efectuate și înregistrate în situațiile contabile anterioare înființării acestei societăți, în conformitate cu prevederile acestor hotărâri și însușită de SC ICA SA prin preluarea elementelor de bilanț la data de 31 decembrie 2001 eferente Institutului de Chimie Alimentară București, conform art. 5 din HG nr. 451/2002. Expertul a reiterat același punct de vedere în ceea ce privește răspunsul la obiectivul nr. 1, cu mențiunea că valoarea de intrare pentru prima dată în contabilitate a terenurilor a fost determinată pe baza unui raport a cărui fișă de evaluare a fost stabilită de Comisia pentru stabilirea și evaluarea terenului aflat în patrimoniu propriu, cu aplicarea HG nr. 834/1999, HG 500/1994 și Criteriilor comune nr. 2665/1992. În continuarea acestor reglementări obligatorii urmează HG nr. 983/1998 și HG nr. 95/1999 care nu se aplică, textele de lege fiind opționale. Prevederile HG nr. 403/2000 împreună cu Norme de aplicare din 19.05.2000, de asemenea, nu se aplică societății comerciale ICA SA revenindu-i obligativitatea aplicării HG 403/2000 din decembrie 2001, rata inflației cuprinsă în perioada decembrie 2001- decembrie 2002, fiind de 17,8 %, anul 2001 fiind data de referință și anul de bază în constituirea noii societăți, prin preluarea elementelor de activ și pasiv în baza HG nr. 451/2002.

În final, reiterează aceleași concluzii, dar cu rezerve exprimată inițial în raportul de expertiză, până la clarificarea situației celor trei imobile neactualizate la ultima reevaluare opțională parțială (HG 983/1998 și HG nr.95/1999), de natură să vicieze rezultatele preluării elementelor de activ și pasiv preluate de societatea comercială ICA SA în anul 2001 și prin extensie situația reală a valorii posturilor bilanțiere la decembrie 2002 și care pot afecta condițiile prevăzute în art. 74 alin. 1 din HG nr. 577/2002 referitoare la activul net contabil și la mărimea acestuia față de activul total.

Totodată, expertul B.E. a răspuns la obiecțiunile formulate în sensul că-și menține concluziile stabilite prin expertiza efectuată în cauză, deoarece acestea sunt temeinic stabilite și sunt credibil argumentate ca fiind operabile chiar și pentru premiza că se va admite în cauză „evaluarea întregului societății comerciale SC ICA SA” la momentul privatizării.

Având în vedere expertizele efectuate în cursul urmăririi ca și expertiza efectuată în cauză de expertul B.E., care statuează că valoarea

de piață a întregii societăți la data privatizării este de 29.721.580 RON, respectiv, 9.080.560 USD la cursul de 3,2731 RON/USD, echivalentul a 8.103.380 Euro la cursul de 3,6678 RON/EURO la data de 16.07.2003 ca și dispozițiile legale aplicabile în materia societăților comerciale, în cazul SC ICA SA, la nivelul lunii iunie 2003, fiind aplicabile prevederile Lg nr. 268/2001, HG 577/2002 și HG nr. 834/1994, modificată prin HG nr.468/1998, Curtea consideră că acest din urmă act normativ impunea în mod obligatoriu, reevaluarea administrativă, în raport cu inflația, a patrimoniului societății. Față de considerentele mai sus-expuse, Curtea apreciază ca netemeinică concluzia expertului H.D. care a statuat că în speță, în cazul SC ICA SA metoda legală de determinare a prețului de ofertă era cea prin metoda raportului de evaluare simplificat.

Conform art. 7 din HG nr. 834/1991: „ în vederea vânzării de active sau acțiuni conform Legii nr.58/1991 a privatizării societăților comerciale, patrimoniul societăților comerciale se reevaluează în condițiile prevăzute de lege”, hotărâre de guvern care a fost modificată prin art.7 din HG 468/1998, conform căreia: „ în vederea vânzării de active sau de acțiuni conform Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.88/1997 privind privatizarea societăților comerciale aprobată prin Legea nr. 44/1998, patrimoniul societăților comerciale se reevaluează în condițiile prevăzute de lege”.

Prin urmare, se constată obligativitatea societăților care se privatizează de a reevalua patrimoniul iar art. 7 din HG nr. 834/1991, modificată prin HG 468/1998 face trimitere la actele normative cadru care stabilesc metodologia de reevaluare.

Conform art. 1.(5) din HG nr. 403/2000: „ agenții economici care nu au efectuat reevaluările legale anterioare pot proceda la reevaluare numai în condițiile actualizării și reflectării în contabilitate a valorii imobilizărilor respective, pe baza normelor aprobate prin prezenta hotărâre”.

Prin urmare, actul normativ face trimitere la reevaluările legale anterioare respectiv, HG nr. 983/1998, HG 500/1994, HG 26/1992 și HG nr. 945/1990.

Potrivit art. 1 (2) din HG nr. 403/2000: „ Reevaluarea se va efectua anual în cazul în care rata inflației cumulată pe ultimii 3 ani consecutivi depășește 100%”.

Din datele comunicate de Direcția Națională de Statistică se constată că în perioada 31.12.1999 - 31. 12. 2002, inflația a depășit un procent de 5% iar pe perioada de 3 ani anterioară privatizării, 2000-2002 este de 115,96 %.

Se constată că HG nr. 834/1991 modificat prin HG nr.468/1998 instituie norme derogatorii de la normele cadru de reevaluare în sensul că indiferent cât este inflația, societățile comerciale care se privatizează, au obligația de a reevalua patrimoniul.

Ideea care se desprinde din această dispoziție legală în sensul obligativității efectuării reevaluării are la baza necesitatea logică de efectuare a corelării valorii pasivului cu cele ale activului, care în cazul SC ICA au rămas la valoarea istorică din anii 1994-1998.

Conform art. 72 din HG nr. 577/ 2002 instituția publică implicată nu va dispune întocmirea unui raport de evaluare în situația în care :

a) vinde acțiunile unei societăți comerciale care este cotate la bursa de valori sau pe o altă piață organizată;

b) vinde acțiunile unei societăți comerciale prin ofertă publică sau prin metode de vânzare specifice pieței de capital;

c) vinde acțiunile unei societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale deține cel mult o treime din totalul acțiunilor.

Se constată că SC ICA SA nu se afla în niciuna dintre aceste situații derogatorii prevăzute de art. 577/2002 în cazul în care nu se efectuează un raport de evaluare de către un evaluator autorizat astfel că, opinia expertului Harabagiu Dănuț în sensul că în cazul SC ICA SA se putea recurge și la un raport de evaluare simplificat, este eronată, urmând a fi înlăturată de către instanță.

În același sens, dispozițiile art. 74 din HG 577/ 2002 prevăd că: "instituția publică implicată va dispune întocmirea unui raport de evaluare în scopul determinării prețului de ofertă, în cazul în care din bilanțul contabil al anului anterior scoaterii la privatizare a societății comerciale și din determinarea activului net contabil al acestuia rezultă că activul net contabil este mai mare decât o treime din activul net total" aspecte care s-au desprins cu prisosință, din raportul de constatare efectuat în cursul urmăririi penale.

Acest aspect a rezultat și din expertiza efectuată în cursul cercetării judecătorești întocmită la data de 28.05.2012, întocmită de expertul B.E. care a statuat că: valoarea de piață a clădirilor și terenurilor SC ICA SA este de 10.953.000 RON respectiv, 3.244.000 USD, la cursul de 3,3763 lei/USD la data de 24.11.2003.

Din raportul de evaluare simplificat s-a stabilit că valoarea de piață a întregii societăți respectiv a terenurilor, clădirilor din str. Gârlei, nr. 1 București, ci și a celorlalte mijloace fixe, titlurile de participare la alte societăți, stocuri, disponibilități bănești este suma de 310.296 RON, respectiv, 94.802 USD.

De asemenea, activul net contabil la data de 31.12 2002, în condițiile în care se efectua actualizarea conform normelor legale era de 39.353.545.000 lei iar activul total era de 59.519.071.000 lei date din care rezultă, fără dubiu, că activul net contabil este mai mare cu o treime decât activul total ceea ce impunea efectuarea un raport de evaluare de piață.

Aceste aspecte rezultă cu certitudine, atât din rapoartele de expertiză și constatare efectuate în faza de urmărire penală cât și cel efectuat de expertul B.E. care a statuat că: „valoarea de piață a clădirilor și terenurilor ale SC ICA SA este de 10.953.000 Ron respectiv, 3.244.000 USD, valoare care confirmă valoarea stabilită în cursul urmăririi penale de expertul P.M. care a statuat că valoarea de piață a terenurilor și clădirilor aparținând SC ICA SA este de 10.493.971 RON respectiv, 3.206.126 USD.

Se constată că cei doi experți au stabilit valori apropiate ale clădirilor și terenurilor astfel că, valoarea de piață a societății nu era cea stabilită prin raportul de evaluare simplificat, luat în considerare la întocmirea Notei care a stat la baza declanșării procesului de privatizare.

Având în vedere concluziile raportului de expertiză judiciară întocmit în cursul cercetării judecătorești de către expertul B.E., ținând cont și de celelalte elemente de activ și pasiv ale societății și evaluarea titlurilor de participare efectuată de expertul P.M., se constată că valoarea de piață a întregii societăți la data privatizării este de 29.721.580 RON, respectiv, 9.080.560 USD la cursul de 3,2731 RON/USD, echivalentul a 8.103.380 Euro la cursul de 3,6678 RON/Euro la data de 16. 07.2003.

În expertiza contabilă judiciară întocmită de expert H.D. s-a stabilit că la data de 30.04.2003, valoarea unei acțiuni era de 0,293221 RON/acțiune echivalentul a 0,0794 euro/acțiune la cursul de 3,6952 Ron/euro, cu o diferență de 97 de ori în minus a valorii pe acțiune stabilită în expertiza contabilă, prin raport de evaluare simplificat, față de valoarea reală determinată prin raport de evaluare de piață.

Astfel, deși inculpații au arătat în mod constant că metoda de evaluare a activelor SC ICA SA a fost în mod corect cea a raportului de evaluare simplificat, Curtea constată că activul net contabil la data de 31.12 2002, în condițiile în care se efectua actualizarea conform normelor legale era de 39.353.545.000 lei iar activul total era de 59.519.071.000 lei date din care rezultă, fără dubiu, că activul net contabil este mai mare de o treime din activul total ceea ce impunea efectuarea un raport de evaluare de piață. Faptul că aceștia au determinat, prin metodele folosite la evaluarea activului net contabil, o valoare a activului net contabil din 31 decembrie 2002, mai mică decât 1/3 din activul total determinat pe baza bilanțului contabil nu înlătură obligativitatea folosirii ca metoda de evaluare a activelor SC ICA SA a raportului de evaluare de piață.

De asemenea, Curtea mai reține și că însuși cel care a întocmit nota în baza căreia s-a stabilit prețul de la care a pornit licitația cu ocazia privatizării institutului, inculpatul Domnișoru Gheorghe Marian a arătat în declarațiile sale că i-a propus inițial inculpatului Săvulescu Vlad întocmirea unui raport de evaluare de piață având în vedere amploarea bunurilor imobile pe care le deținea institutul, dar a fost refuzat ferm și a primit instrucțiuni clare de la inculpatul S. să întocmească un raport de evaluare simplificat. De asemenea, acesta a arătat că a întocmit nota deși avea cunoștință că majorarea capitalului social fusese efectuată cu valoarea terenurilor la nivelul din anul 1994, deși nu existau norme interne ale ADS care să oblige la o majorare de capital efectuată în acest mod ci doar o cutumă cunoscută și acceptată de întreaga conducere a ADS-ului. Acesta a mai arătat și faptul că la calculul valorii acțiunilor a luat ca reper, deși a efectuat evaluarea în anul 2003, valoarea terenurilor din anul 1994.

De asemenea, din declarațiile mai multor martori precum Ș.N. sau P.M. rezultă că ADS trebuia, indiferent de modalitatea de evaluare a unei societăți din portofoliul său prin raport de evaluare de piață sau simplificat, să obțină o

apreciere corectă a acțiunilor societății și cât mai apropiată de valoarea reală de piață a acestora de la momentul privatizării.

Curtea mai constată și faptul că anterior organizării licitației conform programului de privatizare al SC ICA SA reprezentanții societății și ai ADS au inclus condiția ca ofertanții persoane juridice să aibă în obiectul de activitate codul CAEN 7310-cercetare dezvoltare în științe fizice naturale iar ofertanții persoane fizice să aibă studii de specialitate în acest domeniu și astfel, prin adresa numărul 861/10.07.2003, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a solicitat A.D.S. în calitate sa de director general al institutului, interesat de „dezvoltarea acestuia în perspectiva aderării la U.E.”, includerea în caietul de sarcini al licitației a unor condiții care „să sublinieze specificul instituției”, solicitare remisă a doua zi de reprezentanții Direcției Privatizare-Concesionare, inculpații Săvulescu Vlad-Nicolae și Domnișoru Gheorghe – Marian, cu adresa 4781/11.07.2003, Direcției Juridice a A.D.S. pentru a formula un punct de vedere.

Curtea consideră că nu propriu-zisă introducerea a acestui cod CAEN 7310 demonstrează înțelegerea dintre Mencinicopschi Gheorghe, Voiculescu Dan, Sandu Jean Cătălin și S. Vlad-Nicolae de a asigura cumpărarea SC ICA SA de către GRIVCO SA și modul în care aceștia au procedat, având în vedere că SC GRIVCO SA și-a introdus în obiectul de activitate această condiție a codului CAEN abia la data de 15.07.2003, după ce fusese înregistrată la Oficiul Registrului București Hotărârea acționarilor din 07.07.2003, de completare a obiectului de activitate.

Faptul că această condiție a fost introdusă în mod special în realizarea scopul urmărit de inculpați, de facilitare a adjudecării pachetului de acțiuni de către SC GRIVCO SA, ca urmare a subevaluării vădite rezultă din faptul că anterior nici SC GRIVCO SA nici SC ICA SA, nu aveau în obiectul de activitate o astfel de condiție, precum și din datele la care aceasta a fost introdusă și respectiv, solicitată de către inculpații care aveau funcții de conducere în cadrul SC ICA SA și al ADS, respectiv, 15. 07.2003, înainte de organizarea licitației.

În pofida celor susținute constant de inculpați și în fața primei instanțe și în fața instanței de apel că prin introducerea acestei condiții se realiza asigurarea dezvoltării Institutului din perspectiva aderării la UE, astfel cum s-a menționat de către inculpatul Mencinicopschi Gheorghe în adresa remisă ADS și prin care se solicita aprobarea introducerii acesteia, concomitent cu demersurile efectuate de reprezentanții SC Grivco SA de introducere a aceleiași condiții, modul extrem de accelerat în care s-au succedat aceste acțiuni conduce Curtea să considere că acțiunile inculpaților au fost unele planificate atent și menite să conducă la un rezultat pe care aceștia și-l doreau, respectiv achiziționarea SC ICA SA în urma licitației de către SC GRIVCO SA.

Totodată, prin adresa nr. 24878/15. 07. 2003, inculpatul Sandu Jean-Cătălin, în calitate sa de director al Direcției de Privatizare-Concesionare a solicitat includerea în caietul de sarcini al licitației a aceleiași condiții

discriminatorii, condiție prin care s-a asigurat practic, cadrul de participare la licitație numai a firmei SC GRIVCO SA, controlată de inc. Voiculescu, eliminându-se alți potențiali ofertanți.

Ulterior acestei acțiuni menite să asigure participarea unică la licitație a societății conduse de inculpatul Voiculescu și reprezentate de inculpatul Pantiș, la data de 04.08.2003, A.D.S. a transmis spre publicare, firmei de publicitate SC"Focus Advertising"SA București, anunțul de vânzare a pachetului de acțiuni deținut la SC"l.C.A."SA București - anunț care a fost publicat în ediția din 06.08.2003 a ziarului cu tiraj redus „Independent”, neauditat de B.R.A.T., tipărit în doar 11.420 exemplare din care au fost vândute doar 212 potrivit relațiilor oferite de distribuitorul publicației SC"Interpress Sport"SRL București - editorul publicației.

Ulterior, la data de 27.08. 2003, SC GRIVCO reprezentată de inc. Pantiș Sorin și inc. Mencinicopschi Gheorghe în nume propriu, au depus oferte pentru achiziția pachetului de acțiuni, participarea acestuia din urmă fiind una formală și realizată în mod evident în înțelegere cu reprezentanții contraofertantului.

În urma unui articol apărut în revista „România Mare” intitulat „Noi excrocherii ale bulibașei Dan Voiculescu” Corpul de Control al A.D.S. a constatat prin NOTA numărul 371/29.08.2003, nerespectarea în cazul licitației respective a dispozițiilor art 10 din Legea nr. 268/2001 privind publicarea listei societăților care se privatizează în M.O. partea a IV-a și a propus suspendarea procedurii de privatizare.

Această propunere a fost însușită de directorul general Popa Corneliu motiv pentru care membrii comisiei de licitație întruniți în ședința de licitație din 05.09.2003 au decis amânarea deschiderii ofertelor, decizie contestată de reprezentantul SC"Grivco"SA București .

Întrucât Comisia de soluționare a contestațiilor numită prin decizia directorului general numărul 47/10.09.2003 și avându-i în componență pe martorii Cliza Marta-Claudia (președinte), Băjan Alina-Daniela (membru) și martorul Aposteanu Constantin – Marius (membru), a respins contestația formulată de SC"Grivco"SA București, reprezentanții acesteia s-au adresat instanței.

Cauza a făcut obiectul dosarului numărul 16409/2003 a secției a VI comerciale a Tribunalului București - solicitând anularea procesului-verbal al comisiei de licitație din data de 05.09.2003 și a deciziei comisiei de soluționare a contestațiilor și reluarea procedurii de privatizare prin stabilirea unei date pentru ședința de deschidere a plicurilor conținând documentele de participare.

Ulterior, inculpatul Sandu Jean Cătălin a întocmit din proprie inițiativă Nota nr. 28045 din 07. 11. 2003 în care a propus continuarea procedurii de privatizare a societății în cauză, de la etapa la care aceasta a fost amânată, propunere ce a fost însușită de inc. Popa Corneliu în calitate de director general, deși publicarea ulterioară a documentației de privatizare

impunea reluarea de la zero și continuarea procedurii de licitație nelegal începută.

În baza acestei aprobări, membrii comisiei de licitație întruniți în ședința din 12.11.2003, au procedat la deschiderea și analiza celor două oferte constatând conformitatea acestora cu prevederile caietului de sarcini. În aceste condiții, în ședința din data de 14.11.2003 s-a derulat procedura de licitație cu strigare de la prețul de pornire de 3.102.957.000 ROL propus de expertul Domnișoru Gheorghe – Marian și cu pasul de pornire de 5 % din valorile licitate, procedură adjudecată la pasul 5 de către SC"Grivco"SA București care a oferit pentru pachetul de acțiuni suma de 3.878.696.250 ROL.

Curtea reține că din declarația martorei C. I.-M. rezultă că, în perioada 1998- iulie 2003, a fost desemnată de Departamentul Media al SC FOCUS ADVERTISING să gestioneze relația cu ADS în baza contractului de furnizare servicii nr. 22223 din 28.02.2003, arătând că publicațiile în care urmau să apară anunțurile de privatizare le erau indicate telefonic de către persoana de contact din cadrul A.D.S., martora P.I.. De asemenea, din declarația martorei C. I.-M., care a lucrat în cadrul Departamentului media al SC FOCUS ADVERTISING București, în perioada 1998-01.08.2003, ce câștigase licitația pentru dobândirea unui spațiu publicitar în presă, pentru a se ocupa de publicitatea privatizărilor societăților comerciale, rezultă că a primit solicitarea ADS care avea un caracter general, pentru publicarea intenției de vânzare în ziarul INDEPENDENTUL un ziar cu tiraj scăzut care se edita în 2.000 de exemplare. Martora P.I. a arătat că, în unele cazuri, cu titlu de excepție, directorul general Popa Corneliu, în mod exclusiv, îi indica șefului de birou I.T. publicația în care dorea să apară anunțul, iar la solicitarea acestuia ea îi contacta pe reprezentanții firmei de publicitate și le comunica solicitarea directorului general, fără însă a putea oferi detalii cu privire la mecanismul de alegere a publicației în cazul SC" I.C.A."SA București.

Așa cum am mai arătat anterior din declarația inculpatului Domnișoru Gheorghe-Marian care a sesizat nerespectarea dispozițiilor art 10 din Lg 268/2001, aspecte pe care i le-a adus personal la cunoștință directorului Direcției de Privatizare, inc. S. Vlad, în sensul că societatea în cauză nu a fost cuprinsă în anexa I al Lg.nr 268/2001 și nici în Monitorul Oficial Partea a IV-a. Inculpatul Săvulescu Vlad-Nicolae, deși a fost încunoștințat cu privire la acest aspect al nelegalității publicării intenției de privatizare de inculpatul Domnișoru i-a cerut explicit acestuia să menționeze în mod nereal în notă, la capitolul privind intenția de vânzare, în locul mențiunii de neîndeplinire a acestor formalități, numărul Monitorului Oficial în care s-a publicat de fapt hotărârea de guvern ce privea înființarea societății în cauză, formalitate ce nu suplinea lipsa publicării anunțului privind intenția de vânzare în M.Of. partea a IV-a și totodată, se menținea obligația, în cazul în care procedura nu fusese îndeplinită, să faca această mențiune în nota întocmită.

În acest sens este și declarația martorului C.A. care în cursul urmăririi penale a declarat că, a lucrat la Agenția Domeniilor Statului în calitate de șef al serviciului de control al ADS în perioada 2001-2005, cu toți reprezentanții ADS față de care s-a început urmărirea penală a avut relații strict profesionale, cu excepția numitului Ș.N. care îi este prieten, și urmare a articolului « Noi escrocherii ale bulibașei Dan Voiculescu » apărut în revista din 29.08.2003, a ziarului România Mare, s-a sesizat din oficiu, cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 10 al 1 și 2 din Lg 268/2001 în cazul respectivei licitații sens în care a verificat documentele și întrucât a constatat că aspectele invocate în articolul respectiv sunt reale, a întocmit NOTA 371/29.08.2003 pe care a depus-o spre aprobare la mapa directorului general fără a se consulta în prealabil cu acesta .

Aceași poziție a fost adoptată de martor și în declarațiile sale din cursul cercetării judecătorești când a precizat că, în perioada anilor 2001-2005, a îndeplinit funcția de șef serviciu control în cadrul ADS și în exercițiul funcției, acestea avea și atribuția verificării, în baza unor sesizări, a problemelor referitoare la tot ceea ce însemna privatizarea instituțiilor din portofoliul ADS. Astfel, în urma unui articol apărut în presă s-a sesizat și a întreprins o astfel de acțiune de verificare la SC ICA SA, control în urma căruia a constatat o disfuncție majoră referitoare la omisiunea publicării în M. Of. Partea a-IV-a a listei cu societățile comerciale ce urmau a fi supuse procesului de privatizare, în care să fie inclusă și ICA SA.

Astfel, în urma controlului efectuat a întocmit o Notă în care a prezentat cronologia desfășurării chestiunilor verificate, situația documentelor verificate și disfuncțiile rezultate din acest control și a propus suspendarea procedurii, propunere ce a fost aprobată de conducerea ADS.

După întocmirea Notei de constatare, pașii care trebuiau urmați în cadrul procesului de privatizare trebuiau să se desfășoare în următoarea ordine: să se emită ordin de includere a ICA în lista societăților comerciale ce trebuiau privatizate; să se facă publicarea în Monitorul Oficial ; să se reia, practic , să se reînceapă procesul de privatizare.

În urma constatării efectuate de martor, în calitate de șef al Serviciului de control al ADS, în sensul că nu fusese respectată procedura prevăzută de art. 10 alin. 1 și 2 din Lg. Nr. 268/2001, trebuia să se reia de la zero procedura de privatizare și să se înceapă cu emiterea unui ordin de includere a ICA SA în lista societăților comerciale și publicarea corectă a intenției de vânzare în Monitorul Oficial.

Totodată, martorul i-a adus la cunoștință inculpatului Popa Corneliu neregulile pe care le-a sesizat cu privire la nepublicarea anunțului privind intenția de privatizare în Monitorul Oficial Partea a-IV-a .

Din cuprinsul declarațiilor martorului rezultă că asupra sa , nu s-au exercitat nici un fel de presiuni pentru a nu propune suspendarea licitației și după ce a depus NOTA la mapa directorului general a fost chemat de acesta pentru a-i da lămuriri. Astfel, martorul i-a explicat inc. Popa Corneliu că s-au încălcat dispozițiile art. 10 din Lg 268/2001 prin

faptul că nu s-a publicat în Monitorul Oficial partea a-IV-a anunțul de privatizare a societății în cauză și că în opinia sa, licitația trebuia suspendată până la intrarea în legalitate, lucru pe care directorul general l-a acceptat fără nici un fel de obiecțiuni. Propunerea de suspendare făcută de el viza intrarea în legalitate prin stoparea procesului de privatizare deja început astfel încât, ADS să nu fie obligată la plata unor eventuale despăgubiri cerute de participanții la licitație și reluarea de la zero a procedurii de licitație cu respectarea dispozițiilor legale. Directorul general nu i-a cerut un punct de vedere cu privire la modul în care vede el deblocarea situației iar ulterior nu a înțeles să îl consulte .

Nota viza lipsa unui astfel de mandat din partea Ministerului Agriculturii pentru inițierea procesului de privatizare și procedural, pentru a se putea iniția acest proces, trebuia ca societatea în cauză să fie trecută pe lista aprobată de Ministrul Agriculturii cu privire la societățile ce urmau să fie privatizate în baza Legii 268/2001, cerință îndeplinită în acest caz prin emiterea Ordinului 819/17.10.20043.

În opinia sa, societatea comercială a devenit privatizabilă abia în momentul publicării anunțului în Monitorul Oficial și pe cale de consecință, nu putea fi continuată procedura începută cu încălcarea dispozițiilor art 10 din Lg 268/2001 ci trebuia reluată licitația de la zero. Nu a fost consultat de nimeni în legătură cu procedura ce trebuia urmată.

Deși inculpatul Popa a acceptat punctul de vedere al martorului C. acesta și-a însușit ulterior conținutul Notei întocmite de inculpatul Domnișoru Gheorghe Marian și în care se făcea referire la modalitatea de publicare a intenției de privatizare, fiind în cunoștință de cauză cu privire la nerespectarea dispozițiilor art 10 din legea 268/2001 și care presupunea reluarea de la zero a procedurii de privatizare ,ci nu continuarea celei nelegal întocmite.

În acest sens sunt și declarațiile martorilor B.D., C. I.-M., ș.a, care în depozițiile lor, își exprimă opiniile în legătură cu respectarea dispozițiilor legale în materia privatizării sau nu doresc să facă nici un fel de precizări referitoare la incidența în cauză a art. 143 din HG 577/2002.

În acest sens, este și declarația martorelor P.M. și Râpeanu Elena date în cursul urmăririi penale.

Astfel, martora P.M. arată că, în calitatea ei de director al Direcției economice a ADS, nu a avut nici o implicare în pregătirea documentației de privatizare a SC”Institutul de Cercetări Alimentare”SA București, aceasta fiind sarcina exclusivă a Direcției de Privatizare. A semnat Nota numărul 48061/16.07.2003 întrucât societatea se afla în patrimoniul ADS și doar cu privire la obligațiile postprivatizare în speță, încasarea garanției de participare și a contravalorii pachetului de acțiuni, verificarea dosarului a fost făcută de Direcția de privatizare. Totodată, nu a fost consultată și nu cunoaște considerentele în baza cărora evaluarea societății s-a făcut în baza unui raport de evaluare simplificat.

Alegerea metodei de evaluare cădea în sarcina Direcției de privatizare a ADS. A mai declarat martora că, în mod normal, prin orice metodă de evaluare, deci inclusiv prin cea a întocmirii unui raport de evaluare simplificat, trebuia să se urmărească stabilirea unei valori a acțiunilor cât mai apropiată de cea de piață și nu cunoaște cum s-a făcut majorarea capitalului social, cu valoarea terenurilor, la SC »ICA »SA București și nici cum au fost reevaluate construcțiile și titlurile de valoare deținute de societate, verificarea acestor aspecte trebuia să fie făcută de Direcția de Privatizare a A.D.S.

Din declarația martorei R.E. rezultă că, începând cu anul 2001 s-a angajat ca subinginer construcții în cadrul Serviciului acționariat din Direcția de privatizare a Ministerului Agriculturii iar din anul 2001, a fost transferată în cadrul aceluiași compartiment la ADS. Arată martora că nu a avut nici o implicare în pregătirea documentației de privatizare a SC »Institutul de Cercetări Alimentare»SA București, neavând atribuții prin Regulamentul de Organizare și Funcționare în acest sens. Potrivit reglementărilor interne în cadrul serviciului, SC »ICA»SA București îi fusese repartizată în portofoliu de către șefa de serviciu B. D., în luna martie 2003. SC »Institutul de Cercetări Alimentare»SA București nu a înaintat la A.D.S. documentația pentru majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor din Certificatul de atestare a dreptului de proprietate. De asemenea, societatea nu a trimis nici contractul de suprafață și nici nu a solicitat aprobare din partea ADS pentru încheierea acestuia. Procedural, după ce o societate a obținut Certificatul de atestare a dreptului de proprietate avea obligația de a-l transmite la ADS, împreună cu un raport al cenzorilor. Acesta raport era verificat de către expertul din cadrul serviciului ce avea societatea în portofoliu care întocmea o notă cu propunere de majorare a capitalului social pe care o înainta Consiliului de Administrație spre aprobare. Această procedură nu a fost urmată în cazul SC »Institutul de Cercetări Alimentare» SA București însă, reprezentanții în AGA, în baza contractului de reprezentare, puteau decide majorarea capitalului social fără un mandat special. Potrivit legislației în vigoare la acea dată, respectiv Lg 268/2001 și Lg 137/2002, majorarea capitalului social trebuia făcută exclusiv în baza datelor cuprinse în Certificatul de atestare a drepturilor de proprietate asupra terenurilor.

Curtea constată și cu această ocazie că există un succesiune neîntreruptă de aspecte ce țin de nelegalitatea acestui proces de privatizare precum și un șir continuu de „coincidențe” care converg spre un singur și sigur rezultat final, acela al dobândirii SC ICA SA de către SC Grivco SA la un pret infim în raport de valoarea de piață pe care o aveau bunurile SC ICA SA. Trebuie observat modul parșiv în care inculpatul Mencinicopschi Gheorghe le-a prezentat inculpaților Baciuc Constantin și Sin Gheorghe documentația deja întocmită cu privire la constituirea unui drept de suprafață asupra terenurilor ce aparțineau SC ICA SA, precum și pe cea care viza majorarea capitalului social a SC BIOPROD SA în condițiile în care

nu se majorase proporțional cota de participare SC ICA SA, încercând să minimalizeze efectele juridice ale acestor acte, dându-le asigurări că totul este legal, iar aceștia au acceptat să semneze în virtutea relațiilor de prietenie și încredere pe care le aveau cu inc. Mencinicopschi Gheorghe.

De asemenea trebuie observate relațiile apropiate dintre inculpatul Voiculescu Dan și inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, care au arătat în mod constant că nu aveau o relație altfel decât profesională, susțineri ce sunt însă evident contrazise de declarațiile inculpaților Sin Gheorghe, Baciuc Constantin, Popa Corneliu, Domnișoru Gheorghe-Marian, în care precizează că era de notorietate la nivelul Academiei, că inculpatul Mencinicopschi Gheorghe urmărea să privatizeze în favoarea SC GRIVCO SA pentru că a fost recompensat prin sponsorizarea participării sale la simpozioane în străinătate, precum și de implicarea pe care Mencinicopschi Gheorghe o avea în formațiunea politică condusă de inculpatul Voiculescu. Tot în susținerea acestei concluzii vin și declarațiile inculpatului Domnișoru Gheorghe-Marian în sensul că a purtat discuții cu inc. S. referitoare la întocmirea documentației de privatizare căruia i-a semnalat că nu s-a publicat anunțul privind intenția de privatizare și că fiind vorba de un institut ce aparținea statului român ar fi fost necesar să procedeze la întocmirea unui raport de evaluare de piață, dar nu cunoaște din ce motiv, inculpatul S. nu a dat curs acestor propuneri și i-a sugerat ca în Capitolul II al Notei să menționeze în fals, faptul că publicarea anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni s-a făcut în M. Oficial nr. 344 din 23. 05. 2002, în care fusese publicată Hotărârea de Guvern nr. 451/2002 privind înființarea societății.

Totodată, inculpatul Popa Corneliu, în declarațiile date în cursul urmăririi penale, a precizat că a aflat ulterior că a fost indus în eroare, cu bună știință, de către inculpații Sandu Jean -Cătălin și Săvulescu Vlad care erau membri ai Partidului Conservator și au favorizat în mod evident, interesele GRIVCO SA București și ale inculpatului Dan Voiculescu. Tot în susținerea aceleiași concluzii sunt și acțiunile convergente ale inculpaților de a introduce în caietul de sarcini condiția existenței Codului CAEN 7310 și introducerea în obiectul de activitate al SC GRIVCO SA al acestuia abia la data de 15.07.2003. De asemenea, deși existau foarte multe probleme evidente privind publicitatea procedurii de licitație inc. Sandu Jean Cătălin a întocmit din proprie inițiativă Nota nr. 28045 din 07. 11. 2003 în care a propus continuarea procedurii de privatizare a societății în cauză, de la etapa la care aceasta a fost amânată, propunere ce a fost însușită de inc. Popa Corneliu în calitate de director general, deși publicarea ulterioară a documentației de privatizare impunea reluarea de la zero și continuarea procedurii de licitație nelegal începută.

Așa cum a reținut anterior Curtea, în ședința din data de 14.11.2003 s-a derulat procedura de licitație cu strigare de la prețul de pornire de 3.102.957.000 ROL propus de expertul Domnișoru Gheorghe – Marian și cu pasul de pornire de 5 % din valorile licitate - procedură adjudecată la pasul 5 de către SC "Grivco" SA București care a oferit

pentru pachetul de acțiuni suma de 3.878.696.250 ROL. De asemenea, valoarea de piață a întregii societăți la data privatizării este de 29.721.580 RON, respectiv, 9.080.560 USD la cursul de 3,2731 RON/USD, echivalentul a 8.103.380 Euro la cursul de 3,6678 RON/Euro la data de 16. 07.2003.

Practic SC GRIVCO SA a dobandit bunuri ale căror valoare de piață la data privatizării era de 29.721.580 RON, respectiv, 9.080.560 USD sau 8.103.380 Euro cu suma de 3.878.696.250 ROL.

Curtea reține că pentru a se finaliza procesul de dobândire fruduloasă a acestui pachet de acțiuni de către inculpatul Voiculescu fără absolut nici un fel de inconvenient, la licitație au participat doar SC GRIVCO reprezentată de inc. Pantiș Sorin și inc. Mencinicopschi Gheorghe în nume propriu, fiind reprezentat de martorul B. O. D.. Desemnarea inculpatului Pantiș în vederea participării la licitație din partea firmei GRIVCO avusese loc în condițiile în care în baza unei hotărâri adoptate la data de 28.02. 2003 s-a încheiat convenția autenticată prin încheierea numărul 672/28.02.2003 prin care SC”I.C.A.”SA București a recunoscut dreptul de proprietate al SC”Grivco”SA București asupra construcțiilor situate pe terenul în suprafață de 6.917,8 mp- astfel cum a rezultat din măsurătorile cadastrale efectuate de către SC”Topcad”SRL București și a constituit un drept de suprafață în favoarea acestei societăți pe durata de existență a construcțiilor existente sau a celor pe care le-ar putea edifica în viitor pe acest teren societatea în cauză, în decursul duratei de existență a construcțiilor deja edificate, contra unei redevențe de 3 USD/mp/an (inclusiv T.V.A) plătită însă către SC”Bioprod”SA București.

Martorul B.O. D. a arătat că în ziua premergătoare licitației, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe l-a chemat la el în birou și i-a pus în vedere să liciteze până la o sumă cuprinsă între 3.000.000.000 ROL și maxim 4.000.000.000. Și în acest caz Curtea constată o altă „coincidență” având în vedere că prețul de adjudecare al pachetului de acțiuni a fost 3.878.696.250 ROL, o sumă „cuprinsă între 3.000.000.000 ROL și maxim 4.000.000.000”. Martorul a arătat de asemenea că valoarea de adjudecare i s-a părut a fi extrem de mică având în vedere că un metru pătrat de teren în zona unde erau amplasate imobilele aparținând ICA SA era de aproximativ 200 de euro.

Fiind întrebat de unde a avut resursele financiare pentru a participa la această licitație, având în vedere că inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a menționat constant că nu are o situație financiară deosebită, acesta a arătat inițial că a împrumutat aceste sume de bani. De asemenea, a arătat că a împrumutat cauțiunea pe care a depus-o pentru a participa la licitație, sumă de bani care conform situației conturilor bancare ale acestuia îi fusese virată în cont exact înainte de organizarea licitației. Ulterior acesta a revenit asupra declarației și a arătat nu a împrumutat aceste sume de bani de la altcineva și a arătat că nu își poate explica de ce ar fi declarat anterior contrariul. Tot în aceeași declarație, acesta a arătat, fiind pus în fața probelor care atestă că suma de bani care conform situației conturilor bancare ale acestuia îi fusese virată în cont exact înainte de organizarea licitației, că nu își mai amintește cine i-ar fi împrumutat această sumă de bani.

Această atitudine procesuală absolut hilară atestă coroborat cu declarațiile date de martorul B. că participarea la licitație a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe a fost un simplu truc pentru crea senzația opiniei publice că această licitație a fost una reală iar nu trucată la care a participat inculpatul Pantiș ca reprezentant al societății SC GRIVCO SA care era știută în realitate cu mult înainte ca fiind câștigătoarea licitației și inculpatul Mencinicopschi care a primit banii pentru a participa la această licitație trucată tocmai din partea contra candidatei sale exact înainte de licitația propriu zisă.

După adjudecarea la acest preț absolut derizoriu a pachetului de acțiuni a urmat încheierea contractului de vânzare - cumpărare de acțiuni numărul 31/24.11.2003 prin care SC Grivco SA București a obținut titlurile de participare, în cotă de 100 % , ale SC I.C.A.SA București asumându-si prin contract realizarea unor investiții de 100.000 EUR și plata obligațiilor restante ale societății.

Prin contractului de vânzare-cumpărare numărul 31/24.11.2003– SC"Grivco"SA București s-a obligat să să efectueze, din surse proprii o investiție/aport de capital în valoare totală de 100.000 euro – garantată prin constituirea în favoarea A.D.S. la data de 24.11.2003 a unui gaj 100 % asupra acțiunilor SC I.C.A.SA București, constând în achiziția unui cromatograf gaz/lichide și a unui spectrometru cu absorbție atomică, investiția urmând a fi consideră realizată la data înregistrării la Oficiul Registrul Comerțului București a majorării capitalului social anual al societății cu aportul subscris și integral vărsat de către cumpărător.

Ulterior SC Grivco SA București a încheiat cu SC"Macro System"SRL București contractul de furnizare produse numărul 124/09.03.2004 având ca obiect achiziția celor două echipamente și a plătit acestui furnizor suma de 4.199.690.900 lei (fără TVA) cu ordinul de plată numărul 435/23.03.2004 intrând în acest mod, conform prevederilor contractului, în proprietatea echipamentelor.

Întrucât prevederile art 15 din Legea 31/1990 condiționau majorările capitalului social prin aport în natură și de predarea efectivă a bunurilor, după ce judecătorul delegat a amânat soluționarea cererii de majorare a capitalului social de 3 ori -la 07.04.2004 , 21.04.2004 și 05.05.2004 pentru ca reprezentanții SC I.C.A.SA București să depună dovezile privind predarea - primirea utilajelor, inculpații Mencinicopschi Gheorghe- în calitate de director general al SC ICA SA București și Pantiș Sorin – în calitate de director general executiv al SC GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO) SA București au întocmit în fals, în trei exemplare, un proces verbal de predare-primire datat 30.03.2004 în care au atestat nereal faptul că la data mai sus menționată SCGrivcoSA București a predat cele două echipamente către SCInstitutul de Cercetări AlimentareSA București făcând mențiunea că „acestea sunt în stare excelentă”, în condițiile în care importul celor două echipamente a avut loc la datele de 26.04.2004 și, respectiv, 06.05.2004 iar predarea lor către beneficiarul final a avut loc

abia la data de 23.06.2006. Astfel, din procesul-verbal de predare-primire încheiat între Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO și SC ICA SA rezultă că prima dintre acestea, reprezentată de inculpatul Pantiș Sorin, a predat către cea de-a doua cromatograful gaz lichide și spectrometrul cu absorbție atomică și totodată, în cuprinsul aceluiași proces-verbal s-a făcut referire și la transmiterea dreptului de proprietate și liniștită posesie înserându-se și mențiunea că acestea sunt în „stare excelentă”.

Inculpații Pantiș și Mencinicopschi Gheorghe au avut o poziție procesuală relativ similară, în care inculpatul Mencinicopschi a arătat că predarea efectivă a fost amantată pentru că era necesar un proces de instruire a personalului și pentru a nu se pierde garanția s-a semnat procesul verbal deși aparatele erau încă în custodia furnizorului iar inculpatul Pantiș a arătat că în momentul efectuării plății se transmitea și proprietatea asupra echipamentului către SC GRIVCO SA, astfel SC GRIVCO SA a devenit proprietara echipamentului și în calitate sa de director general al acesteia, avea obligația să protejeze proprietatea societății și să încheie un proces-verbal de custodie cu reprezentantul producătorului, chiar înainte de importarea bunului, pentru a se asigura că proprietatea sa nu diferă de cea din contract. Curtea constată însă că este irelevant motivul pentru care inculpații au procedat în acest mod din moment ce procesul verbal de predare-primire datat 30.03.2004 atestă date nereale, respectiv nu a existat predarea către ICA a acestor echipamente iar consecința juridică a acestui fapt a fost aceea de a se majora capitalului social prin aport în natură, deși predarea efectivă a bunurilor nu avusese loc, contrar normelor legale.

Ulterior inculpatul Pantiș Sorin a folosit procesul verbal în cauză la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București pentru a obține înscrierea, în baza încheierii numărul 23554/19.05.2004 a judecătorului delegat, a mențiunilor referitoare la majorarea capitalului social al SC”Institutul de Cercetări Alimentare”SA București prin aportul în natură a celor două echipamente (nepredate efectiv la acel moment) al acționarului majoritar SC”Grivco”SA București, urmare operațiunii, aprobate prin Hotărârea A.G.A. numărul 1/30.03.2004, fiind emise un număr de 1.399.896 acțiuni noi distribuite în totalitate acționarului majoritar.

Următorul pas care a condus la dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC”I.C.A.”SA București de către inculpatul Voiculescu a constat în încheierea unui contract în data de 26.02.2004, prin care inculpatul Voiculescu Dan a împrumutat societatea SC GRIVCO SA cu suma de 17.000.000.000 ROL, cu o dobândă anuală de 20 % și termen de rambursare 30.04.2004, contract în care s-a menționat explicit posibilitatea în caz de nerambursare să se solicite conversia creanței (împrumut + dobândă) în acțiuni prin majorarea capitalului social.

Luând în calcul și termenul extrem de scurt al acestui împrumut, Curtea constată că la momentul la care a fost acordat acest împrumut SC”Grivco”SA București dispunea de resursele financiare necesare pentru

plata asumată prin contractul de privatizare, datoriilor restante ale societății în valoare totală de 24.520.235.000 ROL astfel cum rezultă din înscrisurile ce atestă situația contabilă a acestei societăți.

Cu privire la acest aspect, inculpatul Voiculescu, acționar majoritar și inculpatul Pantiș, director al GRIVCO SA au avut poziții procesuale diferite. Inculpatul Voiculescu a arătat că a acordat acest împrumut în nume propriu pentru că Grivco avea alte obligații financiare și nu putea finanța ICA iar datoriile acesteia către stat erau scadente și era necesar a fi urgent plătite. Inculpatul Pantiș a arătat că la acel moment Grivco SA nu se putea împrumuta și mai important pentru că acționarii minoritari nu ar fi fost de acord cu o mărire a capitalului social. Aceste susțineri sunt evident nesincere în condițiile în care GRIVCO avea la acel moment, așa cum s-a menționat anterior, un disponibil financiar și lichidități mai mult decât suficiente pentru a achita statului datoriile restante ale ICA. De asemenea, în condițiile în care inculpatul Voiculescu era acționar majoritar la SC GRIVCO SA cu aproximativ 80% din acțiunile acestei societăți, Curtea consideră că opinia acționarilor minoritari ai societății nu putea fi determinantă în ipoteze în care cei doi inculpați ar fi considerat că acordarea acestui împrumut nu era o necesară.

Împrumutul nu a fost rambursat la termenul stabilit, astfel încât prin Hotărârea A.G.E.A. a SC" I.C.A." SA București din data de 26.05.2004 s-a hotărât majorarea capitalului social cu suma de 17.287.149.000 lei prin încorporarea creanței pe care inculpatul Voiculescu Dan o avea asupra societății și emisiunea unui număr suplimentar de 5.762.383 acțiuni, urmare a operațiunii de conversie acesta devenind acționar majoritar cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213 % .

Ulterior, prin contractul de cesiune de acțiuni din data de 04.10.2004 , SC"Grivco"SA București i-a cesionat inculpatului Voiculescu Dan , contra sumei de 2.400.000.000 lei, 800.000 din acțiunile deținute la SC" I.C.A." SA București, operațiune prin care nivelul participației inculpatului a crescut la 80,06227 %.

Inculpații Voiculescu și Pantiș au arătat că această operațiune a survenit ca o consecință a nerestituirii împrumutului acordat SC GRIVCO SA de către inculpatul Voiculescu conform contractului încheiat între părți.

Însă, Curtea constată că există cel puțin două probleme care au existat cu această operațiune, prima fiind aceea că operațiunea nu era necesară datorită faptului că GRIVCO avea disponibilul financiar pentru a nu fi necesar acest împrumut, iar cea de a doua că prevederile art 10.1 din contractul de privatizare, interziceau explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni fără acordul prealabil al A.D.S. acord care nu a existat conform actelor de la dosar și declarațiilor martorilor angajați ai ADS.

Din forma și conținutul contractului, clauzele stipulate rezultă că inculpatul Voiculescu Dan a urmărit dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC ICA SA București, față de obligația asumată prin contractul de privatizare, de plată a datoriilor restante de către societate

către creditorii și efectuarea unor investiții, obligație care nu a fost respectată, contractul de împrumut fiind încheiat în condițiile în care era previzibil că societatea care avea datoriile către diferiți furnizori, nu-l va putea restitui la termenul stabilit și se va realiza clauza finală în sensul convertirii creanței în acțiuni în favoarea inculpatului Voiculescu Dan.

Astfel, condițiile în care a fost încheiat contractul demonstrează că prin acesta inculpatul a urmărit de fapt, în condițiile în care societatea era falimentară și prin încălcarea prevederilor art. 10.1 din contractul de privatizare care interziceau în mod explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mare de 10 acțiuni, fără acordul prealabil al ADS, să devină acționar majoritar ca urmare a operațiunii de conversie a datoriei în acțiuni cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213% și să devină acționar majoritar.

Ultimul pas efectuat de inculpatul Voiculescu în colaborare cu ceilalți inculpați pentru dobândirea titlurilor de participare ale SC "I.C.A." SA București s-a făcut la data de 14.02.2005 când, urmare a unei operațiuni de majorare de capital în numerar la care a subscris, cu suma de 40.000.000.000 ROL, exclusiv inculpatul Voiculescu Dan, acesta și-a crescut nivelul participației la 92,40955%, participație la care a renunțat în anul 2006 când, prin contractul autentificat prin încheierea numărul 1498/06.06.2006, inculpatul a donat, în cote egale, acțiunile deținute la această societate fiicelor sale Voiculescu Camelia - Rodica și Voiculescu Corina- Mirela.

Deși inculpatul Voiculescu Dan a negat orice implicare în procesul de privatizare al ICA, lăsînd să se înțeleagă că nu cunoaște în ce condiții Sc Grivco Sa a câștigat licitația, precum și existența oricăror relații cu inculpații din dosar care au avut un rol important în privatizarea SC ICA SA., Curtea constată că aceste afirmații nu au nici un sprijin în realitatea obiectivă avînd în vedere implicarea activă a acestui inculpat în operațiunile financiare ce au survenit anterior procesului de privatizare al institutului precum și acțiunile pe care acesta, împreună cu inculpații ce conduceau SC GRIVCO SA și SC ICA SA, le-a întreprins după finalizarea procesului de finalizare în scopul de a dobândi proprietățile imobiliare care aparținuseră de la început acestui institut. Întreaga succesiune a evenimentelor, astfel cum aceasta a fost analizată anterior, dovedește implicarea inculpatului Voiculescu în procesul de privatizare al ICA, iar această concluzie este dublată de probele administrate în cauză și de modul în care au acționat ceilalți inculpați aflați sub influența inculpatului Voiculescu.

Folosirea influenței de către inculpatul Voiculescu Dan asupra inculpatului Mencinicopschi și corelativ aspectul că acesta din urmă a acționat în favoarea inculpatului Voiculescu Dan, în scopul adjudecării pachetului majoritar de acțiuni deținut de Agenția Domeniilor Statului, la un preț mult inferior față de valoarea comercială reală rezultă din analiza întregului mecanism de preluare a SC I.C.A. SA, de transformare a acesteia în societate pe acțiuni și includerea în portofoliul ADS prin eludarea dispozițiilor Legii nr.

290/2002 și care s-a finalizat prin încheierea contractului de vânzare prin licitație publică cu strigare.

Analiza acestui proces care s-a finalizat cu încheierea contractului de privatizare nr. 31/24.11.2001 prin care SC GRIVCO SA București a obținut titlurile de participare în cotă de 100% ale SC I.C.A SA asumându-și prin contract realizarea unor investiții de 100.000 euro și plata obligațiilor restante ale societății demonstrează că inculpatul Voiculescu Dan a avut inițiativa acestor operațiuni complexe și complicate cărora le-a dat numai o aparență de legalitate.

Actele încheiate succesiv de inculpat în calitate de reprezentat al firmei cipriote CRESCENT COMERCIAL MARITIME LTD și în calitate de acționar majoritar al SC GRIVCO SA, concomitent cu activitatea infracțională derulată de ceilalți coinculpați care au acționat prin încălcarea dispozițiilor legale aplicabile în domeniul privatizării, în realizarea scopului urmărit de inculpatul Voiculescu Dan, demonstrează că adjudecarea pachetului de acțiuni de către Sc Grivco Sa, cea mai importantă firmă din cadrul grupului de firme controlate de inculpatul Voiculescu Dan nu s-a realizat întâmplător, astfel cum s-a apărut inculpatul, ci ca urmare a exercitării influenței de către inculpatul Voiculescu Dan asupra celorlalți inculpați.

Prin urmare activitatea infracțională complexă a coinculpaților derulată cu încălcarea dispozițiilor legale în materia privatizării și a regulamentelor de funcționare a ADS relevă că aceasta nu s-a declanșat în urma unor decizii individuale, independente de activitatea infracțională a inculpatului Voiculescu, în condițiile în care acesta din urmă s-a implicat încă de la început, în preluarea și înființarea Societății BIOPROD și transformarea Institutului de Chimie Alimentară în societate pe acțiuni și ulterior, în toate fazele evolutive ale privatizării SC ICA SA precum și în numirea inculpaților Menicinicopschi Gheorghe, Sandu Jean Cătălin, Pantiș Sorin, cu care se afla în relații apropiate, în diferite funcții de decizie, care i-au asigurat controlul asupra Ica, și au condus ca urmare a exercitării influenței la adjudecarea de către Grivco Sa a pachetului majoritar de acțiuni la un preț derizoriu, urmare a subevaluării vădite realizate de către ceilalți inculpați.

Aceste aspecte rezultă și din declarațiile martorilor L.M. și C. E.S. în care precizează că la ședințele AGA ale SC GRIVCO SA, în care s-au discutat aspecte referitoare la achiziționarea caietului de sarcini pentru privatizarea SC ICA SA și în care s-a desemnat conform Hotărârii Adunării Generale a Acționarilor, în calitate de reprezentat al SC GRIVCO SA, inculpatul Pantiș Sorin, a fost prezent și inculpatul Voiculescu Dan care și-a exprimat acordul cu privire la Hotărârea Adunării Generale a Acționarilor referitoare la participarea SC GRIVCO SA la privatizarea SC ICA SA.

Totodată, faptul că inculpatul Voiculescu Dan și-a exercitat influența și autoritatea în calitate de președinte al unui partid politic asupra inculpaților Menicinicopschi Gheorghe, Sansu Jean-Cătălin și Pantiș Sorin rezultă din activitatea infracțională complexă săvârșită de acești inculpați, care relevă că aceștia au acționat în acest mod în scopul facilitării adjudecării pachetului majoritar de acțiuni de către SC GRIVCO SA controlată de inculpatul

Voiculescu Dan, beneficiarul final al operațiunii prin care ADS a vândut pachetul de acțiuni pe care-l deținea la societatea în cauză la un preț de 75 de ori mai mic decât valoarea comercială a acestuia respectiv, la un preț de garsonieră de periferie, de 104.730 euro, în condițiile în care societatea deținea o suprafață de 36.676 mp teren în zona Băneasa, ce valora peste 2.750.000 USD.

Astfel, inculpatul Voiculescu Dan a deținut încă de la înființarea SC BIOPROD SA 51% din capitalul social al acesteia și a impus desemnarea ca director general al societății nou înființate a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, membru al P.U.R încă din anul 1991 și ulterior, l-a determinat să promoveze constant interesele SC Grivco SA București în raporturile cu institutul, aspect de notorietate, conform declarațiilor date de inculpații Sin Gheorghe, Baciuc Constantin și Popa Corneliu.

Ulterior, acesta atât în calitate de director SC Bioprod SA București, cât și ca director al ICA în perioada 1995-2002 și al SC ICA SA a aprobat cooptarea în anul 1992 ca asociat a firmei SC Grivco SA București, din procesul-verbal încheiat rezultând că SC ICA SA a participat la majorarea capitalului social cu 39,20 %.

În ședința A.G.E.A. din data de 02.06.1999, în calitate de membru al Consiliului de Administrație, inc. Mencinicopschi Gheorghe a semnat Hotărârea prin care se transmitea prin contract de vânzare-cumpărare către SC GRIVCO SRL a dreptului de proprietate asupra construcției aflată în curs de executare în baza Autorizației de Construire nr. 25 G din 30.05. 1996, amplasată pe terenul în suprafață de 4830 mp. la un preț derizoriu și în rate în condițiile în care scopul edificării acestora a fost acela de creare a unor stații pilot de cercetare și respectiv, a unor spații de birouri propice activității de cercetare.

Ulterior, a achiesat fără rezerve la decizia nelegală a reprezentanților SC Bioprod SA București de a vinde către Grivco SA București și a trei imobile aflate în proprietatea institutului, respectiv centrala termică, clădirea postului de trafo, stația de pompare și evacuare a apei fără ca I.C.A. să încaseze contravaloarea acestora.

Curtea constată de asemenea că inculpatul Voiculescu a exercitat un control efectiv asupra institutului prin membrii A.G.A., C.A. sau cenzorii societății, în condițiile în care mai mulți dintre aceste persoane erau apropiați ai săi sau persoane pe care inculpatul le putea controla fie prin funcția deținută în cadrul formațiunii politice pe care o conducea fie prin mijloace exclusiv financiare. Astfel, dacă în cazul inculpatului Mencinicopschi Gheorghe Curtea a stabilit în mod clar că acesta avea o legătură directă cu inculpatul Voiculescu, fiind membru al partidului condus de acesta din urmă și fiind sprijinit financiar de inculpatul Voiculescu astfel cum rezultă din declarațiile martorilor, în ceea ce îi privește pe inculpații Baciuc Constantin, Sin Gheorghe și a martorei S. E. - P.. Curtea constată că erau fiecare apropiați ai inculpatului Mencinicopschi Gheorghe și, direcționați de către acesta, au ajutat la realizarea intereselor inculpatului Voiculescu. De asemenea, tot

contrar susținerilor inculpatului Voiculescu și ale celorlalți inculpați, Curtea constată că angajați ori colaboratori ai firmelor controlate de președintele PUR, spre exemplu SC BENEFICA sau SC TV Antena 1 TV, inculpații Sandu Jean Cătălin, Pop Flavius - Adrian, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Ene Vica și martora S.M. au avut fiecare un rol în procesul de privatizare al ICA.

Inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, în calitate de membru al A.G.A la SC"Bioprod"SA București și respectiv SC"I.C.A.SA București, a aprobat nelegal în ședința A.G.E.A. din data de 17.02.2003, având în acest sens și concursul fraudulos al inculpaților Sin Gheorghe și Baciuc Constantin, pe care i-a determinat să semneze Hotărârea Adunării Generale, dându-le asigurări că totul este legal, constituirea unui drept de suprafață asupra terenurilor SC"I.C.A."SA București pe care erau amplasate construcțiile achiziționate de SC"Grivco"SA București în baza contractelor de vânzare cumpărare numerele 174/15.06.1999 și 249/30.06.1999 .

Totodată, în calitate de membru al A.G.A la SC"I.C.A.SA București a aprobat în ședința din 10.02.2003, cu complicitatea inculpaților Sin Gheorghe și Baciuc Constantin, majorarea capitalului social al societății cu valoarea terenurilor din incintă, evaluate exclusiv în baza H.G. 500/1994, la nivelul prețurilor din luna iunie 1994 - respectiv de doar 1.498.131.543 ROL în condițiile în care, dispozițiile art 143 din HG 577/2002 impuneau ca majorarea capitalului social să se facă cu valoarea terenurilor preluată din anexele la certificatul de atestare a dreptului de proprietate, reactualizată cu coeficientul de reevaluare stabilit de legislația în vigoare.

Intrucât rata de inflație din perioada 1994-2003 comunicată de Institutul Național de Statistică ar fi impus reevaluarea administrativă a acestor terenuri și pe cale de consecință, majorarea capitalului social cu suma de 33.263.074.574 ROL rezultată din actualizarea valorică prin aplicarea coeficientului de evaluare pentru teren de 7,352 prevăzut de H.G. 983/1998 - la 11.014.263.104 lei și, respectiv a coeficientului de evaluare pentru teren de 3,02 pentru perioada 31.12.1998 - data reevaluării anterioare - 31.12.2002 - data obținerii titlului de proprietate asupra terenului - realizată în conformitate cu dispozițiile H.G. 577/2002 - de 33.263.074.574 lei.

La data de 10.03.2003, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe în complicitate cu inculpații Sin Gheorghe și Baciuc Constantin, a aprobat majorarea capitalului social al SC"Bioprod"SA București cu valoarea folosinței a numai 3.880,79 mp din terenurile societății, în baza unui raport de evaluare întocmit de expertul Vereanu Valeriu, ce indica o valoare a folosinței terenurilor în cauză de 11.192.000.000 ROL, de 7,5 ori mai mare decât valoarea întregii suprafețe deținută la sediul social de SC"I.C.A."SA București, valoare ce a fost luată în calcul la majorarea capitalului social.

În calitate de membru al A.G.A la SC"Bioprod"SA București și , respectiv SC"I.C.A.SA București, inculpatul a aprobat în ședința A.G.E.A din 06.03.2003, având asigurat și concursul fraudulos al inculpaților Sin Gheorghe și Baci Constantin, majorarea capitalului social al SC"Bioprod"SA București cu valoarea folosinței unei suprafețe de 3.880,79 mp din terenurile SC"I.C.A.SA București stabilită la numai 1.184.190.000 ROL (36.035 USD) , corespunzător unei valori unitare anuale a folosinței de 6.100 ROL (0,186 USD) în condițiile în care, pentru același teren aprobase în ședința AGEA din 17.02.2003 plata de către SC"Grivco"SA București în favoarea SC"Bioprod"SA București a unei redevențe de 3 USD/mp/anual (de 16 ori mai mare) și nu pusese în discuție reactualizarea la același nivel valoric (3 USD/mp/anual) a întregii participații la capitalul social al Bioprod SA București și nici reevaluarea administrativă a acestui element patrimonial în vederea privatizării .

Urmare a operațiunii de majorare de capital, în lipsa oricărui fundament logic și economic, cota de participare a institutului la capitalul social al Bioprod SA București a fost menținută la același nivel de 40 %.

Totodată, inculpatul a coordonat și controlat modul în care societatea a efectuat reevaluările patrimoniale și a pregătit documentația în vederea privatizării în sensul menținerii elementelor de activ la valorile lor istorice (terenuri - la nivelul valoric din anul 1994 , construcții - la nivelul valoric din anul 1998 (sau 1994) , mijloace fixe - 1990 , etc) pentru a asigura condițiile procedurale de evaluare a pachetului de acțiuni de către reprezentanții A.D.S. în baza unui raport de evaluare simplificat - respectiv capital social mai mic de 4.000.000.000 ROL și valoarea activului net contabil mai mică de 1/3 din activul total și a facilita adjudecarea acestuia, la un preț derizoriu, de către SC"Grivco"SA București.

Un alt aspect al exercitării influenței de către inculpatul Voiculescu Dan asupra inculpatului Mencinicopschi Gheorghe rezultă și din introducerea codului CAEN 7310 în obiectul de activitate al SC GRIVCO SA la data de 07.07. 2003 conform Hotărârii Generale a Acționarilor și ulterior înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului la data de 15.07. 2003, documentația de completare în acest sens a obiectului de activitate fiind redactată de martora S.M.- soția inculpatului Sandu Jean-Cătălin.

Astfel, prin adresa nr. 861 din 10.06.2003, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a solicitat ADS, introducerea în caietul de sarcini a licitației a unor condiții care să sublinieze specificul institutului și cu motivarea că acesta era interesat „ dezvoltarea acestuia în perspectiva aderării la UE” solicitare care a fost remisă a doua zi de către inculpații Săvulescu Vlad și Domnișoru Gheorghe- Marian Direcției Juridice a ADS pentru a formula un punct de vedere.

Ulterior, prin adresa nr. 24878/15. 07. 2003, inculpatul Sandu Jean Cătălin, în calitate sa de director al Direcției Juridice a solicitat Direcției

Privatizare-Concesionare, includerea în caietul de sarcini al licitației a acestei condiții, determinând în acest mod, eliminarea oricăror potențiali ofertanți.

Este evidentă existența unor înțelegeri între inculpații Voiculescu Dan, Mencinicopschi Gheorghe, Sandu Jean-Cătălin și Domnișoru Gheorghe-Marian și acestea rezultă din faptul că niciuna dintre cele două societăți nu deținea anterior această condiție discriminatorie, fiind introdusă în mod special înainte de a avea loc licitația în scopul facilitării intereselor SC GRIVCO SA prin eliminarea oricăror potențiali ofertanți. Inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, tot în realizarea scopului urmărit de inculpatul Voiculescu Dan a participat în nume propriu cu ofertă trucată la licitația organizată de A.D.S. pentru a da aparență de corectitudine și competitivitate operațiunii.

De asemenea, trebuie observat că după licitație Mencinicopschi Gheorghe a fost promovată pe linie de partid, ca membru în cadrul Biroului Permanent, la propunerea inculpatului Voiculescu Dan.

De asemenea, judecarea de către GRIVCO a pachetului majoritar de acțiuni este consecința influenței exercitate de inculpatul Voiculescu Dan asupra inculpatului Sandu Jean-Cătălin, care în calitate de unic reprezentant al Agenției Domeniilor Statului și director al Direcției Juridice a ADS, contrar dispozițiilor legale și Regulamentelor de Ordine Interioară, ce presupunea verificarea respectării de către reprezentanții societății și cei ai ADS a normelor din domeniul privatizării din care făcea parte și cele referitoare la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor, în conformitate cu dispoz. art. 143 din HG nr. 577/2002, confirmând actualitatea datelor cuprinse în dosarul de prezentare în condițiile în care societatea nu efectuase reevaluarea patrimoniului, în conformitate cu disp.art. 7 din Legea nr. 834/1991.

În aceste condiții a declanșat în mod nelegal prin avizarea Notei nr. 48061/16. 07. 2003 și ulterior prin întocmirea Notei nr. 2805 din 07. 11. 2003, continuarea procedurii de privatizare nelegal începută în condițiile în care nu fusese publicat anunțul cu privire la intenția de privatizare în conformitate cu dispozițiile legale.

După ce a fost numit director al Direcției Juridice a ADS la data de 29.06. 2001, prin poziția ocupată în cadrul Agenției, Sandu Jean-Cătălin a influențat în favoarea SC GRIVCO SA toate deciziile majore legate de privatizarea SC ICA SA București pentru care a fost recompensat după intrarea Partidului PC la guvernare prin numirea sa ca președinte al AVAS.

Ulterior desemnării sale în calitate de reprezentant unic în AGA, inculpatul Sandu Jean-Cătălin a asigurat menținerea de către ADS ca președinte al CA și director general al colegului său de partid- a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe și numirea ca membri ai CA sau cenzori, în condiții neprocedurale și lipsite de transparență a unor persoane apropiate acestuia- S. E.-P.. și a unor prieteni și colaboratori ai săi- inculpații Pop Flavius, Ene Vica, Marinescu Grigore, Petre Alexandru care au îndeplinit diferite roluri în procesul de privatizare și martora S.M..

În scopul evident de a impune un preț de pornire a licitației care să faciliteze adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC"Grivco"SA București la un preț derizoriu, inculpatul Sandu Jean Cătălin a semnat fără obiecțiuni, în calitate sa de Director al Direcției Juridice NOTA de privatizare întocmită de expertul Domnișoru Gheorghe-Marian în condițiile în care aceasta nu făcea o analiză a legalității modului de constituire și a implicațiilor constituirii dreptului de suprafață în favoarea SC"Grivco"SA București asupra unei părți importante a terenurilor institutului, iar analiza condițiilor de întocmire a unui raport de evaluare simplificat și evaluarea prin această metodă a pachetului de acțiuni aveau ca fundament valori istorice ale elementelor patrimoniale de activ.

Inculpatul Sandu Jean-Cătălin a dat finalitate demersului inițiat de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe de includere în caietul de sarcini a condiției ca ofertanții persoane juridice să aibă în obiectul de activitate codul CAEN 7310, prin adresa numărul 24878/15.07.2003 solicitând Direcției Privatizare Concesionare aprobarea acestui demers, ce a avut un caracter formal și discriminatoriu și practic a facilitat participarea exclusivă la licitației a Sc Grivco Sa și a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe tot în realizarea scopului urmărit de inculpatul Dan Voiculescu.

Adresa respectivă a fost emisă chiar în ziua în care soția sa, martora S.M. a depus la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București cererea prin care s-a solicitat înscrierea în registrul Comerțului a mențiunilor privind modificarea/completarea actului constitutiv și de extindere a obiectului de activitate cu codul CAEN 7310- cercetare și dezvoltare în științe fizice și naturale.

Totodată, inculpatul Sandu Jean Cătălin l-a determinat pe inculpatul Popa Corneliu să aprobe Nota nr. 28045/07.11.2003 în care a propus neprocedural continuarea procedurii de privatizare a societății în cauză de la etapa la care aceasta a fost amânată, deși publicarea ulterioară întocmirii documentației de privatizare a anunțului de vânzare a acțiunilor I.C.A. în Monitorul Oficial partea a IV-a impunea reluarea de la „zero” și nu continuarea procedurii de licitație nelegal începute.

De asemenea, inculpatul Voiculescu Dan și-a exercitat influența asupra inculpatului Pantiș Sorin, membru al Partidului Conservator și director general executiv al SC"Grivco"SA București pentru a participa împreună cu inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, în mod concertat și cu oferte trucate la licitația organizată de A.D.S. pentru vânzarea pachetului de acțiuni deținută la SC" I.C.A."SA București.

În ceea ce privește susținerea inculpatului Pantiș că nu este și nu a fost membru al Partidului Conservator, Curtea constată că această afirmație este în mod vădit nesinceră având în vedere că pe site-ul oficial al acestei formațiuni politice la data de 17.09.2007 acest inculpat apare, împreună cu inculpatul Mencinicopschi, ca fiind membru al biroului permanent al partidului desemnat la propunerea președintelui partidului. De asemenea, chiar dacă la un moment dat acest inculpat a ocupat funcția de ministru ceea ce îl poziționa deasupra inculpatului Voiculescu în ierarhia politică, Curtea constată că odată

cu încetarea acestei funcții odată cu schimbarea guvernului de la acel moment, inculpatul Pantiș a ocupat funcția de director general al executiv al SC GRIVCO SA București iar ulterior acesta a fost directorul general al nou înființatei SC COMPANIA DE CERCETĂRI APLICATIVE ȘI INVESTIȚII SA și aceasta fiind evident sub controlul aproape exclusiv al inculpatului Voiculescu. Or, chiar dacă inculpații Voiculescu și mai ales Pantiș au declarat că nu au o relație deosebită, inculpatul Pantiș afirmând chiar că relația acestora a constat în relația profesională în cadrul Academiei de Științe Economice și într-o misiune diplomatică comună în anul 1998, Curtea consideră că aceste afirmații nu pot fi reale în contextul situației de fapt. Astfel, inculpatul Voiculescu a arătat că grupul Grivco a fost creat de către el și îl consideră ca fiind „copilul său”. Inculpatul Pantiș a ocupat funcția de director general al executiv al SC GRIVCO SA București, principala societate din acest grup. Or, Curtea consideră că este imposibil de crezut că inculpatul Voiculescu ar fi lăsat administrarea unei societăți pentru care nutrea o asemenea afecțiune unei persoane pe care abia o cunoștea și în care nu ar fi avut deplină încredere, indiferent de cât de bine pregătită profesional ar fi fost această persoană.

Deși inculpatul Pantiș s-a apărut că nu a avut nicio legătură cu desemnarea sa în calitate de reprezentant al SC GRIVCO SA la participarea la licitația organizată de ADS, aceasta fiind rezultatul Adunării Generale al Acționarilor, Curtea consideră că relația de încredere menționată anterior pe care o avea cu inculpatul Voiculescu Dan, a determinat desemnarea și participarea sa în calitate de reprezentant al SC GRIVCO, pentru ca inculpatul Voiculescu să poată fi sigur de succesul operațiunii în care a fost implicată SC GRIVCO SA. Acest aspect rezultă chiar și din declarația unui martor propus de inculpatul Voiculescu, respectiv, L.M., în care a arătat într-adevăr, că hotărârile în cadrul SC GRIVCO SA se luau de către Consiliul de Administrație, care avea puteri largi, iar în momentul în care s-a luat hotărârea participării la licitație au fost prezenți toți membrii AGA printre care și inc. Voiculescu, care a fost de acord cu această hotărâre. Prin urmare, deși hotărârile se luau de către membrii Consiliului de Administrație, acestea nu erau străine inculpatului Voiculescu Dan care de altfel, a fost și prezent în ședința în care membrii Consiliului de Administrație au decis cu privire la acest aspect.

Reluând raționamentul de până în prezent, Curtea constată că implicarea și coordonarea de către inculpatul Voiculescu a activității infracționale a celorlalți inculpați rezultă fără dubiu din modul în care s-au succedat evenimentele și din relația analizată anterior dintre acest inculpat și persoanele care au avut un rol determinant în procesul de privatizare al ICA. În acest sens Curtea are în vedere hotărârile semnate atât de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe cât și de inculpatul Voiculescu Dan, de transformare ICA în societate pe acțiuni de înființare a SC BIOPROD SRL, de schimbare a formei și obiectului de activitate al acestei societăți cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege, de cooptare a ICA în vederea participării la capitalul social al acesteia, de înființare a superficiei în

favoarea SC GRIVCO cu consecințe păgubitoare pentru SC ICA SA și documentele semnate în cadrul procesului de privatizare cu încălcarea dispozițiilor legale.

Dispozițiile legale încălcate de inculpați sunt cele referitoare la nepublicarea intenției de privatizare, în conformitate cu disp.art.10 din Legea nr. 268/2001, includerea codului CAEN-cercetare-dezvoltare-ce au avut ca scop limitarea și practic, reducerea la zero a posibilității altor participanți de a participa la licitație, lucru care s-a și realizat, în speță , licitație fiind organizată numai cu participarea SC GRIVCO SA și a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe pentru asigurarea formală a unui contracandidat.

Totodată, semnarea declarației pe proprie răspundere prin care se certifica actualitatea datelor din dosarul de prezentare de către inculpații Pop Flavius-Adrian, Mencinicopschi Gheorghe, Petre Alexandru, Ene Vica, Marinescu Grigore, și semnarea Notei privind propunerea de vânzare a acțiunilor întocmită de inculpatul Domnișoru Gheorghe Marian și vizată pentru legalitate de inculpatul Sandu Jean Cătălin în calitate de director al Direcției Juridice și de către inculpatul Săvulescu Vlad în calitate de director al Direcției Privatizare Concesionare și însușită de inculpatul Popa Corneliu, în condițiile în care nu se procedase la reevaluarea patrimoniului societății, în conformitate cu disp. art. 7 din HG nr.834/1991 și art.143 din HG nr. 577/2002 ce conțineau dispoziții obligatorii și nu facultative, demonstrează scopul comun urmărit de inculpați, realizat prin adjudecarea pachetului de acțiuni, deținut de ADS la SC ICA SA, ca urmare a subevaluării vădite realizată de inculpați ce îndeplineau diferite funcții în cadrul ADS și SC ICA SA. Trebuie menționat că anterior inculpații Mencinicopschi Gheorghe ,Sin Gheorghe și Baciou Constantin aprobaseră prin semnarea hotărârii AGEA NR 228/17.02 2003 constituirea unui drept de suprafață asupra terenurilor Sc Ica pe care erau amplasate construcțiile achiziționate de Sc Grivco , în baza contractelor de vânzare cumpărare nr 174/15.06 1999 și 249 din 30.06 1999 cu consecințe păgubitoare pentru Sc Ica hotărârile Agea prin care s-a aprobat constituirea acestora fiind semnate printre alții de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și de inculpatul Dan Voiculescu. De asemenea aceiași inculpați aprobaseră , ca urmare a demersurilor efectuate de inculpatul Mencinicopschi Gheorge majorarea capitalului social al Sc Bioprod cu suma de 1.184.190.000 Rol , fără a majora proporțional cota de participare a SC Ica, ce a rămas tot la 40%, așa cum fusese stabilită prin actul adițional autentificat prin încheierea nr 7607/28.10 1999.

Totodată, inculpatul Sandu Jean- Cătălin, în calitate de unic reprezentant în AGA, a semnat tabelul cu datele reprezentanților AGA, CA și a cenzorilor iar formularul de calcul a fost semnat de către inculpații Mencinicopschi Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica.

Dosarul de prezentare al societății a fost semnat de către inc. Mencinicopschi Gheorghe.

Toată această documentație care cuprindea și bilanțurile contabile ale societății din perioada 1999-2002, precum și documentația referitoare la SC

BIOPROD SA a fost certificată de către inculpații Mencinicopschi Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru, Ene Vica, Sandu Jean- Cătălin, Popa Flavius-Adrian, sub semnătură proprie sub aspectul realității și actualității datelor conținute în condițiile în care nu se respectaseră dispoz. art. 7 din HG nr. 834/1991 ce îi obligau să procedeze la reevaluarea administrativă a întregului patrimoniu și respectiv, ale art. 143 din HG nr. 577/2002 ce impuneau, în vederea privatizării, majorarea capitalului social al societății cu valoarea reactualizată a terenurilor.

La acest moment trebuie analizat și aspectul invocat de către fiecare dintre inculpați cu privire la privatizarea în același mod a altor 40 de societăți comerciale ce se aflau în portofoliul ADS și a altora care se aflau în portofoliul AVAS, privatizări ce au fost analizate de către organele de cercetare penală și considerate a fi legale, procedurile penale fiind finalizate prin soluții de netrimitere în judecată.

În acest sens există de o parte argumentul instanței de fond, care de altfel este unul perfect corect, în sensul că acest aspect excede cadrului procesual câtă vreme instanța a fost sesizată cu privatizarea SC ICA SA, iar judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței. În al doilea rând Curtea constată că circumstanțele exacte ale acestor privatizări nu sunt cunoscute, în cazul de față detaliile fiind cele conduc la stabilirea situației de fapt în mod corect, iar în lipsa unei cunoașteri exacte a acelor circumstanțe nu se poate realiza o comparație între acest caz și celelalte situații menționate. Însă, trebuie arătat că în măsura în care acele procese de privatizare ar fi fost realizate în același mod ca privatizarea din prezenta cauză, fără a contesta validitatea acelor soluții din motivele arătate anterior, Curtea consideră că în orice situații identice cu cea din cauza de față soluția care s-ar fi impus ar fi fost aceea ce urmează a fi adoptată prin prezenta decizie.

Prin urmare, față de cele menționate până la acest moment, Curtea constată că probele administrate în cauză au demonstrat că practic inculpatul Voiculescu Dan și ceilalți inculpați au urmărit un scop comun care s-a și realizat prin adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC GRIVCO SA la un preț derizoriu, ca urmare a subevaluării cu intenție de către ceilalți inculpați, care au confirmat documentația ce a stat la baza dosarului de privatizare, acestea conducând la concluzia logică și firească că inculpatul Dan Voiculescu a cunoscut că prețul plătit pentru pachetul majoritar al SC ICA SA, achiziționat în urma licitației organizată de ADS, este consecința subevaluării cu intenție a bunurilor societății, realizată de către ceilalți inculpați.

Trecând peste aspectele de ordin teoretic referitoare la latura subiectivă a acestei infracțiuni de spalare a banilor, infracțiune care se savarsește fie cu intenție directă fie cu intenție indirectă, Curtea constată ca Tribunalul a interpretat în mod corect, cu respectarea disp art 29 alin 4 din Legea nr 656/2002 , potrivit carora cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă/dedus din circumstanțele faptice obiective întrunirea elementului intențional al infracțiunii de spalare a banilor în privința

inculpatului Dan Voiculescu. *Constituie* astfel de circumstanțele faptice obiective aspectul derizoriu al prețului plătit și subevaluarea patrimoniului SC ICA SA cu consecința unei valori reduse a pachetului majoritar de acțiuni rezultă din rapoartele de constatare tehnico-științifice și din expertize efectuate în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești care au stabilit în cursul urmăririi penale, o valoare a acestuia de 7.796.198 euro, iar în cursul cercetării judecătorești, față de datele raportului de expertiză tehnică judiciară din data de 29.05. 2012 întocmit de expertul B.E. și luând în considerare și celelalte elemente de activ și pasiv ale societății, precum și evaluarea titlurilor de participare efectuată de expertul P.M., valoarea de piață a întregii societăți, respectiv a pachetului de acțiuni este de 29.721.580 RON, echivalentul a 9.080.560 USD la cursul de 3,2731 RON/USD sau echivalentul a 8.103.380 euro la cursul de 3,6678 RON/Euro, la data de 16. 07. 2003.

Cu alte cuvinte, dacă inculpații din acest dosar nu ar fost influențați de către inculpatul Voiculescu Dan și corelativ aceștia nu ar fi încălcat dispozițiile legale în materia privatizării și regulamentele de ordine interioară, în exercitarea funcțiilor îndeplinite, încălcări care au condus la subevaluarea vădită a bunurilor societății și a pachetului majoritar de acțiuni, SC GRIVCO SA, cea mai importantă firmă din cadrul grupului de firme deținute de inc. Voiculescu Dan, nu ar fi achiziționat niciodată pachetul majoritar de acțiuni cu suma derizorie de 104.730 euro, ce reprezenta un preț absolut infim raportat la valoarea bunurilor dobândite.

Curtea constată că la data de 24. 11. 2003 s-a încheiat contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. 31 din 24.11.2003 prin care ADS, reprezentat de inculpatul Popa Corneliu vinde SC GRIVCO SA un număr de 1.034.319 acțiuni, în sumă totală de 3.102.957 lei, reprezentând 100% din valoarea capitalului social subscris al societății SC ICA SA, în condițiile prezentate în acest contract, în care SC GRIVCO SA București și-a asumat în contract realizarea unor investiții de 100.000 euro și plata obligațiilor curente și restante ale SC ICA către ADS și către ceilalți creditori.

Aspectul că inculpatul a urmărit disimularea originii ilicite și dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC ICA SA București, rezultă și din analiza, efectuată anterior, contractului de împrumut cu dobândă încheiat între inculpatul Voiculescu Dan și SC ICA SA, inculpatul Voiculescu Dan acordă împrumutatului (SC ICA SA) cu titlu de împrumut cu dobândă, suma de 17.000.000.000 lei în vederea achitării de către împrumutat a sumelor sale restante către bugetul de stat, termenul scadenței fiind la data de 30.04.2004, când SC ICA SA trebuia să ramburseze suma împrumutată la care se calculează o dobândă de 20% pe an.

În contractul respectiv s-a inserat ca și clauză finală, că părțile sunt de acord ca în situația în care împrumutatul nu va restitui întreaga sumă datorată la termen, în condițiile art. 1 și 2 împrumutătorul să poată solicita convertirea creanței (suma împrumutată plus dobânda acumulată) în acțiuni prin majorarea capitalului social al împrumutatului.

Prin Hotărârea AGEA a SC ICA SA din data de 26.05.2004 s-a hotărât majorarea capitalului social cu suma de 17.287.149.000 lei prin încorporarea creanței pe care inculpatul Voiculescu Dan o avea asupra societății și emisiunea unui număr suplimentar de 5.762.383 acțiuni urmare a operațiunii de conversie determinând acționar majoritar cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213%.

Astfel, prin Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor SC ICA SA din 26.05.2004 s-a decis majorarea capitalului social al SC ICA SA de la suma de 7.302.645.000 lei la suma de 24.589.794.000 lei, prin emisiunea unui număr de 5.762.383 acțiuni nominative, prin compensarea unor creanțe lichide și exigibile ale inculpatului Voiculescu Dan asupra SC ICA SA, creanțe rezultate din contractul de împrumut cu dobândă încheiat la data de 26.02.2004, între inc. Voiculescu Dan și SC ICA SA cu suma totală de 17.287.449.000 lei.

În contractul de vânzare de acțiuni din 24. 11.2003 se prevedea în mod expres, la pct. 10.1 că „până la îndeplinirea integrală a tuturor obligațiilor contractuale prevăzute în contract, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni se face numai cu acordul prealabil al vânzătorului, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare.

Ulterior, prin încălcarea acestor clauze contractuale și fără existența unui acord prealabil al ADS, prin contractul de cesiune de acțiuni din 04. 10.2004, SC GRIVCO SA i-a cesionat inculpatului Voiculescu Dan, contra sumei de 2.400.000.000 lei, 800.000 din acțiunile deținute la SC ICA SA București, acțiune prin care nivelul de participare a inculpatului a crescut la 80,06227 %.

Ulterior, a avut loc o acțiune de majorare a capitalului social al societății de la 24.589.794.000 lei la 64.589.814.000 lei, prin evaluarea unui număr de 13.333.340 acțiuni nominative, în valoare nominală de 3.000 lei fiecare, în schimbul unui aport în numerar în sumă totală de 40.000.020.000 lei, adus de acționarul majoritar Voiculescu Dan.

Ca urmare a acestei operațiuni inculpatul Voiculescu Dan deține 19.895.723 acțiuni nominative, în valoare totală de 59.687.169.000 lei din care 58.891.983.000 lei aport în numerar și 795.186.000 lei aport în natură, reprezentând 92,40955% din capitalul social total.

Ulterior, s-a încheiat contractul de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, între inculpatul Voiculescu Dan și fiicele sale Voiculescu Camelia-Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, prin care acesta donează fiicelor sale, printre altele și un număr de 9.947.861 acțiuni la SC COMPANIA DE CERCETĂRI APLICATIVE ȘI INVESTIȚII SA, în valoare de 2.984.358,3 lei reprezentând 46,204775% din capitalul social al acestei societăți și un număr de 9.947.862 acțiuni deținute SC COMPANIA DE CERCETĂRI APLICATIVE ȘI INVESTIȚII SA, în valoare de 2.984.358,6 lei.(în privința transferului produsului infractiunii prin acest contract de donație procurorul de caz nu a înțeles să investească cauza sub aspectul savarsirii infractiunii de spalare a banilor, motiv pentru care, fiind interzisă extinderea pentru alte fapte în procesul penal, Curtea nu a pus în

discutie decat schimbarea de incadrare juridica a faptelor deduse judecatii de inculpatul Dan Voiculescu prin retinerea si variantei normative alternative a infractiunii de spalare a banilor prevazute la disp art 29 alin 1 lit b.nu și a celei prev.la alin 1 lit a din Legea nr 656/2002).

Curtea constată astfel că ultimul act material al infractiunii de spalare a titlurilor de participare de către inculpatul Voiculescu s-a realizat ca urmare a dobandirii a 92,40955% din capitalul social total, în condițiile expuse anterior, pasul final fiind cel al unei operațiuni de majorare de capital în numerar la care a subscris exclusiv inculpatul Voiculescu Dan cu suma de 40.000.000.000 ROL când practic nivelul participației sale a crescut la 92,40995 % iar ulterior, a intervenit contractul de donație prin care acesta a donat celor două fiice ale sale, pe care procurorul le-a considerat a fi persoane de buna credinta bunurile dobandite prin fapta prevazuta de legea penala, asupra carora Curtea urmeaza sa explice obligativității instituirii masurii de siguranta a confiscarii speciale.

În mod judicios a concluzionat instanta de fond ca analiza întregului proces de privatizare a Institutului de Chimie Alimentara care s-a finalizat cu încheierea contractului de privatizare nr. 31/24.11.2003 prin care SC GRIVCO SA București a obținut titlurile de participare în cotă de 100% ale SC I.C.A SA asumându-și prin contract realizarea unor investiții de 100.000 euro și plata obligațiilor restante ale societății, demonstrează că inculpatul Voiculescu Dan a avut inițiativa acestor operațiuni complexe și complicate cărora le-a dat numai o aparență de legalitate și a cunoscut că le-a dobândit ca urmare a subevaluării vădite a patrimoniului societății realizate de către ceilalți inculpați , pe care i-a și influențat în realizarea scopului urmărit.

Probele administrate în cauză au demonstrat că inculpații din acest dosar au acționat în realizarea, unui scop comun si anume, inculpatul Voiculescu Dan, prin exercitarea influenței si autorității asupra celorlalți inculpați, a urmărit adjudecarea pachetului de acțiuni deținut de ADS la SC ICA SA și corelativ, ceilalți inculpați, prin actele și măsurile dispuse în cadrul procesului de privatizare, cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare la momentul privatizării, au acționat pentru favorizarea intereselor inculpatului Voiculescu Dan.

Inculpatul Popa a arătat în declarațiile sale că toate documentele care au stat la baza privatizării netransparente a SC ICA SA le-a semnat în necunoștință de cauză, astfel cum i-au fost puse la dispoziție de către cei care le-au întocmit, deciziile luate de acesta cu încălcarea dispozițiilor legale în vigoare la momentul privatizării, reflectă contrariul celor susținute de inculpat având în vedere atribuțiile si obligațiile pe care trebuia să le respecte, în virtutea funcțiilor îndeplinite, de Președinte al Consiliului de Administrație și director general al ADS care impuneau cu certitudine, respectarea dispozițiilor legale, ci nu aplicarea unor dispoziții anterioare care nu mai erau în vigoare la momentul privatizării.

Inculpatul în calitatea sa de Președinte al Consiliul de Administrație al ADS, a participat la declanșarea în ședința din 16.07.2003, fără existența

unui mandat din partea statului român, a procesului de privatizare, stabilind o valoare a pachetului de acțiuni de 94,5 ori mai mică față de valoarea comercială reală a acestuia, iar ulterior, și-a însușit Nota nr. 28045 din 07. 11. 2003, prin care inculpatul Sandu Jean- Cătălin a propus continuarea procedurii de privatizare de la etapa de la care aceasta a fost amânată.

Conform art. 13 lit.i și p din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS, competența de a stabili sistemul de evaluare al societăților comerciale și respectiv, prețul de ofertă revenea exclusiv, Consiliului de Administrație, al cărui președinte era inculpatul.

Potrivit art. 14 lit p din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS, inculpatul în calitate sa de președinte al Consiliului de Administrație al ADS, avea obligația de a asigura și urmări aplicarea și respectarea întregului cadru legislativ, în activitatea pe care o coordona, inclusiv, normele aplicabile privatizării societăților comerciale, pe care agenția le avea în portofoliu cu trimitere la prevederile art. 7 din HG 834/1991, ce obligau la reevaluarea patrimoniului în vederea privatizării și ale art. 143 din HG 577/2002, ce obligau la majorarea capitalului social cu valoarea prevăzută în art. 10 din Lg. Nr. 268/2001, norme ce nu au fost aplicate în cazul privatizării SC I.C.A. SA.

Inițial, capitalul social al SC ICA SA a fost deținut de statul român, reprezentat prin ADS ca acționar unic până la transmiterea acțiunilor din proprietatea sa către terțe persoane, astfel cum rezultă din statutul societății (art. 7 alin. 2). Conform art. 17 din statutul societății, până la privatizarea societății comerciale, interesele statului erau reprezentate de împuterniciții mandanți , dar nu de ADS ci de Ministerul Agriculturii și respectiv, din partea ASAS.

SC ICA SA București nu deținea terenuri agricole cultivate și nu era inclusă în cele patru anexe limitative, pentru declanșarea procedurii de privatizare era necesar să se obțină un mandat din partea statului român.

În lipsa acestui mandat, reprezentanții ADS au preluat în portofoliu societatea, la data de 11.06.2003, schimbând componența AGA.

De asemenea, membrii Consiliul de Administrație ai ADS din care făcea parte Popa Corneliu nu s-au conformat dispozițiilor imperative ale art. 10 din Legea nr. 268/2001, conform cărora :”în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ADS va întocmi listele cuprinzând societățile comerciale care fac obiectul privatizării, respectiv, ale căror terenuri deținute sunt oferite spre concesiune sau arendare. Aceste liste vor fi aprobate prin Ordin al Ministrului Agriculturii, iar conform alin. 2 , listele prevăzute la alin. 1 vor fi publicate în M. Oficial al României- Partea a- IV-a. „

Aceste dispoziții trebuie interpretate corelativ cu prevederile art. 13 lit g din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS aprobat prin Ordinul nr. 296/18.04. 2003, ce impunea publicarea în M. Of. partea a-IV-a a unui anunț ce trebuia să cuprindă: datele de identificare a agentului economic, denumirea societății comerciale, sediul, codul fiscal, indicarea capitalului social, structura acționariatului, procentul din capitalul social supus vânzării și termenul limită de declanșare a procesului de privatizare.

Astfel, probele administrate în cauză au demonstrat că la data de 04.08.2003, ADS a transmis spre publicare, firmei de publicitate SC FOCUS ADVERTISING SA București a anunțului de vânzare a pachetului de acțiuni deținut la SC ICA SA București, anunț ce a fost publicat la data de 06.08.2003, în ziarul cu tiraj redus „INDEPENDENT”, tipărit în doar 11.420 de exemplare, din care au fost vândute doar 212 exemplare, potrivit relațiilor oferite de distribuitorul publicației SC „INTERPRESS SPORT” SRL București-editorul publicației.

Așa cum Curtea a stabilit deja, data specificată și numărul M. Oficial în care se consemnează că s-a făcut publicitatea privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni reprezintă în fapt, o mențiune referitoare la înființarea societății. Totodată, din actele dosarului rezultă că în perioada ianuarie – februarie 2003, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu a emis vreun ordin prin care să se aprobe lista societăților comerciale care fac obiectul privatizării, ordin în care să fi fost inclusă și SC ICA SA. Totodată, din adresele remise de Regia Autonomă Monitorul Oficial rezultă faptul că, în perioada ianuarie-septembrie 2003, nu s-a publicat vreun anunț transmis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale privind lista societăților comerciale care se privatizează în care să apară și SC ICA SA. Deși nu erau îndeplinite condițiile legale de publicitate, în luna iulie 2003, Direcția de Privatizare- Concesionare a ADS, a întocmit Nota privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la ICA SA în care se menționează, la Capitolul- Publicitate privind intenția de vânzare- Societatea comercială SC ICA SA București a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 344 din 23.05.2002. Se constată faptul că data specificată și numărul Monitorului Oficial în care se consemnează că făcut publicitatea pentru intenția de vânzare reprezintă în fapt, o mențiune referitoare la înființarea societății.

Din declarațiile martorilor C. I. și M.R.T. - reprezentanți ai firmei de publicitate ce au răspuns de executarea contractului în cauză, rezultă că publicațiile în care urmau să apară anunțurile de privatizare le erau indicate telefonic de către persoana de contact din cadrul A.D.S., martora P.I.

Audiată cu privire la acest aspect, martora P.I. a admis faptul că, în unele cazuri, cu titlu de excepție, directorul general Popa Corneliu, în mod exclusiv, îi indica șefului de birou I.T. publicația în care dorea să apară anunțul iar la solicitarea acestuia, ea îi contacta pe reprezentanții firmei de publicitate și le comunica solicitarea directorului general, fără însă a putea oferi detalii cu privire la mecanismul de alegere a publicației în cazul SC”I.C.A.”SA București.

De asemenea, din declarația martorei C. I.-M., care a lucrat în cadrul Departamentului media al SC FOCUS ADVERTISING București, în perioada 1998-01.08.2003, ce câștigase licitația pentru dobândirea unui spațiu publicitar în presă, pentru a se ocupa de publicitatea privatizărilor societăților comerciale, rezultă că a primit solicitarea ADS care avea un caracter general, pentru publicarea intenției de vânzare în ziarul

INDEPENDENTUL, un ziar cu tiraj scăzut care se edita în 2.000 de exemplare.

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ADS din 76 din 16.07.2003 s-a aprobat Nota nr. 48061 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC ICA SA din 16. 07. 2003, întocmită de expertul Domnișoru Gheorghe-Marian, inculpatul aprobând-o, în calitate sa de Președinte al Consiliului de Administrație al ADS.

Prin urmare, în ședința din 16.07 2003 , în ședința Consilului de Administrație al Ads, la care a participat și inculpatul Popa, în calitate de președinte și în care s-a discutat aprobarea Notei privind propunerea de vânzare a acțiunilor în al cărei conținut se fac mențiuni cu privire la constituirea superficiei la existența bilanțului , a raportului de evaluare simplificat precum și la publicitatea intenției de vânzare, în sensul că Sc Ica a fost publicată în Monitorul Oficial, partea a IVinc. Popa Corneliu în calitate sa Președinte al Consiliului de Administrație, a semnat procesul – verbal prin care s-a aprobat nota privind propunerea de vânzare a acțiunilor, însușindu-și practic conținutul acesteia, înainte de aprobarea listei cu societățile care se privatizau de către Ministerul Agriculturii și publicarea acesteia în Monitorul Oficial.

Conform documentelor de la dosar , anunțul privind vânzarea acțiunilor SC ICA SA au fost publicate în ziarul INDEPENDENT din data de 06. 08. 2003, ziar cu tiraj redus si din care s-a vândut și distribuit într-un număr de 212 exemplare.

Se constată încălcarea dispoz art. 10 din legea nr. 268/2001, conform căroră: „în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ADS, va întocmi liste cuprinzând societățile comerciale care fac obiectul privatizării respectiv, ale căror terenuri deținute sunt oferite spre concesiune sau arendare. Aceste liste vor fi aprobate prin Ordin al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale”.

Conform art. 11 alin. 1 din aceeași lege: „ în vederea asigurării unui proces de privatizare, respectiv de concesiune, eficient si transparent pentru fiecare societate scoasă la privatizare si nominalizare în listă, ADS va publica în mijlocul de publicare în masă anunțul de publicare elaborat pentru vânzarea acțiunilor și concesiunea terenurilor din domeniul public sau privat al statului, deținute în exploatare de aceste societăți”.

Totodată, potrivit dispozițiilor art 10 alin 1, 2 din Legea 268/2001 ,corelativ cu prevederile art 13 lit g din ROF al Ads era obligatorie publicarea în Mof, partea a IV a anunțului ce trebuia să cuprindă printre altele și intenția de privatizare a societății, iar inculpatul Domnișoru Gheorghe Marian la solicitarea expresă a inculpatului Săvulescu a menționat în Notă faptul că publicarea anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni s-a făcut în Monitorul Oficial , nr 344 din 23.05 2002, în care fusese publicată Hg nr 451/2002 de înființare a societății.

De altfel, inculpatul a admis parțial în cursul urmăririi penale, că întregul proces de privatizare al SC ICA SA s-a realizat exclusiv în favoarea SC GRIVCO SA, controlată de inculpatul Dan Voiculescu afirmând

În cadrul aceleiași declarații că, din informațiile pe care le-a aflat ulterior, a tras concluzia că în procesul de privatizare a SC ICA SA București a fost indus în eroare, cu bună-știință, de inculpații Săvulescu Vlad-Nicolae și Sandu Jean Cătălin și a acceptat să semneze acele documente, bazându-și susținerile inclusiv, pe evoluția ulterioară profesională a celor doi inculpați care au deținut funcții importante în Partidul Conservator.

De asemenea, inculpatul a mai susținut că a aprobat constituirea superficiei în favoarea SC GRIVCO SA București în condițiile în care nu ar fi cunoscut că societatea urma să se privatizeze.

Cu alte cuvinte, inculpatul se apără că a semnat documentația respectivă dar nu a cunoscut adevăratul interes al celorlalți inculpați din cauză care au acționat pentru favorizarea intereselor SC GRIVCO SA și implicit, ale inculpatului Dan Voiculescu, apărare care nu poate constitui fundamentul constatării nevinovăției sale, având în vedere obligațiile ce îi incumbau conform Regulamentului de Funcționare și Organizare a ADS, în calitate sa de Președinte al Consiliului de Administrație și care impuneau respectarea și urmărirea evoluției întregului cadru legislativ în activitatea de pe care o coordona, inclusiv, normele aplicabile societăților comerciale pe care agenția le avea în portofoliu.

Totodată, pregătirea pe care inculpatul o avea corespunzătoare funcției pe care o îndeplinea în exercitiul autorității de stat presupune conștientizarea efectelor juridice ale unor semnături care practic, certifică valabilitatea și validitatea actelor ce le poartă și sunt producătoare de consecințe juridice.

Totodată, existența contractului de superficie a fost menționată la pct 1.18 al Notei nr. 48.061 din 16. 07. 2003 pe care inculpatul și-a însușit-o prin semnarea procesului-verbal în ședința din 16. 07. 2003, în calitate sa de președinte al Consiliului De Administrației. Din verificarea conținutului procesului verbal rezultă că în acea ședință Consilul de Administrației s-a întrunit în scopul discutării și supunerii spre analiză a respectivei Note care cuprindea mențiunile atât la modalitatea în care s- a realizat publicitatea intenției de vânzare a acțiunilor, la existența bilanțului, a raportului de evaluare simplificat, cât și la existența superficiei.

Conform art 14 lit p din Regulamentul de Organizare și funcționare al ADS, inculpatul Popa în calitate sa de președinte al Consiliului de Administrație avea și obligația de a urmări aplicarea și respectarea întregului cadru legislativ în activitatea pe care o coordona, cadru care viza și normele legislative în vigoare la data privatizării.

Potrivit art 25 lit „g” pct 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare al A.D.S. pentru constituirea dreptului de superficie în favoarea SC "Grivco" SA București societatea comercială trebuia să înainteze documentația justificativă serviciului Restructurare-Acționariat din cadrul Direcției Privatizare-Concesionare care, după verificarea documentației, întocmea o NOTA ce urma să fie supusă aprobării Consiliului de Administrație al agenției ce avea abilitarea exclusivă de a aproba o astfel de operațiune.

Intrucât o astfel de procedură nu a fost urmată, la momentul semnării Notei, în calitatea sa de director general, inculpatul avea obligația, conform art. 14 lit.d din Regulamentului de Organizare și Funcționare al ADS, de a constata că suprafața fusese constituită nelegal și de a propune Consiliului de Administrație măsuri pentru a intra în legalitate.

De asemenea, potrivit art 14 lit „p” din Regulamentul de Organizare și Funcționare al A.D.S., în calitatea sa de președinte al Consiliului de Administrație, avea obligația de a asigura și urmări aplicarea și respectarea întregului cadru legislativ în activitatea pe care o coordona, inclusiv normele aplicabile privatizării societăților comerciale pe care agenția le avea în portofoliu cu trimitere punctuală la dispozițiile art 7 ale HG 834/1991, ce obliga la reevaluarea patrimoniului în vederea privatizării și art 143 din HG 577/2002, ce obliga la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor, ce nu au fost aplicate în cazul privatizării SC”I.C.A.”SA București.

În ceea ce privește reevaluarea terenurilor, construcțiilor și mijloacelor fixe, inculpatul Popa a precizat în cursul urmăririi penale că, nu avea cunoștință de modul în care trebuie făcută această evaluare, nu a cunoscut că în cadrul ICA SA terenurile erau evaluate la nivelul anului 1994 iar construcțiile la nivelul anului 1998, iar titlurile de evaluare nu se reevaluau.

Curtea constată că din cuprinsul Notei nr. 48061/ din 16.07.2003 întocmită de expertul Domnișoru Gheorghe-Marian, notă al cărei conținut a fost însușit de către inculpat, rezultă că, capitalul social al SC ICA SA a fost stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 500/1994, iar societatea deținea 36.676, 79 m.p. teren în zona Băneasa și construcții în suprafață de 9.983 m.p. active a căror valoare de piață, raportate la datoriile societății din acel moment, nu puteau determina în nici un caz o valoare a pachetului de acțiuni de numai 3.102.957.000 Lei, aproximativ 83.784 euro, sumă care era derizorie în orice context, chestiune care poate fi considerată de notorietate și cu atât mai evidentă pentru cineva căruia i se supuneau în mod constant spre analiză evaluări ale unor imobile.

Așa cum s-a arătat anterior reprezentanții societății nu au procedat la reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art 7 din HG 834/1991, fapt ce ar fi determinat o valoare a activului net contabil, la data de 31.12.2002, în sumă de 58.674.600.704 lei mai mare de 1/3 (24.937.359.510 Lei) din activul total de 74.812.078.531 Lei astfel încât, în conformitate cu dispozițiile art 74 din HG 577/2002 evaluarea societății trebuia să fie făcută în baza unui raport de evaluare de piață, și nu a unui raport de evaluare simplificat, astfel cum s-a procedat în cauză. Funcția deținută de inculpat la acel moment, respectiv de Președinte al Consiliului de Administrație și de director general al ADS, îl obligau, în conformitate cu art 14 lit „p” din Regulamentul de Organizare și Funcționare al A.D.S., de a asigura și urmări aplicarea și respectarea întregului cadru legislativ în activitatea pe care o coordona, inclusiv normele aplicabile privatizării societăților comerciale pe care agenția le

avea în portofoliu cu trimitere punctuală la dispozițiile art 7 ale HG 834/199, ce obliga la reevaluarea patrimoniului în vederea privatizării și art 143 din HG 577/2002 - ce obliga la majorarea capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor, ce nu au fost aplicate în cazul privatizării SC "I.C.A." SA București. Inculpatul, având în vedere funcțiile pe care le îndeplinea, în exercițiul autorității de stat, ar fi trebuit să semnaleze membrilor Consiliului de Administrație și faptul că, prin intrarea în vigoare a dispozițiilor Lg. nr. 290/15.05.2002, prevederile HG 451/2002 fuseseră abrogate implicit și pe cale de consecință, agenția nu putea declanșa procesul de privatizare al SC ICA SA București fără să obțină un mandat special din partea statului român, cu atât mai mult cu cât nu îndeplinea condițiile cerute de dispozițiile art. 1 din Lg. nr. 268/2001 respectiv, deținerea în exploatare de terenuri cu destinație agricolă și nu era inclusă printre societățile indicate limitativ în cele patru anexe ale acestui din urmă act normativ, fiind dată doar în administrarea ADS până la declanșarea procesului de privatizare.

Deși inculpatul s-a apărat, fie că nu a întocmit personal Nota nr. 28045 din 7. 11. 2003, în care inculpatul Sandu Jean-Cătălin a propus continuarea procedurii de privatizare a societății de la etapa la care aceasta a fost amânată privind propunerea de vânzare a acțiunilor, fie că nu a cunoscut că nu fusese îndeplinită condiția de publicitate și nici nu avea pregătirea necesară pentru a înțelege consecințele juridice ale superficiei, apărările sale nu pot fi primite și nu pot constitui fundamentul achitării sale având în vedere funcția îndeplinită de Președinte al Consiliului de Administrație al Ads, care implica și exercițiul autorității de stat și îl obliga la respectarea cu strictețe a regulamentelor de ordine interioară cât și a dispozițiilor legale în materia privatizării și la un comportament diligent față de un bun ce aparținea statului român.

Art 21 lita din Regulamentul de Organizare și funcționare obliga Serviciul de Privatizare și Pregătire Documentații să întocmească și să actualizeze periodic lista societăților comerciale din portofoliul Ads, ce urmau a fi privatizate, iar inculpatul avea oricând acces la aceste afirmații, iar conform art 13 lit g din Legea 268/2001 lista societăților comerciale supuse privatizării era aprobată de Consiliul de Administrație al cărui președinte era inculpatul la acel moment, astfel că inculpatul nu poate invoca propria culpă sau necunoașterea legii.

Semnarea declarației pe proprie răspundere prin care se certifica actualitatea datelor din dosarul de prezentare de către inculpații Pop Flavius-Adrian, Mencinicopschi Gheorghe, Petre Alexandru, Ene Vica, Marinescu Grigore și semnarea Notei, întocmite de inculpatul Domnișoru Gheorghe Marian, care a stat la baza declanșării procesului de privatizare, de către inculpații Sandu Jean Cătălin în calitate de director general al Ads și de inculpatul Săvulescu Vlad, în calitate de director al Direcției Privatizare-Concesionare și însușirea acesteia de către inculpatul Popa Corneliu în ședința din 16.07 2003, în condițiile în care nu se procedase la reevaluarea patrimoniului societății, în conformitate cu disp. art. 7 din HG nr.834/1991 și

art.143 din HG nr. 577/2002 ce conțineau dispoziții obligatorii și nu facultative demonstrează scopul comun urmărit de inculpați, realizat prin adjudecarea pachetului de acțiuni, deținut de ADS la SC ICA SA, ca urmare a subevaluării vădite realizată de inculpați ce îndeplineau diferite funcții în cadrul ADS și SC ICA SA.

Curtea mai reține că la data de 19.02. 2003, s-a încheiat contractul nr. 63488 din 19.03. 2003 între Agenția Domeniilor Statului, în calitate de acționar la SC ICA SA, și inculpatul Sandu Jean- Cătălin având ca obiect îndeplinirea de către reprezentant , în numele și pentru reprezentat, a calității de acționar la SC ICA SA , care stabilea mai multe obligații în sarcina reprezentantului printre care se regăsește și cea prevăzută la art. 4 lit e : „ să urmărească punerea în practică de către Consiliului de Administrație și conducerea executivă a tuturor prevederilor privind restructurarea, reorganizarea și privatizarea societăților comerciale”, obligație ce viza în mod cert, și respectarea dispoz. art. 143 din HG nr. 577/2002 și respectiv, ale art. 7 din HG nr. 834/1991, precum și ale art. 113 din Lg. nr. 31/1990, ce abilitau exclusiv AGEA de a aproba operațiunile de majorare a capitalului social.

Tot în conformitate cu dispoz. art. 4 alin. 1 lit d, inculpatul în calitate de unic reprezentant al Adunării Generale al Acționarilor, avea obligația de a sesiza ADS, deficiențele sau neregulile de natură a periclita normala funcționare a societății și de a propune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, în această categorie intrând și Convenția de superficie autenticată prin Încheierea nr. 672 din 28.02. 2003, încheiată în mod nelegal și în detrimentul intereselor patrimoniale ale societății.

Așa cum am mai arătat, conform declarației dată de martora Râpeanu Elena, expert în cadrul Serviciului Restructurare-Acționariat al SC ICA SA rezultă că SC”Institutul de Cercetări Alimentare”SA București nu a înaintat la A.D.S. documentația pentru majorarea capitalului social cu valoarea terenurilor din Certificatul de atestare a dreptului de proprietate. De asemenea, societatea nu a trimis nici contractul de superficie și nici nu a solicitat aprobare din partea ADS pentru încheierea acestuia. Procedural, după ce o societate a obținut Certificatul de atestare a dreptului de proprietate avea obligația de a-l transmite la ADS împreună cu un raport al cenzorilor. Acest raport era verificat de către expertul din cadrul serviciului ce avea societatea în portofoliu care întocmea o notă cu propunere de majorare a capitalului social pe care o înainta Consiliului de Administrație spre aprobare. Această procedură nu a fost urmată în cazul SC”Institutul de Cercetări Alimentare”SA București însă reprezentanții în AGA , în baza contractului de reprezentare, puteau decide majorarea capitalului social fără un mandat special. Martora a arătat de asemenea că pentru încheierea unui contract de superficie de genul celui încheiat între SC GRIVCO SA și SC ICA SA, era necesar un mandat special din partea Ministerului Agriculturii.

Pe de altă parte, potrivit art. 6 lit b al fișei postului, inculpatul în calitate de director al Direcției Juridice a ADS, avea obligația de a viza legalitatea

documentelor propuse a fi înaintate dezbaterii Consiliului de Administrație, aviz de legalitate ce presupunea implicit modul în care s-au respectat de către reprezentanții societății și de către cei ai ADS, normele din domeniul privatizării societăților comerciale, cu trimitere expresă la majorarea capitalului social și la modalitatea de reevaluare a patrimoniului astfel că, apărarea inculpatului în sensul că obligația sa de serviciu se referea la verificarea existenței unor litigii pe rol care ar fi fost de natură să împiedice procesul de privatizare, este subiectivă și puerilă în contextul obligațiilor pe care trebuia să le respecte în virtutea funcțiilor deținute.

Așa cum s-a arătat anterior în motivarea prezentei decizii penale, inculpatul Sandu Jean- Cătălin nu și-a îndeplinit obligațiile asumate în contractul de reprezentare, în calitate de sa unic reprezentant al ADS în AGA, cu privire la aspectul majorării capitalului social, modalitatea în care fusese constituit dreptul de superficialitate și la reevaluarea patrimoniului. De asemenea,

De asemenea, tot din declarația coinc. Popa Corneliu a rezultat că inițiativa desemnării inculpatului Sandu ca reprezentant unic din partea ADS al SC ICA SA i-a aparținut inc. Săvulescu Vlad-Nicolae, din considerente pe care nu le cunoaște și i-ar fi solicitat acestuia un punct de vedere cu privire la soluționarea incidentului procedural legal de nepublicarea anunțului cu privire la intenția de vânzare a pachetului de acțiuni în M. Of. Partea a-IV-a , iar inculpatul S., fără a purta vreo discuție prealabilă cu privire la procedura în discuție i-a prezentat personal Nota cu nr. 28045/17. 11. 2003, solicitându-i să o semneze și dându-i asigurări că totul este legal și nu se mai justifică, prin urmarea, publicarea în Monitorul Oficial , continuarea procesului aflat pe rolul instanței cu SC GRIVCO SA București.

În respectiva Notă semnată de inculpatul Sandu Jean-Cătălin, în calitate de director al Direcției Juridice și aprobată de inc. Popa Corneliu în calitate de director general al ADS, se menționează că :„ Prin adresa nr. 102.318 din 06. 11. 2003 a Direcției Privatizare și Concesionare se comunică Direcției Juridice faptul că Ministerul Agriculturii, Pădurii, Apelor și Mediului, în baza art. 10 alin. 1,2 din Legea nr. 268/2001 au fost aprobate, prin Ordinul nr. 819/2003, lista societăților comerciale care fac obiectul privatizării, listă pe care se afla nominalizată și SC ICA SA București și care a fost publicată în M. Of. nr. 2557/22.10. 2003”. În finalul acestei adrese se menționează că motivul pentru care s-a dispus amânarea procedurii de privatizare a fost acoperit prin îndeplinirea cerințelor legale prevăzute de art. 10 din Lg. nr. 268/2001, și se solicită continuarea procedurii de privatizare a SC ICA SA , de la etapa care aceasta a fost amânată.

De asemenea, inculpatul Sandu a confirmat prin semnătura proprie, actualitatea datelor cuprinse în dosarul de prezentare deși societatea nu efectuase reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art. 7 din HG 834/1991, menținând elementele de activ la valoarea istorică din anii 1990-1994-1998 pentru a face posibilă evaluarea pachetului de acțiuni în baza unui raport de evaluare simplificat și a facilita adjudicarea acestuia în

condiții care elimină orice concurență, la un preț derizoriu, de către reprezentanții SC GRIVCO SA .

Totodată, inculpatul a semnat fără obiecțiuni, în calitate sa de director al Direcției Juridice, Nota de privatizare întocmită de inculpatul Domnișoru Gheorghe-Marian în condițiile în care aceasta nu făceau analiza legalității modului de constituire și implicațiile dreptului de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA București asupra unei părți importante a terenurilor institutului iar analiza condițiilor de întocmire a unui raport de evaluare simplificat și evaluarea prin această metodă a pachetului de acțiuni aveau la bază valori istorice ale elementelor patrimoniale de activ. Astfel, în cuprinsul Notei vizată pentru legalitate de inculpatul Sandu Jean Cătălin se fac referiri atât la constituirea suprafeței, la publicitatea privind intenția de vânzare, în sensul că Societatea Comercială Sc Ica a fost publicată în MO nr 344 din data de 23.05 2002 cât și la raportul de evaluare simplificat , pe care inculpatul și le-a însușit fără rezerve prin semnarea acesteia.

Curtea mai constată că după finalizarea acestui proces de privatizare inculpatul, care deja fusese administrator al uneia dintre firmele care îi aparțineau grupului Grivco și erau controlate de inculpatul Voiculescu, a ales secretar executiv al Partidului Conservator , iar după intrarea acestei formațiuni la guvernare a fost numit vicepreședinte al AVAS prin Decizia Primului- ministru nr. 429/14.09. 2004, instituție în care ulterior a ajuns în inculpatul Pop Flavius.

Totalitatea actelor semnate de inculpat prin care a confirmat realitatea și actualitatea datelor cuprinse în dosarul de prezentare care au stat la baza declanșării nelegale a dosarului de privatizare și ulterior, prin întocmirea Notei nr. 2805 din 7.11. 2003 prin care a dispus continuarea procedurii de privatizare nelegal începută, demonstrează că inculpatul a acționat în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de ADS , de către SC GRIVCO SA București.

În plus față de cele analizate anterior, Curtea mai constată în ceea ce privește activitatea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe că, în calitate sa de director general al SC BIOPROD și respectiv, membru al Consiliului de Administrație al ICA, a aprobat, cooptarea în anul 1992, ca asociat al firmei SC GRIVCO SA București, în ședința din data de 02. 06. 1999, a aprobat vânzarea la valori derizorii și în rate, către GRIVCO SA București a imobilelor construite pe terenul SC ICA SA București de către SC BIOPROD SA, deși scopul edificării acestora a fost de creare a unor stații pilot de cercetare și respectiv, a unor spații de birouri, a achiesat la decizia nelegală a reprezentanților SC BIOPROD SA de vinde către SC GRIVCO SA un număr de trei imobile aflate în proprietatea institutului, respectiv, centrala termică, postul trafo și stația de pompare a apei, fără ca ICA să încaseze contravaloarea acestora, a avut un rol determinant în desemnarea membrilor AGA, CA și a cenzorilor a unor apropiați ai săi ori a unor colaboratori ai firmelor controlate de inculpatul Voiculescu Dan, i-a determinat pe inculpații Sin Gheorghe și Baciuc Constantin să aprobe constituirea unui drept de suprafață asupra terenurilor SC ICA SA pe care erau amplasate construcțiile

achiziționate de SC"Grivco"SA București în baza contractelor de vânzare- cumpărare numerele 174/15.06.1999 și 249/30.06.1999. De asemenea, din declarațiile martorilor Agapie Toader și S. E.-P.. rezultă că toate deciziile manageriale erau luate de către inculpatul Mencinicoschi Gheorghe. De asemenea, inculpatul a achiesat la transformarea Institutului de Chimie Alimentară în societate comercială pe acțiuni, în condițiile în care prin intrarea în vigoare a Legii nr. 290/2002, HG nr.451/2002 a fost abrogată implicit iar Institutul și-a păstrat statutul de instituție publică cu finanțare extrabugetară și personalitate juridică în subordinea ASAS, relevă fără echivoc, implicarea inculpatului în acest proces de privatizare.

Deosebit de relevantă este declarația inculpatului Sin Gheorghe, potrivit căreia , din anul 2001, a îndeplinit funcția de secretar general al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură ce avea în subordine ICA, iar din anul 2002, fără a fi consultat, s-a decis la nivelul Ministerului Agriculturii, transformarea acestui institut în societate comercială și includerea acestuia în portofoliul ADS și ulterior, la propunerea inc. Mencinicoschi Gheorghe a acceptat să reprezinte ADS în AGA a noii societăți comerciale, demersurile pentru desemnarea sa fiind făcute de inculpatul Mencinicoschi Gheorghe.

De asemenea, relațiile dintre inculpatul Mencinicoschi Gheorghe și reprezentanții firmei GRIVCO rezultă textual din declarația inculpatului Sin Gheorghe, conform căreia inculpatul Mencinicoschi Gheorghe a fost cel care a făcut demersurile pentru transformarea Institutului în societate comercială pentru a avea posibilități mai largi de dezvoltare și în scopul unei bune colaborări cu firma SC GRIVCO SA București care putea asigura finanțarea necesară desfășurării în condiții optime a activității și era de notorietate la nivelul Academiei faptul că, inculpatul urmărea în fapt, privatizarea SC ICA în favoarea SC GRIVCO SA București, el neavând resursele financiare pentru a susține activitatea de cercetare.

După transformarea ICA în societate comercială pe acțiuni și trimiterea acestuia în portofoliul ADS, inculpatul a activat pe lângă funcția de conducere și în funcțiile de membru AGA, președinte al Consiliului de Administrație și director general, concomitent cu cele de membru al Partidului Conservator din anul 1991 și membru al Biroului Permanent al acestei formațiuni politice, reușind pe lângă menținerea funcției de conducere să impună desemnarea în AGA, Consiliul de Administrație, și în calitate de cenzori ai societății a unor apropiați ai săi sau colaboratori ai președintelui Partidului Conservator, cu ajutorul cărora a pregătit procesul de privatizare a societății, în condițiile care să faciliteze adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC GRIVCO SA, la o valoare de 75,5 ori mai mică decât valoarea comercială reală a acestuia.

Din declarațiile date de inculpatul Sin sau declarația martorului Stroia Alexandru-Lucian rezultă că inc. Mencinicoschi a fost factorul de decizie cu privire la desemnarea persoanelor ce au îndeplinit funcția de membru al Consiliului de Administrație și cenzori ai SC ICA SA rezultă din memoriul depus de către inculpata Ene Vica în care învederează că propunerea

pentru a fi desemnată ca cenzor al SC ICA SA București i-a fost făcută personal de către inculpatul Mencinicopschi Gheorghe, pe care îl cunoștea din perioada anilor 1997-1999, când a îndeplinit funcția de director economic al SC BIOPROD SA București.

Procedura de selecție a cenzorilor și a doi din membrii în Consiliul de Administrație declanșată prin adresa nr.42158/23.03.2003 emisă de Ministerul Agriculturii, Apelor și Pădurilor-Agenția Domeniilor Statului-Direcția Privatizare-Concesionare solicită Direcției Generale pentru Agricultură și Industrie București efectuarea propunerilor pentru comisia de cenzori a fost sistată netransparent ulterior desemnării inculpatului Sandu Jean-Cătălin ca reprezentant unic al ADS în AGA, la data de 19.03.2003 fără a mai aștepta răspunsul DGAIA, prin menținerea în componența Consiliului de Administrație a inculpatului Mencinicopschi Gheorghe și a colaboratoarei acestuia, martora S. E.-P.. și desemnarea ca cenzori ai celor patru colaboratori ai SC BENEFICA SA București- inculpații Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Ene Vica și a martorei S.M..

Conform raportului de constatare tehnico-științifică efectuat în cauză prejudiciul cauzat SC ICA SA din redevența cuvenită pentru dreptul de suprafață cedat SC BIOPROD SA a fost, în perioada 28.02-24. 11. 2003 de la constituirea suprafeței și până la privatizarea societății, de 17.260 USD respectiv, 566.921.960 lei.

Din raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul evaluator P. M. rezultă faptul că valoarea de piață unitară anuală de 3 USD/mp/an pentru 50 de ani, 150 USD/mp, echivalent a 4.909.650 lei ROL, rezultând o valoare totală a dreptului de folosință pentru întreg terenul de 180.070.200.024 lei ROL.

Fără a lua în considerare aceste elemente ce indicau subevaluarea vădită a valorii de folosință a terenului societății, în ședința AGEA din 06. 03. 2003, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe împreună cu inculpații Baciu Constantin, Sin Gheorghe, au decis prin adoptarea Hotărârii nr. 6/03. 03.2003, majorarea capitalului social al SC BIOPROD SA cu suma de 1.184.190.000 ROL, fără a majora și cota de participare a SC ICA SA București, ce a rămas tot de 40% așa cum fusese stabilită prin actul adițional autentificat prin Încheierea nr. 7607/28.10.1994.

În aceste condiții, în perioada aprilie-iunie 2003, societatea a întocmit dosarul de privatizare, fără a avea un mandat sau ordin în acest sens și fără a se face publicarea listei societăților comerciale care se privatizează în Monitorul Oficial de către Ministerul Agriculturii.

Prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ADS nr. 76/16. 07.2003, art. 6 s-a aprobat Nota privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC ICA SA, iar pe data de 04.08.2003, ADS a transmis spre publicare în ziarul „Independentul” un anunț publicitar privind vânzarea de acțiuni și concesionarea de terenuri cu destinație agricolă, prin licitație cu strigare pentru SC ICA SA, cu încălcarea prevederilor art. 10și 11 din Legea nr. 268/2001.

Ulterior, prin Ordinul nr. 819/17.10.2003 Ministerul Agriculturii, Apelor, Pădurilor și Mediului, în baza art. 10 din Legea nr. 268/2001, a aprobat lista societăților comerciale care fac obiectul privatizării, listă pe care se afla nominalizată și SC ICA SA București și care a fost publicată în Monitorul Oficial Partea a-IV-a nr.2557/22.10.2003, publicare făcută ulterior desfășurării primei ședințe a licitației.

La data de 19.06.2003, conducerea SC ICA SA a depus la ADS, prin adresa nr. 765/46823/19.06. 2003, dosarul de privatizare a SC ICA SA București, inculpatul Mencinicopschi Gheorghe fiind cel care alături de inculpații Sandu Jean-Cătălin, Pop Flavius-Adrian, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Ene Vica și martorii S. E.-P., S.M., confirma realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor din dosarul de prezentare.

Dosarul de privatizare conținea, printre altele, declarația pe propria răspundere a conducerii societății și a cenzorilor asupra autenticității datelor cuprinse în dosarul de privatizare, document semnat de cei trei membri ai Consiliului de Administrație, respectiv, inculpații Mencinicopschi Gheorghe, Pop Flavius-Adrian și martora S. E.-P., de contabilul șef al unității - Funieru Nicolae- Dan și de cei patru cenzori - inculpații Marinescu Grigore, Petre Alexandru, Ene Vica (fostă Udrea) și martora S.M.; tabelul cu datele reprezentanților A.G.A., C.A. și a cenzorilor societății, document semnat și de inculpatul Sandu Jean-Cătălin, în calitate sa de unic reprezentant în A.G.A.; formularul de calcul al activului net contabil (ANC), document semnat de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și martorul Funieru Nicolae- Dan și de cei patru cenzori ai societății, inculpații Marinescu Grigore, Petre Alexandru, Ene Vica (fostă Udrea) și martora S.M.; dosarul de prezentare a societății, document semnat de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și martorul Funieru Nicolae- Dan, bilanțurile contabile ale societății din perioada 1999-2002; documentația referitoare la SC"Bioprod"SA București.

Semnătura inculpatului în calitate de membru al Consiliului de Administrație și reprezentant al Academiei de Științe Agricole și Silvice, a confirmat actualitatea și realitatea datelor din dosarul întocmit în vederea privatizării în condițiile în care nu se procedase la majorarea la capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor, în conformitate cu dispoz. art. 143 din HG nr. 577/2002 și respectiv, art. 7 din HG nr. 834/1991.

Pe lângă obligația de majorare a capitalului social cu valoarea reactualizată a terenurilor în conformitate cu dispozițiile art. 143 din HG nr. 577/2002, obligație pe care nu a respectat-o în calitate sa de reprezentant al Academiei de Științe Agricole și Silvice, în Adunarea Generală a Acționarilor SC ICA SA (în perioada mai 2002- aprilie 2003) și de Președinte al Consiliului de Administrație, vinovăția sa este atrasă de dispozițiile art. 290 din HG nr. 577/2002 ce prevedeau sancționarea administratorilor pentru majorarea capitalului social cu valoarea terenului realizată într-un alt mod decât cel stabilit de dispozițiile art. 143 din același act normativ, art. 44 din HG nr. 626/2001 ce prevedeau răspunderea

administratorilor societății pentru realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor care stau la baza întocmirii dosarului de prezentare și a calculării prețului de ofertă a acțiunilor.

Totodată, dispozițiile art. 6 din HG nr. 626/2001- stabileau în sarcina administratorilor societății obligația de a convoca adunarea generală a acționarilor și de a înregistra majorarea capitalului social decisă de AGEA la Oficiul Registrului Comerțului, iar dispozițiile art. 113 din Legea nr. 31/1990 abilitau exclusiv AGEA de a aproba operațiunile de majorare a capitalului social.

Referitor la acest aspect, probatoriul administrat a demonstrat că, inculpatul care a fost numit în funcția de director al Sc Bioprod și s-a implicat în transformarea institutului în societate pe acțiuni și a semnat toate actele de majorarea succesivă a capitalului social al Sc Bioprod, corelativ cu diminuarea cotei de participare a Institutului de la 10 la 1, 46 % deci anterior procesului de privatizare cât și de la debutul acestuia, prin nerespectarea legislației în vigoare cunoștea valoarea bunurilor deținute de societate, fiind direct interesat în neefectuarea reevaluării acestora pentru a favoriza interesele SC GRIVCO SA, astfel cum rezultă și din declarațiile coinculpților Sin Gheorghe, Baciuc Constantin și Popa Corneliu, fie pentru a-și urmări propriile interese legate de participarea în nume propriu la licitația organizată de ADS.

De asemenea, din adresa nr. 861/10.07.2003 rezultă că inculpatul Mencinicopschi Gheorghe a solicitat ADS propunerea ca această din urmă instituție să aibă în vedere cuprinderea în caietul de sarcini a „elementelor care să sublinieze specificul instituției” și cerințe ale dezvoltării acesteia din perspectiva aderării la UE. În baza acestei adrese remisă de către inculpatul Mencinicopschi Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin adresa nr.24878/15.07.2003 Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale răspunde pozitiv solicitării în sensul că este necesară completarea documentației pentru participarea la licitație publică cu strigare, cu acte care să ateste faptul că ofertanții-persoane juridice au ca obiect de activitate și cercetarea în domeniul industriei alimentare, alimentului, alimentației și nutriției- cod CAEN 7310, iar ofertanții persoane fizice trebuiau să ateste cu acte de studii, specializarea în acest domeniu.

Deși a negat orice implicare în întocmirea și înaintarea documentației de privatizare, în calitate sa director general și președinte al Consiliului de Administrație al SC ICA SA, inculpatul a semnat adresa nr.765/19.06.2003, confirmând prin propria semnătură actualitatea datelor cuprinse în dosarul de prezentare și în formularul de calcul al activului net contabil, în condițiile în care societatea nu procedase la reevaluarea patrimoniului în conformitate cu dispozițiile art.7 din HG nr. 834/1991, menținând elemente de activ la valoarea istorică din anii 1990, 1994 sau 1998.

Inculpatul a formulat atât în fața primei instanțe cât și în fața instanței de apel susțineri în sensul că nu a avut nicio implicare în pregătirea documentației de privatizare a SC ICA SA și în întocmirea formularului de calcul a actului net contabil, nu cunoaște împrejurările în care dosarul de

prezentare a fost întocmit, nu știe cine avea obligația de a face majorarea capitalului social cu valoarea preluată din anexele la Certificatul de atestare a dreptului de proprietate și nu i s-a adus la cunoștință că această reevaluare nu s-a făcut corect și nu a cunoscut dispozițiile art. 143 din HG nr. 577/2002, nu pot fi luate în considerare avînd în vedere că prin declarația pe proprie răspundere a confirmat autenticitatea datelor din dosarul de prezentare al SC ICA SA, în calitate de administrator al SC ICA SA și a înaintat la ADS întreaga documentație de privatizare, în calitate de director general și președinte al Consiliului de Administrație al ADS, documentație în care se făcea referire atât la modalitatea de publicare a intenției de privatizare și conținea printre altele și formularul de calcul al activului net contabil semnat personal de către acest inculpat.

Curtea constată că prin semnăturile sale, în calitate de funcționar în cadrul unei instituții ce aparținea statului român, era obligat să exercite atribuțiile de serviciu cu respectarea dispozițiilor legale, dispoziții în care se regăsesc și cele referitoare la privatizarea societăților comerciale, în condițiile în care prin documentele semnate a autentificat validitatea, corectitudinea și actualitatea datelor, chiar dacă în mod efectiv conținutul acestor documente aparținea altor persoane.

Totodată participarea inculpatului în nume propriu, cu ofertă trucată, la licitația organizată de ADS în condițiile în care nu dispunea de resursele necesare pentru activitatea ulterioară ce urma a fi desfășurată după privatizare, a demonstrat că a fost realizată de către inculpat tot pentru favorizarea SC GRIVCO SA numai în scopul asigurării unui contraofertant și de a crea o aparență de corectitudine și competitivitate.

Din actele depuse la dosar rezultă respectiv, declarație de venit, extrasele de cont emise de Ganti Bank, ING Bank și Banca Românească rezultă că în anul 2003, inculpatul a obținut venituri de doar 483.283.227 lei, aproximativ 13.000 euro iar în conturile pe care le-a deținut la aceste bănci au rezultat rulaje nesemnificative, cu excepția 12. 08.2003-10.12. 2003, când contul deținut de inculpat la Banca Românească a fost alimentat cu sumele de 18.030.000 ROL și respectiv, 314.200 ROL, despre care inculpatul a afirmat că ar fi fost împrumutate de o persoană pe care ulterior nu și-a mai amintit-o.

Pe lângă considerațiile menționate deja anterior, caracterul pur formal al participării inculpatului în nume propriu la licitație în scopul de a crea numai o aparență de legalitate și competitivitate rezultă din actele depuse la dosar, declarații de venit, adrese de la Garanti Bank SA, BancPost SA, ING Bank SA și Banca Românească SA, care confirmă că inculpatul nu avea posibilitatea efectivă de a susține privatizarea din surse proprii și de plată a pachetului de acțiuni și nici de a-i contracara pe reprezentanții SC GRIVCO SA București a căror putere financiară o cunoștea și ale căror interese le-a promovat în perioada 1991-1993.

Deși a mai susținut inculpatul că nu a avut nicio implicare în modul în care s-au efectuat reevaluările patrimoniale, acesta a pregătit și certificat dosarul în vederea privatizării prin declarație, pe propria răspundere,

însușindu-și toate documentele ce au stat la baza documentației de privatizare ce conținea și raportul de evaluare simplificat în condițiile în care nu se procedase la majorarea capitalului social deși, rata de inflație din perioada 1994-2003, ar fi impus majorarea capitalului social cu suma de 33.263.074.574 ROL, rezultată din actualizarea valorică prin aplicarea coeficientului de evaluare pentru teren prevăzut de HG nr. 983/1998- la 11.014.263.104 lei și respectiv a coeficientului de evaluare pentru teren de 3,02 pentru perioada 31. 12.1998-data reevaluării anterioare- 31. 12. 2002- data obținerii titlului de proprietate asupra terenului.

Practic, dacă inculpatul nu ar fi certificat validitatea, corectitudinea datelor din dosarul de prezentare, care conținea și raportul de evaluare simplificat și ar fi procedat la efectuarea reevaluării elementelor patrimoniale în mod corect, în conformitate cu dispozițiile legale și nu ar fi aprobat în ședința din 17.02. 2003, constituirea dreptului de suprafață, fără existența unui mandat din partea acționarului unic, SC GRIVCO SA controlată de inculpatul Voiculescu Dan, nu ar fi achiziționat niciodată pachetul majoritar de acțiuni, în condițiile subevaluării vădite, la care și-a dat concursul și inc. Mencinicopschi, la prețul de 104.730 euro.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Săvulescu, Curtea constată că la data privatizării ICA acesta ocupa funcția de director Privatizare-Concesionare al ADS, iar în ședința din data de 16. 07. 2003, a avizat Nota nr. 48061 din 16. 07. 2003 care a stat la baza declanșării procesului de privatizare în care s-a menționat la CAPITOLUL II -Publicitate privind intenția de vânzare că SC ICA SA a fost publicată în M. Of. nr. 344 din data de 23. 05. 2002, în condițiile în care reprezentanții societății nu au procedat la reevaluarea patrimoniului conform legislației în vigoare iar reprezentanții AGA grevaseră cu sarcini patrimoniul societății prin constituirea unui drept de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA fără a avea mandat în acest sens. Așa cum s-a mai menționat, valoarea capitalului social la suma de 1.604.826 mii lei, conform HG nr. 500/1994 și în condițiile în care se procedase în cauză la efectuarea unui raport de evaluare simplificat, prin încălcarea dispozițiilor legale mai sus-menționate.

Inculpatul S. Vlad-Nicolae l-a instigat pe Domnișoru Gheorghe-Marian care avea calitate de expert, să menționeze în fals în Capitolul II al Notei întocmite în vederea privatizării ICA, faptul că publicarea anunțului privind intenția de vânzare a pachetului de acțiuni s-a făcut în M. Of. nr. 344 din 23. 05. 2002, în care fusese publicată HG nr. 451/2002 de înființare a societății și ulterior, a supus spre aprobare, în ședința din 16. 07.2003 a Consiliului de Administrație al ADS, respectiva Notă privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC ICA SA în care s-a menționat, în fals, aspectul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare a societății.

Tot Domnișoru Gheorghe a menționat și faptul că inițiativa privatizării SC ICA SA a aparținut directorului Săvulescu care i-a solicitat să întocmească Nota cu propunere de privatizare, după care i-a prezentat inc. Săvulescu dosarul de prezentare căruia i-a atras atenția că fiind vorba de un Institut de Cercetări, ar fi necesară întocmirea unui raport de evaluare de

către un expert agreat însă inc. Săvulescu i-a comunicat în mod explicit, că în cazul în care societatea se încadrează în criteriile de întocmire a raportului de evaluare simplificat, evaluarea să fie făcută în baza unui astfel de raport, fără a –i indica motivele pentru care nu a fost de acord cu propunerea sa ce avea ca obiect întocmirea unui raport de evaluare întocmit de către un expert agreat. Conform declarației date de același inculpat, inc. Săvulescu cunoștea situația activelor și titlurilor de valoare deținute de societate întrucât el a fost cel care i-a prezentat dosarul de prezentare. I-a adus la cunoștință inculpatului aspectul că societatea a reevaluat construcțiile în baza HG nr. 983/1998, iar majorarea capitalului social s-a făcut cu valoarea terenurilor din certificat, potrivit HG nr. 500/1994, ca în cazul tuturor societăților comerciale aflate în portofoliul ADS, ce au fost evaluate în baza unui raport de evaluare simplificat.

Tot din declarația dată de inc. Domnișoru Gheorghe-Marian rezultă că i-a adus la cunoștință inc.S. că societatea în cauză nu a fost cuprinsă în Anexa II a Lg. 268/2001 și nici în M. Of. Partea a-IV-a conform dispozițiilor legale, și cu toate acestea, inc. S. i-a cerut explicit să treacă în Notă- la Capitolul privind intenția de vânzare în locul mențiunii de îndeplinire a acestei formalități – numărul Monitorului Oficial în care s-a publicat Hotărârea de Guvern cu privire la înființarea societății în cauză. Declarațiile date de acest inculpat sunt dublate de declarațiile date de către martorul C.A., declarații analizate anterior.

În ceea ce privește constituirea dreptului de suprafață, se constată că în ședința AGA a SC ICA SA din data de 17. 02. 2003, s-a aprobat constituirea dreptului de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA București asupra unei suprafețe de teren de 6.917, 80 m., acțiune ce a avut consecințele menționate anterior, iar potrivit pct. 6 lit b din fișa postului, printre activitățile corespunzătoare postului de conducere sau director se regăsesc și cele de îndrumare, coordonare, control și răspundere nemijlocită de activitatea serviciilor din subordine, participarea la comisii de negociere și licitație, la elaborarea procedurilor interne pentru privatizarea - concesiunea terenurilor cu destinație agricolă și a activităților sanitare-veterinare, asigurarea elaborării notelor ce se supun aprobării Consiliului de Administrație în conformitate cu cerințele legislației în vigoare. Potrivit art. 25 lit „g” din Regulamentul de Organizare și Funcționare al ADS pentru constituirea dreptului de suprafață în favoarea SC GRIVCO SA, societatea comercială trebuia să înainteze documentația justificativă Serviciului Restructurare-Acționariat din cadrul Direcției Privatizare-Concesiune, care după verificarea documentației, întocmea o Notă ce urma să fie supusă aprobării Consiliului de Administrație al Agenției, ce avea abilitatea exclusivă de a aproba astfel de operațiuni.

Față de aceste dispoziții ale Regulamentului de Organizare și Funcționare al ADS și având în vedere că această procedură nu a fost urmată, inculpatul, în calitate de director al Direcției Privatizare-Concesiune, avea obligația de a constata că suprafața a fost întocmită cu

încălcarea dispozițiilor legale în vigoare și de a propune Consiliului de Administrație măsuri pentru intrarea în legalitate.

De asemenea, Curtea constată că potrivit declarației dată de inculpatul Popa Corneliu, în cursul procesului penal, schimbarea componenței AGA, în cursul lunii aprilie 2003, a fost realizată la inițiativa inc. Săvulescu – directorul Direcției de privatizare, care nu i-a oferit nici un fel de explicații cu privire la considerentele ce impuneau măsura, iar propunea ca inc. Sandu Jean-Cătălin să fie numit ca reprezentant în AGA a fost făcută tot de inc. S..

Din declarația martorei R.E. rezultă că propunerile pentru desemnarea membrilor AGA al SC ICA SA au fost făcute de directorul Direcției Juridice- inc. Sandu Jean Cătălin, în calitate de unic reprezentant în AGA și cu siguranță decizia a aparținut inculpaților Săvulescu Vlad-Nicolae și Popa Corneliu.

De asemenea, martora a întocmit mandatele speciale nr.63523 din 10.04. 2003 și nr. 63524/10.04. 2004, datele referitoare la numele membrilor CA și a cenzorilor fiindu-i comunicate telefonic, fie de șefa serviciului-martora B.D., fie Săvulescu Vlad.

Totodată, martora B.D. relevă în declarațiile date, că nu exista o procedură scrisă pentru selecția persoanelor ce urmau să fie propuse ca membrii AGA, C.A. sau în calitate de cenzori în cadrul societăților aflate în portofoliul ADS.

În cazul SC ICA SA propunerea cu privire la numirea în calitate de cenzori, a fost făcută de colega ei, martora Râpeanu, la propunerea conducerii societății, indicând că aceste persoane nu puteau fi decât șeful de serviciu, directorul direcției-inc. S. sau directorul general- inc. Popa Corneliu. Martora în cuprinsul declarației a arătat că nu a fost implicată în desemnarea cenzorilor ICA, iar mandatul special nr.63524 din 10.04. 2003 nu este semnat de această martoră.

Inculpatului S. a solicitat Direcției juridice- prin adresa nr. 4781/11.07. 2003, un punct de vedere la cererea formulată de inc. Mencinicopschi, prin adresa nr. 861/10.07. 2003 de a include în caietul de sarcini, condiții care să sublinieze specificul instituției și totodată, a dat curs solicitării explicite formulate de inc. Sandu Jean Cătălin de a include în caietul de sarcini această condiție discriminatorie, referitoare la codul CAEN 7310, în condițiile în care o astfel de activitate era efectuată numai de SC ICA SA, respectivul cod fiind introdus în caietul de sarcini până la urmă cu acordul inc. S. în calitate sa de director al Direcției. Caracterul discriminatoriu al acestei condiții ce trebuia îndeplinită de viitorii participanți la licitație rezultă și din faptul că activitatea de cercetare în științe fizice și naturale era efectuată în România numai de SC ICA SA.

În ceea ce privește apărările formulate de către inculpații Sin, Baci, Petre Alexandru, Marinescu și Ene Vica în sensul că fie nu au cunoscut cu exactitate conținutul actelor și efectele juridice ale acestora sau că au semnat actele „în fugă”, în cazul inculpaților Sin sau Baci procedând în acest mod la solicitarea inc. Mencinicopschi, și în virtutea deplinei

încrederi pe care o aveau în acesta, nu poate fi luată în considerare iar în cazul celorlalți pentru că au semnat declarația de confirmare a datelor din dosarul de prezentare și a formularului net contabil în conformitate cu normele în vigoare și că nu a avut nicio responsabilitate pe linia evaluării patrimoniului în vederea privatizării nu pot fi considerate ca fiind afirmații care să conducă la o înlăturare a răspunderii penale a acestora.

Astfel, prin acțiunile acestora inculpații au participat în mod activ la majorarea capitalului social al SC BIOPROD cu suma de 1.184.190.000 ROL, fără a se majora cota de participare a SC ICA SA ce rămas tot la 40% , așa cum fusese stabilită prin actul adiționat autentificat prin încheierea nr. 7607/ din 28.10.1999, la decizia de majorare a capitalului social al SC BIOPROD SA cu suma de 1.805.461.186 ROL care s-a făcut în condițiile subevaluării vădite a valorii folosinței terenurilor aportate prin stabilirea unei valori anulate de folosință de numai de 0.168 USD, în condițiile în care pentru același teren, SC GRIVCO SA București plătea către BIOPROD o redevență de 3 UDS/anual m.p. și urmare a operațiunii cota de participare a SC ICA SA a rămas tot de 40% așa cum fusese stabilită prin actul adiționat autentificat prin ÎNCHEIEREA NR.7607/ din 28.10.1999, la constituirea dreptului de suprafață, deși inculpații trebuiau să protejeze prin funcțiile ce le ocupau patrimoniul ICA și textul Hotărârii AGEA nr. 228/17.02. 2003 era unul explicit, iar acordul pentru încheierea Convenției de suprafață contravenea prevederilor contractului de concesiune nr. 1/3. 10. 2001 și determina evident scăderea atractivității la privatizare. De asemenea, Curtea consideră că experiența profesională a acestor inculpați era mai mult decât suficientă pentru ca aceștia să fi cunoscut faptul că fiind în portofoliul ADS societatea ICA urma să se privatizeze astfel încât operațiunea de majorare a capitalului social pe care au aprobat-o în ședința AGEA din data de 10.02. 2003, trebuia să se facă cu valoarea reactualizată a terenurilor de 33.263.074.574 ROL și nu cu valoarea acestora din luna iunie 1994, de 1.498.131.543 ROL, în condițiile în care inculpații au participat și la aprobarea la data de 10.02.2003, majorarea capitalului social cu valoarea folosinței a doar 3.380,79 m.p. din terenurile societății, estimată la 1.805.461.186 ROL, mai mare decât valoarea întregii suprafețe deținute la sediul social de către SC ICA SA, ce a fost luată în calcul la majorarea capitalului social.

Totodată, semnarea declarației pe proprie răspundere prin care se certifica actualitatea datelor din dosarul de prezentare de către inculpații Pop Flavius-Adrian, Mencinicopschi Gheorghe, Petre Alexandru, Ene Vica, Marinescu Grigore, în condițiile în care nu se procedase la reevaluarea patrimoniului societății, în conformitate cu disp. art. 7 din HG nr.834/1991 și art.143 din HG nr. 577/2002 ce conțineau dispoziții obligatorii și nu facultative demonstrează scopul comun urmărit de inculpați, realizat prin adjudecarea pachetului de acțiuni, deținut de ADS la SC ICA SA, ca urmare a subevaluării vădite realizată de inculpați ce îndeplineau diferite funcții în cadrul ADS și SC ICA SA. Răspunderea celor trei inculpați, în calitatea lor de cenzori al SC "Institutul de Chimie Alimentară" SA București, pentru nereevaluarea patrimoniului societății în vederea privatizării în

conformitate cu dispozițiile art 7 din HG 834/1991, era atrasă de dispozițiile art 44 din HG 626/2001 ce prevedeau răspunderea administratorilor societății pentru realitatea, corectitudinea și actualitatea datelor care stau la baza întocmirii dosarului de prezentare și a calculării prețului de ofertă a acțiunilor. Având în vedere că cei trei îndeplineau funcția de cenzori al de o perioadă de timp destul de îndelungată și au avut acces, în calitate pe care au avut-o, la toate documentele acestei societăți precum și experiența foarte îndelungată pe care fiecare dintre cei trei inculpați au aveau, Curtea constată că acțiunile pe care aceștia le-au întreprins nu au fost determinate nici de neștiință și nici de ignoranță, ci au fost rezultat al voinței inculpaților de a facilita, împreună cu ceilalți inculpați, realizarea unui obiectiv comun, respectiv obținerea de către inculpatul Voiculescu, prin Grivco SA, a bunurilor ce aparțineau SC ICA SA la un preț mult mai redus decât valoarea de piață a acestor bunuri.

În susținerea acestei concluzii, așa cum am mai arătat, Curtea mai reține că fiecare dintre cei trei cenzori ai ICA era în sfera de influență financiară a inculpatului Voiculescu, inculpata Ene fiind președintă a consiliului de administrație a SC BIOPROD, iar ceilalți doi inculpați fiind angajați ai SC EXPERT CONSULT MP SRL, firmă ce asigură consultanță pentru SC BENEFICA SA, aceste două societăți făcând parte din grupul Grivco condus de inculpatul Voiculescu.

În raport de întregul probatoriu menționat anterior, Curtea nu poate ajunge decât la concluzia că inculpatul Voiculescu și-a exercitat influența asupra coinculpaților, iar aceștia au acționat în realizarea scopului urmărit, de adjudecare a pachetului majoritar de acțiuni al SC ICA SA la un preț derizoriu, de numai 104.730 euro, de către GRIVCO SA. Mai mult, acțiunile ulterioare adjudecării pachetului de acțiuni denotă fără dubiu intenția inculpatului Voiculescu de a dobândi aceste bunuri imobiliare care au stat ulterior la baza încheierii unor contracte ce au generat sume importante de bani, precum contracte de credit bancar sau contractul de închiriere cu ROMTELECOM SA. Curtea reține că, din modalitatea în care s-a desfășurat procesul de privatizare, din modul în care au fost implicați în acest proces și în conducerea ICA atât de multe persoane ce aveau interese financiare sau politice legate de persoana inculpatului Voiculescu, din chiar modul în care a avut loc licitația trucată prin care s-a ajuns la adjudecarea pachetului de acțiuni al ICA coroborat cu repetata încălcarea de către coinculpații din dosar a normelor privind privatizarea, din totalitatea contractelor încheiate de inculpatul Voiculescu Dan , atât înainte, în timpul și după finalizarea operației de privatizare, nu se poate concluziona decât că intenția inculpatului Voiculescu a fost de la bun început să acapareze bunurile imobiliare ale ICA fără însă a fi nevoit să și plătească statului român sumele de bani ce i se cuveneau, operațiune în care a fost sprijinit prin acțiunile celorlalți inculpați.

În același sens, toate operațiunile comerciale, contractele încheiate succesiv de către inculpat și firma SC GRIVCO SA București ca și activitatea infracțională derulată de ceilalți coinculpați care au acționat prin încălcarea dispozițiilor legale aplicabile în domeniul privatizării, în realizarea scopului

urmărit de inculpatul Voiculescu Dan, demonstrează că adjudecarea pachetului de acțiuni la un preț derizoriu, de către Sc Grivco nu s-a realizat în mod întâmplător, distinct de activitatea celorlalți inculpați ci dimpotrivă, demonstrează că inculpatul și-a exercitat influența și autoritatea asupra celorlalți inculpați.

Activitatea coinculpaților a fost o continuă încercare de a ocoli sau încălca dispozițiile legale în materia privatizării și a regulamentelor de funcționare a ADS ceea ce relevă, fără dubiu, caracterul concertat al acțiunilor întreprinse în realizarea scopului comun urmărit și este demonstrată de totalitatea hotărârilor semnate anterior privatizării de către inculpatul Voiculescu Dan și Menicinicopschi Gheorghe, de înființare a SC Bioprod, de transformare a Institutului în societate pe acțiuni, de cooptare a SC ICA de participare la capitalul social al Bioprod, majorările succesive ale capitalului social al Bioprod, corelativ cu scăderea cotei de participare a SC ICA și de constituirea superficiei cu consecințe păgubitoare pentru SC ICA.

În privința motivelor de apel prin care inculpații au contestat validitatea concluziilor primei instanțe asupra situației de fapt și asupra modului de interpretare al probatoriului, Curtea s-a pronunțat anterior odată cu propria sa analiză asupra situației de fapt ce a stat la baza trimiterii în judecată a inculpaților și a mijloacelor de probă ce au fost administrate atât în faza de urmărire penală cât și în faza de judecată.

De asemenea, asupra motivelor de apel ce țin de modul în care instanța de fond a individualizat pedepsele aplicate inculpaților, formulate de inculpații Menicinicopschi Gheorghe, Petre, Marinescu, Pantiș sau Popa Corneliu Curtea va analiza aceste aspecte odată cu propria sa opinie asupra modului în care ar fi trebuit a fi individualizate pedepsele aplicate inculpaților sau modul de executare al acestora.

În acest sens, Curtea consideră necesar a menționa și jurisprudența constantă a Curții EDO în care s-a arătat că hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și trebuie analizată în lumina ansamblului circumstanțelor cauzei. Astfel, respingând o cale de atac, instanța sesizată poate, în principiu, să își însușească motivele reținute în decizia atacată. Iar în condițiile în care instanța de apel a acceptat starea de fapt reținută de către prima instanță, după care a și-a însușit motivele acestei instanțe, adăugând argumentele ce i se par pertinente, Curtea EDO a considerat că instanța de apel și-a motivat hotărârea, art. 6 din Convenție nefiind încălcat. (CEDO, Marea Cameră, hotărârea García Ruiz c. Spania). De asemenea, Curtea a arătat că rigorile procesului echitabil sunt respectate în condițiile în care instanța care s-a pronunțat asupra recursului a dat un răspuns motivelor acestui recurs, fiind adevărat că obligația de a-și motiva hotărârile, pe care art. 6 alin. 1 din Convenție le-o impune instanțelor, nu poate fi înțeleasă în sensul de a da un răspuns detaliat la fiecare argument [Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.) nr. 40.490/98, CEDO 2000-IX].

În ceea ce privește motivul de apel formulat de către fiecare dintre inculpați, în sensul că acuizarea se întemeiază pe raportul de constatare tehnico-științifică nr. 288/2007 din data de 11.06.2008, suplimentul la acest raport din data de 17.09.2008 și raportul de expertiză tehnică nr. 6392 din 3.07.2008, Curtea constată că potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită iar instanța are vocația de a analiza fiecare mijloc de probă în raport de întregul material probatoriu, putând înlătura sau menține motivat valoarea probatorie al acelei probe. În acest sens, atât instanța de fond cât și Curtea au analizat materialul probatoriu depus la dosarul cauzei stabilind că aceste mijloace de probă se coroborează cu celelalte probe aflate la dosar și sunt utile pentru aflarea adevărului în cauză. De asemenea, aceste mijloace de probă au fost administrate cu respectarea normelor legale la momentul dispunerii lor, neexistând nici un motiv pentru care acestea să fie înlăturate din cadrul procesului penal. Inculpatul Voiculescu a menționat că aceste mijloace de probă au fost întocmite înainte de începerea urmăririi penale față de el, astfel că, instanța nu le poate lua în considerare în procesul penal întrucât nu au fost obținute în mod legal, contrar exigențelor art. 64 alin. 2 V.C.p.p. În acest sens Curtea constată că urmărirea penală fusese începută în cauză față de alți invinuiți fiind absolut legala efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică, iar, pe de altă parte, sancțiunea ce ar fi putut interveni nu ar fi fost nulitatea absolută cum a susținut inculpatul, ci doar o nulitate relativă, condiționată de o vătămare procesuală adusă intereselor inculpatului. Curtea arată că noțiunea de „vătămare procesuală adusă intereselor inculpatului” nu trebuie înțeleasă în sensul în care proba ca atare ar aduce elemente ce conving instanța de vinovăția inculpatului, ci doar în sensul nerespectării unor dispoziții procesuale cu ocazia administrării mijlocului de probă. Vătămarea procesuală invocată nu este dovedită în condițiile în care în timpul urmăririi penale, inculpatul Voiculescu Dan nu a dorit să dea declarații și a beneficiat de un apărător ales în toată faza de urmărire penală care a avut posibilitatea să formuleze diferite cereri și să propună probe și ulterior în cursul cercetării judecătorești s-au efectuat două expertize, instanța încuviințând obiectivele propuse de inculpați. Inculpatul a mai menționat că urmărirea penală s-a desfășurat practic în lipsa sa, însă Curtea observă că inculpatul nu a dorit să dea declarații în faza de urmărire penală, a refuzat să se prezinte la chemarea organelor judiciare pe motiv că acest dosar era unul esențialmente politic, a beneficiat de un apărător ales în toată faza de urmărire penală care a avut posibilitatea să formuleze diferite cereri și să propună probe. Așa cum a arătat Curtea EDO în decizia Kudla contra Poloniei, comportamentul procesual dilatoriu al reclamantului poate fi imputat acestuia în ceea ce privește evaluarea caracterului rezonabil al procedurilor penale, spre exemplu refuzul reclamantului acuzat de săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală de a da declarații în fața organelor de urmărire penală nu a fost imputat de instanța europeană autorităților naționale. Aceste considerente sunt perfect valabile și în ceea ce privește motivul de apel formulat de către inculpatul Voiculescu în

care acesta a arătat că urmărirea penală s-a desfășurat practic în lipsa sa, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

Mai mult decât atât, vechea reglementare procesual penală nu prevedea nici o interdicție de valorificare ca mijloc de proba a unei constatări tehnico științifice efectuate în cursul urmăririi penale începute fata de coparticipanții procesuali, anterior extinderii urmăririi penale pentru alte persoane, motiv pentru care nu se poate susține că o astfel de probă ar fi fost efectuată cu nerespectarea dispozițiilor legale la data administrării ei, cerință care este solicitată în mod expres pentru înlăturarea probei conform dispozițiilor legii de punere în aplicare a noului Cod de Procedură Penală.

De asemenea, inculpatul Voiculescu a mai arătat că solicită să fie exclus raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul P.M., care conține o eroare esențială care face ca acesta să nu poată fi folosit și anume, deși obiectivul stabilit de organul de urmărire penală era acela de a stabili care era valoarea de piață a terenurilor și construcțiilor deținute de Institutul de Cercetări Alimentare SA la data de 16.07.2003, care este data presupusei fapte, valoarea de piață calculată de expert este de la data de 16.07.2007, acest lucru fiind inadmisibil. De asemenea se mai solicită înlăturarea celor două declarații date de inculpații Baciuc și de către inculpatul Sin Gheorghe, în data de 11.02.2008 și 21.12.2007, în faza de urmărire penală, întrucât acestea au fost obținute cu încălcarea principiului loialității administrării probelor, iar în ceea ce privește declarația inculpatului Popa Corneliu care, în faza de urmărire penală a răspuns întrebărilor procurorului, solicită să se observe că procurorul a sărit peste etapa și relatare liberă și a trecut direct la etapa întrebărilor.

Curtea constată că nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită iar instanța are vocația de a analiza fiecare mijloc de probă în raport de întregul material probatoriu, putând înlătura sau menține motivat valoarea probatorie al acelei probe, iar în ceea ce privește raportul de expertiză tehnică întocmit de expertul P.M. Curtea a arătat deja în cuprinsul deciziei penale de ce concluziile acestuia au fost luate în considerare la soluționarea cauzei și în ce modalitate a fost efectuată aprecierea acestui mijloc de probă.

În ceea ce privește nelegalitatea modului în care au fost obținute declarațiile date de cei trei inculpați menționați anterior, Curtea constată că simplele afirmații privind încălcarea principiului loialității administrării probelor, în condițiile în care aceste declarații îl implică pe inculpat în activitatea expusă cu prilejul analizei situației de fapt, nu poate determina eliminarea unui mijloc de probă, fiind necesară existența unor mijloace de probă care să dubleze aceste afirmații sub aspectul veridicității lor. De altfel, inculpații au revenit asupra declarațiilor date în faza de urmărire penală și au fost audiați nemijlocit în fața instanțelor de judecată asigurându-se cadrul necesar pentru ca aceștia să își poată exprima cât se poate de clar poziția procesuală. Însă, prin analiza declarațiilor succesive ale unui inculpat Curtea este obligată a face aplicarea principiului liberei aprecieri a probelor, urmând a reține dacă unele dintre aceste declarații sunt coroborate de celelalte

mijloace de probă fiind necesar a fi reținute ca veridice în timp ce altele nu reflectă adevărul, nefiind luate în calcul la soluționarea cauzei.

În ceea ce privește faptul că procurorul a sărit peste etapa și relatare liberă și a trecut direct la etapa întrebărilor cu ocazia audierii inculpatului Popa, Curtea nu poate considera că acest aspect nu produce nici o atingere normelor procesuale care să fie relevantă sub aspectul veridicității acestei declarații sau care aducă atingere principiilor loialității sau legalității administrării probelor în procesul penal.

În ceea ce privește motivul de apel invocat de inculpații Ene, Petre, Marinescu, Pantiș, Pop sau Voiculescu cu privire la lipsa motivării sentinței atacate, Curtea constată că în conformitate cu jurisprudența CEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale impun instanțelor naționale să-și motiveze deciziile (cauza Boldea vs. Romania), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia. Instanța de fond a analizat probatoriul depus în cauză, și-a bazat concluziile pe motive de fapt și de drept pe care le-a expus in extenso în cuprinsul considerentelor hotărârii judecătorești. Din analiza sentinței apelate Curtea nu poate considera în nici un caz că aceasta ar fi insuficient motivată, ba chiar dimpotrivă, neexistând nici un temei pentru a se considera că dreptul la un proces echitabil din acest punct de vedere al inculpaților ar fi fost încălcat.

În ceea ce privește motivele de apel formulate de inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baci Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica care au privit egalitatea armelor dintre acuzare și apărare, respectiv faptul că instanța de fond și organele de cercetare penală nu au încuviințat mai multe probe solicitate de către inculpați, Curtea constată că inculpații au fost audiați de către instanțele care au soluționat cauza în primă și ultimă instanță, de fiecare dată beneficiind de asistența unuia sau mai multor apărători aleși ce au asigurat o apărare efectivă a acestora. De asemenea, Înalta Curte și ulterior Tribunalul București au procedat la audierea nemijlocită a martorilor indicați în actul de sesizare și ai celor încuviințați inculpaților de aceste instanțe. În plus, în cauză au fost efectuate mai multe expertize judiciare la care au fost desemnați și experți parte, au fost formulate obiecțiuni de către părți la care s-a răspuns de fiecare dată. Or, în aceste condiții, Curtea consideră că principiul egalității armelor la fel ca și cel al garantării dreptului la apărare al inculpaților au fost respectate din toate punctele de vedere de către instanțele de judecată, procesul penal având un caracter echitabil.

De asemenea, s-a invocat de către inculpata Ene Vica și de către inculpații Petre și Marinescu și faptul că acțiunile unora dintre inculpații din prezenta cauză sunt similare sau chiar identice cu cele ale altor persoane dar pentru inculpați s-a dispus trimiterea în judecată iar pentru celelalte persoane

s-au dispus soluții de netrimitere în judecată sau li s-a acordat calitatea de martor, ceea ce încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii. În acest sens, Curtea constată că existența unui tratament discriminatoriu există atunci când, fără nicio justificare rezonabilă și obiectivă, se aplică un tratament diferit persoanelor care nu se află în situații sensibil diferite ci se află în situații similare sau identice. În cazul de față se poate observa însă că situația în care se aflau inculpații este diferită de cea a altor persoane din rațiuni ce țin de funcțiile ocupate, raportarea poziției lor la influența pe care o avea asupra lor inculpatul Voiculescu sau alte aspecte ce țin de întrunirea elementelor constitutive ale unor infracțiuni, aspecte ce au fost menționate în cuprinsul actului de sesizare al instanței. Astfel, nu se poate concluziona că există un tratament discriminatoriu, ci doar că a existat un tratament diferit față de alte persoane care au avut legătură cu situația de fapt, tratament ce a fost determinat însă de situații ce constituie o justificare rezonabilă și obiectivă.

În ceea ce privește motivul de apel formulat de inculpatul Voiculescu referitor la legala compunere a completului de judecată care a soluționat cauza în primă instanță la dosarul cauzei se regăsește procesul – verbal de repartizare aleatorie a cauzei. Potrivit Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești în ipoteza în care se dispune desființarea unui complet de judecată nu se procedează la repartizarea aleatorie în sistem ECRIS a dosarelor aceluși complet ci la o repartizare ciclică a acelor dosare conform art. 99 alin. 11 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Potrivit procesului verbal din data de 29.03.2013 după desființarea C2F, complet la care fusese repartizat aleatoriu dosarul, desființare dispusă ca urmare a suspendării din funcție a titularului de complet, s-a dispus repartizarea ciclică a dosarului care a fost repartizat la C4F, complet care a și soluționat cauza pe fond. Prin urmare, compunerea completului de judecată care a soluționat cauza în fond este în perfectă concordanță cu normele regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, instanța fiind legal compusă.

În ceea ce privește aplicarea principiului *non bis in idem* invocată de inculpatul Voiculescu cu privire la soluțiile de netrimitere în judecată din anul 2005, Curtea constată că, potrivit unei jurisprudențe constante, nu se poate reține incidența autorității de lucru judecat a unei soluții pronunțate de către altcineva decât o instanță de judecată care soluționează cauza în mod definitiv, principiul fiind aplicabil inclusiv unor soluții adoptate de un procuror, indiferent dacă sunt sau nu contestate. De asemenea, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, reflectată în Cauza C-491/07 *Turanský*, principiul *non bis in idem* nu este aplicabil unei decizii prin care, după examinarea pe fond a cauzei cu care este sesizat, un organ al unui stat dispune încetarea urmăririi penale, împotriva unei persoane bănuite că ar fi comis o infracțiune, în cazul în care această decizie de încetare, potrivit dreptului național al acestui stat, nu stinge definitiv acțiunea penală și nu constituie astfel un impediment în calea unei noi urmăririi penale, pentru aceleași fapte, în acest stat. În consecință, instanța nu poate dispune

încetarea procesului penal, pentru existența autorității de lucru judecat, în aplicarea principiului *non bis in idem*, dacă procedura penală intentată împotriva inculpatului nu a fost închisă definitiv, potrivit dreptului național al acestui stat, ci numai provizoriu.

În ceea ce privește motivele de apel prin care se invocă faptul că, pe deoparte, în faza de urmărire penală, s-a început urmărirea penală, s-au desfășurat acte de urmărire penală față de inculpații Petre și Marinescu imputându-li-se acestora un anumit fapt material, respectiv faptul de a fi certificat autenticitatea datelor din dosarul de prezentare în vederea privatizării iar prin rechizitoriul cu care au sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, organele de urmărire penală le-au imputat alte fapte materiale decât cele pentru care s-a desfășurat urmărirea penală, respectiv fapta de a confirma actualitatea datelor din dosarul de privatizare adică aducerea datelor din dosarul de privatizare la zi, Curtea consideră că acestea sunt neîntemeiate. În primul rand trebuie observat că mai mulți dintre inculpați au invocat faptul că s-a creat o confuzie între noțiunile de „actualitate” a unor date și „autenticitate” a unor date. Curtea constată că aceste două noțiuni sunt în realitate folosite cu exact aceeași semnificație, aceea de a reprezenta a o situație de fapt care este prezentă, care avea loc în acel moment, care este conformă cu realitatea obiectivă. Indiferent care dintre aceste cuvinte ar fi fost utilizate de către inculpați în respectivul dosar de prezentare, bilanț contabil al ICA și formular de calcul al activului net contabil, semnarea documentelor atestau că datele cuprinse în acele documente reprezentau situația de fapt care exista în acel moment și care este conformă cu realitatea obiectivă. Din acest punct de vedere Curtea constată că motivele ce au stat la baza constatării regularității actului de sesizare de către ÎCCJ erau și sunt perfect normale și suficiente pentru a explica problema pe care o ridicaseră inculpații.

În ceea ce privește calitatea procesuală a părții civile, motiv de apel invocat de către inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baciu Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica, Curtea constată că în cursul urmăririi penale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale făcând aplicarea dispoz. art. 14 alin 2 și 4 V.C.p.p. s-a constituit parte civilă în cauză cu suma de 222.222.264 RON-echivalentul a 60.587.345 euro reprezentând prejudiciul cauzat prin faptele reținute în sarcina inculpaților și folosul de care a fost lipsită partea civilă în condițiile evoluției pieței imobiliare din perioada 2003-2008. Din adresa remisă de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale cu nr.190721 din 14. 10. 2008, rezultă că MADR se constituie parte civilă în cauză cu suma de 222.222.264 lei, respectiv, 60.587.385 euro astfel cum a fost stabilită prin raportul de evaluare nr. 639 din 03. 07. 2008 întocmit de expertul P.M.. În cursul cercetării judecătorești, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale la solicitarea instanței, a comunicat că s-a constituit parte civilă prin adresa nr. 190721 din 14. 10.2008, adresă care se regăsește în cursul urmăririi penale. Ulterior, la solicitarea instanței de a-și exprima punctul de vedere cu privire

la constituirea de parte civilă în cauză, aceasta a reiterat conținutul adresei anterioare arătând că: „ s-a răspuns prin adresa nr. 151373 din 06. 04. 2010 în sensul că-și mențin poziția deja exprimată”.

Totodată, Inalta Curte de Casație și Justiție a efectuat o adresă către Agenția Domeniilor Statului prin care solicita ca aceasta să își exprime punctul de vedere cu privire la constituirea de parte civilă în cauză, ca urmare a cererilor formulate de inculpați în care învederau că această instituție ar avea calitatea de parte civilă. Agenția Domeniilor Statului, prin adresa nr. 36054 din 28.05. 2010, la solicitarea instanței, a răspuns că :” în cazul în care instanța va admite excepția lipsei calității procesuale a părții civile- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale - să se ia act că ADS se substituie Ministerului Agriculturii ca parte civilă cu suma cu care această instituție s-a constituit parte civilă în cauză. Totodată, a comunicat că în conformitate cu dispoz. art. 6 din Lg. Nr. 268/2001, privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri pentru utilitate publică și privată a statului cu destinația agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, după deducerea cheltuielilor aprobate, prin bugetul de venituri și cheltuieli al ADS, veniturile astfel rezultate se virează semestrial Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, în contul fondului denumit „ Dezvoltarea Agriculturii Românești”. Prin Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice s-a dispus reorganizarea unor autorități și instituții publice astfel că, în anexa 1 a acestei legi , la poziția 61, este cuprinsă și ADS ca instituție care se reorganizează prin reducerea numărului de posturi și schimbarea regimului de finanțare, în sensul că ADS urmează să fie finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Din aceeași adresă mai rezultă că prin Hotărârea Guvernului nr. 1503/2009 privind reorganizarea ADS, la art. 2 se prevede că :” finanțarea instituției se realizează integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale”, astfel că, în opinia acestei instituții, un eventual prejudiciu afectează bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Față de pozițiile exprimate de cele două instituții, Inalta Curte de Casație și Justiție a dispus introducerea și menținerea acestora în cauză ca părți civile, urmând a se pronunța existenței sau inexistenței unui prejudiciu în dauna uneia sau alteia în funcție de chestiunile ce vor apărea pe parcursul procesului penal însă, pronunțarea expresă cu privire la calitatea de parte civilă a uneia sau alteia nu a mai avut loc, astfel că, ambele instituții au fost menținute cu această calitate pe întregul parcurs al procesului penal.

Ulterior, când dosarul a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București-secția I penală, la solicitarea instanței de a comunica în baza cărei reglementări și ce destinație au avut sumele de bani încasate urmare a actului de vânzare-cumpărare intervenit cu privire la privatizarea fostului ICA, s-au depus, atât de către ADS cât și de Ministerul Agriculturii, mai multe înscrisuri. Astfel, Ministerul Agriculturii a depus cu adresa nr. 174536 din

06. 11. 2012 , poziția sa în sensul că s-a constituit parte civilă în cursul urmăririi penale, ca urmare a solicitării transmise de Ministerul Public-Parchetul ICCJ –DNA și totodată, învederează că la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare erau incidente dispoz. art. VIII din OUG nr. 147/2002 pentru reglementarea unor probleme financiare și pentru modificarea unor acte normative , coroborate cu dispoz art. 1 al OUG 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei publice interne. Astfel, în conformitate cu dispoz. art.VIII din OUG nr. 147/2002, începând cu data de 1 ian. 2003 ,” Fondul Dezvoltare a Agriculturii Românești” se desființează și veniturile încasate de ADS din activități de privatizare pe care le desfășoară conform competențelor stabilite prin lege au destinația stabilită prin OUG 38/2000 privind unele măsuri pentru diminuarea datoriei publice. S-a mai învederat că veniturile încasate de ADS din celelalte activități pe care le desfășoară conform atribuțiilor stabilite prin legi rămase după deducerea cheltuielilor efectuate pentru realizarea activităților respective, se fac venituri la bugetul de stat iar sumele datorate , potrivit legii, la Fondul Dezvoltare a Agriculturii Românești la data de 31. dec. 2002, precum și cele neachitate la termenele legale de plată , urmează începând cu data de 1 ian. 2003, regimul veniturilor prevăzute la alin. 2 și 3, iar eventualele sume virate necuvenit către Fondul Dezvoltare a Agriculturii Românești se regularizează cu bugetul de stat sau cu veniturile virate potrivit OUG nr. 38/2000. De asemenea, referitor la destinația sumelor, Ministerul Agriculturii comunică conținutul adresei nr.2684/26. 10.2012 transmise de către ADS acestuia și conform căreia: la data privatizării ICA, ADS conform Legii nr.268/2001 art.4 alin. 1, era finanțată integral din surse extrabugetare.

Totodată, ADS ca răspuns la adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale , depune la dosar un înscris din care rezultă că la data privatizării ICA, Agenția Domeniilor Statului, conform Lg nr. 268/2001, art. 4 alin. 1 era finanțată integral din surse extrabugetare. Conform OUG nr. 147/2002 art.VIII alin. 2 , diferența dintre veniturile din privatizare încasate de Agenția Domeniilor Statului și cheltuielile efectuate de către această instituție se făceau venituri la datoria publică, prin virarea acestora în contul Ministerului Finanțelor Publice. În concluzie se arată că, o parte din veniturile din privatizare susțineau cheltuielile Agenției Domeniilor Statului (cheltuieli de personal, cheltuieli de funcționare, cheltuieli de capital) și cealaltă parte s-a virat în contul Ministerului Finanțelor Publice nr. 361180000303 BNR Centrală.

Tribunalul a apreciat că în speță, calitatea de parte civilă aparține Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale în subordinea căruia s-au aflat atât SC ICA cât și ADS, care a îndeplinit un rol de mandatar al statului în procesul de privatizare, neavând calitatea de proprietar.

Conform art. 4 din Legea nr. 268/2001 se înființează ADS ca instituție publică cu personalitate juridică finanțată integral de la bugetul de stat în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale având printre atribuții, exercitarea în numele statului a prerogativelor dreptului de proprietate asupra

terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului privat al statului precum și, privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 care se referă la unități economice de stat și societăți comerciale care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, precum și societățile naționale care funcționează sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

Potrivit art. 6 al Lg. nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea ADS, după deducerea cheltuielilor proprii aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli al ADS, veniturile astfel încasate de ADS se virează semestrial Ministerului Agriculturii, Apelor și Pădurilor, în contul Fondului denumit „Dezvoltarea Agriculturii Românești”. Așa cum în mod corect a reținut instanța de fond, faptul că acest Fond a fost ulterior desființat sau înlocuit de o altă entitate nu schimbă faptul că banii ce erau încasați de către ADS pentru privatizarea unei societăți din portofoliul său urmau să fie aduși la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii.

Ulterior, prin Legea nr. 329/2009 în Anexa 1 la poziția 61 este cuprinsă și ADS ca și instituție care se reorganizează în sensul că ADS urmează să fie finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, fondurile virându-se în contul Dezvoltarea Agriculturii Românești.

Deși aceste legi au suferit modificări în sensul desființării contului „Dezvoltarea Agriculturii Românești”, se constată că ADS a avut întotdeauna calitatea de subordonat a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fiind finanțată inițial din surse extrabugetare și ulterior, de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, în prezent fiind finanțată tot de la bugetul de stat.

În acord cu soluția adoptată de către prima instanță de judecată, Curtea consideră că în cauză prejudiciul cauzat prin faptele inculpaților a afectat în mod direct bugetul de stat prin intermediul bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în subordinea căruia se afla atât ICA cât și ADS, Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale având calitatea procesuală necesară pentru constituirea de parte civilă în procesul penal.

În drept, Curtea constată că Tribunalul a apreciat în mod corect că faptele reținute în sarcina inculpaților intrunesc atât sub aspectul laturii obiective cât și sub aspectul laturii obiective elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care au fost judecați.

De asemenea, efectuând propriul demers analitic cu privire la încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpaților reține următoarele:

În ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor inculpaților din prezenta cauză, Curtea constată că de la data pronunțării sentinței apelate și până în prezent normele de drept penal material au fost modificate prin intrarea în vigoare a Noului Cod Penal la data de 01.02.2014.

În ceea ce privește legea penală mai favorabilă, Curtea apreciază că în cauză nu pot fi combinate dispozițiile din legile succesive considerate mai favorabile cu privire la fiecare instituție aplicabilă, fiind posibilă doar aplicarea

globală a fiecăreia dintre legile în vigoare și stabilirea în urma acestei operațiuni a acelei dintre cele două legi care permite o soluție mai favorabilă situației fiecărui inculpat, în raport de instituțiile concret aplicabile în cauză. O combinare a dispozițiilor din mai multe legi succesive contravine atât principiului separației puterilor în stat (subrogând judecătorul puterii legiuitoare care a înțeles să adopte o lege în ansamblul său, subordonând modalitatea de reglementare unor obiective finale de politică penală), dar și principiului egalității în fața legii (prin stabilirea unei situații mai bune inculpaților care sunt judecați în această perioadă și în raport de cei care au săvârșit faptele anterior intrării în vigoare a legii noi și au fost deja condamnați definitiv anterior acestui moment și față de cei care au săvârșit faptele integral după intrarea în vigoare a legii noi).

Această interpretare corespunde jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la crearea unei "lex tertia", jurisprudență care se regăsește în considerentele mai multor decizii în care Curtea a analizat constituționalitatea unor dispoziții legale noi, de natură a crea o situație mai favorabilă. Astfel, în considerentele deciziei 1740/08.11.2011, Curtea Constituțională a precizat "Cât privește determinarea concretă a legii penale mai favorabile, este de observat că aceasta vizează aplicarea legii, și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și din noua lege, deoarece s-ar ajunge la o lex tertia, care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze". "Determinarea caracterului "mai favorabil" are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: quantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură responsabilitatea, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă etc. Așa fiind, criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă. Cu privire la aceasta din urmă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau quantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora în mod concret."

De altfel, în decizia nr. 265/06.05.2014, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile [art. 5](#) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile, reținând în considerente că interpretarea potrivit căreia legea penală mai favorabilă presupune aplicarea instituțiilor autonome mai favorabile, este de natură să înfrângă exigențele constituționale, deoarece, în caz contrar s-ar rupe legătura organică dintre instituțiile de drept penal aparținând fiecărei legi succesive, cu consecința directă a schimbării conținutului și sensului actelor normative adoptate de către legiuitor.

Este evident însă că această jurisprudență a instanței de contencios constituțional permit aplicarea principiilor menționate pentru fiecare dintre inculpații trimiși în judecată în parte, situația concretă a fiecăruia dintre

aceștia putând conduce la identificarea, în mod global evident, a legii penale mai favorabile.

În situația în care legea nouă aduce mai multe modificări în afara limitelor de pedeapsă (elementul inițial în raport de care se stabilește care dintre cele două legi este mai favorabilă), Curtea urmează să stabilească legea penală mai favorabilă în raport de modificările aplicabile relevante în cauză care conduc la o situație juridică concretă favorabilă inculpatului, cu luarea în considerare a tuturor acestor elemente, incluzând aici evident și dispozițiile legale privind modalitatea executării pedepsei, prescripția răspunderii penale.

Analizând incidenta dispozițiilor legii penale mai favorabile în privința fiecăruia dintre inculpați, Curtea conchide ca în drept, fapta inculpatului Voiculescu Dan care în perioada 31. 05. 2002-24. 11. 2003, la diferite intervale de timp și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, și-a folosit influența dată de calitatea sa președinte al PUR asupra inculpaților Mencinicopschi Gheorghe, membru al PUR din anul 1991, director general și membru al A.G.A. și ulterior al C.A. la I.C.A. SA București, Sandu Jean-Cătălin, administrator al SC"Benefica"SA București (firmă din grupul GRIVCO la care soția sa S.M. îndeplinea la acea dată funcția de șef al departamentului juridic) în perioada 01.01.2002 – 28.01.2005, director al Direcției Juridice din cadrul ADS în perioada octombrie 2001-mai 2005, membru AGA (unic) al ICA SA București în perioada, noiembrie 2003, secretar executiv al Partidului Conservator (fost P.U.R) și vicepreședinte al A.V.A.S. din partea acestei formațiuni politice începând cu data de 14.09.2005 și asupra inculpatului Pantiș Sorin, membru P.U.R. și director general executiv al Grivco SA București în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație de către SC"Grivco"SA București, la un preț mult inferior față de valoarea comercială reală și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție a activelor și a titlurilor de participare deținute de societate a pachetului de acțiuni deținut de Agenția Domeniului Statului la SC"Institutul de Cercetări Alimentare"SA București, întrunește atât sub aspect obiectiv cât și sub aspect subiectiv elementele constitutive ale infracțiunii infracțiunii prev. de art 13 din Lg 78/2000, cu aplicarea art 41 alin 2 C.pen. din Codul Penal din 1969.

Referitor la această infracțiune, Curtea constată că termenul de prescripție specială prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Cp calculat de la data finalizării activității infracționale, respectiv de la data de 24.11.2003, s-a împlinit la data de 24.05.2011, motiv pentru care, în temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului VOICULESCU DAN pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Cp.

Fapta inculpatului Voiculescu Dan, constând în aceea de a fi dobândit în nume propriu, în perioada 24.05.2004-14.02.2005, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin două operațiuni succesive de

majorare a capitalului social al SC Institutul de Cercetări Alimentare SA București și o operațiune de cesiune de acțiuni, inițial 70,30213 % iar în final a crescut nivelul participației la 92,40955 % din acțiunile acestui emitent și ulterior, le-a donat fiicelor sale în condițiile în care cunoștea că acestea au fost obținute de SC Grivco SA București prin săvârșirea de către reprezentanții legali ai societății, ai A.D.S. și ai societății comerciale vizate, a infracțiunii prev. de art. 10 din Legea nr. 78/2000, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Voiculescu Dan, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 656/2002, prin coborârea limitei de pedeapsa pentru infracțiunea de spălare a banilor de la 12 la 10 ani, dar și Legii nr 78/2000 prin abrogarea secțiunii în care erau prevăzute infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție,, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Cu titlu prealabil, achiesand la situația de fapt reținută de prima instanță, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. Curtea va dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute prin actul de sesizare al instanței în ceea ce îl privește pe inculpatul Voiculescu Dan din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e) din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a) din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. Curtea ia act că inculpatul Voiculescu Dan a disimulat originea bunurilor provenite din *infracțiunea de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar*, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 alin.1 lit.a) din Legea nr. 78/2000, de către ceilalți inculpați trimisi în judecată în prezenta cauză.

Disimularea a avut loc prin încheierea la data de 26 02 2004 a contractului de împrumut cu dobândă între inculpatul Voiculescu Dan și SC ICA SA în baza caruia inculpatul Voiculescu Dan acordă împrumutatului (SC ICA SA) cu titlu de împrumut cu dobândă suma de 17.000.000.000 lei în vederea achitării de către împrumutat a sumelor sale restante către bugetul de stat, termenul scadenței fiind la data de 30.04.2004, când SC ICA SA trebuia să ramburseze suma împrumutată la care se calculează o dobândă de 20% pe an.

În contractul respectiv s-a inserat, ca și clauză finală, că părțile sunt de acord ca în situația în care împrumutatul nu va restitui întreaga sumă datorată la termen, în condițiile art. 1 și 2 împrumutătorul să poată solicita convertirea creanței (suma împrumutată plus dobânda acumulată) în acțiuni prin majorarea capitalului social al împrumutatului și să dobândească în nume propriu titlurile de participare ale SC ICA SA București

Această faptă intruneste și conținutul constitutiv al celei de-a doua variante normative ale infracțiunii de spălare a banilor prev. de art. 29 alin. 1 b din Legea nr. 656/2002, potrivit cu care constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani ascunderea ori disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni: or, din analiza contractului de împrumut încheiat între inculpatul Voiculescu Dan și SC ICA SA rezulta că unicul scop al încheierii acestuia a fost disimularea obținerii bunurilor dobândite prin săvârșirea infracțiunii prev. de art. 10 din Legea nr. 78/2000, Curtea raportând intenția inculpatului în lumina tuturor circumstanțele de fapt obiective: pe lângă un termen scadent de doar două luni unei societăți care pretinde că nu are bani să-și achite datoriile, Curtea mai observa că împrumutul urma să fie acordat în tranșe, la finalul contractului inculpatul urmând să dobândească, prin majorarea capitalului social cu suma pretinsă a fi împrumutată în trei tranșe. Ultima tranșă, când s-au virat cea mai mare parte din împrumutul solicitat figura din 29.03.2004, conform raportului de expertiză contabilă întocmit în cauză de către SC ICA SA pentru stabilirea dobânzii convenite inculpatului la expirarea termenului de restituire a împrumutului.

Curtea are în vedere că în varianta normativă prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b din Legea nr. 656/2002, obiectul material al infracțiunii de spălare a banilor îl constituie bunurile provenind din săvârșirea de infracțiuni, a căror proveniență, situație, dispoziție, circulație, proprietate sau drepturi este ascunsă disimulată de către spălătorul de bani, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

În cazul variantei normative prevăzute la art. 29 alin. 1 lit. b), spălarea banilor are ca element material fie acțiunea de *ascundere*, fie acțiunea de *disimulare* a adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni.

Atât acțiunea de ascundere, cât și acțiunea de disimulare, vizează, în fapt, un ansamblu de fapte concrete prin care spălătorul de bani urmărește să confere o aparență de legalitate produsului infracțiunilor. Ascunderea sau disimularea în accepțiunile date mai sus se referă atât la bunul material, cât și la drepturile asupra bunului material provenit din infracțiunea principală.

Sintagma „adevăratei naturi” se opune naturii aparente a bunului și are sensul de apartenență reală licită sau ilicită a bunului în cauză la subiectul care a fost deposedat prin infracțiunea primară, adică o ascundere sau disimulare a bunului precum și a titlului care stă la baza adevăratei naturi a bunurilor respective.

Ascunderea adevăratei naturi sau a provenienței bunurilor presupune săvârșirea de acte de natură să denatureze proveniența reală și a drepturilor efective asupra bunului provenit din infracțiunea principală cărora să li se atribuie o identitate falsă aparent legitimă. Prin situare se înțelege denaturarea locului ocupat de bunul respectiv într-o anumită ordine, ierarhie, făcând să se creadă că ocupă un alt loc decât cel real. În ceea ce privește denaturarea dispoziției asupra bunurilor sau asupra naturii drepturilor privind bunurile respective, aceasta are loc ori de câte ori autorul infracțiunii principale ascunde caracterul real al dispoziției date intermediarului de a executa o anumită operațiune financiară lăsând să se creadă că această dispoziție se referea la o operațiune licită. Cu privire la „circulația” bunurilor, se arată că sfera acestei sintagme include actele de denaturare a adevăratei circulații a valorilor ori a drepturilor asupra bunurilor între parteneri la tranzacție, pretinzându-se că această circulație se referă la valori dobândite licit.

Urmărind disimularea originii ilicite a proprietăților și fondurilor murdare, spălătorul de bani Dan Voiculescu a cautat, astfel să rupă filiera dintre delictul principal, care constituie sursa fondurilor și veniturile obținute din comiterea acestui delict, pastrand controlul permanent al fondurilor în scopul orientării acestora spre destinația dorită care îi va permite să profite într-o manieră cât mai discretă de beneficiile obținute și să le investească în afaceri profitabile.

Ca o consecință a acțiunilor de ascundere și disimulării, prin incheierea contractului de împrumut între inculpatul Dan Voiculescu și SC ICA SA, bunurile provenite din privatizarea ilegală a fostului Institut de Chimie Alimentară au apărut în materialitatea lor într-o altă lumină și cu o altă semnificație în patrimoniul inculpatului Dan Voiculescu printr-o majorare de capital și o conversie a pretinsului împrumut acordat ICA în acțiuni, fără nicio legătură cu proveniența lor ilicită, reală.

Sub aspectul urmării imediate juridice, faptele inculpatului cu urmările lor naturale semnalate au adus atingere relațiilor patrimoniale din sectorul financiar, bancar, de credit, etc. denaturând aceste relații prin infuzia de valori provenite din infracțiune.

Pe de altă parte, deși procesul spălării banilor are ca trăsături definitorii complexitatea, sofisticitatea, iar datorită multitudinii de posibilități oferite de sistemul financiar, asistăm la un proces de evoluție a tehnicilor de spălare a banilor în paralel cu modernizarea sistemelor de prevenire a flagelului, nu mai puțin adevărat spălătorii de bani sunt cei care fixează nivelul de complexitate al operațiunilor de spălare: or, în cauza de față, deși inculpatul le-a transmis fiicelor sale cu titlu gratuit o parte din bunurile dobândite prin privatizarea ilegală a fostului Institut de Chimie Alimentară, le-a interzis, totodată, acestora, să dispună de aceste bunuri în timpul vieții fără acordul său. Curtea nu a fost investită însă cu acest act material al procesului de spălare a banilor.

În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., având în vedere că fapta inculpatului Voiculescu Dan, constând în aceea de a fi dobândit în nume propriu, în perioada 24.05.2004-14.02.2005, în realizarea aceleiași rezoluții

infracționale, prin două operațiuni succesive de majorare a capitalului social al SC"Institutul de Cercetări Alimentare"SA București și o operațiune de cesiune de acțiuni, inițial 70,30213 % iar în final a crescut nivelul participației la 92,40955 % din acțiunile acestui emitent și ulterior, le-a donat fiicelor sale în condițiile în care cunoștea că acestea au fost obținute de SC"Grivco"SA București prin săvârșirea de către reprezentanții legali ai societății, ai A.D.S. și ai societății comerciale vizate, a infracțiunii prev. de art. 10 din Legea nr. 78/2000, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen, Curtea va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Voiculescu Dan prin apărător ales din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a) din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 C.pen.

Astfel, potrivit reglementărilor interne în materie, spălarea banilor este fapta persoanei care, cunoscând că un bun provine din săvârșirea de infracțiuni, îl schimbă sau îl transferă, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei. Constituie infracțiunea de spălare a banilor și ascunderea sau disimularea adevăratei proveniențe, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni, precum și dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

Împrejurarea că inculpatul a apelat la una din cele mai rudimentare tipologii de spălare a banilor, respectiv imprumul nerturnat, consacrată poate de cel mai cunoscut spalator de bani din toate timpurile, Mayer Lanski, nu este de natura *per se* să îl transforme în tainitor, deoarece pe parcursul săvârșirii acestor acte materiale urmărit, în permanentă, realizarea obiectivelor procesului de spălare a banilor, în scopul optimizării posibilităților de utilizare a bunurilor ilegal obținute în derularea unor viitoare afaceri profitabile. Or, nu toți criminalii financiari resimt nevoia să creeze scheme elaborate în scopul oferirii unei aparențe de legitimitate provenienței fondurilor infracționale

Curtea precizează că deși în doctrină se încearcă să se inoculeze teza inutilității incriminării spălării banilor, cu motivarea că s-ar suprapune pe reglementări existente, iar Inițiatorul Noului Cod penal a încercat dezincriminarea auto-spălării, demonstrând o înțelegere precară a distincției dintre infracțiunea de spălare a banilor și infracțiunea de tănuire, se cuvine a se reflecta asupra necesității asumării obligațiilor ce incumbă statului român prin adoptarea reglementărilor internaționale la care am făcut referire mai sus, mai ales că România este monitorizată în vederea asigurării respectării

standardelor internaționale în materie: avem în vedere, bineînțeles, Recomandările ale FATF, art. 3 din Convenția Națiunilor Unite de la Viena (1988) privind reprimarea traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope; art. 6 din Convenția Națiunilor unite împotriva criminalității organizate¹, art. 23 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției; art. 6 din Convenția Consiliului Europei de la Strasbourg din 08/11/1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii; art. 9 din Convenția Consiliului Europei de la Varșovia din 16/05/2005 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului.

De altfel, tocmai adoptarea cu ocazia celei de-a 4-a întâlniri a C198-COP, care a avut loc Strasbourg, 12-14 iunie 2012, a celui de-al doilea raport de evaluare a României al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198)[25] a avut drept consecință eliminarea dispoziției din Proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Codului penal și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale care prevedea că art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care fusese modificat, inter alia, prin introducerea unui alin.(2), care prevedea că fapta prevăzută în alin.(1) lit.c), respectiv dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni nu constituie infracțiune atunci când aceasta a fost săvârșită de către autor sau de către un participant la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală din care provine bunul.

De altfel, și în doctrina s-a atras atenția ca nu trebuie pus semnul egalității între consecințele faptelor de spălare a banilor și a celor de tănuire, iar elementele de distincție între cele două infracțiuni exista chiar și după intrarea în vigoare a Codului penal, chiar dacă de lege lata infracțiunea de tănuire a fost trecută în sfera infracțiunilor contra înfaptuirii justiției și, în plus, s-a suprimat și cerința privind urmărirea obținerii unui profit, fapt ce putea conduce la concluzia ca infracțiunea de tănuire se savaresea doar cu intenție directă calificată prin scop.

Or, la incriminarea spălării banilor, s-a avut în vedere ca acest un flagel conduce la deteriorarea întregului sistem financiar-bancar și a sistemului economico-social în ansamblu, din cauza generării de efecte inflaționiste, prin afectarea nivelului ratei dobânzii și a ratei de schimb valutar; descurajează și îndepărtează investitorii cinstiți, datorită pierderii bunei reputații de către instituțiile implicate în scandaluri de spălare a banilor; în acest context, există riscul ca banii spălați să devină „motorul” economiei naționale, impunându-și propriile reguli de tip mafiot . Altfel spus, necesitatea combaterii spălării banilor cunoaște atât o motivație socială, derivând din imperativul combaterii

¹ ratificată de România prin Legea nr. 565/2002, publ.în M. Of.nr. 813 din 08.11.2002.

efectelor crimei care tinde să se internaționalizeze și să afecteze relațiile normale dintre membrii comunităților naționale și nu numai, deteriorându-le și generând instabilitate, cât și o motivație economică rezultând din imperativul anihilării atacului pe care spălarea banilor îl exercită asupra principiilor funcționării economiei de piață și a integrității piețelor financiare, prin subminarea instituțiilor financiare și a întregului sistem financiar.

Astfel, obiectul juridic generic al infracțiunii de spălarea banilor nu poate fi desprins de relațiile patrimoniale, deoarece, în esență, prin asemenea fapte sunt denaturate, subminate relațiile de proprietate asupra bunurilor.

Obiectul juridic special al infracțiunii de spălare a banilor îl constituie relațiile sociale patrimoniale pentru a căror normală desfășurare este necesar ca să nu fie disimulată originea ilegală a bunurilor provenite din infracțiuni în scopul împiedicării autorităților să identifice și asigurării infractorilor controlului asupra profiturilor ilegal obținute.

În raport cu acest concept și cu aceste caracterizări, infracțiunea de spălare a banilor face parte, sub raportul clasificării sale de grup, din categoria infracțiunilor patrimoniale.

În mod eronat se consideră de unii autori de studii și opinii de specialitate, cum sunt cele depuse la dosarul cauzei, că dispoziția *lit. c) a art. 29 din Legea nr. 656/2002 se suprapune cu conținutul infracțiunii de tănuire*, deoarece distincția dintre două texte incriminatoare n-ar trebui să se facă exclusiv prin prisma elementului material al laturii obiective a infracțiunii.

Curtea precizează ca nici argumentul privind neparcurgerea întregului proces de spălare a banilor clasic fragmentat în cele trei faze (plasare, startificare, integrare) în cazul *variantei normative prev. de art. 29 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 656/2002 (dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni)* nu subzistă la o analiză mai aprofundată a procesului de spălare a banilor, în mod just arătându-se în doctrină că în realitate, etapele nu pot fi privite izolat. De aceea, organul judiciar este chemat la o abordare sistematică a procesului de spălare. Evident, cele trei faze se pot repeta în cadrul procesului de spălare sau una dintre etape poate fi omisă: spre exemplu, nu există etapa stratificării atunci când spălătorul de bani achiziționează bunuri de lux și nici de etapa integrării atunci când spălătorul schimbă produsul infracțional în acțiuni. În alte situații, realizarea unei etape din procesul de spălare este determinată de gradul de realizare al etapei precedente, astfel încât demarcațiile existente între diferitele faze dispar, de asemenea, în mod generalizat.

Pe cale de consecință, nu se poate accepta teza potrivit căreia distincția între spălarea banilor și tănuire, nu se justifică, spălarea banilor reprezentând, în fapt, o variantă nouă a infracțiunii de tănuire, suprapunându-se acesteia și dând naștere unui concurs de norme ce nu poate fi soluționat nici pe baza criteriului specialității, nici pe baza vreunui alt criteriu, prilejuindu-se instanțelor o alegere arbitrară a textului de incriminare și încălcându-se astfel dreptul fundamental la egalitate în fața legii.

Fiind o infracțiune de consecință, infracțiunea de spălare a banilor prezintă incontestabile asemănări cu infracțiunea de tănuire, denumită în

doctrina franceză „infracțiune paralelă și complementară” a acestei incriminări, apărând, din această calificare, o serie de consecințe juridice atunci când trebuie stabilit concursul de infracțiuni între spălarea banilor și infracțiunea predicat.

Și în doctrina franceză s-a discutat pe marginea interesului și a necesității incriminării spălării banilor raportat la infracțiunea de tănuire existentă, avându-se în vedere că și această infracțiune este una subsecventă și generală, susținându-se uneori că acest text legal este periculos, impracticabil și, de asemenea, dăunător și absurd.

Servind unui interes juridic clar, incriminarea spălării banilor contribuie în mod evident la protecția pieței, însă obiectivul său prioritar rămâne garantarea unei eficacități sporite eforturilor autorităților administrative implicate în detectarea și confiscarea banilor proveniți din activități ilegale, precum și intensificarea colaborării între entitățile financiare raportoare.

Intenția transpunerii în Europa a acestei reglementări a apărut imediat. De altfel, în procesul incriminării în statele europene a spălării banilor s-au observat similitudini între descrierea infracțiunii de spălare a banilor prin Convenția de la Viena (1988) sau prin textele primei Directive a Uniunii Europene pentru prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor (1991) și reglementările nord-americane.

Cauzele care au determinat pe legiuitor să abandoneze atitudinea anterioară de dezinteres față de comportarea infractorilor în raport de bunurile obținute prin infracțiune și să incrimineze distinct actele de ascundere, de reciclare a valorilor obținute pe asemenea căi ilicite, chiar dacă sunt comise de însuși autorul infracțiunii și nu de un tănuitor sau complice au fost multiple.

În primul rând, cantitățile uriașe de bunuri și valori care formează volumul global al circulației economice în societatea contemporană, atât cea legală, cât mai ales cea ilegală, ce oferă posibilitatea îmbogățirii pe căi ilicite, cu efort minim; însă, întrucât valorile ilicite nu pot fi puse în circulație în forma inițială, fără pericolul de a fi descoperită sursa lor, infractorii se preocupă să le transforme în valori curate susceptibile să circule ca orice valoare de proveniență legală.

Dacă nu ar proceda astfel, infractorii s-ar afla în situația fie de a fi grabnic descoperiți și trași la răspundere, fie s-ar vedea nevoiți să țină aceste bunuri ascunse pentru totdeauna, ceea ce ar face inutile eforturile lor de a le fi obținut. Și din partea economiei legale se produce o reacție de respingere a pătrunderii în circuitul economic a valorilor provenite din circuitul economic a valorilor provenite din infracțiuni, mai ales pentru dezechilibrul pe care îl provoacă pe piața monetară și valutară, denaturând tranzacțiile comerciale, financiare și bancare.

Astfel, proliferarea criminalității economico-financiare a impus sporirea permanentă a normelor de incriminare a unor fapte periculoase care subminează dezvoltarea afacerilor într-un climat sănătos: prin incriminarea faptelor de spălare a banilor legiuitorul a urmărit, în subsidiar, eradicarea criminalității gulerelor albe, cât și a criminalității organizate.

După intrarea în vigoare a Noului cod penal, în esență, elementele de asemănare privesc caracterul corelativ care nu știrbește în vreun fel, însă, autonomia celor două infracțiuni, sunt elementele de distincție între cele două incriminări: obiectul material - spălarea banilor poate avea drept obiect material și un imobil (obiectul material al infracțiunii prevăzute în art.29 din Legea 656/2002 este reprezentat de valorile asupra cărora a fost îndreptată fapta incriminată (bani, bunuri, etc.), bunurile putând fi corporale sau necorporale mobile sau imobile), precum și documente care atestă dreptul de proprietate asupra acestuia; în cazul tănuirii, obiectul material este eminent un bun mobil; subiectul activ, deoarece tănuitorul nu poate fi niciodată autorul sau participantul la fapta prevăzută de legea penală din care provine bunul, obiectul juridic special; o altă deosebire importantă între infracțiunea de tănuire și cea de spălare a banilor constă și în dispariția rezervei existente la regimul sancționator al infracțiunii de tănuire „fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea din care provine bunul tănuit”.

În cauza de față, din coroborarea tuturor mijloace de proba administrate, Curtea a argumentat în mod judicios de ce a reținut ca dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC”I.C.A.”SA București de către inculpatul Voiculescu constituie infracțiunea de spălare a banilor și nu infracțiunea de tănuire, distincția între cele două infracțiuni urmând să se facă prin prisma laturei subiective: astfel, dacă în cazul de tănuire inculpatul urmărește sau acceptă să impieteze asupra infaptuirii justiției, acordând ajutor altei persoane să tainuiască bunul dobândit prin savarsirea unei fapte prevăzute de legea penală, în prezenta cauza obiectivul prioritar urmărit și atins de inculpatul Dan Voiculescu a fost disimularea unor bunuri în scopul de a le introduce în circuitul civil după disimularea provenienței acestora.

Or, prin încheierea unui contract în data de 26.02.2004, prin care inculpatul Voiculescu Dan a împrumutat societatea SC GRIVCO SA cu suma de 17.000.000.000 ROL, cu o dobândă anuală de 20 % și termen de rambursare 30.04.2004, contract în care s-a menționat explicit posibilitatea în caz de nerambursare să se solicite conversia creanței (împrumut + dobândă) în acțiuni prin majorarea capitalului social, luând în calcul și termenul extrem de scurt al acestui împrumut, deși SC”Grivco”SA București dispunea de resursele financiare necesare pentru plata asumată prin contractul de privatizare, datorii restante ale societății în valoare totală de 24.520.235.000 ROL astfel cum rezultă din înscrisurile ce atestă situația contabilă a acestei societăți.

Cu privire la acest aspect, inculpatul Voiculescu, acționar majoritar și inculpatul Pantiș, director al GRIVCO SA au avut poziții procesuale diferite. Inculpatul Voiculescu a arătat că a acordat acest împrumut în nume propriu pentru că Grivco avea alte obligații financiare și nu putea finanța ICA iar datorii acesteia către stat erau scadente și era necesar a fi urgent plătite. Inculpatul Pantiș a arătat că la acel moment Grivco SA nu se putea împrumuta și mai important pentru că acționarii minoritari nu ar fi fost de acord cu o mărire a capitalului social. Aceste susțineri sunt evident nesincere

În condițiile în care GRIVCO avea la acel moment, așa cum s-a menționat anterior, un disponibil financiar și lichidități mai mult decât suficiente pentru a achita statului datoriile restante ale ICA. De asemenea, în condițiile în care inculpatul Voiculescu era acționar majoritar la SC GRIVCO SA cu aproximativ 80% din acțiunile acestei societăți, Curtea consideră că opinia acționarilor minoritari ai societății nu putea fi determinantă în ipoteze în care cei doi inculpați ar fi considerat că acordarea acestui împrumut nu era o necesară.

Împrumutul nu a fost rambursat la termenul stabilit, astfel încât prin Hotărârea A.G.E.A. a SC "I.C.A." SA București din data de 26.05.2004 s-a hotărât majorarea capitalului social cu suma de 17.287.149.000 lei prin încorporarea creanței pe care inculpatul Voiculescu Dan o avea asupra societății și emisiunea unui număr suplimentar de 5.762.383 acțiuni, urmare a operațiunii de conversie acesta devenind acționar majoritar cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213 % .

Ulterior, prin contractul de cesiune de acțiuni din data de 04.10.2004 , SC "Grivco" SA București i-a cesionat inculpatului Voiculescu Dan , contra sumei de 2.400.000.000 lei, 800.000 din acțiunile deținute la SC "I.C.A." SA București, operațiune prin care nivelul participației inculpatului a crescut la 80,06227 %.

Chiar dacă inculpații Voiculescu și Pantiș au arătat că această operațiune a survenit ca o consecință a nerestituirii împrumutului acordat SC GRIVCO SA de către inculpatul Voiculescu conform contractului încheiat între părți, Curtea constată că există cel puțin două probleme care au existat cu această operațiune, prima fiind aceea că operațiunea nu era necesară datorită faptului că GRIVCO avea disponibilul financiar pentru a nu fi necesar acest împrumut, iar cea de a doua că prevederile art 10.1 din contractul de privatizare, interziceau explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni fără acordul prealabil al A.D.S. acord care nu a existat conform actelor de la dosar și declarațiilor martorilor angajați ai ADS.

Or, din forma și conținutul contractului, rezultă că inculpatul Voiculescu Dan a urmărit dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC ICA SA București, față de obligația asumată prin contractul de privatizare, de plată a datoriilor restante de către societate către creditorii și efectuarea unor investiții, obligație care nu a fost respectată, contractul de împrumut fiind încheiat în condițiile în care era previzibil că societatea care avea datorii către diferiți furnizori, nu-l va putea restitui la termenul stabilit și se va realiza clauza finală în sensul convertirii creanței în acțiuni în favoarea inculpatului Voiculescu Dan.

Astfel, condițiile în care a fost încheiat contractul demonstrează că prin acesta inculpatul a urmărit de fapt, în condițiile în care societatea era falimentară și prin încălcarea prevederilor art. 10.1 din contractul de privatizare care interziceau în mod explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni , fără acordul prealabil al ADS, să devină acționar

majoritar ca urmare a operațiune de conversie a datoriei în acțiuni cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213% și să devină acționar majoritar.

Ultimul pas efectuat de inculpatul Voiculescu în colaborare cu ceilalți inculpați pentru dobândirea titlurilor de participare ale SC "I.C.A." SA București s-a făcut la data de 14.02.2005 când, urmare a unei operațiuni de majorare de capital în numerar la care a subscris, cu suma de 40.000.000.000 ROL, exclusiv inculpatul Voiculescu Dan, acesta și-a crescut nivelul participației la 92,40955%, participație la care a renunțat în anul 2006 când, prin contractul autentificat prin încheierea numărul 1498/06.06.2006, inculpatul a donat, în cote egale, acțiunile deținute la această societate fiicelor sale Voiculescu Camelia - Rodica și Voiculescu Corina- Mirela. Cu privire la acest transfer cu titlu gratuit în favoarea fiicelor, instanța, ținând cont de limitele investirii, va dispune doar confiscarea produsului infracțiunii, nu și reținerea unei alte variante normative a infracțiunii de spalare a banilor.

Fapta inculpatului Popa Corneliu, constând în aceea că a aprobat, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitate sa de președinte al Consiliului de Administrație al Agenției Domeniilor Statului, (a) declanșarea în ședința din data de 16.07.2003 fără mandat din partea statului român a procesului de privatizare al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, stabilind o valoare a pachetului de acțiuni de 94,5 ori mai mică față de valoarea comercială reală a acestuia - de doar 3.045.035.136 ROL (~ 82.220 EUR) deși valoarea comercială reală a pachetului de acțiuni era de 292.610.883.860 (~ 7.900.929 EUR) - n.n., iar ulterior (b) prin însușirea notei numărul 2805/07.11.2003 continuarea procedurii de privatizare ilegal începute în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a acestuia de către SC "Grivco" SA București cu doar 3.878.696.250 ROL (~ 104.730 EUR) - un preț de 75,5 ori mai mic decât valoarea comercială reală a pachetului de acțiuni, în condiții discriminatorii și netransparente, conform celor precizate în rechizitoriu, modalitate prin care s-a cauzat bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Având în vedere ca inculpatul Popa Corneliu, a savarsit, la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiasi rezoluții infracționale, mai multe acte

materiale care intrunesc elementul constitutiv al infracțiunii prev de art 10 alin 1 lit a din Legea nr 78/2000, așa cum a reținut Curtea în baza propriului examen analitic asupra situației de fapt, descrise pe larg în cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul POPA CORNELIU prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp

Fapta inculpatului Sandu Jean-Cătălin constând în aceea că, împreună cu alte persoane și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitatea sa de membru al A.G.A a SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) -R : 14702714 și, respectiv director al Direcției Juridice a Agenției Domeniilor Statului, (1) prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale, (2) confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, (3) declanșarea ilegală a procesului de privatizare prin avizarea notei numărul 48061/16.07.2003 și ulterior, prin întocmirea notei numărul 2805/07.11.2003 (4) continuarea procedurii de privatizare ilegal începute - în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. de către SC "Grivco" SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Mencinicopschi Gheorghe constând în aceea că a facilitat, împreună cu alte persoane și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitatea sa de director general și președinte al CA al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) și respectiv, participant în nume propriu, cu ofertă trucată, la licitația organizată în anul 2003 de către A.D.S., prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale și confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului

net contabil, adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC "Grivco" SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen.

De asemenea, fapta inculpatului, constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, fără a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC"Grivco"SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248 Cod penal cu aplicarea art 75 lit « a » Cod penal.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

De asemenea, fapta inculpatului, constând în aceea că a întocmit în fals, împreună cu altul, în calitate de director general al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, un proces verbal de predare/primire în care a atestat

nereal faptul că la data de 30.03.2004 societatea în cauză a primit de la reprezentanții SC'GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO)" SA București un cromatograf gaz/lichide și un spectrometru cu absorbție atomică în condițiile în care importul celor două echipamente a avut loc la datele de 26.04.2004 și, respectiv, 06.05.2004, iar predarea lor către SC 'Institutul de Cercetări Alimentare" SA București a avut loc abia la data de 23.06.2006 precum și de a folosi acest înscris la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București pentru înscrierea, în baza încheierii numărul 23554/19.05.2004 a judecătorului delegat, a mențiunilor referitoare la

majorarea

capitalului social al ICA SA București prin aportul în natură a acționarului majoritar Grivco SA București, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 290 Cod penal din 1969.

În temeiul disp. art. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va dispune încetarea procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art. 290 alin. 1 din C.pen. din 1969 constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art. 124 C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsa au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsa sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

Având în vedere ca inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE, a savarsit, la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiasi rezoluții infracionale, mai multe acte materiale care intrunesc elementul constitutiv al infractiunii prev de art 10 alin 1 lit a din Legea nr 78/2000, asa cum a retinut Curtea in baza propriului examen analitic asupra situatiei de fapt, descrise pe larg in cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp

Fapta inculpatului Pantiș Sorin, constând în aceea de a fi facilitat, împreună cu alte persoane, în calitatea sa de director general executiv al SC "Grivco" SA București și respectiv, participant în contul acestei societăți, cu ofertă trucată, la licitația organizata în anul 2003 de către A.D.S., adjudecarea de către această societate a pachetului de acțiuni al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comerciala reala a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

De asemenea infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, fapta prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 322 alin. 1 Cod penal, trebuie reținută în raport de fapta inculpatului constând în aceea de a fi întocmit în fals, împreună cu altul, în calitate de director general executiv al SC „GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO)” SA București, un proces verbal de predare/primire în care a atestat nereal faptul că la data de 30.03.2004 societatea în cauză a predat către I.C.A. SA București un cromatograf gaz/lichide și un spectrometru cu absorbție atomică în condițiile în care importul celor două echipamente a avut loc la datele de 26.04.2004 și, respectiv, 06.05.2004, iar predarea lor către SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București a avut loc abia la data de 23.06:2006, precum și de a folosi acest înscris la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București pentru înscrierea, în baza încheierii numărul 23554/19.05.2004 a judecătorului delegat, a mențiunilor referitoare la majorarea capitalului social al ICA SA București prin aportul în natură a acționarului majoritar Grivco SA București.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului PANTIȘ SORIN pentru infracțiunea prev. de art 322 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului S. Vlad-Nicolae constând în aceea de a fi acționat, împreună cu alte persoane, în calitatea sa de director al Direcției Privatizare-Concesionare a Agenției Domeniilor Statului declanșarea ilegală, prin avizarea notei numărul 48061/16.07.2003 a procesului de privatizare al SC „Institutul de Cercetări Alimentare”SA București în ședința din data de 16.07.2003, în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni de către SC „Grivco” SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un

prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen,

De asemenea, în sarcina inculpatului trebuie reținută și infracțiunea de instigare la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 47 C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constând în aceea de a-1 fi determinat pe Domnișoru Gheorghe Marian să menționeze în fals, în realizarea scopului urmărit prin săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art. 10 lit « a » din Legea nr.78/2000 descrisa mai sus, în calitate de expert în cadrul Serviciului Privatizare al Agenției Domeniilor Statului și în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în capitolul 2 referitor la publicitatea privind intenția de vânzare al Notei numărul 48061/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, faptul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare a acestei societăți în Monitorul Oficial numărul 344 din data de 23.05.2002.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului S. VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art. 47 C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp

De asemenea, față de inculpat sunt întrunite și elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 323 Cod penal, constând în aceea de a fi depus spre aprobare în ședința din data de 16.07.2003 a Consiliului de Administrație al Agenției Domeniilor Statului, în realizarea scopului urmărit prin săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art 10 lit «a» din Legea nr.78/2000 descrisă mai sus, Nota numărul 48061/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de A.D.S. la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București în care s-a menționat în fals faptul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare a acestei societăți în Monitorul Oficial numărul 344 din data de 23.05.2002.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art 323 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea

constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Având în vedere că inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE, a săvârșit, cu intenție faptele care intrunesc elementul constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000, urmărind rezultatele acesteia, așa cum a reținut Curtea în baza propriului examen analitic asupra situației de fapt, descrise pe larg în cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prevăzută de art. 48 alin. 1 din Cp. rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 77 lit. a din Cp. în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp.

Fapta inculpatului Sin Gheorghe constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor S „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București adjudecarea de către SC „Grivco” SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție - având în acest sens concursul său nemijlocit urmare subevaluării cu suma de 15.062.109.698 ROL a titlurilor de participare deținute de ICA SA București la Bioprod SA București cu ocazia operațiunii de majorare de capital aprobată în ședința din data de 06.03.2003, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite – faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 din C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din C.pen. din 1969 și art. 75 lit. a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 75 lit. a din C.pen. din 1969, există în cauză și trebuie reținută în sarcina inculpatului având în vedere acțiunile acestuia constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, fără a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC „Grivco” SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD).

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului SIN GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsa au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsa sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Baci Constantin, Curtea constată că sunt îndeplinite față de acesta elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal, constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitate sa membru al Adunării Generale a Acționarilor SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție - având în acest sens concursul său nemijlocit, urmare subevaluării cu suma de 15.062.109.698 ROL a titlurilor de participare deținute de ICA SA București la Bioprod SA București cu ocazia operațiunii de majorare de capital aprobată în ședința din data de 06.03.2003, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR).

De asemenea, ca și în cazul inculpatului Sin, Curtea constată că și în cazul inculpatului Baci sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări

Alimentare" SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, tară a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC "Grivco" SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD).

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului BACIU CONSTANTIN pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsa au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsa sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

Fapta inculpatului Petre Alexandru constand în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitate sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare" SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Marinescu Grigore constând în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Pop Flavius-Adrian constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa membru al Consiliului de Administrație al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale și confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici

la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen,

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală

Fapta inculpatei Ene Vica constând în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce o privește pe inculpată, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatei, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acesteia este noua reglementare penală.

În ceea ce privește individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, Curtea constată că activitatea de individualizare judiciară a pedepselor aplicate în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și a celor legate de spălarea banilor reprezintă, în contextul socio-politic actual, o responsabilitate deosebită, prin prisma angajamentelor asumate de România, a așteptărilor societății față de finalitatea actului de justiție, dar și a schimbării unor mentalități și deprinderi. Curtea reține de asemenea că practica judiciară constantă a confirmat că valoarea prejudiciului efectiv produs prin infracțiune reprezintă un aspect de care trebuie să se țină seama în procesul de individualizare judiciară, dar fără a fi disociat de ansamblul celorlalte criterii.

De asemenea, Curtea consideră că în cazul unor astfel de infracțiuni anumite criterii, care de regulă sunt general acceptate ca și factori importanți în procesul de individualizare a unor pedepse, cu precădere lipsa antecedentelor penale ale infractorului, faptul că anterior comiterii faptei se bucura de o bună reputație, are un grad de instruire sau pregătire profesională peste medie etc, au o pondere mult mai redusă în determinarea pedepsei ce trebuie aplicată tocmai pe considerentul că în cazul unor astfel de infracțiuni infractorul profită de aceste realități pentru a-și disimula comportamentul infracțional sau a-și asigura realizarea scopului ilicit propus.

Pentru individualizarea pedepselor în acest caz Curtea va lua în calcul gradul de pericol social pe care îl prezintă cazul concret și persoana infractorilor, astfel încât să se asigure scopul ei și să se realizeze finalitatea răspunderii penale. Curtea are în vedere că scopul pedepsei nu poate fi atins decât în măsura în care aceasta corespunde gravității infracțiunii, pericolului social concret al acesteia, situației personale a infractorului, pericolozității lui etc. Ca atare, vor fi avute în vedere dispozițiile legale referitoare la limitele prevăzute de lege pentru pedepsele aplicabile în raport de infracțiunile comise, gradul de pericol social al faptei și al autorului ei, împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

În ceea ce privește criteriile pe care le enumeră art. 74 C.pen., Curtea constată că inculpații au fost judecați pentru comiterea mai multor infracțiuni de corupție și de spălare a banilor precum și alte infracțiuni în legătură directă cu cele deja menționate, care prin natura diferită și gravitatea lor, prin amploarea activității infracționale reținute, prin aceea că a existat o pluralitate de inculpați, relevă un grad de pericol concret ridicat, având în vedere și că acest gen de infracțiuni, prin amploarea lor deosebită, aduc atingere unor importante valori protegute de legea penală, respectiv prestigiul, autoritatea, credibilitatea organelor, instituțiilor, organismelor statului, serviciilor publice, precum și corectitudinea, cinstea funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate. De asemenea, prin quantumul extrem de ridicat al prejudiciului pe care inculpații l-au cauzat prin acțiunile lor convergente s-a adus o atingere extrem de importantă intereselor patrimoniale legitime ale statului român. Această Curte consideră foarte important să se menționeze în mod clar că modalitatea în care acești inculpați au acționat și prejudiciul extrem de ridicat pe care l-au cauzat reprezintă o atingere directă a intereselor fiecărui cetățean al acestui stat și denotă o lipsă evidentă de respect față de proprietatea statului și față de normala și corecta funcționare a instituțiilor acestuia. Cu excepția inculpaților Voiculescu și Pantiș, toți ceilalți inculpați erau fie angajați ai statului fie aveau obligația contractuală și morală de a proteja interesele financiare ale SC ICA SA. Aceștia au arătat că fosta ICA SA, actualul SC CCAI, condusă de inculpatul Pantiș, este o societate care funcționează foarte bine în prezent, încercând să inducă ideea că prin aceste operațiuni de preluare a SC ICA SA activitatea de cercetare a fost salvată. Chiar dacă acest lucru ar fi adevărat, acest aspect nu are nici un fel de relevanță asupra bunei credințe cu care ar fi acționat inculpații, din moment ce nu activitatea de cercetare era cea care i-a

interesat în mod prioritar ci obținerea unor bunuri extrem de valoroase contra unui preț absolut derizoriu, bunuri de care s-au folosit ulterior pentru a obține alte sume extrem de importante de bani. Faptul că SC CCAI, condusă de inculpatul Pantiș, este o societate care funcționează foarte bine în prezent nu reprezintă decât o stare de normalitate având în vedere că de la data dobândirii acesteia interesul inculpaților, ca în cazul oricărei afaceri, este acela de a obține profit.

Curtea constată că modul în care toți inculpații din prezenta cauză au participat în mod activ la vânzarea contra sumei de 104.730 euro a unei societăți care valora la data privatizării echivalentul a 8.103.380 Euro, aceștia având ca unic scop fraudarea intereselor statului roman și acapararea de către inculpatul Voiculescu a unor bunuri extrem de valoroase contra unui preț absolut derizoriu, trebuie să determine aplicarea unor pedepse care să fie proporționale cu gravitatea acțiunilor inculpaților. Instanța are în vedere totodată și gradul de pericol social concret al infracțiunilor imputate inculpaților, pericol relevat de natura și gravitatea acestora și relațiile sociale vădit periclitate, modalitatea concretă în care au fost comise, numărul mare de acte materiale, intervalul extrem de îndelungat de timp în care s-au derulat activitățile infracționale, caracterul organizat al activității infracționale.

De asemenea, Curtea consideră că modul în care urmează a fi individualizate pedepsele pentru fiecare dintre acești inculpați este direct legat de rolul pe care aceștia l-au avut în derularea activității infracționale. Astfel, inculpatul Voiculescu este cel care a controlat de la bun început operațiunile juridice ce au condus în final la privatizarea frauduloasă a ICA precum și cel care a beneficiat de pe urma activității infracționale în mod direct și nemijlocit, fiind beneficiarul final și substanțial al acestui proces infracțional și fiind persoana care, prin interesul său față de ICA, a dat naștere acestei succesiuni de evenimente. De asemenea, această Curtea constată că inculpatul a demonstrat o atitudine de sfidare față de actul de justiție concluzie ce rezultă din dobândirea și respectiv, pierderea în mod intenționat, a calității de senator, pentru a atrage competența unor instanțe de grad diferit, aspect care condus la tergiversarea pe termene importante de timp a soluționării cauzei. Curtea apreciază ca aplicarea unei pedepse orientate spre maximumul prevăzut de legea penală pentru savarsirea unei infracțiuni de spălare a banilor prejudiciind semnificativ interesele societății românești în cadrul procedurilor de privatizare, infracțiunea fiind savarsită în forma continuată, cauza facultativă de agravare a pedepsei, care ar fi permis aplicarea unui spor de pedeasă de 3 ani la limita maximă prevăzută de art 29 alin 1 lit.b, c) din Legea nr 656/ 2002 cu aplic. art.5 C pen., respectiv 10 ani închisoare satisface scopurile pedepsei, principiului proporționalității pedepsei cu gravitatea infracțiunii săvârșite și echitabilitatea procesului penal în ansamblu.

Inculpații Mencinicopschi și Pantiș Sorin sunt persoanele care au colaborat în mod direct cu inculpatul Voiculescu și care au participat în mod direct la falsa licitație care a condus la rezultatul infracțional dorit de către inculpați. De asemenea, cei doi sunt cei care au condus SC ICA SA și SC

GRIVCO SA, inculpatul Mencinicopschi fiind director general al SC BIOPROD SRL, ulterior director al SC ICA SA, iar inculpatul Pantiș fiind director general executiv al SC GRIVCO SA.

De asemenea, Curtea constată că inculpații POPA, director al ADS, Sandu Jean Cătălin, director al Direcției Juridice din cadrul ADS, Săvulescu Vlad Nicolae, director al direcției de privatizare – concesiune al ADS, Pop Flavius Adrian, șef serviciu legislație în cadrul ADS au avut un rol determinant în fraudarea statului roman, fiecare dintre acești inculpați având dat posibilitatea cât și datoria legală și morală de a proteja patrimoniul statului și implicit al societăților ce se aflau în portofoliul ADS-ului. Curtea constată că aceștia, persoane cu experiență profesională vastă, în contra obligațiilor asumate, în contra evidentei fraude la care luau parte, în contra evidentei valori ridicole pe care au dat-o bunurilor SC ICA SA au acționat constant în scopul de a aduce bunurile ICA SA în patrimoniul SC GRIVCO SA și implicit, al inculpatului Voiculescu. Curtea constată că acești inculpați au manifestat un evident dispreț față de instituția publică în care își desfășurau activitatea, dată de persoana juridică pe care a primit-o în portofoliu și față de cei ce își desfășurau activitatea în cadrul acesteia, totul pentru a crea un beneficiu unei personalități influente în realitatea economică și politică a aceluia moment.

De asemenea, Curtea consideră că modul în care sunt sancționați acești inculpați trebuie să reprezinte o ripostă fermă și dură a societății față de fenomenul corupției și față de persoanele care comit infracțiuni economice, precum și un puternic semnal de alarmă în primul rând către orice persoană, indiferent de funcția pe care o ocupă, notorietatea acesteia, potența financiară sau mediatică de care ar dispune, cu mesajul că, indiferent de oricare dintre acești factori, sau alte tipuri menite să întârzie justiția penală, săvârșirea unei infracțiuni nu trebuie să fie ignorată și nu va rămâne nepedepsită.

Mai ales în contextul importanței deosebite pe care l-a avut pentru societatea românească procesul de privatizare ce s-a finalizat prin pierderi enorme suportate până la urmă de fiecare cetățean onest, pedepsele ce urmează a fi aplicate în această cauză trebuie să conducă la crearea unei stări de temere pentru cei ce comit astfel de infracțiuni și să conducă la un climat în care orice persoană, indiferent de înălțimea sau importanța funcțiilor pe care le deține sau le-a deținut, să reflecteze asupra faptului dacă sunt sau nu dispusi să plătească cu propria libertate atunci când se lasă angrenați în activități ilicite în favoarea unor alte persoane influente. Pentru aceste motive, Curtea va aplica inculpaților pedepse cu închisoarea, care vor îndreptate spre maximul special prevăzut de lege, în funcție de criteriile menționate anterior, pedepse ce vor fi executate în regim de detenție.

Sub acest aspect instanța va mai reține că măsurile dispuse împotriva persoanelor care sunt acuzate și față de care există probe că au comis infracțiuni economice generatoare de profituri uriașe trebuie să reflecte și mesajul social transmis prin intermediul sistemului judiciar.

Potrivit standardelor internaționale în materie în lumina cărora se apreciază efectivitatea unui sistem de combatere a splalării banilor

evidențiate în Metodologia FATF (Grupului de Acțiune Financiară Internațională) de evaluare a sistemelor de spălare a banilor, pentru evaluarea respectării Recomandărilor FATF, sancțiunile aplicate pentru săvârșirea unor infracțiuni de spălare a banilor trebuie să fie efective, proporționale și disuasive, iar produsele și instrumentele infracțiunii trebuie confiscate. Nu pot scăpa atenției judecătorului chemat să stabilească o pedeapsă pentru infracțiunea de spălare a banilor aspectele de ordin macroeconomic, pericolul social al acestor infracțiuni fiind justificat, în primul rând, prin denaturarea bunei funcționări a circuitelor financiare. Or, din documentația cadastrală depusă la dosarul cauzei la instanța de apel, rezultă că în cauza produsele directe ale infracțiunii deduse judecării au fost introduse în circuitul civil, fiind folosite ca și garanții pentru obținerea unor linii de credit, așa cum precizează și inculpatul Pantiș, reaudit, inclusiv sub acest aspect, de către instanța de apel în ședința din 04.08.2014, afectând buna funcționare a circuitelor financiare, dar și libera concurență, precum și șansele participanților onesti în economia de piață, participanți care nu au în patrimoniul lor imobile cu care să garanteze obținerea unor credite de 40.000.000 lei.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor ce se vor aplica acestor inculpați Curtea consideră că executarea acestor pedepse în regim privativ de libertate este singura modalitate de reeducare a inculpaților și constituie singura modalitate în care societatea poate avea o reacție adecvată în scopul reducerii fenomenelor infracționale de acest gen. De asemenea, executarea în regim de detenție este singura măsură ce poate da membrilor societății confirmarea că organele ce au ca rol protejarea societății reacționează ferm pentru reprimarea comportamentelor antisociale indiferent de nivelul la care se situează persoanele care manifestă un astfel de comportament.

În ceea ce îi privește pe inculpații Sin, Baci, Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu, Curtea constată de asemenea că aceștia sunt persoane cu experiență profesională vastă, care la rândul lor în contra obligațiilor asumate și observând în mod evident valoarea absolut derizorie pe care au dat-o bunurilor SC ICA SA au acționat în scopul de a aduce bunurile ICA SA în patrimoniul SC GRIVCO SA și implicit, al inculpatului Voiculescu, inculpații Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu fiind, așa cum arătat anterior, evident dependenți din punct de vedere financiar de interesele inculpatului Voiculescu. De asemenea, inculpații Baci și Sin sunt persoane care se află la rândul lor sub influența indirectă a inculpatului Voiculescu, de data aceasta prin intermediul inculpatului Mencinicopschi.

Spre deosebire de ceilalți inculpați, Curtea consideră însă că acești cinci inculpați au fost persoane desemnate datorită poziției lor supuse ca simpli executanți ai dispozițiilor pe care le primeau din partea inculpaților care ocupau funcțiile sau care aveau mijloacele materiale ce le confereau puterea de decizie. Inculpații Sin, Baci, Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu nu au fost factori de decizie în procesul infracțional ci au fost simpli executanți,

care însă și-au asumat această calitate pentru a beneficia de pe urma supunerii de care au dat dovadă.

În aceste condiții, Curtea consideră că modul de sancționare a acestor inculpați, sub aspectul modalității de executare al pedepselor ce se vor aplica, trebuie să fie diferit de cel ce se va aplica inculpaților care au avut un rol indispensabil în schema infracțională, precum și că prezența acestor cinci inculpați în rândul societății este mai utilă decât înlăturarea temporară a acestora prin intermediul unor pedepse privative de libertate. Întreaga perioadă de desfășurare a procesului penal, sancțiunile la care vor fi supuși și controlul ce se va exercita asupra lor prin intermediul instituției suspendării pedepsei sub supraveghere, au constituit și vor constitui pentru inculpați atât un sever avertisment dat de societate și pe care Curtea are convingerea că aceștia l-au înțeles dar și o modalitate de reeducare a acestora. Motivele menționate anterior dar și gravitatea faptelor săvârșite, coroborat cu celelalte circumstanțe reale și personale care derivă din actele depuse la dosar determină Curtea să se îndrepte pentru acești inculpați către pedepse în cuantumuri mai reduse decât în cazul celorlalți inculpați și a cărei executare să fie suspendată sub supraveghere.

Având în vedere multiplele manopere frauduloase folosite de inculpați având drept scop inselarea încrederii societății românești în corectitudinea proceselor de privatizare ce au avut loc după Revoluția din 1989, cu consecința producerii unor pagube semnificative patrimoniului statului, tulburarea gravă a ordinii de drept și a securității juridice, dezinvoltura cu care inculpații și-au pus în valoare reaua credință în derularea raporturilor contractuale, Curtea va reține că se justifică aplicarea unor pedepse complementare în temeiul dispozițiilor care prevăd aplicarea instituțiilor pedepselor complementare și accesorii identificate conform disp art 5 Cod penal, după verificarea în mod prealabil, a incidentei aplicării legii penale mai favorabile în cursul procesului penal.

Vor fi interzise, astfel, dreptul de a fi asociat/administrator (de fapt sau de drept; potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990, administratori pot fi orice persoane fizice cu capacitate deplină de exercițiu sau o persoană juridică, acționari sau nu la societatea pe care o greează, numirea lor făcându-se fie prin actul constitutiv, fie de către adunarea generală a acționarilor, el fiind cel care o reprezintă în relațiile cu terții)/beneficiar real (potrivit art 4. din Legea nr.656/2002 *pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism*, în sensul prezentei legi, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune. (2) Noțiunea de «beneficiar real» va include cel puțin: a) în cazul societăților comerciale: 1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică

deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune) al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora, în țara sau în străinătate, pe o perioadă de 5 (cinci) ani după executarea pedepsei principale.

Si sub aspectul pedepselor accesorii, instanța reține că aplicarea acestora trebuie realizată atât în baza din dreptul intern, cât și prin prisma Convenției Europene a Drepturilor Omului, a Protocoloalelor adiționale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 2 și art. 20 din Constituția României, fac parte din dreptul intern ca urmare a ratificării acestei Convenții de către România prin Legea nr. 30/ 1994.

Astfel, în cauza *Hirst c. Marii Britanii* (hotărârea din 30 martie 2004), Curtea a analizat chestiunea interzicerii legale automate a dreptului de vot persoanelor deținute aflate în executarea unei pedepse, constatând că în legislația britanică „interzicerea dreptului de a vota se aplică tuturor deținuților condamnați, automat, indiferent de durata condamnării sau de natura ori gravitatea infracțiunii” (aceeași concepție a legiuitorului reflectându-se și în legislația română actuală, *n. inst.*). Curtea a acceptat „că există o marjă națională de apreciere a legiuitorului în determinarea faptului dacă restrângerea dreptului de vot al deținuților poate fi justificată în timpurile moderne și a modului de menținere a justului echilibru”, însă a concluzionat că articolul 3 din Primul protocol adițional a fost încălcat, întrucât „legislația națională nu analizează importanța intereselor în conflict sau proporționalitatea și nu poate accepta că o interzicere absolută a dreptului de vot, pentru orice deținut, în orice împrejurare, intră în marja națională de apreciere; reclamantul din prezenta cauză și-a pierdut dreptul de vot ca rezultat al unei restricții automate impuse deținuților condamnați și se poate pretinde victimă a acestei măsuri”. În același sens este și hotărârea *Calmanovici împotriva României*.

În consecință, o aplicare automată, în temeiul legii, a pedepsei accesorii a interzicerii dreptului de a vota, care nu lasă nici o marjă de apreciere judecătorului național în vederea analizării temeiurilor care ar determina luarea acestei măsuri, încalcă art. 3 din Primul Protocol adițional.

Prin urmare, în aplicarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța nu va aplica în mod automat, *ope legis*, pedeapsa accesorie ci va analiza în ce măsură, în prezenta cauză, aceasta se impune față de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite sau comportamentul inculpatului.

Astfel, natura faptei săvârșite și circumstanțele producerii acesteia determină instanța a aprecia că aplicarea unor pedepse accesorii se impune în privința fiecărui inculpat, și în consecință, în temeiul art. 71 C. pen. de la 1969 sau a art.65 alin 1 din Codul penal (în funcție de incidența aplicării legii penale mai favorabile fiecărui inculpat) și art. 3 din Protocolul nr. 1 adițional

C.E.D.O., va dispune interzicerea drepturilor a căror exercitare a fost interzisă cu titlu de pedeapsă complementară.

Astfel, față de considerentele menționate anterior, în temeiul disp. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen va condamna pe inculpatul **VOICULESCU DAN** la pedeapsa de **10 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

2. În temeiul disp. art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul POPA CORNELIU la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

3. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul **SANDU JEAN CĂTALIN** la pedeapsa **de 6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

4. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **MENCINICOPSCHI GHEORGHE**, la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 65 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969, respectiv exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

5. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.va condamna pe inculpatul **PANTIȘ SORIN** la pedeapsa **de 7 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

6. În temeiul disp. art 386 alin. 1 din Cpp va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului S. VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp.

În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.va condamna pe inculpatul **S. VLAD NICOLAE** la pedeapsa de **6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

8. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **SIN GHEORGHE**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;
- b) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

IX. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **BACIU CONSTANTIN**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;
- b) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

X. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul PETRE ALEXANDRU la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

- a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;
- d) să comunice orice schimbare a locului de muncă
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

11. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul MARINESCU GRIGORE la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

d) să comunice orice schimbare a locului de muncă

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen

12. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul POP FLAVIUS ADRIAN la pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale

13. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpata ENE VICA la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpata va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

d) să comunice orice schimbare a locului de muncă

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

La solutionarea laturii civile, Curtea constata ca in mod corect Tribunalul a interpretat valențele principiului disponibilitatii, consacrat de disp art 9 alin 2 C pr civ, text aplicabil conform disp. art 19 alin 1, 5 C pr pen., cu corespondent în disp. art. 14 alin 3 din Codul de procedură penală de la 1968 si art 2 alin 2 C pr. civ.

În mod just a conchis Tribunalul că în speță, calitatea de parte civilă aparține Ministerului Agriculturii si Dezvoltării Rurale în subordinea căruia s-au aflat atât SC ICA SA cât și ADS, care a îndeplinit un rol de mandatar al statului în procesul de privatizare, neavând calitatea de proprietar. În mod judicios a analizat Tribunalul de ce Ministerul Agriculturii si Dezvoltării Rurale a fost prejudiciat în mod direct prin faptele inculpațiilor, constituirea de parte civilă făcându-se în temeiul disp. cuprinse în art. 14 și 15 C.pr.pen. din 1968.

Pentru a proceda astfel, Tribunalul a avut în vedere că potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 4 din Legea nr. 268/2001, se înființează ADS ca instituție publică cu personalitate juridică finanțată integral de la bugetul de stat în subordinea Ministerului Agriculturii si Dezvoltării Rurale având printre atribuții, exercitarea în numele statului a prerogativelor dreptului de proprietate asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului privat al statului precum si, privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 care se referă la unități economice de stat și societăți comerciale care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, precum si societățile naționale care funcționează sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației si Pădurilor.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 33/1981 s-a înființat și organizat Institutul de Chimie Alimentară (I.C.A.) cu sediul în municipiul București, strada Gârlei nr. 1, sectorul 1, având ca principal obiect de activitate cercetarea fundamentală și aplicativă în domeniile alimentului, alimentației și industriei alimentare, inclusiv elaborarea de politici și strategii în domeniul siguranței și securității alimentare la nivel național și care a funcționat inițial în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, iar după adoptarea H.G. nr. 42/1994, în cea a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” (A.S.A.S.)

Contrar dispozițiilor Legii nr. 290/15.05.2002 - publicată în Monitorul Oficial din data de 29.05.2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” (A.S.A.S.), prin care Parlamentul României a decis reorganizarea Institutului de Chimie Alimentară sub denumirea de Institutul de Cercetări Alimentare - indicat în anexa 1- poziția 10 a respectivului act normativ, ca instituție publică cu finanțare extrabugetară și personalitate juridică, în subordinea A.S.A.S., Guvernul României a emis HG. nr. 451/16.05.2002 - publicată în Monitorul Oficial din data de 23.05.2002, prin care același institut a fost transformat în societate comercială pe acțiuni având denumirea de SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București (SC "I.C.A." SA București) și sediul în municipiul București, strada Gârlei numărul 1, sectorul 1, capitalul social - fixat la suma de 1.604.826.000 lei, divizat în 534.942 acțiuni nominative în valoare nominală de 3.000 lei fiecare, fiind deținut integral de statul român, reprezentat prin Agenția Domeniilor Statului.

Deși prin intrarea în vigoare a Legii 290/2002, HG 451/2002 a fost abrogată implicit, ignorând voința legislativului, noua societate comercială a fost inclusă nelegal, în vederea privatizării, în portofoliul Agenției Domeniilor Statului, în ședința Adunării Generale a Acționarilor (A.G.A.) din 31.05.2002, fiind desemnați ca membrii A.G.A. inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și alți doi apropiați ai acestuia, respectiv, Sin Gheorghe - secretar general la acea dată al A.S.A.S. și Baci Constantin - șef serviciu în cadrul Direcției Patrimoniu a Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. Cu același prilej, la propunerea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cei trei inculpați au fost desemnați și membrii ai Consiliului de Administrație (C.A., alături de martorii Stroia Alexandru-Lucian și S. E.-P.. ambii colaboratori apropiați ai inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cenzori ai societății nou înființate fiind numiți D.E. - decedată actualmente, și inculpații Petre Alexandru, reprezentant al SC "Expert Consult MP" SRL București ce asigură asistența contabilă a SC "Benefica" SA București (firmă din grupul GRIVCO) în baza contractului de prestări servicii numărul 34/29.12.2000 și Ene Vica (fostă Udrea) - director economic în perioada 1997-1998 iar

apoi președinte al Consiliului de Administrație al SC"Bioprod"SA București în perioada 16.10.1998-26.05.1999.

Or, potrivit disp. art. 6 din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea ADS, după deducerea cheltuielilor proprii aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli al ADS, veniturile astfel încasate de ADS se virează semestrial Ministerului Agriculturii, Apelor și Pădurilor, în contul Fondului denumit „Dezvoltarea Agriculturii Românești”. Ulterior, prin Legea nr. 329/2009 în Anexa 1 la poziția 61 este cuprinsă și ADS ca și instituție care se reorganizează în sensul că ADS urmează să fie finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, fondurile virându-se în contul Dezvoltarea Agriculturii Românești.

Tribunalul a observat că deși aceste legi au suferit modificări în sensul desființării contului „Dezvoltarea Agriculturii Românești”, ADS a avut întotdeauna calitatea de subordonat a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fiind finanțată inițial din surse extrabugetare și ulterior, de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, în prezent fiind finanțată tot de la bugetul de stat.

În raport de calitatea ADS de subordonat a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și cea de mandatar al statului în privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 din Legea nr. 268/2001, articole care se referă la societăți care dețineau în exploatare terenuri cu destinație agricolă, cerință ce nu era întrunită de terenurile aflate în patrimoniul SC ICA, în mod corect a observat Tribunalul că în cauză prejudiciul cauzat prin faptele inculpaților a afectat bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în subordinea căruia se afla atât ICA cât și ADS.

Totodată, aspectul că s-a desființat ulterior fondul „Dezvoltarea Agriculturii Românești” și au apărut alte conturi și fonduri, nu este de natură să conducă la ideea inexistenței unui prejudiciu cauzat bugetului de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, astfel cum probele administrate au demonstrat, prin faptele inculpaților.

S-a mai avut în vedere și aspectul că Agenția Domeniilor Statului nu a formulat o constituire propriu-zisă de parte civilă ci a lăsat la latitudinea instanței să decidă cu privire la această calitate, precizând că „în cazul în care instanța va admite excepția lipsei calității procesuale a părții civile - Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale - să se ia act că ADS se substituie Ministerului Agriculturii ca parte civilă cu suma cu care această instituție s-a constituit parte civilă în cauză”.

Astfel, în cursul urmăririi penale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a precizat că se constituie parte civilă cu suma de 222.222.264 RON echivalentul a 60.587.345 euro reprezentând prejudiciul efectiv cauzat prin faptele inculpaților (7.796.198 euro), diferența până la 60.587.345 euro fiind constituită din folosul de care a fost lipsită partea civilă ca urmare a evoluției pieței imobiliare în perioada 2003-2008- (52.686.417 euro).

Tribunalul a reținut că expertizele efectuate în cauză în cursul urmăririi penale, au stabilit că prejudiciul efectiv cauzat – dat de diferența dintre valoarea de piață a pachetului de acțiuni la data de 16. 07. 2003, și prețul plătit de SC GRIVCO SA București este de 7.796.198 euro, în cursul cercetării judecătorești fiind stabilită o valoare mai mare ca urmare a raportului de expertiză întocmit de expertul B.E., dar pentru care nu s-au mai efectuat precizări din partea părții civile, însă având în vedere principiul disponibilității ce guvernează latura civilă a procesului penal dar și aspectul că o eventuală diferență a sumelor cu privire la prejudiciul efectiv cauzat poate fi acoperită prin suma integrală solicitată de partea civilă care conține, pe lângă prejudiciul efectiv cauzat și beneficiul nerealizat, urmare a fluctuației imobiliare din perioada 2003-2008.

Curtea apreciază că în mod just Tribunalul, având în vedere că din coroborarea mijloacelor de proba administrate în faza de urmărire penală și în faza de judecată a rezultat că prin întreaga activitate infracțională inculpatii au creat un prejudiciu total cauzat părții civile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale este de 60.482.515 euro, luând în considerare și aspectul că SC GRIVCO SA a plătit pentru valoarea pachetului de acțiuni achiziționat suma de 104.730 euro, a admis în parte acțiunea civilă formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, scăzând din suma de 60.587.345 euro cu care Ministerul Agriculturii a precizat că se constituie parte civilă suma de 104.730 euro, plătită de SC GRIVCO SA pentru achiziționarea pachetului majoritar de acțiuni.

Totodată, în mod corect Tribunalul a apreciat că pe lângă prejudiciul efectiv cauzat părții civile (*damnum emergens*) se impune și acordarea beneficiului nerealizat (*lucrum cessans*) de la data săvârșirii faptei și până la momentul constituirii de parte civilă (2003-2008).

În mod corect Tribunalul i-a obligat în solidar cu ceilalți inculpați pe moștenitorii inculpatului decedat, Domnișoru Gheorghe Marian, respectiv pe numiții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian la plata echivalentului în lei a sumei de 60.482.615 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, decesul per se neconstituind o cauză de înlăturare a caracterului solidar al reparării prejudiciului săvârșit prin fapta penală, consacrat de disp.art.1357 C. civ: cu ocazia punerii în executare a hotărârii civile se vor valorifica apărările acestora privind modalitatea de dobândire a moștenirii, care nu au însă nici un efect asupra calității lor procesuale în prezentul proces penal. Pe cale de consecință, și în considerarea acestor motive, Curtea a respins, ca nefondate, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p. apelurile declarate în cauză de către apelanții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian.

În mod just Tribunalul a apreciat că pe lângă repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite se impune și confiscarea produsului infracțiunii de spălare a

banilor săvârșite de către inculpatul Dan Voiculescu de care acesta a dispus cu titlu gratuit în favoarea fiicelor sale conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, aflat la filele 231-234 vol. XIV d.u.p , respectiv a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, aflat la filele 231-234 vol. XIV d.u.p: într-adevăr, dacă regula de bază în materia recuperării produsului infracțiunii este inadmisibilitatea a ceea ce uneori se desemnează prin expresia „dublă confiscare”, la care s-ar ajunge prin aplicarea cumulativă a confiscării lucrului în natură și obligarea la plata unui echivalent bănesc al aceluiași lucru, cele două măsuri fiind alternative, incidența celei de-a doua măsuri fiind subordonată imposibilității ca lucrul să fie confiscat în natură (dezlegările acestei probleme de drept dezvoltate practica fostului Tribunal Suprem – a se vedea Trib.Suprem , s.pen., dec.1788/1974, în Culegere de decizii 1974, p.453 – menținându-și actualitatea și după intrarea în vigoare a Noului Cod penal la 1.02.2014 , textele cuprinse în disp. art.118 alin 1 lit. e și art 118 alin 6 din Codul penal de la 1969 având corespondent în disp. art.112 alin 1 lit e și art 112 alin 6 din Codul penal în vigoare), alta este situația atunci când, în cazul săvârșirii unor infracțiuni conexe, în sfera de incidență a art.112 C.pen. intră lucruri deosebite, fiecare datorită comiterii uneia dintre aceste infracțiuni; în asemenea caz, confiscarea tuturor acestor lucruri – sau obligarea la plata echivalentului bănesc – este legală, neputându-se vorbi de o „ dublă confiscare”.

Or, în speță, Tribunalul l-a condamnat pe inculpatul Voiculescu Dan pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor provenind din infracțiunea predicat generatoare de bani murdari de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 lit. « a» din Legea nr. 78/2000 săvârșite de inculpatul Popa Corneliu, cu complicitatea celorlalți inculpați trimiși în judecată, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad- Nicolae , Sin Gheorghe, Baci Constantin, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius –Adrian, Ene Vica și Domnișoru Gheorghe Marian.

Este legală și respectă principiul disponibilității sentința Tribunalului care, constatând întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în persoana tuturor inculpaților trimiși în judecată, a admis acțiunea civilă formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și i-a obligat în solidar, pe inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad- Nicolae , Sin Gheorghe, Baci Constantin,

Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius –Adrian, Ene Vica și pe moștenitorii inculpatului decedat, Domnișoru Gheorghe Marian, numiții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian la plata echivalentului în lei a sumei de 60.482.615 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, antamând ulterior posibilitatea confiscării produsului infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Voiculescu Dan, în baza dispozițiilor cuprinse în art.33 din Legea nr.656/2002, potrivit cu care „1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor” (de menționat că textul articolului 118 din Codul penal din 1969 are corespondent în disp.art.112 C.pen în vigoare, adoptat prin Legea nr 286/2009, iar disp. cuprinse în art.112 alin 1 lit e) C.pen., potrivit cu care sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia au corespondent în disp.art. art.118 alin 1 lit e) C.pen. din 1969, textele fiind identice, neridicându-se ca probleme de drept nici verificarea incidenței aplicării legii penale mai favorabile și nici a disp.art. 2 alin 2 C pen, text care consacră principiul legalității sancțiunilor de drept penal statuând că nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită).

Împrejurarea că instanța de fond a făcut referire în cuprinsul considerentelor și a dispozitivului la disp.art. 1357 Cod Civil, deși în cauză erau aplicabile disp.art.998 din Vechiul Cod Civil conform art. 6 din Legea 71/2011, deoarece faptele deduse judecății sunt săvârșite de inculpați au fost săvârșite înainte de 1.10.2011 nu este de natură să afecteze legalitatea hotărârii.

Curtea de Apel București, în ședința din 1.07.2014, pentru garantarea reparării prejudiciului și pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiunea a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii, prin extinderea obiectului măsurilor asigurătorii luate în faza urmăririi penale și menținute prin sentința penală a Tribunalului București din 27.09.2013, asupra bunurilor imobile ale inculpatului Mencinicopschi Gheorghe., inculpaților Sandu Jean Catalin și Savulescu Nicolae de la cota de $\frac{1}{2}$ la cota de $\frac{1}{1}$, având în vedere coroborarea dispozițiilor art. 32 lit. d C. familiei, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011, cu dispozițiile art. 998 din Vechiul Cod Civil, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011. De asemenea, Curtea a mai apreciat că se impune instituirea unui sechestrul asigurătoriu asupra sumei de 850.000 euro cu privire la care inculpatul P S a constituit o ipotecă în favoarea HVB Bank, având în vedere că există presupunerea rezonabilă ca această sumă de bani să fi fost produsul infracțiunii deduse judecății. În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p. Curtea va menține, prin decizie, pentru garantarea acoperirii

prejudiciului părții civile măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA, prin ordonanța din data de 03.10.2008 prin care s-a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor și a sumelor de bani aparținând inculpaților în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune astfel cum au fost extinse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, respingand pe cale de consecință, în temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale contestația formulată de intervenienta Mencinicopschi Doina, avand in vedere, pe de o parte, coroborarea dispozițiilor art. 32 lit. d C. familiei potrivit cărora obligația de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiuni este o datorie comuna a soților, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011, deoarece faptele deduse judecății sunt săvârșite de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe înainte de 1.10.2011 cu dispozițiile art. 998 din Vechiul Cod Civil, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011 și, pe de altă parte, împrejurarea că intervenienta Mencinicopschi Doina, prin contestația dedusă judecății, nu a făcut dovada că imobilul situat în Otopeni, strada 23 August, nr. 111A, județul Ilfov dobândit în timpul căsătoriei cu inculpatul Mencinicopschi Gheorghe cu o valoare estimată de 456.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul- verbal din data de 11.11.2008 este bun propriu.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale, va admite contestația formulată de intervenienții Alexandru Claudia Alexandra și Alexandru Mihai Cristian, avand in vedere ca prin poziția procesuala adoptata in fata instantei de apel in sedinta din 5 08 2014 aceste persoane, prin clarificarile aduse instantei (consemnate în incheierea de sedinta din 5.08.2014, care face parte integranta din prezenta hotarare) fundamentate pe inscrisurile depuse la dosar in sedinta publica au facut dovada bunei-credinte la dobandirea imobilului de la inculpatul Petre si, pe cale de consecinta, va dispune ridicarea sechestrului asigurător instituit asupra imobilului situat în București, sector 5, str. Dr. Vicol, nr 3, ap 1 prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București.

Curtea, pornind de la premisa corectei înțelegeri a profilului criminologic al infractorului financiar (investigatorii au constatat că un infractor financiar fericit este cel care rămâne cu banii în conturi, își asumă posibilitatea de a suporta mecanismul represiv al statului, deoarece, atunci când va termina de executat forma de constrângere a libertății la care este supus, în vederea „reeducării” va avea suficiente resurse pe care va putea, eventual să le introducă în circuitul financiar, în scopul justificării provenienței legale a veniturilor. Infractorii fericiți beneficiază, de cele mai multe ori, de consultanță în schemele infracționale ce le întreprind, planificându-și activitatea infracțională pe o perioadă de minim 10 ani. Ei își asumă riscul de a fi prinși cam în al șaptelea an. Infractorii nefericiți sunt cei care, la sfârșitul procesului penal, nu au posibilitatea să-și dovedească nevinovăția, iar fondurile obținute

din activități ilicite sunt confiscate), observă că în prezenta cauză nu doar restrângerea libertății individuale ocazionată de executarea în detenție a pedepsei închisorii este condiția sine qua non pentru restabilirea ordinii de drept, a prevenției generale și speciale, ci se impune și aplicarea politicii de control social axate pe confiscarea bunurilor obținute în mod fraudulos, pentru a preveni, în viitor, săvârșirea unor infracțiunilor generatoare de profit și a înlătura starea de pericol prin lăsarea produsului infracțiunii predicat a infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Dan Voiculescu în circuitul civil, pentru reducerea motivației acestuia în implicarea în astfel de activități criminale, dar și pentru reducerea capitalului operațional folosit în vederea continuării unor astfel de activități.

Cu titlu prealabil, Curtea are în vedere ca recuperarea produsului infracțiunii este parte integrantă a procesului penal: obiectivul fiind acela de a readuce în circuitul civil bunurile obținute în mod nelegal prin săvârșirea de infracțiuni cât și beneficiile obținute de infractor din fructificarea produselor directe ale infracțiunii, ce poate fi atins doar printr-o atentă analiză a fluxurilor financiare, iar în măsura în care se observă că produsul infracțiunii a penetrat în economia legală, urmează a se face o analiză în ce măsură poate fi recuperat de la persoanele în posesia cărora se află, dacă nu ar fi intervenit vreo intervenție a titlului cu care acestea din urmă au dobândit bunurile, care poate avea loc, de eo quod plerumque fit, prin încheierea unui act translativ de proprietate cu titlu oneros cu bună-credință. În aceste situații, este paralizată posibilitatea confiscării în natura a produsului infracțiunii, readucerea la bugetul de stat a beneficiilor ilegale obținute de infractori putând avea loc doar prin echivalent.

În prezenta cauză, confiscarea produselor infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Dan Voiculescu din infracțiunea de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 lit. « a » din Legea nr. 78/2000 - este o măsură aptă să prevină acumularea unor stimulente financiare care să faciliteze comiterea unor noi infracțiuni, dar să și protejeze economia licită, de vreme ce veniturile dobândite prin săvârșirea de infracțiuni ajung în bugetul statului.

Nu mai puțin adevărat este că lăsarea la dispoziția inculpatului Dan Voiculescu, în calitate de persoană expusă politic (deoarece a exercitat de două ori funcția publică importantă de parlamentar prev. de art. 3 alin 1 lit a) din Legea nr 656/2002) cu privire la care nu mai există obligativitatea aplicării măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei de către instituțiile și persoanele prevăzute la art. 10 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului) și ultim beneficiar real (ultimate beneficial owner) al GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA GRIVCO S.A și a COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., a membrilor familiilor acestora (potrivit art 4 alin 4 din

Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi: a) soțul/soția;b) copiii și soții/soțiile acestora; c) părinții, precum și a persoanelor cunoscute public ca asociați apropiați ai acestuia (potrivit art 3 alin 5 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante sunt: a) orice persoană fizică ce se dovedește a fi beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau având orice altă relație privilegiată de afaceri cu o astfel de persoană; b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice cunoscute ca fiind înființată în beneficiul uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2).. în calitate de persoane expuse politic (potrivit art 3 alin 1 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, persoane expuse politic sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante, în calitate de beneficiari reali ai GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. și a SOCIETĂȚII cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și a COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr.J 40/5141/2002, CUI 14702714 ((potrivit art 4 alin 2 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune. (2) Noțiunea de «beneficiar real» va include cel puțin: a) în cazul societăților comerciale: 1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune) a unor

semnificative sume de bani din economia legală provenind din exercitarea atributelor de proprietate asupra produsului infracțiunilor deduse judecății, inclusiv prin încheierea contractului de închiriere cu nr. 5317/35/2003.165 încheiat între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, pune în pericol însăși esența statului de drept, prin neaducerea la îndeplinire a obligațiilor de a asigura servicii de bază cetățenilor și prin reducerea capacității de a susține dezvoltarea economică, socială și politică.

Or, potrivit art. 2.1 din Pactul internațional asupra drepturilor economice, sociale și culturale, adoptat în anul 1966, statul trebuie să folosească la maxim resursele disponibile pentru a garanta acestor drepturi cetățenilor săi, cum ar fi dreptul la hrană, dreptul la sănătate (art.11, 12), dreptul la educație (art 2, 13, 14), ori cele prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului sau în Pactul internațional asupra drepturilor civile și politice.

Procedând la confiscarea produsului infracțiunilor deduse judecății, conform disp art 112 alin 1 lit e) C.pen, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, în temeiul art.112 alin 6 Cpen, Curtea previne infiltrarea produsului infracțiunii în circuitul civil, prin neutralizarea instrumentului de săvârșire a unor noi infracțiuni, asigurând, altfel spus, reinstaurarea domniei legii prin evidențierea valențelor principiului potrivit căruia „Criminalitatea nu produce venituri(CRIME DOES NOT PAY)”.

Cu titlu preliminar, Curtea menționează că în materia recuperării produsului infracțiunii, este obligatorie, în lumina disp art 112 alin 1 lit e C pen și art 112 alin 6 C pen, atât confiscarea produselor directe ale infracțiunii-bunurile dobândite prin săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală -, cât și produsele indirecte, legislația românească fiind aliniată, în această privință, standardelor internaționale în lumina cărora trebuie aplicate dispozițiile Legii spălării banilor(în doctrină, s-a încercat o grupare a acestora în funcție de emitent și sfera destinatarilor, trecând în revistă Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională, organism internațional de referință în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, care cuprind standardele internaționale în materia spălării banilor, convenții internaționale incidente materiei prevenirii și sancționării spălării banilor, finanțării terorismului, luării măsurilor asiguratorii și confiscării, respectiv Convențiile internaționale adoptate sub egida Organizației Națiunilor Unite, ratificate, exempli gratia, de România prin Legea nr. 565 din 16 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial Nr. 813 din 8 noiembrie 2002, Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, a Protocolului privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptate la New York la 15 noiembrie 2000, dar și

prin Legea nr. 365 din 15 septembrie 2004, publicata în Monitorul Oficial, Partea I nr. 903 din 05/10/2004, pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției din 09/12/2003; Convenții internaționale adoptate sub egida Consiliului Europei ratificate, exempli gratia, de România, prin Legea nr. 263 din 2002 publicata în Monitorul Oficial, Partea I nr. 353 din 28/05/2002 pentru ratificarea Convenției europene din 08/11/1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, Legea nr. 420 din 22 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 968 din 4 decembrie 2006 pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, Convenția penală privind corupția, adoptată de Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei la 27 ianuarie 1999, la Strasbourg, ratificată de România prin Legea nr. 27 din 16 ianuarie 2002 pentru ratificarea Convenției penale asupra corupției, publicată în Monitorul Oficial nr. 65 din 30 ianuarie 2002, Convenția civilă asupra corupției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 4 noiembrie 1999 ratificată de România prin Legea nr. 147 din 1 aprilie 2002 pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial nr. 260 din 18 aprilie 2002 sau alte Reglementări europene, cu referire la decizii-cadru, având aici în vedere Decizia-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 a Consiliului privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor, transpusa de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia-cadru 2005/214/JAI din 24 februarie 2005 a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, transpusa de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia-cadru 2006/783/JAI din 6 octombrie 2006 a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor de confiscare, transpusa de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia cadru 2005/212/JAI privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea, prin Codul penal, transpusa de prin Legea 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Noul Cod penal, publicata în Monitorul Oficial, Partea I nr. 258 din 19 aprilie 2012, Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, transpusa de România prin Hotărârea Guvernului nr. 32/2011, dar și la directivele relevante, având aici în vedere Directiva CEE (91/308/CEE) privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor 10.6.1991, transpusă de România prin Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și

sanționarea spălării banilor, publicată în M. Of. nr. 18 din 21 ianuarie 1999 (abrogată conform art. 31 din Legea nr. 656 din 07.12.2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în M. Of. nr. 904 din 12.12.2002), Directiva CE de modificare a Directivei 91/308/CEE privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor din 4.12.2001, transpusă de România prin Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial nr. 904 din 12 decembrie 2002 cât mai ales Directiva UE (2005/60/CE) privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, 26.10.2005, transpusă de România prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism publicată în Monitorul Oficial nr. 333 din 30/04/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 238/2011.)

România este monitorizată în vederea asigurării respectării standardelor internaționale în materie atât prin mecanismul al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198), cât și de experții Moneyval, în privința respectării standardelor impuse prin Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională.

România respectă și standardele în privința cărora este monitorizată al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198), ratificată de România prin Legea nr. 420/2006, în lumina cărora prin produs se înțelege orice avantaj economic, derivat din sau obținut, direct ori indirect, din infracțiuni. Acesta poate consta în orice bun astfel cum este definit la subparagraful b) bun înseamnă un bun de orice natură, corporal sau necorporal, mobil ori imobil, precum și acte juridice sau documente atestând un titlu ori un drept cu privire la un bun. Și Convenția de la Varșovia este însoțită de note de fundamentare (Explanatory Reports) a căror cunoaștere ar putea înlătura ridicarea unor false probleme în interpretarea dispozițiilor din dreptul intern privind confiscarea.

Având în vedere disp art 33 alin (1) din Legea nr. 656/2002, care face trimitere în cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la sediul general al materiei confiscării din Codul penal, Curtea, în temeiul disp alin 6 al art. 112 C pen, cu denumirea marginală Confiscarea specială, ia act ca se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c). Altfel spus, în sfera conceptului de produse provenite din săvârșirea de infracțiuni se includ atât produsele directe obținute din activitatea infracțională cât și toate

beneficiile indirecte rezultate din aceasta, inclusiv prin reinvestirea sau transformarea produselor directe.

În concepția legiuitorului, reflectată în dispozițiile art.112 C.pen., este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen, respectiv art.112 C.pen., legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”, “se confiscă”.

Regimul juridic al confiscării produselor obiectelor și instrumentului infracțiunii este cel al probațiunii, altfel spus, pentru a obține confiscarea produsului infracțiunii trebuie dovedit întâi că infracțiunea a generat un profit autorului său, apoi că bunul sau sumele de bani care se cer a fi confiscate corespund acestui produs.

În speță, având în vedere că partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu a cerut repararea în natură a prejudiciului, ținută fiind să respecte valențele principiului disponibilității- regulă de baza a acțiunii civile- chiar și atunci când se exercită în procesul penal Curtea constată că bunurile dobândite de către inculpatul Dan Voiculescu prin săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor nu au servit la despăgubirea persoanei vătămate constituite parte civilă în prezenta cauză, figurând, în mod formal, în patrimoniile GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și al COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/5141/2002, CUI 14702714, societăți al caror ULTIM BENEFICIAR REAL este inculpatul Dan Voiculescu.

Curtea, în temeiul disp. art 33 alin 1 din Legea nr. 656/2002 care face trimitere la disp art 112 alin1 lit e) C pen în vigoare (sublinierea Curții, deoarece în contestațiile formulate, apărătorii inculpatului Dan Voiculescu au speculat necesitatea necorelării textelor legislative solicitând instanței să aibă în vedere aplicarea legii mai favorabile, deși textul art 112 alin1 lit e) C pen în vigoare are corespondent în textul art 118 alin1 lit e) C pen legislația anterioară), texte care prevăd în termeni imperativi obligația de a dispune măsura de siguranță a confiscării speciale a bunurilor dobândite prin săvârșirea de fapte prevăzute de legea penală, dacă nu au servit la despăgubirea părții civile, va dispune confiscarea produselor directe ale infracțiunilor deduse judecării (imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte

funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini și imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.). Pentru dispunerea măsurii de siguranță, Curtea are în vedere că nu este just ca aceste bunuri dobândite prin săvârșirea de infracțiuni să rămână în patrimoniul GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și al COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/5141/2002, CUI 14702714, societăți al căror ULTIM BENEFICIAR REAL este inculpatul Dan Voiculescu (în mod plastic acesta declarând în fața instanței de apel că GRIVCO este copilul său) sau de care acesta a dispus conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, exercitand asupra bunurilor dobândite prin faptele prevăzute de legea penala dreptul de dispoziție, cel mai important atribut al dreptului de proprietate după bunul sau plac: neluarea acestei măsuri de siguranță ar fi de natură să contribuie la îmbogățirea ilicită a acestuia și să îi ofere prilejul săvârșirii de noi infracțiuni, cum ar fi, exempli gratia, spalarea banilor.

Or, cu privire la imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 10, sector 1 și a construcțiilor aferente (14) cu suprafața de 6.823 mp. se observa ca figureaza în extrasul de Carte Funciară nr. 220360 mențiunea cu privire la regimul juridic al acestuia imobil „În proprietate 100% a Sc Grivco SA”. Cu privire la imobilele: teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei nr. 1 D, identificat cu număr cadastral 220360, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 220360 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360-C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3); teren intravilan în suprafață de 4.457 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 206097, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 206097 (nr. CF vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1); teren intravilan în suprafață de 3.000 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 217469, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 217469 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469-C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) din documentația cadastrală

La redarea situației de fapt, Curtea a reținut și a făcut referire la toate mijloacele de proba din care a reținut istoricul trecerii acestora din patrimoniul fostului Institut de Chimie Alimentară în patrimoniul SC GRIVCO și

Compania SA, deosebit de edificatoare fiind si declaratia data de inculpatul Pantis in fata instantei de apel in data de 7 07 2014, consemnata in scris si atasata la filele 247/248 vol.3 dosar apel, in care se aduc precizari suplimentare despre cum s-a dispus ulterior de produsul infractiunii deduse judecatii, inculpatul precizand ca prin fuziunea SC ICA SA cu SC BIOPROD SA s-a urmarit reintregirea proprietatii, respectiv dreptul de folosinta asupra terenurilor care se afla la Bioprod si dreptul de proprietate asupra terenurilor, care se afla la SC ICA SA, infiintandu-se, in acest scop SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.(actul constitutiv al acestei societati infiintate, potrivit declaratiilor inculpatului Pantis pentru reintregirea atributelor dreptului de proprietate asupra terenurilor si imobilelor fostului Institut de Chimie Alimentara aflandu-se la filele 36 vol XIV d.u.p, istoricul actualizat al SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA fiind depus in sedinta din data de 4 08 2014).

Ulterior, prin hotararile Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA și SC BIOPROD SA din 29 06 2006 s-a adoptat proiectul de fuziune prin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 49-64 vol XIV d.u.p).

La data de 21.07 2007 a fost adoptata hotărârea Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA prin care s-a aprobat fuziunea prin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA in care GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A, dar si intervenientele Camelia Voiculescu si Corina Voiculescu aveau calitatea de acționar a SC BIOPROD SA.(inscris aflat la filele 68-69 vol XIV d.u.p). cat si hotărârea Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor BIOPROD SA , in care societatile SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA si GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A aveau calitatea de actionar, prin care -a adoptat fuziune aprin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 74-75 vol XIV d.u.p).

Prin hotararea Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA nr.23 din 28 06 2007 s-a adoptat definitivarea fuziunii prin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 76-77vol XIV d.u.p)., majorandu-se capitalul social al SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA cu aportul societatii absorbite SC BIOPROD SA, acțiunile provenite din aceasta majorare fiind distribuite acționarilor societății absorbite, printre care si GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A.

În prima sedință a Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA desfasurata dupa reintregirea proprietatii asupra imobilelor aflate în patrimoniului fostului Institut de Chimie Alimentara s-a adoptat hotararea nr.24 din 4 10 2007 (inscris aflat la filele 29-30 vol XIV d.u.p). prin care s-a aprobat imobilul situat

în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care figureaza, in prezent, conform documentatiei cadastrale ca fiind in proprietatea GRUPULUI A INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. apartinand SC TV ANTENA 1 SA , care a solicitat utilizarea acetui imobil după transferul dreptului de proprietate, in baza unei locatiuni.

În acea prima sesiune a Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA din 24 10 2007 desfasurata dupa reintregirea proprietatii asupra imobilelor aflate în patrimoniului fostului Institut de Chimie Alimentara s-a adus la cunoștința acționarilor că terenul care urma să fie cumpărat de către o societate controlata de DAN Vociulescu de la o societate controlata de DAN Vociulescu era grevat de o ipoteca in favoarea BCR –Sucursala sector 1 , obtinuta in baza contractului de credit nr 81/02.12.2003 , incheiat la 10 zile dupa ce o alta societate al carei beneficiar real era inculpatul DAN Vociulescu, SC GRIVCO SA obtinuse pachetul majoritar al fostului Institut de Chimie Alimentara, pretul de achizitie al imobilului de 7 620 000 Euro urmand sa urmand sa fie achitat in 5 rate, dintre care 1 020 000 Euro la perfectarea contractului de vanzare-cumparare in forma autentica si 1 650 000 Euro fiecare la sfarsitul fiecărei luni aprilie si septembrie din anul 2008 si respectiv 2009.

Curtea ia act însă că prin contractul de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.” aflat la filele nr 231-234 vol XIV dup, inculpatul Dan Voiculescu a donat fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060 lei, respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți, și un număr de 400 acțiuni la SC TV ANTENA 3 SA , în valoare totală de 40000 lei, respectiv 4% din capitalul social al acestei societăți, dar și un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060, respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela, atat SC TV ANTENA 3 SA cat si SC TV ANTENA 1 SA avand sediul social la data incheierii contractului de donatie în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, că inculpatul Dan Voiculescu era beneficiar real la momentul incheierii contractului de donatie atat al societatii SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (transmitand fiicelor sale un număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica., dar si unui număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.), cat si a SC TV ANTENA 1 SA (inculpatul Dan Voiculescu donand fiecarora

dintre cele doua fiice ale sale un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060 lei, respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți).

Precizand ca intervenientii Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela au fost citati in fata instantei incepand cu 1 07 2014, Curtea oferindu-le posibilitatea să-și prezinte propriile apărări într-o manieră echitabilă, avand in vedere ca la termenul din 4 08 2014 procedandu-se la luarea unui supliment de declaratie inculpatului Pantis a precizat ca suma de 6 000 000 euro provenea din credit bancar iar suma de 1 600 000 Euro provenea din resursele proprii ale Societatii Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA. Inculpatul a mai precizat ca in cadrul Grupului era frecventa practica obtinerii unor linii de credit prin grevarea terenurilor si cladirilor apartinand fostului Institut de Chimie Alimentara, obtinandu-se inclusiv un imprumut de 40 000 000 euro de la Raiffeisen Bank pentru desfasurarea obiectului de activitate al grupului si alte activitati media, destinatia creditului fiind stabilita chiar de banca, Curtea conchide ca imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 a fost cumpărat de către o societate controlata de Dan Vociulescu de la o societate controlata de Dan Voiculescu si ca era grevat de o ipoteca in favoarea BCR –Sucursala sector 1 , obtinuta in baza contractului de credit nr 81/02.12.2003 , incheiat la 10 zile dupa ce o alta societate al carei beneficiar real era inculpatul Dan Vociulescu, SC GRIVCO SA obtinuse pachetul majoritar al fostului Institut de Chimie Alimentara, pretul de achizitie al imobilului de 7 620 000 EURO, urmand sa fie achitat in 5 rate, dintre care 1 020 000 Euro la perfectarea contractului de vanzare-cumparare in forma autentica si 1 650 000 Euro fiecare la sfarsitul fiecărei luni aprilie si septembrie din anul 2008 si respectiv 2009 , Curtea urmeaza sa instituie asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 măsura de siguranta a confiscarii speciale, bunul urmand a trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

Curtea, în temeiul disp. art . 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP, avand in vedere obligativitatea confiscării speciale a bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, dar si a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiutor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen, respectiv art.112 C.pen., legiutorul utilizând sintagma “sunt supuse

confiscării speciale”, “se confiscă”, dar și împrejurarea că imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 a fost achiziționat cu banii proveniți din săvârșirea infracțiunilor deduse judecatii, figurand în prezent proprietate 100% a SC Grivco SA., va dispune trecerea acestui imobil în patrimoniul statului liber de orice sarcini .

Pentru a dispune aceasta masura, Curtea conchide ca și acest imobil este produs indirect al faptei penale savarsite de inculpatul Dan Voiculescu, aspect ce rezulta și din documentatia cadastrala ale cărei mențiuni privind regimul juridic se coroboreaza cu inscrierile de la ONRC privind istoricul SC Grivco SA și SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, dar și cu declaratiile inculpatului Pantis data în fata instantei de apel în data de 4.08 2014, din care nu au rezultat explicații plauzibile privind plimabare a 7 6200 000 EURO între 2 firme controlate de inculpatul Dan Voiculescu.

În temeiul art. 397 alin. 2 rap. la art. 249 alin. 4 C.p.p., vazand și disp.art. 33 alin 6 din Legea nr.656/2002, potrivit cu care pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală, Curtea va institui măsura sechestrului asigurător asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc., va desemna ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare a sechestrului asigurător instituit asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finanțelor Publice Ilfov.

Avand în vedere prevederile cuprinse în disp. 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 rap. la art 112 alin1 lit e) și 112 alin 6 C pen, Curtea va dispune, pe lângă luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale în privința produselor directe obținute din activitatea infracțională și confiscarea speciala a tuturor beneficiilor indirecte rezultate din acestea, inclusiv din reinvestirea sau transformarea produselor directe, venitul sau alte beneficii derivate din produsele infracțiunii sau din bunurile în care au fost transformate, convertite sau cu care au fost combinate respectivele produse, identificate în urma coroborării materialului probator administrat în cauza, după cum urmeaza:

- imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în

suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica suma de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela suma de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”.

- de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

Curtea va justifica posibilitatea confiscării a produsului infracțiunilor deduse judecății, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea de către inculpatul Dan Voiculescu și de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela în lumina standardelor interne și internaționale, având în vedere necesitatea respectării standardelor de protecție a drepturilor fundamentale, consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Se cuvine observat că, în concepția legiuitorului, este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzută de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, în temeiul disp. art. 112 alin. 1 lit. e C.pen., aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor indicate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.112 C.pen, legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”.

Cu titlu de principiu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că pentru stabilirea naturii acuzației, se va cerceta, în mod prioritar, calificarea procedurii în dreptul intern al statului în cauză și dacă se constată că o măsură este considerată ca fiind penală în dreptul intern al unui stat, ea va avea caracter penal și din punct de vedere al articolului 6 din Convenție.

Astfel, în cauza Cauza Welch c. Regatului Unit (Hotărârea din 9 februarie 1995), la paragraful § 27, Curtea EDO precizează că noțiunea de „pedeapsă” cuprinsă în aceste dispoziții are, ca și noțiunea de „drepturi și obligații civile” și „acuzație în materie penală” din articolul 6 paragraf 1, un sens autonom. (...) și că punctul de plecare al oricărei aprecieri a existenței unei pedepse constă în a determina dacă măsura respectivă este impusă ca urmare a unei condamnări pentru o „infracțiune”. Alte elemente pot fi luate în considerare ca relevante în această privință: natura și scopul măsurii în cauză, calificarea sa în dreptul intern, procedurile asociate adoptării și executării sale, precum și gravitatea sa (Curtea EDO, Cauza Welch c. Regatului Unit (Hotărârea din 9 februarie 1995), paragraful § 28).

Or, în sistemul nostru de drept, confiscarea este o sancțiune de drept penal și nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând caracter punitiv, ci eminent preventiv.

Nu în ultimul rând, judecătorul care, la pronunțarea soluției pe fond, ajunge la concluzia necesității luării măsurii de siguranță a confiscării speciale are în vedere alte standarde de dovedire decât cele pentru a dispune condamnarea (preponderența dovezilor, balanța probabilităților (balance of probabilities)) vs. dincolo de orice dubiu rezonabil (beyond a reasonable doubt).

Este necesară, pe cale de consecință, orice delimitare de opiniile doctrinare care susțin ideea ca „jurisprudența CEDO asimilează confiscarea cu o pedeapsă în aplicarea art 7 CEDO”, cu trimitere la hotărârea Welch împotriva Regatului Unit, hotărâre din 9 februarie 1995.

În realitate, faptul că CEDO nu confunda confiscarea cu pedeapsă rezulta din paragraful 27 al acestei hotărâri, în care se specifică *expressis verbis* examenul propriu pe care îl face Curtea, mergând dincolo de aparente pentru a vedea, dacă o anumită măsură poate fi caracterizată drept pedeapsă, ca și din lecturarea criteriilor enumerate în hotărârea Welch împotriva Regatului Unit la paragraful 28 sau în hotărârea Dassa Foundation și alții vs Liechtenstein, hotărâre din 10 iulie 1997.

Curtea admite că gravitatea unei ordonanțe de confiscare nu este decisivă în sine din moment ce numeroase măsuri nepenale de natură preventivă pot avea un impact substanțial asupra persoanei în cauză. În cauza Welch împotriva Marii Britanii, s-a constatat încălcarea standardului european de protecție în considerarea următoarelor împrejurări: ordonanța de confiscare vizează produsul traficului de stupefiante și nu se limitează la îmbogățirea sau profitul efectiv (...), puterea discreționară a instanței de fond pentru a lua în considerare, în fixarea sumei cuprinse în ordonanță, gradul de vinovăție al inculpatului, precum și posibilitatea privării de libertate în cazul neachitării (...), toate constituie elemente care, analizate împreună, indică un regim represiv.

Prin raportarea acestor principii la institutia confiscării, rezulta că în viziunea Curții EDO (Curtea are în vedere standardele de protecție ale drepturilor omului reliefate în hotărârea Silickiene c. Lituaniei, hotărâre din 10.04.2012, în care, la paragraful 33, a fost caracterizat inclusiv sistemul nostru de drept, menționându-se că sistemul român de drept penal prevede posibilitatea confiscării fără a fi necesară pronunțarea unei sentințe de condamnare), în legea română confiscarea reprezintă o consecință civilă a faptului că un infractor sau alte persoane au obținut bunuri ce provin dintr-o faptă prevăzută de legea penală și din imperativul evitării îmbogățirii acestuia printr-un fapt ilicit. Legea penală română nu prevede posibilitatea de a sancționa neexecutarea unui ordin de confiscare cu pedeapsă închisorie, așa cum se întâmplă, spre exemplu, în Regatul Unit. De altfel, potrivit disp art 107 alin 3 C pen, care are corespondent în disp art 111 alin 3 din reglementarea anterioară, măsurile de siguranță pot fi luate chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Curtea a făcut referire la garanțiile prevăzute în art. 7 Curtea EDO atât pentru a pune în lumină imperativul de a nu confunda sancțiunile penale – pedepsele – cu sancțiunile de drept penal, printre care confiscarea, fiind nepotrivit, în acest context, a se vorbi de principiul personalității sancțiunilor de drept penal prin extrapolarea principiului personalității răspunderii penale, cât și pentru a justifica dispunerea măsurii de siguranță a confiscării speciale, chiar asupra unor bunuri aparținând unor terți neparticipanți la procesul penal.

Inserarea în contestațiile intervenientilor S C Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO SA București , Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela împotriva încheierii din 1.07.2014 prin care a fost instituit sechestrul se face referire la împrejurarea că la data de 25 iunie 2014 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 118 ind 2 alin. (2) lit. a) din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., considerându-se că în aceeași măsură decizia Curții este aplicabilă și dispozițiilor art. 112d ind 1 Noul Cod penal care reglementează confiscarea extinsă este superfluă: Curtea nu a antamat prin instituirea sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale asupra unor bunuri aflate în posesia unor terți care nu dețineau calitatea de parte în procesul penal vreo posibilă confiscare extinsă, ținută fiind să respecte principiul legalității sancțiunilor de drept penal, astfel cum este reflectat în disp art 2 alin 2 C pen, care consacră principiul neretroactivității măsurilor de siguranță care nu au fost prevăzute la data săvârșirii faptelor neregasindu-se nicaieri în paragraful încheierii din 1 07 2014 vreo referire la instituția confiscării extinse, confuzia strecurată în cuprinsul contestațiilor asupra instituirii sechestrului între confiscarea de la terți și confiscarea extinsă fiind astfel clarificată de instanța.

Aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale asupra bunurilor altor persoane care nu au calitatea de parte în procesul penal derivă din specificul infracțiunii de spălare a banilor, fiind de esența acestei infracțiuni poziționarea bunurilor obținute în mod fraudulos în patrimoniile mai multor persoane, în scopul disimulării acestora. Este posibilă asadar confiscarea bunurilor dobândite prin fapta penală și atunci când acestea au fost înstrăinate unui terț, distincția fiind analizată și în doctrină în funcție de buna sau rea credință a terțului subdobânditor și de caracterul oneros sau gratuit al înstrăinării (Daniel Nițu „Modificările aduse în materia confiscării de prevederile Legii nr. 278/2006”, publ. în Caiete de Drept Penal nr. 3/2006, p.59.).

De altfel, și în practica Înaltei Curți de Casare și Justiție (decizia ÎCCJ Secția Penală 2330 din 09.06.2011) s-a statuat că pentru aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale nu este necesară stabilirea calității de parte responsabilă civilmente a unui subiect de drept, în patrimoniul căruia au intrat în mod formal sume de bani .

Nicio dispoziție de drept material sau formal nu pune vreo condiție de proprietate asupra acestor bunuri prevăzute de art 112 alin 1 lit e C pen, ceea ce înseamnă că aceste bunuri pot fi confiscate de la un terț nepuși sub urmărire, singura limită a acestui principiu fiind respectarea drepturilor terților de bună-credință. În decizia din 10 noiembrie 2009 cu privire la admisibilitatea cererii în cazul Yakya MINHAS c. UK, Curtea EDO a conchis în sensul că (...) Convenția nu interzice prezumții de fapt sau de drept, care pot

opera împotriva unui acuzat, dar orice astfel de prezumții trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină seama de importanța a ceea ce este în joc și de respectarea dreptului la apărare (a se vedea cazul Salabiaku c. Franței, 7 octombrie 1988, § 28, seria A, nr. 141-A.) În cauza Geerings c. Olandei (nr. 30810/03, § 44, 1 martie 2007), Curtea a rezumat situația după cum urmează: „(...) s-a demonstrat că reclamantul deținea bunuri a căror proveniență nu a putut fi stabilită; se poate presupune în mod rezonabil că aceste bunuri au fost obținute prin activități ilegale și reclamantul nu a reușit să ofere o explicație alternativă satisfăcătoare.

Curtea reține așadar că standardele Curții EDO permit confiscarea bunurilor unor terți neparticipanți în proces (a se vedea, în acest sens, CEDO Salabiaku contra Franței și Pham Hoang contra Franței, Silickiene contra Lituaniei), CEDO neconstatând nici încălcarea art. 6 și nici a art. 1 Protocolul 1 și statuând următoarele principii: instanțele pot acorda valoarea probatorie unei prezumții de fapt, care în cazul îmbogățirii ilicite, este faptul că diferența dintre patrimoniul real și veniturile legale provine din săvârșirea altor infracțiuni, generatoare de profit, cu toate că această prezumție nu trebuie să opereze automat; inversarea sarcinii probei nu semnifică în aceste cazuri eludarea prezumției de nevinovăție.

Curtea reține, așadar, că în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că în sistemele juridice ale Consiliului European, confiscarea se referă, în general, la o măsură care are ca efect deprivarea permanentă de un bun prin transferul proprietății către stat. Curtea subliniază că în șapte țări, printre care și România (Albania, Germania, Georgia, Moldova, România, Suedia și Elveția), confiscarea poate fi dispusă chiar dacă nu există o hotărâre de condamnare. (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 33). Obiectul confiscării este reprezentat, de regulă, de bunuri dobândite prin activități ilegale. Dacă originea bunurilor nu poate fi justificată, arată Curtea, atunci aceste bunuri sunt supuse confiscării. În același paragraf, Curtea precizează, *expressis verbis*, că în aceste sisteme de drept, răspunderea penală a inculpatului nu prezintă relevanță pentru a se dispune confiscarea.

Curtea EDO verifică, însă, dacă persoanele a căror proprietate este susceptibilă de a fi confiscată le-a fost acordată în mod oficial calitatea de parte la procedură în care confiscarea este ordonată, acordându-le posibilitatea rezonabilă și suficientă pentru a-și proteja interesele în mod adecvat pentru a nu exista nicio încălcare a drepturilor garantate acestora în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 50. În acea cauză, Curtea a mai arătat că prin confiscarea de la reclamantă a bunurilor reprezentând produsul infracțiunii de la soțul acesteia, nu s-a încălcat nici articolul 6 §2 al Convenției, deoarece reclamanta nu a fost pedepsită pentru faptele soțului ei și, pe cale de consecință, nu i-a moștenit vina. Prin urmare, Curtea conchide că ordinul de confiscare nu reprezintă o apreciere cu privire la vinovăția reclamantei privind săvârșirea vreunei infracțiuni. Prin urmare, nu

a existat nici o încălcare a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 6 § 2 al Convenției (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 54). În sfârșit, Curtea a reținut că nu a existat nici o încălcare a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 1 din Protocolul 1 al Convenției, având în vedere marja de apreciere de care se bucură statele în adoptarea unor politici penale apte să combată infracțiunile grave (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 70), precum și proporționalitatea ingerinței cu interesul general al statului.

În cauza Bongiorno ș.a. v. Italia, Curtea a reținut că nu a fost încălcat nici art 1 din Protocolul 1 la Convenție, chiar dacă bunurile pot să aparțină formal unor terțe persoane. Prezumția relativă a dobândirii ilicite a bunurilor s-a bazat pe analiza situației financiare a reclamantilor și pe natura relațiilor acestora cu SB.

În cauza Butler contra Marii Britanii, în care s-a dispus confiscarea sumei de 2400 lire fără ca condamnatul să fie condamnat pentru săvârșirea vreunei infracțiuni, Curtea a apreciat că art.6 din Convenție în latura penală nu este aplicabil în cauză. Reclamantul având deschisă posibilitatea provenienței sursei banilor, cererea sa a fost respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, este impropriu a se vorbi în această materie despre INVERSAREA SARCINII PROBEI, sintagma potrivită fiind aceea de PARTAJARE A SARCINII PROBEI, aspect reliefat de CEDO în Salabiaku, fiind cu totul inadecvat a se considera că o prezumție relativă - cum este cea conținută și în textul nostru constituțional în art.44 alin 8 să confere onestitate ireproșabilă cuiva.

Se cuvine, pe cale de consecință, eliminată interpretarea ad litteram a dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituția României, deoarece potrivit art. 20 din Constituția României, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte.

Extinderea paradigmei „axate pe profit” în dreptul penal a impus revizuirea mai multor interpretări tradiționale. De vreme ce scopul principal este acela de a îi lipsi pe infractori de bunurile obținute în mod ilicit, multe state au adoptat tehnici legislative menite să permită demonstrarea provenienței ilicite a bunurilor și, în consecință, confiscarea acestora.

Sistemul nostru de drept este dotat cu garanțiile la care face referire CEDO în cauza Silickiene: este nepotrivit a se concluziona, pe cale de consecință, că încalcă dispozițiile constituționale judecătorul care oferă posibilitatea persoanei asupra patrimoniului căruia s-a dispus măsura confiscării speciale să –și formuleze apărările pe care le consideră necesare pentru a demonstra proveniența sursei bunurilor dobândite ca urmare a săvârșirii unor infracțiuni încalcă art.44 alin 8 din Constituție de vreme ce dispunerea măsurii de confiscării speciale este obligatorie în cazul săvârșirii unor infracțiuni de spălare a banilor: firește, în absența vreunei dispoziții de trimitere în judecată a terțului în patrimoniul căruia s-ar afla produsul infracțiunii, instanța nu l-ar putea judeca pe acesta pentru infracțiunea de

spălare a banilor, gradul de vinovăție al acestuia neavând nicio legătură cu scopul dispunerii măsurii de siguranță, interesând a fi analizate la luarea confiscării de la terț doar buna sau rea credință a acestuia și caracterul oneros sau gratuit al transmiterii bunurilor dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală.

A nu confisca bunurile produse prin săvârșirea infracțiunilor înseamnă a nesocoti natura măsurii de siguranță a confiscării speciale în sistemul nostru de drept penal: sancțiune de drept penal, consecința civilă a săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală, având scop eminent preventiv, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite (Constantin Mitrache, „Drept penal român. Partea Generală”, Casa de editură și presă „Șansa” SRL, București, 1997, p. 168).

Firește regimul juridic al confiscării produselor obiectelor și instrumentului infracțiunii este cel al probațiunii, altfel spus, pentru a obține confiscarea produsului infracțiunii trebuie dovedit întâi că infracțiunea a generat un profit autorului său, apoi că bunul sau sumele de bani care se cer a fi confiscate corespund acestui produs

Or, în patrimoniul societăților SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA și GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A., figurează în mod formal o parte din terenurile aparținând fostului INSTITUT de CHIMIE ALIMENTARĂ respectiv terenul intravilan în suprafață de 29.220,03 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei nr. 1 D, identificat cu număr cadastral 220360, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 220360 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360-C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3); terenul intravilan în suprafață de 4.457 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 206097, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 206097 (nr. CF vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1); terenul intravilan în suprafață de 3.000 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 217469, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 217469 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469-C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2)., aspect ce rezultă din înscrisurile din dosarul de urmărire penală de unde Curtea reține că înființarea societății comerciale Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA) a avut loc prin absorbția de către Grivco SA a societății Bioprod SA conform istoricului de la Oficiul Național al Registrului Comerțului al acestei societăți care se coroborează și cu documentația cadastrală a imobilelor (terenuri + construcții construite pe terenurile aparținând fostului INSTITUT de CHIMIE ALIMENTARĂ), depuse inclusiv în faza apelului, Curtea dispunând luarea înscripcției ipotecare asupra acestora după aducerea la îndeplinire la data de 04 iulie 2014 de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție, prin procesul-verbal privind comunicarea și instituirea măsurilor Curții de Apel București,

Secția a II-a Penală, dispuse la data de 01 iulie 2014, în dosarul nr.25497/3/2012** (255/2014).

Curtea apreciază ca fiind obligatorie și confiscarea sumelor de bani obținute de inculpatul Dan Voiculescu ca urmare a punerii în valoare prin încheierea unor acte de administrare asupra de către GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A., al cărei ultim beneficiar real este inculpatul Dan Voiculescu : având în vedere documentația integrală în baza căruia GRIVCO SA București a închiriat Romtelecom SA București în baza contractului de închiriere numărul 5317/35/2003.165 imobilele achiziționate în anul 2002 de la Bioprod SA București, Curtea va dispune, în temeiul disp. art . 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP confiscarea de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de ultim beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.; de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165 și de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p., Curtea va menține măsurile asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012** asupra unui număr de 5634 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania

Grivco S.A., în valoare totală de 2.535.300 lei, respectiv 39,125% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica și a unui număr de 5382 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.421.900 lei, respectiv 37,375% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela în vederea garantării confiscării speciale a acestor sume de bani de la terțele interveniente în procesul penal, care au avut posibilitatea să își formuleze propriile apărări în ceea ce privește sursa provenienței dobândirii bunurilor, dar și a necesității respectării limitelor unei viitoare confiscări speciale prevăzute de art 33 alin 3, 4 C pr pen, fiind citate pentru termenele de judecată din data de 7 07 2014 și 4 08 2014, și depunând contestații în scris în dosarul de apel, mărgininându-se să critice dispoziția de indisponibilizare sub aspectul că instituirea măsurilor asigurătorii este nelegală, deoarece nu au calitatea de parte în procesul penal.

Pentru asigurarea efectivității dispoziției de confiscare de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, văzând și disp art 33 alin 6 din Legea nr 656/2002 potrivit cu care pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală., Curtea, în baza art 397C pr pen, art 249 alin 4 C pr pen dispune luarea măsurii de indisponibilizare a sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc., Curtea, apreciind că sunt aplicabile ambele de texte de lege în materia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de instanță în cursul judecății, analizând, pe de o parte, concurența între legea generală ulterioară, respectiv Codul de procedură penală și Codul de procedură fiscală care constituie sediul reglementării aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii în faza de judecată, utilizând și argumente de interpretare sistematică și istorică a instituției aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de judecător

în faza de judecată va desemna atât organele de cercetare penală cât și organele fiscale pentru asigurarea efectivității măsurilor de indisponibilizare dispuse în vederea recuperării produsului infracțiunii.

Astfel, deși la o primă citire, pare că textul art. 251 din Codul de procedură penală, care, sub titulatura „Organele care aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii” prevede că „Ordonanța de luare a măsurii asigurătorii se aduce la îndeplinire de către organele de cercetare penală” nu se corelează cu art. 249 alin. 1 din Legea nr. 135 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură penală, care prevede organele judiciare cărora le revine competența să dispună măsurile asigurătorii, respectiv procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, nu mai puțin adevărat este că o lege trebuie interpretată în sensul că trebuie să producă efecte juridice: sub acest aspect, în practica Tribunalului București (a se vedea sentința nr. 568/F din 04.09.2012, pronunțată de Tribunalul București - secția II-a penală în dosarul nr. 30275.01/3/2009, nepublicată, definitivă în ceea ce privește luarea măsurilor asigurătorii în vederea confiscării speciale inclusiv asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal, Înalta Curte apreciind că Tribunalul București a procedat corect, conform disp. art. 353 alin. 2 C. proc. pen. de la 1968, instituind măsura de indisponibilizare a sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 7860651,79 USD, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului R.Ș., inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare și desemnând Administrația Finanțelor Publice a Sectorului 3 București, unde inculpatul își are domiciliul, ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului R.Ș., s-a observat că textul din Codul de procedură penală de la 1968 care făcea referire la aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii prin executor judecătoresc era căzut în desuetudine încă de la adoptarea Legii nr. 188/2000, prin care executorii judecătorești nu mai sunt arondați instanțelor, neexistând protocoale de colaborare încheiate între aceștia și instanțele judecătorești pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de judecător în faza de judecată: judecătorul era chemat astfel să observe ca măsura de siguranță a confiscării speciale avea ca efect deprivarea permanentă de bun, prin trecerea acestora cu titlu definitiv în patrimoniul statului, pentru a evita îmbogățirea ilicită și preîntâmpinarea săvârșirii unor noi infracțiuni și că se impunea a se da eficiența disp. art. 164 alin. 3 C. pr. pen., care consacră posibilitatea aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii luate de judecător prin organele proprii de executare ale unității păgubite, text ce trebuia a fi aplicat, pentru identitate de rațiune, și în materia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

Având în vedere valențele principiului de interpretare a legii ACTUS INTERPRETARUM ESSE DEBET QUAM VALEAT QUAM UT PEREAT, având în vedere concursul dintre norma generală, respectiv Codul de procedură penală și cadrul legal în care se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii luate de instanță, respectiv art. 129 Cod procedură fiscală, dar și Recomandarea 30 FATF care obligă țările și autoritățile desemnate de aplicare a legii, cu responsabilități în ceea ce privește investigațiile privind cazurile de spălare a banilor și finanțarea terorismului să dezvolte o investigație financiară paralelă, proactivă, când cercetează spălarea banilor și infracțiunile prediate conexe și să recurgă, atunci când este cazul, la grupuri multidisciplinare permanente sau temporare specializate în investigații financiare sau privind activele, ținând cont că România va face obiectul celei de-a V-a runde de evaluări Moneyval, potrivit Metodologiei adoptate în baza noilor recomandări FATF din februarie 2012, și pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din 1.07.2014, Curtea a desemnat în mod corect pentru aducerea la îndeplinire a acestor măsuri care sunt executorii atât Administrațiile Finanțelor Publice de sector în incinta cărora se află bunurile cu privire la care s-a dispus sechestrul asigurător, respectiv de la domiciliile numitelor Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, cât și organele de cercetare penală, dispunând emiterea unei adrese la D.N.A. – Structura Centrală, pentru a se desemna organele de cercetare penală care vor contribui la aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse la acest termen de judecată. În raport cu considerentele care preced, Curtea va constata netemeinicia criticilor vizând aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din 1.07.2014 prin contestațiile intervențiilor Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela

De menționat că potrivit Glosarului anexa la Metodologia FATF (Grupului de Acțiune Financiară Internațională) de evaluare a sistemelor de spălare a banilor, pentru evaluarea respectării Recomandărilor FATF, sintagma "SHOULD" trebuie interpretată în termeni imperativi, având același înțeles cu "MUST" (a se vedea "Methodology for Assessing Technical Compliance with the FATF Recommendations And The Effectiveness Of Aml/Cft Systems, consultată pe website-ul <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/methodology/FATF%20Methodology%2022%20Feb%202013.pdf>, p.158.), fiind nefundamentate astfel susținerile aparatorilor inculpaților Dan Voiculescu de a se constata caracterul de recomandare al acestor standarde internaționale, în privința cărora se ceruse, în mod prealabil, suspendarea cauzei și sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, deși Moneyval (Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures and the Financing of Terrorism (MONEYVAL)) este un organism al Consiliului Europei iar în conformitate cu dispozițiile art. 267 paragraf 1 lit. (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la: (a) interpretarea tratatelor și (b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. Prin urmare, cererea privind sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, referitoare la interpretarea unui act adoptat sub egida FATF (Grupului de Acțiune Financiară Internațională), iar nu a unui tratat al Uniunii Europene sau act al instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii Europene, este inadmisibilă; în plus, de vreme ce Legea de transpunere a unei directive CEE face parte din dreptul intern, iar dacă aceasta nu vine în conflict cu dreptul Uniunii Europene, sesizarea cu trimitere preliminară în baza art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene apare ca inadmisibilă, competența revenind exclusiv instanței naționale, iar nu Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Pentru aceste considerente, de altfel, în ședința din 4.08.2014, Curtea a respins ca inadmisibilă sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu interpretarea unor prevederi ale Directivei UE (2005/60/CE) privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, 26.10.2005, transpusă de România prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism publicată în Monitorul Oficial nr. 333 din 30/04/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 238/2011, justificându-se inter alia, ca acest demers ar trebui să fi fost întreprins înainte de pronunțarea pe cererea de schimbare de încadrare juridică ale faptelor deduse judecării de către inculpatul Dan Voiculescu, arătând că articolul 267 paragraful 3 TFUE a făcut, însă, obiectul unor hotărâri de interpretare ale Curții de Justiție, prin care Curtea a statuat în sensul circumstanțierii obligației de trimitere în raport de elemente pe care acestea le identifică. Altfel spus, se cerea instanței de control constituțional, să soluționeze, sub acest aspect, litigiul dedus judecării.

Astfel, prin Hotărârea CILFIT, cauza 283/81, Curtea a stabilit că „articolul 177 al treilea paragraf (actualul 267 paragraful 3 TFUE) trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecării sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile”.

Repetitiv, Curtea de Justiție a statuat că întrebările privind dreptul Uniunii beneficiază de o prezumție de pertinentță, că respingerea unei cereri formulată de o instanță națională nu este posibilă decât atunci când este

evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea și cu obiectul acțiunii principale sau atunci când problema este de natură ipotetică și Curtea nu dispune de elemente de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (cauza 94/04 Cipolla și alții, Hotărârea din 5 decembrie 2006; Hotărârea din 1 iunie 2010, Blanco Pérez și Chao Gomez; cauza 225/09, Hotărârea din 2 decembrie 2010, Jakubowska).

În același sens, recente Recomandări ale Curții de Justiție stabilesc că „trimiterea preliminară reprezintă un mecanism fundamental al dreptului Uniunii Europene, care este menit să confere instanțelor statelor membre mijloacele de a asigura o interpretare și o aplicare uniforme a acestui drept în cadrul Uniunii” (art. 1).

Față și de conținutul punctului 7 din Recomandări, precizat, conform căruia Curtea de Justiție nu este competentă să soluționeze eventuale divergențe de opinii în interpretarea sau aplicarea normelor de drept național, rezultă că prima condiție pe care instanța de trimitere trebuie să o verifice anterior demarării procedurii preliminare este aceea dacă în acțiunea cu care reclamanta a investit instanța de fond se aplică nemijlocit dreptul Uniunii sau dreptul național, dacă în dreptul intern există o reglementare proprie, subsecventă aderării la Uniune și deci în armonizarea acestui drept, condiție extrinsecă art. 267 TFUE, care, la rândul său, impune limitările deja arătate în declanșarea procedurii trimiterii preliminare.

Dacă în dreptul intern există o atare reglementare, iar aceasta nu vine în conflict cu dreptul Uniunii, problema este una de aplicare a legii naționale, iar o eventuală sesizare cu trimitere preliminară este neavenită, acestea plasându-se în câmpul soluțiilor de inadmisibilitate ale Curții de Justiție asupra trimiterilor preliminare.

Sub acest aspect, Curtea de Justiție a statuat neechivoc: ”În cazul în care dreptul comunitar devine aplicabil prin dreptul național, îi revine exclusiv instanței naționale competența de a aprecia sfera exactă a acestei referiri la dreptul comunitar”. (Cauzele reunite C-297/88 și C- 197/89, Hotărârea din 18.10.1990, Dzodzi).

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, sub aspectul competenței de aplicare și interpretare a dreptului național, este și ea constantă, statuând: ”În această privință trebuie amintit încă de la început că, în temeiul unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii prevăzute de art. 267 TFUE, care este întemeiată pe o separare clară a funcțiilor între instanțele naționale și Curte, numai instanța națională este competentă să constate și să aprecieze situația de fapt din acțiunea principală, precum și să interpreteze și să aplice dreptul național.” (cauzele conexe C-357 /10 C- 359/10, Hotărârea din 10 mai 2012, Duomo Gpa SRL și alții, paragr.76).

Curtea va desemna ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau

administrator, situate în țară sau în străinătate în vederea confiscării speciale a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finantelor Publice a Sectorului 1 București, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;

c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;

d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămilelor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale și va încunoștința Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, rezultatul verificărilor.

În temeiul disp. art. 8 alin 2 din HG NR 32/2011, Curtea va dispune sesizarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile pentru ca prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, să facă verificări pentru identificarea bunurilor mobile și imobile ale persoanelor fizice Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina Mirela, inclusiv a conturilor societăților comerciale la care aceștia figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu mențiunea că în cererea ce urmează a fi adresată prin Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN) se va specifica că este necesară și identificarea conturilor deschise pe numele unor persoane fizice/juridice care părțile menționate sunt împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, identificarea rulajului conturilor menționate în anexa în vederea stabilirii beneficiarilor reali.

Biroul va încunoștința de urgență rezultatul verificărilor Curtea de Apel București, Secția a II-a penală.

După identificarea bunurilor, conform 397 alin 4 C pr pen, Curtea de Apel Bucuresti, Sectia a II-a penală, va completa, după caz, un certificat de indisponibilizare prev. de Anexa 9 din Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor sau, după caz, o cerere de comisie rogatorie pentru aducerea la indeplinire a dispozitiei de indisponibilizare dispuse de instanta.

Pe de altă parte, la deliberare instanța a analizat valentele principiului *fraus omnia corrumpit*, care, ca orice principiu general se află la intersecția mai multor ramuri ale dreptului, fără a intra, bineînțeles, în conflict cu valențele de interpretare strict a legii penale.

În aplicarea acestui principiu, se impune a se constata ca este interzis a se exercita acte de dispozitie asupra produsului infractiunii cum este cazul imobilelor aflate in patrimoniul fostului Institut de Chimie Alimentară, înțelegand prin incheierea unor acte de dispozitie inclusiv cele care privesc grevarea de sarcini a produsului infractiunii, exempli gratia, prin incheierea unor contracte de credit ipotecar. Aceste acte sunt lovite de nulitate absoluta, fiind lipsite de cauza, deoarece nu se potrivit disp art 5 din Codul civil în vigoare la epoca incheierii unora dintre aceste contracte de ipoteca , aplicabile in speta conform art 6 alin 2 din Legea nr 71/2011 , NU SE POATE DEROGA PRIN CONVENTII SAU DISPOZIȚII PARTICULARE LA LEGILE CARE INTERESEAZA ORDINEA PUBLICA SAU BUNELE MORAVURI (cum ar fi cel cu , dupa cum rezulta din documentatia cadastrala a imobilelor ce reprezinta produse directe si indirecte ale infractiunilor deduse judecatii (imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini; imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini; imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.)

Avand in vedere valentele principiului nulitatii (QUOD NULUM EST, NULLUM PRODUCIT EFFECTUM), deoarece este contrara concepiei noastre despre viață și societatea că este permisă încheierea unor contracte prin care sa se dispuna intre particulari inclusiv prin grevarea de sarcini a produsului infractiunii, Curtea a apreciat că eventualele pretenții derivand din plata acestor contracte nu vor putea avea loc decat in viitoare procese civile.

Curtea nu este chemata sa analizeze buna sau reaua credinta a cocontractantilor care au primit drept garantii la incheierea unor contracte bunuri dobandite prin fapte prevazute de legea penala,

Nici sub imperiul Codului de procedura penala anterior si nici in legislatia actuala nu se putea extinde procesul penal pentru alte persoane in faza apelului pentru savarsirea vreunei eventuale complicitati la infractiunea de spalare a banilor, astfel incat vreo eventuala ingerinta adusa acestora nu ar putea fi analizata pe taramul art 6 CEDO penal.

Curtea, avand in vedere obligativitatea confiscarii speciale a bunurilor dobandite din savarsirea fetei prevazute de legea penala daca nu sunt restituite partii vatamate si in masura in care nu servesc la despagubirea acesteia, a bunurilor si banilor obtinuti din exploatarea bunurilor supuse confiscarii, precum si a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezulta din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen, respectiv art.112 C.pen., legiuitorul utilizand sintagma "sunt supuse confiscarii speciale", "se confiscă", precum si imprejurarea ca nu exista nici un text in legislatia romaneasca care sa inlature obligativitatea masurii desiguranta a confiscarii produsului infractiunii atunci cand acesta a fost grevat de sarcini prin incheierea unor contracte de ipoteca in vederea obtinerii vreunei linii de credit, va dispune ca imobilul teren intravilan in suprafata de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate si in suprafata de 29.220,05 mp conform masuratorilor), situat in Bucuresti, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 in scris in CF a municipiului Bucuresti, sector 1 cu nr. 220360 si a constructiilor aferente in scrise in aceeași carte funciara sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) , - imobilul teren intravilan in suprafata de 4457 mp situat in Bucuresti, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 in scris in CF a municipiului Bucuresti, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1), imobilul teren intravilan in suprafata de 3000 mp situat in Bucuresti, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 in scris in CF a municipiului Bucuresti, sector 1 cu nr. 217469 si a constructiilor aferente in scrise in aceeași carte funciara sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece in patrimoniul statului liber de orice sarcini, imobilul situat in șoseaua Bucuresti – Ploiesti, nr. 25 – 27, sector 1, Bucuresti, compus din teren in suprafata de 4184,41 mp si constructia in suprafata 3140 mp edificata pe acesta cu suprafata construita la sol de 1986,25 mp, in scrisa in CF cu nr. 4405 a localitatii Bucuresti cu nr. cadastral 2693 sa treacă in patrimoniul statului libere de orice sarcini.

In plus, organul judiciar va verificat, dincolo de aparente, realitatea juridica, deoarece trecerea unor bunuri dobandite prin savarsirea unor fapte prevazute de legea penala de către Voiculescu Dan in patrimoniul mostenitorilor acestora sau a unor societati controlate in mod efectiv de către acesta nu putea opera decat cu eludarea principiului NEMO PLUS IURIS AD ALIUM TRANSFERRE POTEST QUAM IPSE HABET. (nimeni nu poate

transmite ce nu a dobandit în mod legal, sublinierea Curții). Astfel, dobandirea cu titlu gratuit de numita Voiculescu Camelia Rodica a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.” și de numita Voiculescu Corina-Mirela a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.” -nu permitea întrunirea în persoana acestora a calității unor dobanditori de bună-credință, cu mențiunea că după ce instanța a dispus instituirea unor sechestre asupra acestor acțiuni în vederea confiscării speciale în data de 1.07.2014, a citat în calitate de intervenient pentru a-si formula propriile apărări cu privire la sursa provenienței bunurilor dar și pentru respectarea dispozițiilor art. 33 alin 4 din Legea nr 656/2002, potrivit cu care dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării. În lipsa unor probe care sa permita instantei stabilirea exacta a proportiei dintre veniturile obtinute din activitatile legitime obtinute de SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA si cele obtinute prin fructificarea produsului infractiunii, Curtea apreciaza ca se impune doar confiscarea în echivalent a actiunilor obtinute de fiicele inculpatului prin raportare la valoarea acestora în momentul incheierii contractului de donatie Dan Voiculescu, respectiv prin aducerea la bugetul statului a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela.

Pentru aducerea la indeplinire a măsurii confiscării, în baza art 33 alin 6 C pr pen, Curtea va mentine, prin decizie, masura sechestrului asigurator asupra unui număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica si aupra unui număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

În dezacord cu optica Tribunalului, care, achiesând la concluziile procurorului privind dobândirea cu bună-credință de către fiicele inculpatului Dan Voiculescu, a confiscat de la inculpat Voiculescu Dan a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la

SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela, Curtea apreciază că produsul infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de către inculpatul Dan Voiculescu trebuia confiscat de la petentele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în patrimoniul cărora a fost transmise, cu titlu gratuit, de către inculpatul Voiculescu conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”.

Având în vedere că la data de 06.06.2006 s-a încheiat contractul de donație în baza căruia s-a transmis cu titlu gratuit în patrimoniul fiicelor inculpatului Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în mod eronat au fost considerate aceste persoane de procuror ca terțe persoane de bună-credință, eludându-se valențele principiului NEMO PLUS IURIS AD ALIUM TRANSFERRE POTEST QUAM IPSE HABET.

Standardele în care trebuie analizată buna sau rea credință a tertilor în patrimoniul cărora se află produsul infracțiunii vor fi analizate de judecătorii interni cu luarea în considerare a paragrafului 11 din Preambulul Directivei 2014/42/UE a PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, potrivit cu care confiscarea de la terți ar trebui să fie posibilă cel puțin în cazurile în care terții știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor.

Or, în prezenta cauză, bunurile dobândite prin savarsirea unor fapte de legea penală de către inculpatul Dan Voiculescu urmau să fie confiscate de la petentele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în patrimoniul cărora a fost transmise, cu titlu gratuit, de către inculpatul Voiculescu conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”. Pentru a conchide astfel, Curtea a analizat și elementul intențional, animus, cu care intervenientele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela au intrat în posesia acțiunilor Societății Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.

Cantărind, conform standardului de dovadă impus de reglementările internaționale în materie a fi atins pentru a putea fi posibilă confiscarea de la terți, cel al balanței probabilităților (balance of probabilities), elementul intențional cu care intervenientele au intrat în posesia acestor acțiuni, Curtea conchide că în speță terții știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, cum ar fi acelea că inculpatul Dan Voiculescu este tatăl acestora, că acesta a luat cunoștința de Nota 40.166/20.08.2004 a Corpului de Control al Ministrului Agriculturii Pădurilor și Dezvoltării Rurale ce a stat la baza declanșării cercetărilor în dosarul 646/P/2004

al secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (+ anexe) și de actele de soluționare a cauzei 646/P/2004 a secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție : referat cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală - din data de 18.05.2005 , rezoluția de confirmare a propunerii din 10.06.2005; referatul din data de 05.07.2007 prin care s-a solicitat infirmarea soluției dispuse în dosarul penal 646/P/2004 al secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; ordonanța procurorului șef secție de infirmare a soluției dispuse în dosarul penal 646/P/2004 al secției a II-a al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, aspect recunoscut de inculpat în ultimul cuvânt în fața instanței de apel. Având în vedere că soluțiile de netrimțere în judecată nu aveau și nu au caracter definitiv, nici măcar după rămânerea definitivă a controlului judecatorului asupra exercitării acestora, cu excepția ipotezei în care s-a pronunțat o soluție pe fondul cauzei ca urmare a reținerii acestuia spre rejudecare conjunct cu împrejurarea că bunurile au fost obținute de interveniente cu titlu gratuit.

Este adevărat că în cauză ar fi putut fi utilizate mijloacele puse la îndemână de dreptul civil, cum ar fi, exempli gratia, introducerea unei acțiuni pauliene sau o acțiune în constatarea simulației, având în vedere că în contractul de donație prin care inculpatul Dan Vociulescu a transmis cu titlu gratuit bunuri dobândite prin săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală în patrimoniul mostenitorilor și le-a interzis acestora să înstrăineze bunurile dobândite fără acordul său în timpul vieții, aspect ce conduce la concluzia că inculpatul și-a rezervat dreptul să dispună asupra posibilității exercitării celui mai important atribut al dreptului de proprietate, abusus, de către fiicele acestuia: însă Curtea nu a fost investită cu verificarea condițiilor încheierii acestui contract de donație, stipularea unei clauze de inalienabilitate temporară într-un contract de donație neputând atrage per se concluzia că toate bunurile stipulate în acel contract au fost trecute doar în mod formal în patrimoniul donatelor.

Dimpotrivă, stipularea acestei condiții prin care inculpatul Dan Vociulescu, în calitate de donator, le-a interzis donatoarelor să înstrăineze bunurile dobândite fără acordul său în timpul vieții este de natura să garanteze efectivitatea aducerii la îndeplinire a măsurilor de recuperare a produsului infracțiunii.

Curtea are în vedere că prin dispunerea în mod concomitent a reparării prejudiciului prin obligarea în solidar a inculpaților la plata către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și a confiscării speciale a bunurilor dobândite prin fapta prevăzută de legea penală, a bunurilor și a banilor obținuți din exploatarea bunurilor produse de acestea, nu se ajunge la repararea de două ori al aceluiași prejudiciu și se respectă valențele principiului disponibilității – regulă diriguitoare a acțiunii civile, chiar și atunci când aceasta este exercitată în procesul penal: aplicația acestui principiu în speța de față conduce la concluzia că nu se puteau acorda despăgubiri în

natură către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, de vreme ce prin constituirea de parte civilă s-a solicitat restituirea prin echivalent.

Or, potrivit art 112 alin 1 lit e) C.pen., sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

Doar în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni de spălare a banilor proveniți din infracțiuni premisă săvârșite de aceeași persoană Curtea ar fi fost chemată să stabilească în ce măsură confiscarea în natură produsului infracțiunii ar fi fost aptă per se să asigure repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii: de altfel, în materia recuperării produsului infracțiunii (ASSET RECOVERY) se distinge între repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii și confiscare, însă cele două instituții nu sunt defel caracterizate ca fiind incompatibile, ci dimpotrivă, se află într-un raport de complementaritate, recuperarea prejudiciului lato sensu putând avea loc, inter alia, prin readucerea în patrimoniul privat al statului al bunurilor dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală, altfel spus, prin confiscarea specială.

Împrejurarea că inculpatul Dan Voiculescu a fost trimis în judecată și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al 2 Cod penal, respectiv de folosire de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, a influenței și autorității date de această calitate în scopul de a obține, pentru sine sau pentru altul, bani, bunuri sau alte foloase necuvenite – fapta prevăzută în dispozițiile art 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al 2 Cod penal constând în aceea că și-a folosit, în perioada 31.05.2002-24.11.2003, la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, influența dată de calitatea sa de președinte al Partidului Umanist Român (P.U.R.) asupra inculpaților; Mencinicopschi Gheorghe (membru P.U.R. din anul 1991, director general și membru al A.G.A. și ulterior al CA. la I.C.A. SA București), Sandu Jean-Cătălin (administrator al SC "Benefica" SA București, firmă din grupul GRIVCO la care soția sa, S.M., îndeplinea la acea dată funcția de șef al departamentului juridic, în perioada 01.01.2002 - 28.01.2005, director al Direcției Juridice din cadrul ADS în perioada octombrie 2001-mai 2005, membru AGA (unic) al ICA SA București în perioada noiembrie 2003, secretar executiv al Partidului Conservator, fost P.U.R și vicepreședinte al A.V.A.S. din partea acestei formațiuni politice începând cu data de 14.09.2005) și Pantiș Sorin (membru P.U.R. și director general executiv al Grivco SA București), în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S de către SC „Grivco” SA București, - la un preț mult inferior față de valoarea comercială reală și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție a activelor și a titlurilor de participare deținute de societate a pachetului de acțiuni deținut de Agenția Domeniului Statului la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, pentru care în mod corect Tribunalul a apreciat că se impune încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției

penale - cauze de încetare a răspunderii penale - nu este de natură, per se, să schimbe situația premisă a infracțiunii de spălare a banilor, deoarece infracțiunea prevăzută în dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 fiind esențialmente de pericol nu are obiect material pentru ca fapta care determină și definește elementul material al laturii obiective nu este îndreptată împotriva unor valori sociale exprimate într-o entitate materială.

Pentru recuperarea integrală a prejudiciului, Curtea a indisponibilizat bunurile provenind din faptele deduse judecătii în mâinile oricui s-au găsit, calitatea de buna sau rea-credință a terțului având relevanță doar pentru dispunerea confiscării în natură sau în echivalent, de la terț sau de la inculpat, după caz.

Analizând, în conformitate cu art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale contestațiile formulate de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela, Curtea le va respinge ca nefondate, în considerarea următoarelor motive:

În criticile aduse încheierii de ședință din 1 07 2014, vizând luarea măsurilor asigurătorii, pe care instanța le va analiza potrivit disp art 13 CEDO rap la art 6 alin 1 din Conventia 1 si art 1 din PROTOCOLUL aditional nr.1 la Convenție, direct aplicabile în dreptul intern, se invoca, în esență, ca extinderea măsurilor asigurătorii dispusă este nelegală, 1. deoarece disp art.249 Cod procedură penală prevede (sublinierea Curții) că instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în cursul judecătii, poate lua măsuri asigurătorii, prin încheiere motivată actul prin care s-a dispus măsura asiguratorie este inexistent, deși instanța a motivat obligativitatea luării măsurilor de indisponibilizare în cuprinsul încheierii de ședință din 1 07 2014, asupra carora nu mai reveni, încheiere aputând fi consultată la filele din volumul de apel, instanța neconsiderând necesar să redea între ghilimele considerentele în fapt și în drept în baza carora a dispus măsurile asigurătorii, împrejurarea că termenul din data de 01 iulie 2014 a fost primul termen de judecată al noului complet de judecată, neatragând per se imposibilitatea consultării înainte de a intra în ședință a dosarului (Curtea nu înțelege dacă în acceptia părților ar fi fost mai potrivit să se amâne cauza doar pentru ca 1.07.2014 a fost primul termen de judecată și nu au putut depune suficiente eforturi în vederea pregătirii ședinței de judecată de la acea dată, pentru a se face, eventual pasibili de denegare de dreptate, putând risca, eventual, excluderea din magistratura) 2. că privește bunuri dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., iar în cuprinsul deciziei Curtea a făcut referire la împrejurarea că inserarea în contestațiile intervenienților S C Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO SA București , Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela împotriva încheierii din 1.07.2014 prin care a fost instituit

sechestrul se face referire la împrejurarea că la data de 25 iunie 2014 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 118 ind 2 alin. (2) lit. a) din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., considerându-se că în aceeași măsură decizia Curții este aplicabilă și dispozițiilor art. 112d ind 1 Noul Cod penal care reglementează confiscarea extinsă este superfluă: Curtea nu a antamat prin instituirea sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale asupra unor bunuri aflate în posesia unor terți care nu dețineau calitatea de parte în procesul penal vreo posibilă confiscare extinsă, ținută fiind să respecte principiul legalității sancțiunilor de drept penal, astfel cum este reflectat în disp art 2 alin 2 C pen, care consacră principiul neretroactivității măsurilor de siguranță care nu au fost prevăzute la data săvârșirii faptelor neregasindu-se nicaieri în paragraful incheierii din 1 07 2014 vreo referire la instituția confiscării extinse, confuzia strecurată în cuprinsul contestațiilor asupra instituirii sechestrului între confiscarea de la terți și confiscarea extinsă fiind astfel clarificată de instanța, măsura nu a fost pusă în discuția părților, fiind luată cu încălcarea principiului contradictorialității, care impune ca orice măsură să fie pusă mai întâi în vederea inculpațiilor și a părților, deși în legislația procesual-penală nu este consacrată nicaieri această obligație, fiind contrară celor mai elementare principii de drept atenționarea vreunei persoane ca urmează să îi fie instituit un sechestrul, ca să aibă timp să ascundă bunurile cu privire la care există suspiciunea rezonabilă ca provin din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală, eventual pentru a face posibil compeltul de judecată de săvârșirea vreunei infracțiuni de favorizare a infractorului sau compromiterea intereselor justiției, precum și împrejurarea că extinderea măsurilor asigurătorii dispusă este neîntemeiată, deoarece nu a fost motivată (deși în considerentele incheierii din 1 07 2014 sunt consemnate motivele de fapt și de drept în considerarea cărora Curtea a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor cu privire la care există suspiciunea rezonabilă ca provin din săvârșirea de infracțiuni, încheierea putând fi consultată la dosarul cauzei).

Reținând, așadar, că în Noul Cod de procedură penală, luarea măsurilor asigurătorii în vederea confiscării speciale este prevăzută în art. 249 alin.1 Cod procedură penală, text care menționează organele judiciare cărora le revine competența să dispună măsurile asigurătorii, respectiv procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, în orice fază a procesului penal, ca actele prin care se dispune luarea măsurilor asigurătorii, sunt: ordonanța sau, după caz, prin încheierea motivată, iar scopul luării acestor măsuri este acela de a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor

judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune, iar îndeplinirea acestor condiții a fost premisa dispunerii măsurilor asigurătorii asupra produselor infracțiunii prin încheierea din 1 07 2014, ca posibilitatea instituirii măsurii asigurătorii în scopul măsurii de siguranță a confiscării speciale inclusiv asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal este prevăzută *expressis verbis* în cuprinsul dispozițiilor art. 249 alin 4 C pr pen, iar reflectarea măsurilor asigurătorii în noua legislație penală permite observația evidențierea rolului acestora în procesul de recuperare a produsului infracțiunii, Curtea conchide ca prin instituirea măsurilor asigurătorii asupra fără citarea în prealabil a terțelor persoane, care au fost citate însă începând cu 7.07.2014 pentru a li se da posibilitatea să-și facă propriile apărări pe marginea dobândirii produselor infracțiunii supuse sechestrului pentru a putea împiedica confiscare specială a acestora, măsura de siguranță ce a fost instituită la deliberare prin aplicarea standardelor de dovadă unanim recunoscute în materia confiscării, Curtea nu a încălcat nici art. 24 din Constituție, nici art.6 CEDO, art.1 din Protocol adițional nr.1 CEDO și art. 44 alin.1 din Constituție, și jurisprudența CEDO s-a statuat în sensul că luarea unei măsuri asigurătorii presupune aducerea unei acuzații în materie penală. Or, singurele critici care se aduc încheierii din 1.07.2014 vizează împrejurarea ca persoanele cu privire la care fusese instituit sechestrul asigurător în vederea confiscării speciale nu dețineau calitatea de parte în procesul penal.

Prin încheierea pronunțată în ședința din 1 07 2014, Curtea a arătat că a avut în vedere pe de altă parte standardele de protecție ale drepturilor omului reliefate în hotărârea Silickiene c. Lituaniei, hotărâre din 10.04.2012, în care, la paragraful 33, a fost caracterizat inclusiv sistemul nostru de drept, menționându-se că sistemul român de drept penal prevede posibilitatea confiscării fără a fi necesară pronunțarea unei sentințe de condamnare. În acea cauză, instanța europeană a constatat că prin instituirea unor măsuri procesuale asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal nu au fost încălcate nici art. 6 paragraf 1 din Convenție, întrucât instituirea sechestrului nu presupune aducerea unei acuzații în materie penală, aspect reflectat și în cauza Saccoccia vs. Austria, nu se încalcă nici 6 paragraf 2 din Convenție, care consacră prezumția de nevinovăție și nici art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, care consacră dreptul la proprietate.

Reținem, așadar, că singura cerință instituită de către CEDO pentru respectarea acestor drepturi fundamentale a vizat existența cadrului legal care să permită verificarea proporționalității ingerinței și pentru respectarea drepturilor terților de bună-credință. Sistemul român cunoaște aceste reglementări. Avem în vedere dispozițiile cuprinse în art. 250C.pr.pen.

Raportând aceste considerații teoretice la datele spetei, la acest moment procesual judecătorul are în vedere că potrivit art. 249 C.p.p. sechestrul asigurător dispus în cursul procesului penal poate constata în indisponibilizarea unor bunuri în vederea confiscării speciale, scopul sechestrului asigurător este de restrângerea temporară a dreptului unei

persoane cu privire la bunurile sale, în ipoteza, în care există o suspiciune rezonabilă că ar putea forma obiectul unor măsuri de siguranță a confiscării speciale în oricare din modalitățile prev. la art. 112 C.p., iar art. 249 alin. 4C.p.p. nu prevede nicio limitare cu privire la calitatea proprietarului bunurilor ce pot forma obiectul măsurii asigurătorii; în ipoteza în care acestea sunt dispuse în vederea confiscării, aceasta înseamnă că legiuitorul permite ca a o astfel de măsură să poată fi instituită nu numai asupra bunurilor părților ori altor participanți la procesul penal ci și pe bunurile altor persoane dacă există o suspiciune că acestea pot face obiectul confiscării speciale.

De altfel, importanța măsurilor asigurătorii în mecanismul de recuperare a produsului infracțiunii este amplu evidențiată în diferitele studii întocmite de către renumiți experți internaționali în domeniul recuperării produsului infracțiunii, iar la luarea măsurilor asigurătorii prin incheierea din 1 07 2014, Curtea a precizat ca obligativitatea instituirii acestora se cuvine a fi analizată în lumina standardelor internaționale în materie.

Având în vedere că bunurile reprezentând produsul infracțiunii pot fi mutate în câteva minute sau uneori chiar printr-un simplu click pe mouse, investigatorii trebuie să fie extrem de sensibili la factorul timp și ca orice întârziere în executarea unui ordin de sechestrul după ce a fost luată măsura arestării preventive sau după ce i s-a dezvăluit natura acuzației poate fi fatală pentru procesul de recuperare a prejudiciului infracțiunii, în mod just s-a afirmat în doctrina de specialitate că drepturile pe care le are o persoană le are asupra unei alte persoane, în particular creanțele, indiferent de faptul că sunt de origine legală, contractuală, delictuală sau quasi delictuală, nu au valoare decât în măsura în care ele pot fi exercitate (Traian Briciu, Măsurile asigurătorii în procesul civil, Editura C.H. Beck, București, 2008, p.1).

Curtea, conchizând că analiza în cursul judecății (faza în care intra și etapa apelului, potrivit arhitectonicii Codului roman de procedura penală) a oportunității luării măsurii sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale se justifică față de dispozițiile art. 249 C.proc.pen. rap. la art. 107 alin 3 C.pen și art.112 alin 1 lit. e C.pen ori de câte ori organul de urmărire penală nu dispune aceste măsuri în faza de urmărire penală, mai ales că prin Legea nr.187/2012 de punere în aplicare a Noului Cod penal prin Legea nr 286/2009 nu s-au adus modificări și unor texte din legislația specială care consacră obligativitatea măsurilor asigurătorii, a aplicat disp art 32 din Legea nr.656/2002, „în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie”. Textele nu disting cu privire la scopul instituirii măsurilor asigurătorii – în vederea recuperării pagubei sau în vederea confiscării speciale. De altfel, în materia recuperării produsului infracțiunii (Asset Recovery) se distinge între repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii și confiscare, însă cele două instituții nu sunt defel caracterizate ca fiind incompatibile, ci dimpotrivă, se află într-un raport de complementaritate, recuperarea prejudiciului lato sensu putând avea loc, inter alia, prin readucerea în patrimoniul privat al statului al bunurilor dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală, altfel spus, prin confiscarea specială.

Avand in vedere ca si criticile cu privire la modul de aducere la indeplinire a măsurilor asigurătorii sunt in mod vădit nefondate, Curtea facand referire in cuprinsul acestei sentinte la valentele adagiului "Legea trebuie interpretata in sensul aplicarii ei, iar nu in sensul neaplicarii" (Actus interpretandus est potius ut valeat quam pereat), atat in cuprinsul considerentelor incheirii de sedinta din 1 07 2014 cat si in cuprinsul deciziei penale Curtea justificandu-si optiunea privind desemnarea organelor respnsabile de aducerea la indeplinire a masurilor asiguratorii, fiind inadmisibil a se considera ca organul judiciar care a dispus o măsura asiguratorie sa nu fie preocupat de efectivitatea acelei masuri care asigura aducerea la bugetul de stat a unor semnificative sume de bani ce provin din savarsirea de infractiuni si care ar putea fi folosite pentru satisfacerea nevoilor de baza al cetatenilor si augmentarea gradului de cultura si educatie al unei societati (Curtea a antamat destinatia provenientei fondurilor obtinute din savarsirea de infractiuni, desi Romania nu se afla sub mecanismul de monitorizare Istanbul Anti-Corruption Action Plan , neratificand Conventia OECD. Nu mai putin adevarat este ca faza de valorificare a produsului infractiunii este o importanta etapa a procesului de recuperare al produsului infractiunii, deoarece lipsa stipularii unor destinatii clare, precise ale produsului adus bugetului de stat este o identificata drept o posibila cauza a perpetuarii comportamentului infractional de catre reprezentantii statului, iar faza de executare a masurilor dispuse de instanta de judecata este avuta in vedere de organisme internationale la analiza eficientei unui mecanism de recuperare a creantelor. Or, in prezenta cauza, desi exista posibilitatea repararii in integrum a prejudiciului cauzat prin desfiintarea INSTITUTULUI DE CHIMIE ALIMENTARA, reprezentantii statului au fost interesati doar de aducerea in patrimoniul acestora a contravalorii locatiei unde functiona Institutul, neaplecandu-se asupra consecintelor pe care le-a avut asupra societatii romanesti sustinerea activității de cercetare fundamentala in vederea eficientizării ramurii industriei alimentare- la care in mod peiorativ a facut referire inculpatul Voiculescu in ultimul cuvânt in fata instantei de apel, consternat ca i se impută ca a uzucapat „perla economiei romanesti”).

Curtea, asimiland efectele confiscarii cu o veritabila actiune in revendicare introduse impotriva unui posesor de rea-credinta, nu considera necesar sa antameze, in acest cadru procesual, posibilitatea restituirii in echivalent a tertilor lezati de masura confiscarii posibilitatea recuperarii cheltuielilor pe care le-au facut cu intretinerea bunurilor infractiunii: acestea au caracterul unor cheltuieli voluptorii, deoarece terenurile si imobilele fostului Institut de Chimie ALIMENTARA nu au fost utilizate potrivit destinatiei, ci după cum rezulta si din declaratia inculpatului Pantis data in fata instantei de apel la 4 08 2014, pentru activitati de media si pentru alte activitati, conform obiectului de activitate al Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. a) C.p.p., Curtea urmeaza a respinge ca inadmisibile apelurile declarate în cauză de către apelanții Sc Grupul

Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, care nu au avut caliate procesuala la fond pentru a putea dobandi calitate procesuala in apel, cu mentiunea ca toate apararile acestora impotriva incheierii din 1 07 2014 prin care s-au instituit masuri asiguratorii asupra unor bunuri care figureaza in mod formal in patrimoniile acestora.

Față de soluțiile pronunțate în prezenta cauza de admitere a apelurilor tuturor inculpaților, Curtea, în temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p., va dispune ca cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor admise sa rămăna în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.p.p. va obliga pe fiecare dintre apelanții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian, la plata a cate 500 de lei reprezentand cheltuieli judiciare avansate de stat și pe fiecare dintre apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA la plata a cate 1000 de lei reprezentand cheltuieli judiciare avansate de stat, avand in vedere ca le-au fost respinse apelurile promovate in cauza.

Onorariile apărătorilor din oficiu desemnați pentru apelanții inculpați Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baci Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica în cuantum de 400 de lei pentru fiecare se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

DISPOZITIV

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. admite apelurile formulate de apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către apelanții inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baci Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica.

Desființează în parte sentința penală nr. 701/26.09.2013 pronunțată de Tribunalul București în dosarul cu nr. 25497/3/2012** și rejudecand:

1.În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute prin actul de sesizare al instanței în ceea ce îl privește pe inculpatul Voiculescu Dan din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Voiculescu Dan prin

apărător ales din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 C.pen.

În temeiul disp. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului VOICULESCU DAN pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din Cp din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Cp.

În temeiul disp. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen condamnă pe inculpatul **VOICULESCU DAN** la pedeapsa de **10 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

2. În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul **POPA CORNELIU** prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp.

În temeiul disp. art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **POPA CORNELIU** la pedeapsa de **8 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi

director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

3. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **SANDU JEAN CĂTĂLIN** la pedeapsa **de 6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

4. În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul MENCINICOPSCI GHEORGHE prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din C.pen. din 1969 și art. 75 lit. a din C.pen. din 1969 în infracțiunea prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 75 lit. a din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **MENCINICOPSCI GHEORGHE**, la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 65 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969, respectiv exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice

alte funcții publice, dreptul care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art. 290 alin. 1 din C.pen. din 1969 constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art. 124 C.pen. din 1969.

5. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **PANTIȘ SORIN** la pedeapsa **de 7 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului PANTIȘ SORIN pentru infracțiunea prev. de art 322 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

6. În temeiul disp. art 386 alin. 1 din Cpp respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului

SAVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp.

În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **SĂVULESCU VLAD NICOLAE** la pedeapsa de **6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului S. VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art 323 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului S. VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art. 47 C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

8. În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SIN GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **SIN GHEORGHE**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

e) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

f) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

g) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

h) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

IX. În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului BACIU CONSTANTIN pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **BACIU CONSTANTIN**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

e) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

f) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

g) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

h) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

X. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul PETRE ALEXANDRU la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

11. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul MARINESCU GRIGORE la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen

12. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul POP FLAVIUS ADRIAN la pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale

13. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpata ENE VICA la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpata trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

În temeiul disp. art. 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP dispune confiscarea următoarelor bunuri:

- imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi

62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica suma de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela suma de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”.

- de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de

închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „M.E.”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

În baza art 397C pr pen, art 249 alin 4 C pr pen dispune luarea măsurii de indisponibilizare a sechestrului asigurator în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare.

În baza art 251 C pr pen si art 129 alin 6 C. pr. fisc. desemnează ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate în vederea confiscării speciale a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administratia Finantelor Publice a Sectorului 1 Bucuresti, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;

c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;

d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămirilor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale și va încunoștința Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, rezultatul verificărilor.

În temeiul disp. art. 8 alin 2 din HG NR 32/2011 dispune sesizarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile pentru ca prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, să facă verificări pentru identificarea bunurilor mobile și imobile ale persoanelor fizice Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica si Voiculescu Corina Mirela, inclusiv a conturilor societăților comerciale la care aceștia figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu mențiunea că în cererea ce urmează a fi adresată prin Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN) se va specifica că este necesară și identificarea conturilor deschise pe numele unor persoane fizice/juridice care părțile menționate sunt împuterniciți, beneficiari reali,

asociați, directori sau administratori, identificarea rulajului conturilor menționate în anexa în vederea stabilirii beneficiarilor reali.

Biroul va încunoștința de urgență rezultatul verificărilor Curtea de Apel București, Secția a II-a penală.

După identificarea bunurilor, conform 397 alin 4 C pr pen, Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, va completa, după caz, un certificat de indisponibilizare prev de Anexa 9 din Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor sau, după caz, o cerere de comisie rogatorie pentru aducerea la îndeplinire a dispoziției de indisponibilizare dispusa de instanța.

În temeiul art. 397 alin. 2 rap. la art. 249 alin. 4 C.p.p. instituie măsura sechestrului asigurător asupra imobilului situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc. desemnează ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare a sechestrului asigurător instituit asupra imobilului situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finanțelor Publice Ilfov.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p. menține măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA, prin ordonanța din data de 03.10.2008 prin care s-a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor și a sumelor de bani aparținând inculpaților în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune astfel cum au fost extinse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, după cum urmează:

A - sumele de bani disponibile în conturile bancare deținute de inculpatul Voiculescu Dan la BRD SA până la concurența sumei de 15.000.000 RON- sold la data aplicării măsurii de 309.604 EUR,

1.130.085 USD , 93.061 RON, 236,09 CHF și , respectiv 433,00 GBH- n.n. și RBS Bank SA București până la concurența sumei de 5.000.000 RON - sold la data aplicării măsurii de 12.886,39 USD, indisponibilizate prin procesul-verbal de aplicarea a sechestrului din data de 03.11. 2008;

B - imobilul situat în București, strada Șoseaua Dimitriești Pavel Kiseleff, nr 22, et. 2, ap 6, sector 1 - aflat în proprietatea inculpatului Voiculescu Dan cu o valoare estimată de 250.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurator prin procesul-verbal din 03.11.2008 de instituirea sechestrului asigurator;

C - imobilul situat în București, sector 2, strada Elev Ștefănescu Ștefan, nr. 3, bl. 444 , sc. A , et. 2, ap 9 - aflat în proprietatea inculpatului Sin Gheorghe cu o valoare estimată de 110.000 EUR – pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurator prin procesul-verbal de instituirea sechestrului din 7.11 2008;

D - imobilul situat în București, sector 4 , strada Drumul Găzarului, nr 42, bl. A3, sc. 12, ap. 141 - aflat în proprietatea inculpatei Ene Vica cu o valoare estimată de 88.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurator prin procesul-verbal din data de 12.11 2008;

E - imobilul situat în Otopeni, strada 23 August, nr. 111A, județul Ilfov aflat în proprietatea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe și a intervenientei Mencinicopschi Doina cu o valoare estimată de 456.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurator prin procesul-verbal din data de 11.11.2008;

F - terenul în suprafață de 504,6 mp (suprafață măsurată 487,21 mp) amplasat în București, strada Austrului, nr. 50. Sector 2, cu nr. cadastral 204827, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 2, cu nr. 204827, nr. CF vechi 18407; teren de 122,01 mp reprezentand cotă indiviză aferentă apartamentului nr. G92b, situat în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj 9+10, cu nr. cadastral 213236-C1-U392 înscris în cartea funciară a municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U392 (nr. CF vechi 79959); teren în suprafață de 2,88 mp reprezentand cotă indiviză aferentă boxei nr. 217, situată în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj S2 cu nr. cadastral 213236-C1-U1341 înscris în cartea funciară a municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U1341 (nr. CF vechi 80450); teren în suprafață de 3,93 mp reprezentand cotă indiviză aferentă parcării cu nr. 116 situată în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj S1 cu nr. cadastral 213236-C1-U783, înscris în cartea funciară a

municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U783 (nr. CF vechi 80162); un nr. de 10 părți sociale aparținând lui Pantiș Sorin reprezentând o participație de 100% la capitalul social al SC Fintech Consulting SRL (J40/1437/1999, CUI 11474042); un nr. de 49 părți sociale aparținând lui Pantiș Sorin reprezentând o participație de 49% din capitalul social al SC TLD Evolution SRL.; apartament situat în București, strada Austrului, nr. 50, etaj 1, înregistrat în CF a mun. București cu nr. 18408, cu nr. cadastral sau topo 6121/2 astfel cum acesta este descris prin procesul verbal de instituire a sechestrului din data de 11.11.2008 aflat la fila 190 din vol XXIV din d.u.p.; apartament situat în București, strada Austrului, nr. 50, parter, înregistrat în CF a mun. București cu nr. 18409, cu nr. cadastral sau topo 6121/1 astfel cum acesta este descris prin procesul verbal de instituire a sechestrului din data de 11.11.2008 aflat la fila 190 din vol XXIV din d.u.p.

G - imobilul situat în București, sector 3, strada Decebal, nr 6, bl S 10, scara 2, etaj 7, ap. 41 aflat în proprietatea inculpatului Sandu Jean – Cătălin cu o valoare estimată de 210.000 EUR, transcris în CF nr. 220261/C1/U22, pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din data de 07.11 2008;

H - imobilul (teren + clădire) amplasat în București, strada Șoseaua București-Ploiești, nr. 135F, sector 1 cu valoare estimată de 1.000.000 EUR și imobilul amplasat în București, sector 2 , strada Avrig, nr. 63, bl E2, sc 5, ap. 151 - cu o valoare estimată de 95.000 EUR - bunuri aflate în proprietatea inculpatului S. Vlad-Nicolae pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din data de 03.11.2008.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p. menține măsurile asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, după cum urmează:

- imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi

62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- un număr de 5634 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.535.300 lei, respectiv 39,125% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica.

- un număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica.

- un număr de 5382 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.421.900 lei, respectiv 37,375% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

- un număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p. respinge ca nefondate apelurile declarate în cauză de către apelanții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. a) C.p.p. respinge ca inadmisibile apelurile declarate în cauză de către apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale respinge ca nefondate contestațiile formulate de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela și Mencinicopschi Doina.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale admite contestația formulată de intervenienții Alexandru Claudia Alexandra și Alexandru Mihai Cristian.

Dispune ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra imobilului situat în București, sector 5, str. Dr. Vicol, nr 3, ap 1 prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor admise rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.p.p. obligă pe fiecare dintre apelanții Domnișoru M. și Domnișoru Ciprian, la plata a câte 500 de lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat și pe fiecare dintre apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA la plata a câte 1000 de lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Onorariile apărătorilor din oficiu desemnați pentru apelanții inculpați Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, S. Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baci Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica în cuantum de 400 de lei pentru fiecare se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 08.08.2014.